

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΒ΄

Τετάρτη 16 Δεκεμβρίου 2009

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Γ. Καρατζαφέρη, σελ. 1317

2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το ιδιωτικό Δημοτικό Σχολείο των Εκπαιδευτηρίων Μαίρης Λαιμού, το Γυμνάσιο Αμφίκλειας Φθιώτιδας, το 1ο Επαγγελματικό Λύκειο Μεγαλόπολης Αρκαδίας, το 3ο Γυμνάσιο Άργους, το 4ο Γυμνάσιο Κέρκυρας και φοιτητές του Τμήματος Οικονομίας και Οικολογίας του Χαροκόπειου Πανεπιστημίου, σελ. 1295, 1298, 1306, 1314, 1317, 1323, 1332

3. Ευχαριστήρια αναφορά Βουλευτή προς τους ψηφοφόρους του, σελ. 1305

4. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 1323, 1324, 1327, 1328, 1329

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 17 Δεκεμβρίου 2009, σελ. 1287

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Αναμόρφωση συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα και άλλες διατάξεις», σελ. 1287

2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη: «Κύρωση της από 13 Οκτωβρίου 2009 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Υπαγωγή Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών στον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη» (ΦΕΚ 215Α') και άλλες διατάξεις», σελ. 1291

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί προσωπικού θέματος:

ΖΩΗΣ Χ., σελ. 1324, 1328
ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ Ι., σελ. 1327, 1328, 1329
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ., σελ. 1327, 1329
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν., σελ. 1323

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης:

ΑΗΔΟΝΗΣ Χ., σελ. 1313
ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 1289
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε., σελ. 1317
ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ Ο., σελ. 1301
ΓΑΛΗΝΟΣ Σ., σελ. 1305
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α., σελ. 1314
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Μ., σελ. 1307
ΔΑΒΑΚΗΣ Α., σελ. 1316
ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ Ε., σελ. 1308, 1309
ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 1292

ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π., σελ. 1327, 1328, 1332
ΖΩΗΣ Χ., σελ. 1321, 1322, 1325
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ Η., σελ. 1302
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ., σελ. 1310
ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ Χ., σελ. 1307, 1308
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 1295
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π., σελ. 1293
ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ., σελ. 1300
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Ε., σελ. 1306, 1307
ΜΑΡΓΕΛΗΣ Σ., σελ. 1304
ΝΑΚΟΣ Α., σελ. 1312
ΝΑΣΙΩΚΑΣ Ε., σελ. 1287
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ. 1315
ΝΙΩΤΗΣ Γ., σελ. 1321
ΝΤΟΛΙΟΣ Γ., σελ. 1320, 1321
ΟΘΩΝΑΣ Ε., σελ. 1315
ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ Μ., σελ. 1309
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α., σελ. 1297
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ Α., σελ. 1298
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ., σελ. 1291
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 1324
ΠΑΦΙΛΗΣ Α., σελ. 1318
ΠΛΕΥΡΗΣ Α., σελ. 1322
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ., σελ. 1293, 1295
ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ Ι., σελ. 1325, 1326, 1327, 1328, 1329, 1330, 1332

ΡΕΝΤΑΡΗ-ΤΕΝΤΕ Ο., σελ. 1296
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ. 1329, 1330, 1332
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ., σελ. 1299
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ., σελ. 1288
ΣΤΑΣΙΝΟΣ Π., σελ. 1300
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε., σελ. 1311
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ., σελ. 1326
ΤΟΛΚΑΣ Α., σελ. 1296
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 1290
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν., σελ. 1323
ΦΑΡΜΑΚΗ Α., σελ. 1303

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΑΒ'

Τετάρτη 16 Δεκεμβρίου 2009

Αθήνα, σήμερα στις 16 Δεκεμβρίου 2009, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.02' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΡΓΥΡΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 17 Δεκεμβρίου 2009.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 228/14-12-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Θεόδωρου Παραστατίδη προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την αλλαγή του καθεστώτος ασφάλισης στον ΟΑΕΕ κ.λπ..

2. Η με αριθμό 240/14-12-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρου Καλαφάτη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με την μετεγκατάσταση της ΔΕΘ κ.λπ..

3. Η με αριθμό 230/14-12-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κωνσταντίνου Καζάκου προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων της Λυρικής Σκηνής κ.λπ..

4. Η με αριθμό 235/14-12-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με την επιλογή των γενικών γραμματέων των Υπουργείων κ.λπ..

5. Η με αριθμό 237/14-12-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Παπαδημούλη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη δυνατότητα απευθείας διάθεσης δανειακών τίτλων του δημοσίου στο ευρύ αποταμιευτικό κοινό κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 225/14-12-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αργυρίου Λαφαζάνη προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων του οδικού δικτύου της Χαλκιδικής κ.λπ..

2. Η με αριθμό 224/14-12-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Δαβάκη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την άμεση ανάγκη αποκομιδής των απορριμμάτων στο Γύθειο

κ.λπ..

3. Η με αριθμό 229/14-12-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Μαυρικού προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την καταβολή των δεδουλευμένων των εργαζομένων της εταιρείας ELITE ABEE κ.λπ..

4. Η με αριθμό 234/14-12-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Άγγελου Κολοκοτρώνη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την επιστροφή φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων κ.λπ..

5. Η με αριθμό 238/14-12-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Νικολάου Τσούκαλη προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με το χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης του έργου κάλυψης Διακονιάρη στην Πάτρα κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερησία διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Αναμόρφωση συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα και άλλες διατάξεις».

Το νομοσχέδιο θα ψηφιστεί επί της αρχής, αφού ολοκληρωθεί ο κατάλογος των εγγεγραμμένων ομιλητών. Στη συνέχεια θα εισέλθουμε στη συζήτηση της πρώτης ενότητας επί των άρθρων του νομοσχεδίου 1 έως 3.

Το λόγο έχει ο κ. Νασώκας, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Λάρισας.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, με το νομοθέτημα που σήμερα συζητά η Βουλή γίνεται μια προσπάθεια να αποκατασταθεί το κύρος και η αξιοπιστία του κράτους και να ξανακτιστεί η εμπιστοσύνη του κράτους με τους πολίτες και μάλιστα σε μια πολύ ευαίσθητη σχέση, την προσπάθεια σύναψης σύμβασης εργασίας μεταξύ του κράτους ως εργοδότη και των πολιτών ως εργαζομένων, γιατί αυτό το κύρος, κύριε Υπουργέ, και η αξιοπιστία είχε τρωθεί βάναυσα. Γίνεται, λοιπόν, μία προσπάθεια αποκατάστασης του κύρους και της αξιοπιστίας, διόρυσης της λειτουργίας του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού, συμπλήρωσής του και αναβάθμισής του.

Παράλληλα, λύνονται δύο πολύ σημαντικά προβλήματα της Δημόσιας Διοίκησης σε σχέση με τις προσλήψεις στις συμβάσεις. Μιλώ για τις συμβάσεις έργου, για να καταλήξουμε μόνο σε εκείνες τις συμβάσεις έργου οι οποίες δεν θα υποκρύπτουν

εξαρτημένη εργασία -γίνεται καταστρατήγηση αυτού του θεσμού, κυρίως σε επίπεδο Αυτοδιοίκησης αλλά και γενικότερα – και, βεβαίως, για τα γνωστά «STAGE» για να μείνουν μόνο για απόκτηση εργασιακής εμπειρίας και μόνο στον ιδιωτικό τομέα.

Όμως, κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνηση γνωρίζει και εμείς γνωρίζουμε ότι πίσω από αυτές τις συμβάσεις υπάρχουν χιλιάδες άνθρωποι που δουλεύουν και πολλές φορές κάλυπταν και καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι είναι οι λιγότερο υπεύθυνοι για κάποιες από αυτές τις σχέσεις. Και σωστά έκανε η Κυβέρνηση, αλλά δε νομοθετούμε χωρίς να το σκεπτόμαστε και σ' αυτό θα αναφερθούμε λεπτομερειακά στα άρθρα.

Όσον αφορά όμως τις συμβάσεις έργου, για τις μεταβατικές διατάξεις που περιλαμβάνει το νομοσχέδιο θα έκανα και μία πρόταση, κύριε Υπουργέ: Οι συμβάσεις έργου να παραταθούν μέχρι τέλους του 2010, γιατί αλλιώς θα προκύψουν πολύ σημαντικά δυσλειτουργικά προβλήματα στη διοίκηση, και παράλληλα να βρεθεί και ένας πιο ορθολογικός, οριστικός τρόπος επίλυσής του σε εύλογο χρόνο. Θα έχουμε μάλιστα δυνατότητες χρονικές να το αντιμετωπίσουμε.

Σήμερα όμως μιλάμε για το ΑΣΕΠ, για το ΑΣΕΠ που ψηφίστηκε από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, το γνωστό ν.2190 του '94 ή νόμο Πεπονή. Το ΑΣΕΠ άλλαξε μια ολόκληρη φιλοσοφία και νοοτροπία στον τόπο μας. Κανένας δεν ξεχνά τι συνέβαινε μέχρι τότε και όλοι γνωρίζουμε ότι την δεκαετία του '90 την σφράγισε αυτός ο θεσμός.

Στην πράξη επανέφερε την αυτοπεποίθηση και την εμπιστοσύνη στα παιδιά μας, τα οποία κατάλαβαν ότι δεν χρειάζεται να έχουν «μπάρμπα στην Κορώνη», αρκεί να επενδύσουν στον εαυτό τους και να δουλέψουν, να αποκτήσουν προσόντα και θα κριθούν αντικειμενικά για να προσληφθούν ή να μην προσληφθούν στο δημόσιο.

Τι άλλαξε επί Νέας Δημοκρατίας; Πρώτα από όλα αυτή η νοοτροπία. Δεύτερον, ψηφίστηκε η λεγόμενη συνέντευξη, όχι για να κατοχυρώσουν και να εμβριθούν την αξιοκρατία πέραν της αντικειμενικότητας που πρόσδιδε ήδη το ΑΣΕΠ, αλλά για να το καταστρατήγισουν.

Και, βεβαίως, αυτό δεν κατέστη δυνατό στο στενό δημόσιο τομέα, γιατί υπήρχε συνταγματικό κώλυμα μετά την Αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001. Στην ευρύτερη όμως –πέραν του στενού δημοσίου- περιοχή η συνέντευξη εφαρμόστηκε ως ρουσφετολογική παρέμβαση. Μιλάω για την πενταετία Ενόπλων Δυνάμεων, Στρατού, Αεροπορίας, Ναυτικού μιλάω για τους ειδικούς φρουρούς, για τον ΟΤΕ, για την ΔΕΗ.

Μπορεί κάποιος να ήταν πρώτος με τα μόρια, αλλά μετά τη συνέντευξη μπορούσε να γίνει και ανατροπή. Και εδώ υπεισέρχονταν το ρουσφέτι, κύριε Υπουργέ. Και ποιο ήταν το ρουσφέτι; Γνωστό στα γραφεία και την πιάτσα, «εσύ που είσαι δικό μου παιδί, θα παρέμβω». Στη συνέντευξη θα πάρεις άριστα, είκοσι, πενήντα, εκατό, διακόσια μόρια», όσα προέβλεπε η προκήρυξη. «Από εκεί και πέρα όμως δεν μπορώ να κάνω τίποτα άλλο».

Γιατί το ρουσφέτι -μια και είναι θέμα των ημερών, κύριε Υπουργέ- δεν το κάνουν αυτοί που το ζητούν, το κάνουν αυτοί που το πραγματοποιούν, οι τρύπες της Δημόσιας Διοίκησης, τα θεσμικά κενά και η νοοτροπία. Εκεί πρέπει να χτυπηθεί, γιατί οι πολίτες πάντα θα ζητούν. Γιατί αν, θεσμικά, δεν έχει λυθεί κάτι, το πιο πιθανό είναι ότι θα αδικηθούν αυτοί που έχουν περισσότερα προσόντα και είναι άδικο να διεκδικήσουν να μην αδικηθούν;

Σήμερα αποκαθιστούμε, λοιπόν, την αντικειμενικότητα και κάνουμε και αρκετά βήματα αξιοκρατίας. Είπα πριν ότι εκείνη η συνέντευξη -γιατί εγώ θα επανέλθω στην συνέντευξη- έπρεπε να καταργηθεί και καλώς καταργείται. Τα βήματα όμως που κάνουμε είναι σίγουρα αναγκαία συνθήκη. Είναι δυνατόν όμως να θεωρηθεί το δικό μας νομοθέτημα, σήμερα -στην δεκαετία του 2010 βεβαίως- ότι είναι μια επαναστατική τομή;

Εδώ μπορούμε να δούμε τρία πράγματα, κύριε Υπουργέ. Τι γίνεται σε όλον τον κόσμο; Σ' όλον τον κόσμο έχουν μια άλλη Δημόσια Διοίκηση. Στην Ελλάδα υπάρχει το έρωτημα «αν αλλάξουμε τις προσλήψεις, θα αναβραχιστεί η Δημόσια Διοίκηση, θα προσληφθούν οι καλύτεροι;», γιατί γνωρίζετε ότι θα

προσλάβουμε λίγους. Σε κάθε πέντε δημοσίου υπαλλήλους που θα συνταξιοδοτούνται θα προσλαμβάνουμε έναν.

Μιλάμε για τρεις χιλιάδες νοσηλευτές. Κάνω μάλιστα την πρόταση, κύριε Υπουργέ, να το τρέξουμε, να το τρέξετε. Δύσκολα θα ολοκληρωθούν μέσα στο 2010, οι περισσότεροι από αυτούς θα είναι μέσα από το σύστημα και από άλλα νοσοκομεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν αναφέρομαι στους εκπαιδευτικούς ούτε στην ασφάλεια. Άρα το κρίσιμο θέμα είναι να δούμε ότι πέρα από την αποκέντρωση με Αυτοδιοίκηση και το νέο διοικητικό χάρτη, για τον οποίο θα έχουμε χρόνο να συζητήσουμε, πρέπει να αλλάξουμε τη λειτουργία της ίδιας της υπηρεσίας, ακόμη και της αυτοδιοικητικής, της πολυδιασπασμένης και αντιπαραγωγικής υπηρεσίας. Δεν μπορεί ένας μέσος νομός να έχει τριάντα διευθύνσεις και εκατό τμηματάρχες και δεν μπορεί να μην αξιολογεί κανένας κανέναν.

Δεν έχω χρόνο, αλλά κλείνω λέγοντας, κύριε Υπουργέ, ότι ακόμα και τα ΚΕΠ, μια στάση εξυπηρέτησης των πολιτών, μία τομή που έγινε, και αυτά σήμερα καρκινοβατούν και βρίσκονται σε απεργία. Άρα πρέπει να κάνουμε μεγάλες τομές, κύριε Υπουργέ. Αυτό είναι ένα βήμα. Για να αλλάξουμε το κράτος πρέπει να αλλάξουμε τον εαυτό μας. Και όπως ξεκίνησε η Κυβέρνηση και με το βήμα που κάνει σήμερα προχωράμε. Έχουμε όμως πολλά βήματα να κάνουμε, λέγοντας μόνο την αλήθεια στον κόσμο και προσπαθώντας να αλλάξουμε τα μικρά και τα μεγάλα κάθε στιγμή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κ. Νασιώκα.

Επειδή είναι πάρα πολλοί οι ομιλητές, για να έχουμε τη δυνατότητα να μιλήσουν όλοι, θα παρακαλούσα όλους τους συναδέλφους να τηρήσουν αυστηρά το επτάλεπτο.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ηρακλείου κ. Μαρία Σκραφνάκη.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφισβήτητο το παρόν νομοσχέδιο είναι μία πράξη ευθύνης της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και μία απόδειξη ότι οι προεκλογικές δεσμεύσεις μας για εξυγίανση του πολιτικού συστήματος, για διαφάνεια και αξιοκρατία γίνονται πράξη. Θεωρώ ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι εξαιρετικά σημαντικό, αφού σηματοδοτεί μία αλλαγή πλεύσης στον τρόπο διακυβέρνησης της χώρας. Υιοθετεί και καθιερώνει πάνω απ' όλα την αξιοκρατία. Είναι ένα πρώτο, πολύ θετικό βήμα στην προσπάθεια να ανακτήσει το πολιτικό σύστημα την εμπιστοσύνη των πολιτών και των νέων, με την πάταξη των πελατειακών σχέσεων, όπου οι πολίτες και, κυρίως, οι νέοι hoy αντιμετωπίζονται ισότιμα και αξιοκρατικά. Ήταν, άλλωστε, δέσμευση του Πρωθυπουργού και είναι και επιταγή του ελληνικού λαού να μην επιτρέψουμε ξανά νέα παιδιά να αδικούνται και να εξαρτώνται από τα βουλευτικά γραφεία, για να βρουν εργασία. Η ουσία του εν λόγω νομοσχεδίου είναι ότι όλες οι προσλήψεις στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα θα γίνονται με διαφανή και αντικειμενικό τρόπο, μέσω του ΑΣΕΠ.

Η ανεξάρτητη αυτή αρχή γνωρίζετε ότι ιδρύθηκε επί κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ και υπονομεύθηκε συστηματικά την τελευταία πενταετία από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όπως το ίδιο το ΑΣΕΠ ομολογεί στην ετήσια έκθεσή του 2008.

Το παρόν νομοσχέδιο, λοιπόν, έρχεται να αποκαταστήσει την αξιοπιστία και την αίγλη του ΑΣΕΠ και να του αναθέσει την επιλογή των ικανότερων στελεχών που θα στελεχώσουν τις δημόσιες υπηρεσίες.

Για να μπορέσει, βέβαια, το ΑΣΕΠ να ανταποκριθεί στο ρόλο του, κύριε Υπουργέ, πρέπει να στελεχωθεί και με νέο επιστημονικό και διοικητικό προσωπικό. Είναι ενδεικτικό ότι αυτήν τη στιγμή το ΑΣΕΠ λόγω έλλειψης προσωπικού εξετάζει μόλις τώρα τους προσωρινούς πίνακες που έχουν αναρτήσει οι δήμοι στους διαγωνισμούς που έχουν κάνει και έχουν ανακινωθεί από το Φεβρουάριο του 2009.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να αναφερθώ σε ορισμένες διατάξεις που δίνουν το στίγμα του νομοσχεδίου. Καταργείται με το άρθρο 5 η ρουσφετολογική και πλήρως διαβλητή διαδικασία της συνέντευξης, που είχε γίνει εργαλείο για τη σκανδαλώδη ευνοϊκή μεταχείριση των κομματικά αρεστών.

Επίσης με την κατάργηση της προσαύξησης της μοριοδότησης αποκαθίσταται το κοινό περί δικαίου αίσθημα και εξασφαλίζεται η ισότιμη πρόσβαση των πολιτών στο δημόσιο.

Επίσης το ότι το 50% των θέσεων θα καλύπτεται από νέους που δεν διαθέτουν εμπειρία είναι πολύ θετικό, αφού πολλά παιδιά, ενώ έχουν πτυχία και μεταπτυχιακούς τίτλους ή έχουν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, αποκλείονταν μέχρι σήμερα επειδή δεν είχαν την εργασιακή εμπειρία.

Συμφωνώ απόλυτα, κύριε Υπουργέ, με τη διατήρηση των ευεργετικών διατάξεων και την επιπλέον μοριοδότηση των πολύτεκνων, των τριτέκνων, των ατόμων με αναπηρία, των συγγενών θανόντων εν υπηρεσία, όπως επίσης και με τη μοριοδότηση των γονέων και των τέκνων των μονογονεϊκών οικογενειών. Έμπρακτα έτσι στηρίζουμε ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες και την πολύτεκνη οικογένεια.

Κύριε Υπουργέ, επανέρχομαι και πάλι στην πρόταση που είχα υποβάλει και στην επιτροπή για επιπλέον μοριοδότηση, όπως είναι η ρύθμιση για τις μονογονεϊκές οικογένειες, και των νέων που είναι ορφανοί και από τους δύο γονείς.

Πιστεύω ότι και αυτή η κατηγορία των νέων θα πρέπει να τύχει των ευεργετικών διατάξεων του νόμου.

Συμφωνώ, επίσης, με την αύξηση της μοριοδότησης για το πτυχίο, τον μεταπτυχιακό και τον διδακτορικό τίτλο, όπως επίσης και με την επιπλέον μοριοδότηση για τον δεύτερο μεταπτυχιακό ή διδακτορικό τίτλο, επειδή με τον τρόπο αυτό επιβραβεύουμε τους κόπους των μελετηρών νέων.

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως είναι θετικό ότι και οι συμβάσεις έργου –οποίες συμβάσεις γίνονται– θα γίνονται μέσω ΑΣΕΠ και το σχετικό πιστοποιητικό θα χορηγείται από το ΑΣΕΠ και θα πιστοποιεί ότι δεν υποκρύπτεται σύμβαση εργασίας.

Είναι πολύ σημαντικό, επίσης, που το νομοσχέδιο προβλέπει μεταβατικές διατάξεις στο άρθρο 14 για την ομαλή μετάβαση στις νέες ρυθμίσεις. Πιστεύω και εγώ, κύριε Υπουργέ, ότι το χρονικό διάστημα που προβλέπεται στο άρθρο 14 θα πρέπει να επιμνησθεί για να δείτε ορισμένες κατηγορίες, όπως τους δασοφυροσβέστες, τους ανθρώπους που δουλεύουν στα ΚΕΠ, τους ωρομίσθιους καθηγητές, με μεγαλύτερη νηφαλιότητα και στην πορεία του χρόνου, για να λύσουμε τα προβλήματα και αυτών των ανθρώπων, οι οποίοι χρόνια προσφέρουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει, επίσης, να δούμε πώς θα αντιμετωπίσουμε το οξύ πρόβλημα της ανεργίας που αντιμετωπίζει η χώρα μας και που επιτείνεται από την οικονομική κρίση. Πρέπει να πάρουμε άμεσα μέτρα και να εφαρμόσουμε πολιτικές ενίσχυσης της απασχόλησης έτσι ώστε να μπορέσουν οι νέοι να βρουν δουλειά τόσο στο δημόσιο τομέα, σύμφωνα με το παρόν νομοσχέδιο, όσο και στον ιδιωτικό τομέα.

Το νομοσχέδιο που φέρνει σήμερα η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι ένα βήμα προς τα εμπρός, ένα βήμα για την εγκαθίδρυση ενός ενιαίου αδιάβλητου και διαφανούς συστήματος προσλήψεων χωρίς τα γνωστά παραθυράκια. Η ψήφιση επομένως, αυτού του νομοσχεδίου από όλα τα πολιτικά κόμματα θα στείλει ένα ξεκάθαρο μήνυμα στην ελληνική κοινωνία πως είμαστε όλοι ενωμένοι και αλληλέγγυοι μπροστά την καταπολέμηση της διαφθοράς και πως είμαστε όλοι αποφασισμένοι να αλλάξουμε τα κακώς κείμενα στις προσλήψεις στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Σας καλώ, λοιπόν, όλους να στηρίξετε αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Μαρία Σκραφνάκη για την τήρηση του χρόνου.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Αντωνάκοπουλος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ηλείας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πρόσφατο το αίτημα της ελληνικής κοινωνίας για διαφάνεια και αξιοκρατία. Ιδι-

αίτερα η νέα γενιά της πατρίδας μας αναζητεί την Ελλάδα των αξιών και την Ελλάδα των αξιών. Το ΠΑΣΟΚ για άλλη μια φορά από τη θέση πλέον της Κυβέρνησης αποδεικνύει την συνέπεια λόγων και πράξεων, αποδεικνύει τη συνέπεια στην ιστορία του.

Ας θυμηθούμε τα πέντε βασικά πολιτικά προτάγματα του Πρωθυπουργού μας Γιώργου Παπανδρέου κατά τα πέντε τελευταία χρόνια:

Πρώτο πολιτικό πρόταγμα: Η ηθική στην πολιτική και αυτή υλοποιείται μέσω της αξιοκρατίας και της διαφάνειας. Προς αυτήν την κατεύθυνση ήδη όσον αφορά τη διαφάνεια πολύ σύντομα θα είναι νόμος του κράτους η υποχρεωτική ανάρτηση στο διαδίκτυο όλων των αποφάσεων των δημοσίων λειτουργιών που έχουν να κάνουν με τη διαχείριση του δημοσίου χρήματος.

Δεύτερο πολιτικό πρόταγμα: Το πρόταγμα της αυτονομίας της πολιτικής. Και πώς αυτό πραγματώνεται; Με τον εκλογικό νόμο που έρχεται σύντομα και είναι ένα δυνατό χτύπημα στο μαύρο πολιτικό χρήμα με την περαιτέρω αποκέντρωση μέσω της αιρετής περιφέρειας, με την ενίσχυση του «πόθεν έσχες».

Το τρίτο πρόταγμα είναι της δίκαιης κοινωνίας. Και αυτό πώς υλοποιείται; Μ' ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα, με την ενίσχυση του ασφαλιστικού συστήματος, με το νόμο για τη διανομή του ΕΚΑΣ στα χαμηλά εισοδήματα και με μια σειρά από άλλες πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης.

Το τέταρτο πρόταγμα της συμμετοχικής δημοκρατίας είναι ήδη πράξη. Κάθε νομοσχέδιο πριν έρθει εδώ ήδη δίδεται προς διαβούλευση στους πολίτες μέσω του διαδικτύου.

Και, βεβαίως, το τελευταίο πρόταγμα έχει να κάνει με το μοντέλο ανάπτυξης της «πράσινης» οικονομίας. Για αυτά τα προτάγματα μας εξέλεξε ο ελληνικός λαός και ήδη από τις πρώτες μέρες έχουν δρομολογηθεί σχεδόν όλα.

Όμως, σήμερα συζητούμε το νομοσχέδιο που αφορά την ενίσχυση του ΑΣΕΠ, την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης μεταξύ πολίτη και κράτους όσον αφορά την πρόσληψη των δημοσίων υπαλλήλων. Γιατί η Νέα Δημοκρατία δεν στηρίζει αυτό το νομοσχέδιο;

Πρώτον, πιστεύω ότι η Νέα Δημοκρατία είναι συνεπής στην ιδεολογία της, στην αντίληψη που έχει περί της εργασίας. Η εργασία για τους νεοφιλελεύθερους, τους νεοσυντηρητικούς είναι μόνο οικονομικό μέγεθος. Δεν είναι κοινωνικό μέγεθος. Δεν είναι δικαίωμα για όλους. Είναι προνόμιο για λίγους και εκλεκτούς.

Συνεπώς, λοιπόν, σε αυτήν την πολιτική η Νέα Δημοκρατία δεν θέλει ένα σύστημα διαφάνειας και αξιοκρατίας, για να πιάσει κάποιος δουλειά στο δημόσιο. Βεβαίως, αφού τα προηγούμενα χρόνια που ήταν κυβέρνηση φρόντισε να απορρυθμίσει όλη την αγορά εργασίας, να ελαχιστοποιήσει τις σχέσεις εργασίας, να δώσει το δικαίωμα για διευθέτηση του χρόνου εργασίας στο διευθυντή κάθε υπηρεσίας, να καταργήσει τη μονιμότητα σε μια σειρά από οργανισμούς, σήμερα έρχεται και αντιστέκεται σε αυτήν την πρωτοβουλία, που είναι μια πρωτοβουλία, που η ελληνική κοινωνία τη ζητάει εδώ και πολλά χρόνια.

Δεύτερος λόγος που η Νέα Δημοκρατία δεν θέλει αυτό το νομοσχέδιο είναι η αντίληψη που έχει για το κράτος. Το κράτος είναι λάφυρο στα χέρια του νικητή. Το έχει αποδείξει.

Ο τρίτος λόγος, βεβαίως, έχει να κάνει με το σύστημα διακυβέρνησης που εφαρμόζει αυτή η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας. Είναι το σύστημα της αδιαφάνειας και της ρύθμισης συμφερόντων, που εκεί, βεβαίως, επωάζεται η διαφθορά και τα σκάνδαλα.

Αποδείξεις γι' αυτούς τους λόγους έχουμε πάρα πολλές και είναι πρόσφατες από συγκεκριμένους νόμους που ψήφισε η προηγούμενη κυβέρνηση.

Ο νόμος που αφορούσε την αμνηστευση της χρήσης πλαστών και εικονικών τιμολογίων δεν επιβράβευε τη διαφθορά;

Ο νόμος που επέτρεψε το λεγόμενο «επαναπατρισμό» κεφαλαίων στη χώρα από την αλλοδαπή, ασχέτως του τρόπου που αποκτήθηκαν αυτά στην αλλοδαπή, δεν είναι επιβράβευση της διαφθοράς;

Η αλλαγή της σύνθεσης της Επιτροπής Ανταγωνισμού από εννέα σε έντεκα μέλη και η διαμόρφωση πλειοψηφίας όρων κράτους μέσα εκεί, δηλαδή τα έξι στα έντεκα μέλη να είναι διορισμένοι, δεν ήταν η προετοιμασία για το μεγάλο σκάνδαλο των

κουμπάρων;

Και να, λοιπόν, που η Νέα Δημοκρατία μας λέει ότι δεν έχουμε σχέδιο για τη χώρα. Εμείς έχουμε για τη χώρα, αλλά κάθε μέρα αποκαλύπτεται ότι η προηγούμενη κυβέρνηση είχε μόνο σχέδιο για τη Νέα Δημοκρατία.

Βεβαίως, ο νόμος Παυλόπουλου, μιας και ερχόμαστε πλέον στο δημόσιο, δεν ήταν ο νόμος που έδινε τη δυνατότητα να καταλάβουν θέσεις ευθύνης στο δημόσιο εκείνοι οι οποίοι είχαν μόνο απολυτήριο λυκείου, ξεπερνώντας αυτούς που είχαν πτυχίο πανεπιστημίου, διδακτορικό και πτυχίο ξένης γλώσσας; Αυτός, λοιπόν, ήταν ο εκσυγχρονισμός του δημοσίου, η επανίδρυση του κράτους, που επαγγελλόταν η Νέα Δημοκρατία;

Γι' αυτό, λοιπόν, διαφωνεί στις νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης. Γιατί καταλαβαίνει ότι διαμορφώνεται ένα άλλο πολιτικό περιβάλλον, μέσα στο οποίο δεν έχουν πολιτικό οξυγόνο.

Και ερχόμαστε στο ΑΣΕΠ. Σαφώς, η βαθμολογούμενη συνέντευξη ήταν και ένας νεολογισμός της Νέας Δημοκρατίας, για να μπορέσει να αλώσει το κράτος. Λάφυρο στα χέρια τους.

Θυμόμαστε ότι ελάχιστοι διαγωνισμοί είχαν γίνει από το ΑΣΕΠ. Οι πιο πολλοί είχαν δοθεί στους οργανισμούς και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Το ΑΣΕΠ πουθενά σε όποιον διαγωνισμό έκανε δεν έβαλε τη συνέντευξη, γιατί κάτι γνώριζε. Βεβαίως, οι ερωτήσεις οι οποίες υπήρχαν στην προφορική συνέντευξη ήταν ερωτήσεις οι οποίες καμμία σχέση δεν είχαν με την αξιολόγηση των υποψηφίων.

Να θυμηθούμε την κομματικοποίηση των προσλήψεων των επαγγελματιών οπλιτών, την περιφρόνηση κάθε έννοιας σοβαρότητας στις προσλήψεις των φρουρών της Τράπεζας της Ελλάδος, τις παράνομες προσλήψεις στην ΕΑΒ, στην ΕΒΟ-ΠΥΡΚΑΛ, τις αναδιοικητικές προσλήψεις στην Πυροσβεστική, στην Αγροφυλακή, στους φύλακες φυλακών, στη Δημοτική Αστυνομία;

Να θυμηθούμε την κατάργηση του ΑΣΕΠ στις προσλήψεις του ΟΑΣΑ, της ΕΘΕΛ, του ΗΣΑΠ, της ΗΛΠΑΠ, του προαστιακού, μέσω υπουργικών αποφάσεων, τις έμμεσες προσλήψεις στη ΔΕΗ, μέσω αυτοεργολάβων; Γι' αυτό διαφωνεί η Νέα Δημοκρατία σε αυτόν το νόμο.

Να θυμηθούμε τη δημιουργία μας νέας υπερμεγέθους γενιάς συμβασιούχων, με αποκλειστική ευθύνη της προηγούμενης κυβέρνησης;

Να θυμηθούμε την απαξίωση του ΑΣΕΠ, που δεν ενισχύθηκε καθόλου με προσωπικό;

Σήμερα, λοιπόν, εμείς είμαστε περήφανοι για την προσφορά της παράταξής μας στην υπόθεση της διαφάνειας και της αξιοκρατίας. Τριάντα πέντε χρόνια από το 1974 σε αυτήν τη διαδρομή όλες οι αποφάσεις που έχουν να κάνουν με τη βελτίωση της αξιοκρατίας και το χτύπημα του πελατειακού συστήματος φέρουν την υπογραφή ΠΑΣΟΚ.

Η θεσμοθέτηση του ΑΣΕΠ, η συνταγματική του κατοχύρωση, η ένταξη στις πανελλαδικές εξετάσεις της εισαγωγής στις στρατιωτικές σχολές και στην αστυνομία, μια σειρά από χειροπιαστά παραδείγματα αποδεικνύουν του λόγου το αληθές.

Ακόμα και στα «STAGE» επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ υπήρχαν κριτήρια. Και, βεβαίως, δεν υπήρχε αυτός ο στρατός στο δημόσιο.

Το μήνυμα των καιρών καταγράφηκε στις πρόσφατες εθνικές εκλογές. Προφανώς, κάποιοι δεν έχουν τον αποκωδικοποιητή να το αναλύσουν. Καλό είναι να προσπαθήσουν να γίνουν σύγχρονοι και να αντιληφθούν τα μηνύματα της εποχής.

Εμείς θα συνεχίσουμε την προσπάθεια για διαφάνεια, για αξιοκρατία, για κοινωνική δικαιοσύνη. Θέλουμε οι Έλληνες να είναι περήφανοι για την Ελλάδα του Γιώργου Παπανδρέου, όπως ήταν περήφανοι για την Ελλάδα του Ανδρέα Παπανδρέου και του Κώστα Σημίτη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Αχαΐας κ. Ανδρέας Τριανταφυλλόπουλος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα στη Βουλή των Ελλήνων συζητούμε ένα λυτρωτικό νομοσχέδιο για όλο τον ελληνικό λαό, ένα λυτρωτικό νομοσχέδιο για κάθε νέο, για κάθε οικογένεια. Και θα μου επιτρέψετε να πω ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι και λυτρωτικό για μας τους Βουλευτές και θα πω κάποιες σκέψεις στη συνέχεια.

Το παρόν νομοσχέδιο, λοιπόν, επαναφέρει την έννοια της αξιοκρατίας, της ισονομίας και της ισοπολιτείας στην ελληνική πολιτεία. Επιδιώκουμε να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα στο χώρο των προσλήψεων στο δημόσιο τομέα, κάνουμε το πρώτο βήμα για την εμπέδωση της κοινωνικής αλληλεγγύης σ' ένα σαθρό και ετοιμόρροπο σύστημα που επί χρόνια αφαιρεί το θεμελιώδες συνταγματικό δικαίωμα κάθε Έλληνα πολίτη στην εργασία.

Σε κάθε κοινωνικό πρόβλημα τρεις, κυρίως, μπορεί να είναι οι επιλογές. Πρώτη επιλογή, η επιλογή της μη λύσης, δηλαδή, δεν κάνουμε τίποτα, αφήνουμε τα πράγματα ως έχουν και διαιωνίζουμε αυτήν την απαράδεκτη κατάσταση. Η επιλογή, όμως, της μη λύσης έχει και το κόστος της, ένα κόστος που πλήρωσε ακριβώς η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στις τελευταίες εκλογές για τις αδιαφανείς και συνοπτικές διαδικασίες προσλήψεων χιλιάδων συμβασιούχων που οδήγησαν σ' ένα νέο εργασιακό μεσαίωνα και σε ομηρία χιλιάδες νέους.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, καλείστε να ψηφίσετε ένα νομοσχέδιο που δίνει ίσες ευκαιρίες σε όλους τους Έλληνες πολίτες. Αυτός είναι ο πυρήνας της πολιτικής φιλοσοφίας του νομοσχεδίου αυτού. Αν δεν το πράξετε, σίγουρα δεν έχετε λάβει το μήνυμα των τελευταίων εκλογών και με αυτήν την έννοια, αναλαμβάνετε τις ευθύνες σας.

Άκουσα με προσοχή τον κύριο εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας. Ανάλωσε δεκαεννέα ολόκληρα λεπτά για να κάνει έναν απολογισμό της κυβερνητικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ από το 1993 έως το 2004 και μόνο για ένα λεπτό αναφέρθηκε στο παρόν νομοσχέδιο. Τόσος χρόνος του χρειάστηκε για να αναπτύξει την επιχειρηματολογία της Νέας Δημοκρατίας. Κρίμα, συνάδελφοι!

Η δεύτερη πιθανή επιλογή είναι η επιλογή των ενδιάμεσων λύσεων που απλά ρίχνουν στάχτη στα μάτια του κόσμου, αλλά δε λύνουν το πρόβλημα.

Και η τρίτη επιλογή είναι η δύσκολη επιλογή, η επιλογή των ριζικών ανατροπών που χτυπούν το πρόβλημα στη ρίζα και δίνουν διέξοδο και προοπτική στο πρόβλημα. Αυτήν την επιλογή, τη δύσκολη επιλογή επέλεξε το ΠΑΣΟΚ, επέλεξε ο κύριος Υπουργός.

Πριν τις εκλογές, ο Γιώργος Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ διακήρυξαν αξιοκρατία παντού, διαφάνεια παντού. Αυτή ήταν η θέση του ελληνικού λαού και με το νομοσχέδιο αυτό κάνουμε πράξη τη λαϊκή βούληση και υλοποιούμε τις δεσμεύσεις μας. Παρ' ότι ακόμα και σήμερα δεχόμαστε πιέσεις να αφήσουμε πόρτα και παράθυρα ανοιχτά σ' αυτό το νομοσχέδιο, δεν υποκύψαμε. Τολμήσαμε και φέρνουμε σήμερα προς ψήφιση ένα σημαντικό νομοσχέδιο που αλλάζει το σύστημα προσλήψεων στο δημόσιο τομέα.

Με το νομοσχέδιο αυτό κάνουμε και κάτι άλλο. Επαναφέρουμε την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος και των πολιτικών απέναντι στον ελληνικό λαό, μια αξιοπιστία που έχει τρωθεί βάναυσα το τελευταίο χρονικό διάστημα και είχε εκφραστεί ποικιλοτρόπως από την αδιαφορία των πολιτών προς τους πολιτικούς και την πολιτική. Θα ενθυμείστε το φαινόμενο των ευρωεκλογών με τη μαζική αποχή.

Επίσης ήταν και είναι τραγικό στη σημερινή κοινοβουλευτική μας δημοκρατία να θεωρείται μειονέκτημα η ενασχόληση με τα κοινά ανθρώπων με κοινωνική και επιστημονική καταξίωση. Με το νομοσχέδιο αυτό επαναφέρουμε την ηθική στην πολιτική γιατί, πράγματι, ήταν πολιτικά ανήθικη η προνομιακή σχέση μερίδας των πολιτών με πολιτικούς και κόμματα ενώ οι υπόλοιποι πολίτες ήταν στο περιθώριο και την απαξία.

Για μας στο ΠΑΣΟΚ η εφαρμογή αντικειμενικών κριτηρίων, η διαφάνεια και η αξιοκρατία στο σύστημα προσλήψεων αποτελούν ζητήματα αρχής και με βάση αυτήν την αρχή δεν είμαστε διατεθειμένοι να κάνουμε βήμα πίσω. Αυτή είναι η λαϊκή εντολή, αυτή είναι η λαϊκή βούληση. Είμαστε εδώ για να άρουμε αδικίες

και όχι για να προσθέσουμε νέες. Αξίζει στη νεολαία μας μία καλύτερη μεταχείριση. Εμείς δεν θέλουμε μία απελπισμένη, μία παραιτημένη, μία εξαπατημένη νεολαία, θέλουμε νέους με όραμα και προοπτική, θέλουμε τη νεολαία δίπλα μας, σύμμαχό μας, γι' αυτό δίνουμε ίσες ευκαιρίες, ίσα δικαιώματα, με αξιοκρατία, κοινωνική αλληλεγγύη και κοινωνική ευαισθησία.

Αλλά κι εμείς οι Βουλευτές αξίζουμε καλύτερης μεταχείρισης. Μέχρι σήμερα σημαντικός παραγωγικός χρόνος των Βουλευτών πήγαινε στη διαμεσολάβηση, στο ρουσφέτι, στην πελατειακή σχέση. Με το νομοσχέδιο αυτό απαλλάσσεται ο Βουλευτής από το να είναι διαμεσολαβητής χαμένων ελπίδων για τους νέους κι έτσι μας δίνεται η ευκαιρία να ασχοληθούμε απρόσκοπτα με το κοινοβουλευτικό μας έργο.

Γι' αυτόν το λόγο, κύριε Υπουργέ, οφείλουμε να σας ευχαριστήσουμε –κι εγώ ως νέος Βουλευτής έτσι το καταλαβαίνω– γιατί απελευθερώνετε τους Βουλευτές από το ρουσφέτι και την πελατειακή σχέση και μπορούμε πλέον σοβαρά να ασχοληθούμε μ' αυτό που μας έταξε ο ελληνικός λαός.

Κλείνοντας θα αναφερθώ σε μία αποστολή του λόγου του Γιώργου Παπανδρέου προχθές στο Ζάππειο: «Δίνουμε επιτέλους οριστικό τέλος στο «μαύρο» κεφάλαιο των πελατειακών σχέσεων και όποιος νομίζει ότι η χώρα μπορεί να συνεχίσει έστω και μία μέρα με το φαύλο καθεστώς των εξαιρέσεων που μας οδήγησε μέχρι εδώ, ας αναλάβει τις ευθύνες του».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη: «Κύρωση της από 13 Οκτωβρίου 2009 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Υπαγωγή Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών στον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη» (ΦΕΚ 215 Α') και άλλες διατάξεις».

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Καβάλας κ. Δημήτριος Παπουτσης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά το γεγονός ότι έχουν καλυφθεί πολύ σημαντικά σημεία αυτής της συζήτησης για το παρόν νομοσχέδιο, θεωρώ καθήκον μου να πάρω το λόγο και να τοποθετηθώ όχι μόνο στην κατεύθυνση του να στηρίξω μία σημαντική νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, αλλά ταυτόχρονα για να είμαι συνεπής περισσότερο και προς την αλήθεια και προς τη δικαιοσύνη.

Ασφαλώς αυτή η πρωτοβουλία είναι θεμελιώδης. Είναι από τις πρώτες της Κυβέρνησης και ενδεικτική του πώς προτίθεται να κυβερνήσει τη χώρα. Είναι σε αντιδιαστολή με τα πρώτα σχέδια νόμου και τους νόμους της προηγούμενης κυβέρνησης για το πώς αυτή αντιλαμβανόταν τη θέση της για τη διακυβέρνηση της χώρας.

Οι αντιλέγοντες μέχρι σήμερα σε όσα έχουν ειπωθεί ή σε όσα προτείνονται με το παρόν σχέδιο νόμου θα παρακαλούσα να είναι σαφέστεροι και πιο ειλικρινείς σε σχέση με τα όσα καταλογίζουν στην πρόθεση της Κυβέρνησης όσον αφορά στο σχέδιο νόμου το οποίο σύμφωνα με όσα έχουν ειπωθεί βάζει ένα οριστικό τέρμα σε κάθε πρακτική λαφυραγώγησης του δημοσίου και ασέλγειας πάνω στις προσδοκίες των νέων παιδιών της πατρίδας μας για εργασία, σε σχέση με την κατοχύρωση αυτού του υπέρτατου ατομικού δικαιώματος που είναι η εργασία.

Η προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τόσο το 2004 όσο και το 2007 δεν διανοήθηκε ασφαλώς να φέρει ένα αντίστοιχο σχέδιο νόμου προς συζήτηση, αντιθέτως με σταθερούς βηματισμούς απομάκρυνε –θα έλεγα– ολοένα και περισσότερο ό,τι είχε σχέση με διαφάνεια και δικαιοσύνη από το νόμο-πλαίσιο που ήταν ο 2190, που ιστορικά έβαλε σε μία νέα διάσταση το δικαίωμα της εργασίας ειδικά απέναντι στο δημόσιο από τους νέους της πατρίδας μας.

Είναι γνωστές οι πρακτικές που ακολουθήθηκαν και είναι ήδη γνωστό και αντιληπτό σε όλους ότι η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία βρίσκεται σε πλήρη ταύτιση με τις προσδοκίες που γεννιούνται στην κοινωνία ολόκληρη, πέρα από χρώματα, πέρα από

κομματικές αναφορές, προσδοκίες για κοινωνική δικαιοσύνη με την εφαρμογή αντικειμενικών κριτηρίων, οπωσδήποτε αντικειμενικών και αυτό δεν αμφισβητείται. Θα μπορούσε κάποιος εδώ να συζητήσει θέματα που έχουν να κάνουν με την υποκειμενική διάσταση του δικαίου, αλλά αντιλαμβάνεστε πως έχουν περισσότερο θεωρητική αξία και λιγότερο πρακτική σε σχέση με το διά ταύτα, ως πρόταση από την πλευρά της Κυβέρνησης. Μιλάμε για ένα απόλυτα αξιοκρατικό, τουλάχιστον, ως προς την περιγραφή των αντικειμενικών κριτηρίων σύστημα προσλήψεων.

Είναι γεγονός πως υπήρξε βάνουσα –θα έλεγα– μέχρι τώρα μία πρακτική κομματικής νομής των θέσεων στο δημόσιο και μέσα από την πολύπαθη περίπτωση των «STAGE» και μέσα από τα σεμινάρια του ΟΑΕΔ, συμβάσεις έργου, ορισμένου χρόνου κ.ο.κ., οι οποίες αφού πρώτα με τους γνωστούς τρόπους διεμβόλιζαν ένα σύστημα αντικειμενικών κριτηρίων για την πρόσληψη όλων των αναφερομένων σε αυτές τις περιπτώσεις στο δημόσιο ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, στη συνέχεια με την εκμετάλλευση της καταχρηστικής μοριοδότησης αυτών των περιπτώσεων ουσιαστικά διασφαλιζόταν εκ των προτέρων ένα βέβαιο περίπου μέλλον όλων αυτών των αναφερομένων στο δημόσιο. Παύει λοιπόν να υφίσταται αυτή η πρακτική και κάθε άλλη περίπτωση εκτός ΑΣΕΠ για προκήρυξη και κάλυψη θέσης, ακόμα και στην περίπτωση της Βουλής ή και στην περίπτωση της Προεδρίας της Δημοκρατίας, όπου καταλαμβάνει το παρόν σχέδιο νόμου αυτές τις προσλήψεις.

Τα όσα ειπώθηκαν περί οριακής συνταγματικότητας ή αντισυνταγματικότητας σε αναφορά με τον παρόντα νόμο, που καλύπτει ακόμα και αυτές τις περιπτώσεις πρόσληψης στη Βουλή ή στην Προεδρία της Δημοκρατίας, θα έλεγα εξ όσων γνωρίζω, πως αναφερόμαστε σε ίδιας τυπικής ισχύος νόμους πως σε τελευταία ανάλυση ο ψηφιζόμενος είναι αυτός που επικρατεί κάθε άλλης προηγούμενης νομοθετικής ρύθμισης. Αυτά είναι απλά πράγματα, δεν νομίζω ότι πρέπει να μπαίνουν διλήμματα σε αυτά.

Επίσης, με την ψήφιση του παρόντος σχεδίου νόμου μπαίνει ένα τέρμα στην περίπτωση όνειδος –επιτρέψτε μου την έκφραση– σε αναφορά με την συνέντευξη έτσι όπως εισήχθη από τις πρώτες νομοθετικές πρωτοβουλίες της προηγούμενης κυβέρνησης. Κι έγινε πολύς λόγος γι' αυτό, μέχρι που ζητήθηκε από την σημερινή Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να ζητήσει συγγνώμη για τα όσα δήθεν συκοφαντικά καταλόγισε μέχρι σήμερα η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σε αυτήν την περιφέρη περίπτωση της συνέντευξης.

Μα δεν χρειάζεται να κάνει τίποτα το ΠΑΣΟΚ. Σας καλώ να συμβουλευτείτε τα Πρακτικά των όσων διαδικασιών πρόσληψης έγιναν στον διαμεσολαβήσαντα χρόνο από το 2005 μέχρι πρόσφατα και θα δείτε αυτά καθ' αυτά τα Πρακτικά που καταγράφουν το περιεχόμενο των συνεντεύξεων πόσο επιβαρυντικά είναι για τους εμπνευστές και τους εφαρμοστές αυτής της περίπτωσης.

Ρυθμίζονται, λοιπόν, και αίρονται –θα έλεγα– διά παντός, θέματα και ανισοτήτων και αδικιών που επεφύλαξαν οι προηγούμενες νομοθετικές ρυθμίσεις στην προσπάθειά τους ή στην προσπάθεια των εμπνευστών τους να διεμβολίσουν το ν. 2190 σε σχέση με τις προσλήψεις.

Κύριε Υπουργέ, είναι βέβαιο πως δεν έχετε μόνο την εμπιστοσύνη της Βουλής αλλά έχετε τη διαφαινόμενη πλην όμως αντιληπτή σε όλους μας μεγάλη εμπιστοσύνη της κοινωνίας σε σχέση με αυτήν την νομοθετική σας πρωτοβουλία και αυτό νομίζω πως μπορεί ο καθένας να το διαπιστώσει με μία απλή ανταλλαγή απόψεων στην κοινωνία.

Τελειώνοντας θέλω επίσης να αναφερθώ αποσπασματικά σε όσα κι εδώ χθες στην Αίθουσα αναπτύχθηκαν κατ' αρχάς σε σχέση με την περίπτωση όπου αίρονται με την τροπολογία από την πλευρά του κυρίου Υπουργού οι προσλήψεις και στην Αρχιεπισκοπή της Ελλάδας.

Εξ όσων αντιλαμβάνομαι, είναι νομοτεχνικής φύσεως αυτή η τροπολογία και δεν αίρεται. Αντιθέτως, διασφαλίζεται με τον ίδιο ρητό και σαφή τρόπο η περίπτωση όπου εντάσσεται στο παρόν σχέδιο νόμου και η Αρχιεπισκοπή. Σημειώθουν ότι καταλαμβάνονται, με θετικό, βεβαίως, τρόπο, περιπτώσεις προσλήψεων σε

σχέση με ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, άτομα με αναπηρία, μονογονεϊκές οικογένειες. Τα στρατευόμενα παιδιά στις ένοπλες δυνάμεις, τους οπλίτες πενταετούς κατάταξης, τα διέπει επίσης αυτό το σύστημα των αντικειμενικών κριτηρίων.

Όσον αφορά την περίπτωση των «STAGE», έγινε εκμετάλλευση των συνειδήσεων εκατοντάδων ή και χιλιάδων παιδιών, που όλοι έχουμε υπ' όψιν μας το πώς, ακόμη και μέχρι λίγες ώρες πριν τις εκλογές, «προσλαμβάνονταν» κατά στρατιές σε διάφορες υπηρεσίες και τους «έκλεινε» η προηγούμενη κυβέρνηση πονηρά το μάτι ότι έτσι διασφαλίζεται ή γίνεται η αρχή διασφάλισης του εργασιακού τους μέλλοντος. Αυτού του είδους η εκμετάλλευση επιχειρήθηκε και μετεκλογικά.

Και θα ήθελα εδώ μια εξήγηση στην Ολομέλεια της Βουλής από την Αξιωματική Αντιπολίτευση πώς εννοεί την αποκατάσταση του μέλλοντος αυτών των παιδιών, όταν και αντισυνταγματική θα ήταν και στο νόμο δεν έχει βάση μια τέτοια επίκληση.

Επίσης θα πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν ότι η καταργούμενη περίπτωση της προσαύξεσης του 50% επί της μοριοδότησης, ήταν μια ρύθμιση η οποία έληγε το 2010. Με δεδομένο ότι το 2010 παγώνουν ούτως ή άλλως οι προσλήψεις, προς τι τότε υποκρίσια γι' αυτήν την περίπτωση, που στην πράξη καμμία εφαρμογή δεν θα είχε;

Καλώ κι εγώ τη Βουλή ως Βουλευτής του ελληνικού Κοινοβουλίου, να στηρίξουμε με περισσότερη ειλικρίνεια αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κ. Παναγιώτης Δημητρούλογος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ηλείας, έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, κάθε νομοσχέδιο που συζητούμε σε αυτήν την τετραετία, καλείται να επαληθεύει ή να διαψεύδει τις προγραμματικές δεσμεύσεις του ΠΑΣΟΚ που εγκρίθηκαν πρόσφατα με πρωτοφανή λαϊκή εντολή. Μία λαϊκή εντολή που έχει θέσει ως προϋπόθεση το σχηματισμό και τη στερέωση ενός κράτους δικαίου.

Από το ιστορικό και πολιτικό δεδομένο της θεσμοθετημένης διαφάνειας και αξιοκρατίας, στις διαδικασίες στελέχωσης του δημοσίου τομέα κατά την προηγούμενη κυβερνητική θητεία του ΠΑΣΟΚ, περάσαμε στο θεσμικό μεσαίωνα της ολικής επαναφοράς της έννοιας «μέσον» στη δημόσια ζωή. Από την αντικειμενική ατέλεια του καθεστώτος των συμβασιούχων, που μόνο ως πταίσμα, αν θέλετε, φαντάζει μετά τη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, περάσαμε στην υποκατάσταση κάθε νόμιμης σχέσης εργασίας αποστρατείας ομήρων συμβασιούχων και εκπαιδευόμενων μέσω των Προγραμμάτων «STAGE».

Δεν θα έλεγα ψέματα αν ισχυριζόμουν ότι η σημερινή Κυβέρνηση αντιμετώπισε στο θέμα του καθεστώτος των προσλήψεων, μια πρόκληση πολύ μεγαλύτερη απ' αυτήν που διανοείται οποιαδήποτε χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μια πρόκληση για τη δημιουργία ενός συστήματος προσλήψεων και όχι απλά για τη διαμόρφωση του προηγούμενου καθεστώτος. Γιατί στην πραγματικότητα δεν κληρονομήσαμε κανένα σύστημα. Κληρονομήσαμε την ουσία ένα ανενεργό σύστημα γεμάτο επινοήσεις για την παράκαμψη του. Ένα σύστημα καθαρά πελατειακό, αδιαφανές και αναξιοκρατικό. Ένα σύστημα που αντιλαμβανόταν τον κάτοχο του διδακτορικού ως υποδεέστερο του κατόχου απλής εργασιακής εμπειρίας συμβασιούχου κάποιων μηνών. Κληρονομήσαμε ένα σύστημα που αντιμετώπιζε τον πολίτη ως αντικείμενο των κομματικών επιδιώξεων και όχι ως υποκείμενο των δυνατοτήτων του, με βάση τις οποίες διεκδικούσε μια θέση στο δημόσιο.

Με το νομοσχέδιο, λοιπόν, της Κυβέρνησης καταργούνται οι πολλαπλές αναγνώσεις και οι κατάφωρες αδικίες που διαχώρισαν, de facto τα τελευταία χρόνια, τους πολίτες σε πολίτες δύο ταχυτήτων, σε πολίτες άνωθεν ευκαιριών. Το νομοσχέδιο αυτό φέρνει μ' ένα νέο ξεκάθαρο τρόπο τη διαφάνεια, στο προσκήνιο και απεγκλωβίζει τους πολίτες από την υποαπασχόληση και από την κάθε μορφή εμπειρία. Εξαλείφει ή αμβλύνει, εάν θέλετε, τις αδικίες στη μοριοδότηση μεταξύ ανέργων και εμπειρών, μεταξύ

εμπειρών του ιδιωτικού τομέα και αυτών του δημοσίου τομέα, μεταξύ αυτών που έχουν εμπειρία και αυτών που έχουν πτυχία.

Τελικά, και αυτά τα κοινωνικά χαρακτηριστικά του νομοσχεδίου περιγράφουν, με ακρίβεια και τον τρόπο διακυβέρνησης, έναν τρόπο που, αν μη τι άλλο, δεν διασύρει την αξιοπιστία του πολιτικού μας συστήματος. Γιατί, αν δεν χαρακτηρίζονται ως διασυρμός της αξιοπιστίας του πολιτικού μας συστήματος, τότε πώς αλλιώς θα μπορούσε κάποιος να χαρακτηρίσει τις ενέργειες, τις υπουργικές αποφάσεις της προηγούμενης κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, με τις οποίες εγκρίθηκαν χιλιάδες προσλήψεις συμβασιούχων με συμβάσεις έργου, συμβασιούχων ορισμένου χρόνου, εποχικά απασχολούμενων και «STAGE»; Διακόσιες εξήντα τρεις χιλιάδες τριακόσιοι τριάντα τρεις συμβασιούχοι, λέει, από το 2004 έως το 2007. Εάν σε αυτούς προσθέσουμε και εβδομήντα έξι χιλιάδες θέσεις απασχολούμενων, εκτός ΑΣΕΠ, βεβαίως, αντιλαμβάνεστε το μέγεθος της κατάρρευσης κάθε αρχής και έννοιας δικαίου και τελικά κάθε έννοιας υπακοής στη συνταγματική πρόβλεψη για την ισονομία των πολιτών. Η τελευταία κοινή υπουργική απόφαση, κύριε Πρόεδρε, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ, τεύχος Β', 844/6.5.2009, «βόλεψε» δώδεκα χιλιάδες παιδιά σε περίφημα προγράμματα απόκτησης εργασιακής εμπειρίας στο δημόσιο, φυσικά εκτός ΑΣΕΠ.

Η Ελλάδα διαθέτει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έναν υπερτροφικό δημόσιο τομέα οκτακοσίων χιλιάδων και πλέον υπαλλήλων. Έχει περίπου και δέκα εκατομμύρια πολίτες που πληρώνουν το κόστος αυτού του δημόσιου τομέα και απαιτούν κάθε ευρώ που δίνουν να διατίθεται με διαφάνεια και αποτελεσματικότητα.

Ο πολίτης απαιτεί και το κράτος οφείλει, να εξυγιάνει το δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα. Πρέπει να γίνει κατανοητό προς κάθε κατεύθυνση ότι οι νόμοι και οι πράξεις του κράτους δεν αποτελούν μόνο διοικητικές ενέργειες, αλλά συνθέτουν, πάνω απ' όλα, και προσδιορίζουν το δείκτη ωριμότητας και λειτουργικότητας της δημοκρατίας μας.

Υπό το πρίσμα αυτό, το παρόν νομοσχέδιο απαντά ξεκάθαρα στις απαιτήσεις των καιρών. Στέλνει το μήνυμα ότι η Κυβέρνηση, η πολιτεία εκφράζει πρώτη στο δικό της «σώμα» την αντίληψη που ζητά από τους πολίτες να εμπιστευτούν. Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθιστά το περιεχόμενο του σημερινού νομοσχεδίου σηματοδοτικό για μία νέα σχέση κράτους και πολίτη.

Βεβαίως και το ΠΑΣΟΚ θέλει ένα κράτος που να σέβεται τον πολίτη, τις αρχές και τις αξίες του πολιτισμού μας, το οποίο θα λογοδοτεί συνεχώς στον ελληνικό λαό. Τα στοιχεία της ισονομίας, της ίσης ευκαιρίας και της δίκαιης πρόσβασης στις υπηρεσίες του κράτους περιγράφουν με ακρίβεια ένα σύγχρονο μοντέλο διοίκησης.

Είμαι βέβαιος, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, ότι όσοι είμαστε εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα, γνωρίζουμε ότι αυτό το νομοσχέδιο πρέπει να ψηφιστεί ομόφωνα, πέρα από σκοπιμότητες και μικροπολιτικές πολώσεις, πέρα από επικοινωνιακά τεχνάσματα. Κάθε ψήφος υπέρ του νομοσχεδίου θα είναι σίγουρα μία ψήφος προεγκριμένη από τον ελληνικό λαό. Είναι μία ψήφος-μήνυμα προς κάθε νέο και νέα, προς κάθε γονέα που αφιέρωσε τη ζωή του, για να εξασφαλίσει ένα δίκαιο μέλλον για τα παιδιά του. Είναι ένα μήνυμα ότι αυτό το Κοινοβούλιο έχει συναίσθηση της αποστολής και της ευθύνης του έναντι των σημερινών και των επομένων γενιών. Και είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια ευκαιρία, εάν θέλετε, να δώσουμε και εμείς το λόγο της τιμής μας ότι αυτόν τον νόμο θα τον υιοθετήσουμε ως προσωπικό δεσμευτικό κώδικα πολιτικής συμπεριφοράς, έτσι ώστε να γίνουμε οι πρώτοι και οι ισχυρότεροι, θεματοφύλακες αυτής της νέας εποχής που ανατέλλει στη Δημόσια Διοίκηση μετά την ψήφιση αυτού του πρώτου νομοσχεδίου που αφορά τη Δημόσια Διοίκηση.

Δείτε, λοιπόν, αυτό το πρώτο νομοσχέδιο όχι ως αυτοσκοπό, αλλά ως μέσο που θα οδηγήσει σε μία νέα εποχή τη Δημόσια Διοίκηση της χώρας μας, αλλά κυρίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δείτε αυτό το νομοσχέδιο ως θεσμό, η λειτουργία του οποίου θα διαμορφώσει νοοτροπίες, η εφαρμογή του οποίου θα αλλάξει συνειδήσεις σε ολόκληρο το κοινωνικό οικοδόμημα.

Και, βεβαίως, είναι το πρώτο νομοσχέδιο που έρχεται για ψήφιση για την ανάκτηση του κύρους του πολιτικού μας συστήματος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει τώρα ο κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Αιτωλοακαρνανίας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς δεν αμφισβητεί ότι ζούμε μια βαθύτατη πολιτική, οικονομική και κοινωνική κρίση. Και αν την εκλάβουμε αυτήν την κρίση μ' έναν κινέζικο συμβολισμό, μας δίνει δύο επιλογές. Γεννά δηλαδή η κρίση απειλή ή μπορεί να είναι και ευκαιρία. Απειλή, θα δημιουργηθεί αν κανείς μείνει αδρανής, μείνει απαθής, μείνει μετέωρος σε ό,τι συμβαίνει γύρω του, αφήσει τον εαυτό του να τον ορίσουν και να τον καθορίσουν οι εξελίξεις.

Μπορεί να είναι όμως και ευκαιρία, αν, πραγματικά, υπάρχουν πρωτοβουλίες, που μπορούν, πραγματικά, να ψηλαφίσουν την πραγματικότητα, να αποφοιώσουν τον πυρήνα της και να δώσουν εκείνες τις επιλογές που μπορεί κάποιος με γενναιότητα και αποφασιστικότητα να υπηρετήσει την κοινωνία και τον τόπο του.

Αμφισβητεί κανείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα όσα χρεώνεται το πολιτικό σύστημα για τις εξαρτήσεις και τις αλληλεξαρτήσεις που συμβαίνουν και λειτουργούν γύρω του; Αμφισβητεί κανείς, γι' αυτά που χρεώνεται και υπερχρεώνεται το πολιτικό σύστημα, με όσα συμβαίνουν και, κυρίως, με αυτό που λέμε «πελατειακές σχέσεις»;

Είναι γνωστό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτή η παράταξη, αντιλαμβανόμενη αυτήν την πραγματικότητα, ξεκίνησε πρώτον το 1983 με το ν. 1320 να επιχειρήσει μια παρέμβαση στη διαδικασία των προσλήψεων. Δυστυχώς εκείνη η προσπάθεια απέβη άκαρπη. Επιχειρήθηκε το 1995 με το νόμο Πεπονί, από τον κ. Σάκη Πεπονί, μία σημαντικότερη πολιτική προσωπικότητα, που άφησε τη σφραγίδα της στα δημόσια πράγματα, μία βαθύτατη τομή στα δημόσια πράγματα της χώρας. Ήταν μία σύγκρουση με μία λογική που ερχόταν μέσα από τους αιώνες, που καθιέρωσε εκείνο το περίφημο «έχεις μπάρμπα στην Κορώνη».

Και όμως, εκείνη η πολύ σημαντική προσπάθεια αντιμετώπισε τόσες μεγάλες πιέσεις, που οφείλουμε να ομολογήσουμε εδώ μεταξύ μας όλοι -και στην περίοδο τη δική μας των τελευταίων χρόνων- ότι βρέθηκαν παράθυρα και διάδρομοι για να ξεπεραστεί ο νόμος και βεβαίως έφτασε στο αποκορύφωμα τα τελευταία χρόνια της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Θα πάρει κανείς, ένα παράδειγμα και ένα δίδαγμα από αυτήν την επιλογή; Βεβαίως. Κέρδισε η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με όλα αυτά τα πράγματα; Υπέστη μία καταστροφική ήττα. Αυτό και μόνο οφείλει να διδάξει και τη Νέα Δημοκρατία και όλους μας ότι αυτού του είδους οι επιλογές δεν βοηθάνε πουθενά.

Αμφισβητεί κανένας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο μεγάλος ασθενής -και αυτό έχει διαπιστωθεί και πιστοποιηθεί από σημαντικές πολιτικές προσωπικότητες όλων των παρατάξεων- είναι ο δημόσιος τομέας, είναι η Δημόσια Διοίκηση;

Αμφισβητείτε ότι το πρώτο εργαλείο για την ανάπτυξη είναι μια λειτουργική, μία αποτελεσματική, μια αντιγραφειοκρατική Δημόσια Διοίκηση, όταν σήμερα με έρευνες του ΟΟΣΑ για την Ελλάδα η γραφειοκρατία στη Δημόσια Διοίκηση απορροφά το 7% του ΑΕΠ, όταν το μέσο ποσοστό στην Ευρώπη είναι 2,5% έως 3%; Δηλαδή, θα είχαμε πολύ λιγότερο δημόσιο έλλειμμα και δημόσιο χρέος.

Αμφισβητεί κανείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι με αυτό το σύστημα απογοητεύουμε τη νεολαία μας και τη διδάσκουμε ότι δεν είναι η καλύτερη επιλογή η μείζονα προσπάθεια αλλά η ελάσσονα, γιατί θα βρεις κάποιον τρόπο να διοριστείς στο δημόσιο; Και με αυτόν τον τρόπο απογοητεύουμε εκείνους που, πραγματικά, καταθέτουν κόπο και προσπάθεια για να αποκτήσουν γνώσεις, για να αποκτήσουν εκείνα τα δεδομένα που, πραγματικά, τους καθιστούν ικανούς να συνεισφέρουν στη δημόσια ζωή. Και όμως, τους αποκλείουμε, μ' έναν τρόπο που τους οδηγεί στην παραίτηση, που είναι ό,τι χειρότερο μπορούμε να διδάσουμε και να υποβάλουμε στους νέους, γιατί όπως λέει και ένας σύγχρονος διανοητής, «ο θάνατος δεν είναι το αναπτόρεπτο τέλος της ζωής αλλά η παραίτηση».

Σε μια τέτοια επιλογή οδηγούμε τους νέους όταν δεν καθιερώνουμε μέσα από ένα καινούργιο σύστημα την αξιοκρατία, την αξιολόγηση, ώστε, πραγματικά, να είμαστε μία κοινωνία των αξιών και όχι των αξιωμάτων, μία κοινωνία των αρίστων και όχι των αρεστών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, θέλω να θέσω και ένα άλλο ζήτημα που έχει να κάνει με τη συνέντευξη.

Η συνέντευξη κακοποιήθηκε. Δυστυχώς, κακοποιήθηκε! Όμως, το είχα πει και στην περίοδο που ο προκάτοχός σας ο κ. Πεπονής είχε ψηφίσει το νόμο. Του είχα πει ότι πρέπει να δει το θέμα της συνέντευξης. Η συνέντευξη εάν βρεθεί τρόπος, μέσα από ένα αξιόπιστο όμως σύστημα, που δεν θα συνδέεται με τη βαθμολόγηση του εισαγόμενου στη Δημόσια Διοίκηση, θα είναι όμως ένα κριτήριο που, πραγματικά, θα εξασφαλίζει τη δυνατότητα, σ' αυτούς που διορίζονται στο δημόσιο να έχουν όλα εκείνα τα προσόντα και τα χαρακτηριστικά του ανθρώπου, που πρέπει να λειτουργεί μέσα στη Δημόσια Διοίκηση και να είναι το παράδειγμα. Μιλάμε για εκπαιδευτικούς, μιλάμε για ευαίσθητους τομείς της πρόνοιας, μιλάμε δηλαδή, κύριε Υπουργέ, για τομείς που πραγματικά, δεν μπορεί μόνη της η βαθμολόγηση μέσα από ένα διαγωνισμό να τους δίνει το εισιτήριο για να μπουν στη Δημόσια Διοίκηση.

Επίσης, θα μου επιτρέψετε να σας παρακαλέσω για κάτι ακόμα. Θα πρέπει να εξετάσετε μία περίπτωση που αφορά επτάκόσιους ανθρώπους της πρώην Ολυμπιακής.

Υπάρχουν αμφισβητήσεις με τον τρόπο που η προηγούμενη κυβέρνηση επέλεξε, μερικούς εξ αυτών των εργαζομένων να κρατηθούν στο δημόσιο. Υπάρχουν άνθρωποι με δεκαπέντε, με είκοσι χρόνια προϋπηρεσίας στην Ολυμπιακή. Υπάρχουν άνθρωποι που, πραγματικά, σήμερα βρίσκονται σε μεγάλο αδιέξοδο. Πρέπει να επανεξεταστεί στα πλαίσια των δυνατοτήτων, η δυνατότητα πρόσληψης αυτών των ανθρώπων, γιατί, πραγματικά, βρίσκονται σ' ένα μεγάλο κοινωνικό αδιέξοδο και εμείς οφείλουμε, τουλάχιστον, να εξετάσουμε εάν υπάρχει η δυνατότητα. Γιατί γνωρίζω ότι από τους τρεις χιλιάδες που θα απορροφηθούν στο δημόσιο, οι δύομισι χιλιάδες ήδη οδηγούνται σε συνταξιοδότηση. Είναι ένα θέμα που σας παρακαλώ να το δείτε με ό,τι περιθώρια υπάρχουν και όση ευαισθησία μπορεί να εξαντληθεί σ' αυτήν την περίπτωση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Χρήστος Πρωτόπαπας, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, πράγματι, το νομοσχέδιο αυτό είναι η πρώτη από τις τομές που ξεκινούν και στο πολιτικό μας σύστημα και στον τρόπο σκέψης, στη νοοτροπία μας, στη λειτουργία μας. Και με αυτήν την έννοια το θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό. Δεν είναι η πρώτη φορά που επιχειρείται μία μεγάλη θετική παρέμβαση στο θέμα των προσλήψεων στο δημόσιο τομέα.

Αξίζει τον κόπο και νομίζω ότι είμαστε υποχρεωμένοι να μην μονεύουμε την μεγάλη παρέμβαση του Σάκη Πεπονί με την ίδρυση και δημιουργία του ΑΣΕΠ σε μια εποχή που τέτοια πράγματα θεωρούντο αδιάντητα και τα οποία ο ίδιος ο εμπνευστής και βασικός προωθητής του νομοσχεδίου για το ΑΣΕΠ, ο Σάκης ο Πεπονής, πλήρως μαζεύοντας αρκετές -θα έλεγα- αντιπαραθέσεις και μη εκλεγόμενος στη Βουλή εξαιτίας του γεγονότος ότι η κοινωνία μας τότε δεν ήταν ώριμη προκειμένου να αποδεχθεί ότι δεν θα υπάρχει πια το ρουσφέτι, δεν θα υπάρχει πια η σύγχρονη πλατεία Κλαύθμωνος, ότι θα υπάρχουν κανόνες αξιόπιστοι, σταθεροί και ίσοι για όλα τα Ελληνόπουλα, για να διοριστούν στο δημόσιο.

Πρέπει να τιμήσουμε αυτήν την παρέμβαση στην οποία, δυστυχώς, και με δική μας ευθύνη, αλλά και με ευθύνη της άλλης κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας δεν μείναμε τόσο σταθερά όσο έπρεπε επιτρέποντας να ανοίγουν πόρτες και παράθυρα, επιτρέποντας να δημιουργούνται νέες «εφευρέσεις», είτε με τα «STAGE» είτε με τις συμβάσεις έργου είτε με γενικότερες εξαιρέσεις οι οποίες οδήγησαν σε μια ιδιαίτερα απωθητική για την

πολιτική εικόνα στα μάτια της κοινής γνώμης. Δεν εξαιρώ ούτε το δικό μου ούτε το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας τα οποία κυβερνήσαν, ούτε και αυτούς που το ανέχθηκαν σε τελική ανάλυση όποιοι και αν είναι αυτοί.

Χρειάζεται, λοιπόν, να βρούμε μια λύση. Ποια είναι η λύση; Να πάμε στις γνωστές μεγάλοστομες ιστορίες -που τις θεωρώ ιδιαίτερα ατυχείς- που εκατέρωθεν έγιναν;

Θέλω να θυμίσω και να θεωρήσω εξίσου ατυχή και την παρέμβαση που έκανε ο τότε υποψήφιος Πρωθυπουργός και μετέπειτα Πρωθυπουργός ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, υποσχόμενος ότι θα μονιμοποιήσει το σύνολο των συμβασιούχων πριν τις εκλογές, πράγμα το οποίο δεν έπραξε. Ομοίως και το δικό μου κόμμα, μετά τις εκλογές και αφού δεν είχε αρχικά μονιμοποιήσει τους συμβασιούχους, έφερε σχέδιο νόμου ή συνυπέγραψε τις προτάσεις της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ για να γίνει κάτι τέτοιο. Ήταν δύο εξίσου λανθασμένες ενέργειες και οφείλουμε αυτό και να το αναγνωρίσουμε δημοσίως για να μην κουνάμε χαρτιά ο ένας στον άλλο, διότι εκτιμώ ότι αυτό στη σύγχρονη πολιτική και στη σύγχρονη φάση την οποία περνάει η χώρα μας δεν έχει να προσφέρει τίποτα.

Ένα πράγμα έχει να προσφέρει, να κάνουμε μια νέα αρχή. Να συμφωνήσουμε ότι είναι ώρα να γίνει μια νέα αρχή και χαίρω γιατί με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου αυτή η νέα αρχή γίνεται. Μπορούμε και πάλι να ελπίζουμε ότι η λέξη αξιοκρατία για τις προσλήψεις στο δημόσιο, ότι η αξιοπιστία στη σχέση του πολίτη και του πολιτικού επανέρχεται τουλάχιστον σε σχέση με αυτό το θέμα με το σχέδιο νόμου το οποίο συζητάμε σήμερα. Και με αυτήν την έννοια πρέπει να το ψηφίσουμε.

Έχουμε ανάγκη να το ψηφίσουμε, είναι ανάγκη για όλους μας. Και δεν είναι ανάγκη όπως μου λένε μερικοί στο πολιτικό μου γραφείο: «Για να απαλλαγείτε εσείς οι Βουλευτές από την υποχρέωση να διορίσετε τους ψηφοφόρους σας». Όχι βέβαια. Γιατί ακούμε και τέτοια. Είναι ανάγκη για να μπορούμε να κοιτάμε τον πολίτη στα μάτια, να του λέμε ότι δεν θέλουμε ανθρώπους-πελάτες, δεν θέλουμε ανθρώπους ομήρους, δεν θέλουμε ανθρώπους οι οποίοι θα περνάνε από το πολιτικό μας γραφείο για να βελτιώσουν τη ζωή τους, αλλά ανθρώπους οι οποίοι θα ξέρουν ότι οι ίσες ευκαιρίες και η πιθανή βελτίωση της ζωής τους – με τον τρόπο που αυτή η αντιλαμβάνεται- γίνεται με τρόπο διαφανή, καθαρό, χωρίς μεσολάβηση και χωρίς να χρειάζεται να υποχρεώνονται σε κανένα, με ψηλά το κεφάλι. Και αυτό είναι το κυριότερο που πρέπει να δούμε.

Εγώ θα έλεγα ότι αυτό το νομοσχέδιο έχουμε ανάγκη να το ψηφίσουμε όλοι μαζί. Καταλαβαίνω ότι υπάρχουν σκοπιμότητες. Σας είπα ότι ορισμένες φορές κουνάμε χαρτί ο ένας στον άλλο. Τι νόημα έχει; Θέλετε να κάνουμε μια καινούργια αρχή ή δεν θέλετε; Χρειάζεται να κάνουμε μια καινούργια αρχή ή δεν χρειάζεται;

Κάποια στιγμή πρέπει να αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας, κάποια στιγμή πρέπει να διορθώνουμε τα λάθη μας. Και δεν είπα ότι λάθη έγιναν από τη μια πλευρά και όχι από την άλλη. Έχουμε όλοι ευθύνη γι' αυτό. Εμείς όμως την αναλαμβάνουμε την ευθύνη μας. Εμείς δείχνουμε έμπρακτα ότι επιχειρούμε μια αλλαγή που θα είναι για όλους χρήσιμη. Γιατί δεν μπορούμε να την ακολουθήσουμε αυτή όλοι μαζί;

Καθόμαστε και συζητάμε για τη συνέντευξη; Βρείτε μου έναν Έλληνα που να πιστεύει ότι η συνέντευξη είναι έντιμη. Αν βγει έξω από τη Βουλή εδώ στο πεζοδρόμιο και πεις: Θέλω να σε ρωτήσω: «Πιστεύεις ότι με τη συνέντευξη θα γίνουν ή δεν θα γίνουν «ματσακονιές»;» Θα σου απαντήσει ότι θα γίνουν. Η συνέντευξη είναι ή δεν είναι μια έντιμη διαδικασία; Θα σου πει: «Δεν ήταν». Κάποιος θα φωνάζει ότι αδικήθηκε, και λοιπόν; Αυτή είναι η εμπειροδωμένη συζήτηση στην κοινή γνώμη. Και δεν είναι τυχαίο που είναι μια εμπειροδωμένη συζήτηση στην κοινή γνώμη. Πολλά γράφτηκαν και πολλά λέχθηκαν.

Άρα, πρέπει να απαλλαγούμε από αυτό το άγχος. Πρέπει να φύγει η συνέντευξη, δεν γίνεται αλλιώς, αν θέλουμε όχι μόνο να είμαστε τίμιοι αλλά να φαινόμαστε και τίμιοι. Και αυτό νομίζω το έχουμε ανάγκη όλοι.

Η συνέντευξη πρέπει να φύγει.

Δεύτερον, η μοριοδότηση: υπάρχει και προβλέπεται η μοριο-

δότηση για την εμπειρία. Θα μου πείτε «γιατί να μην είναι 50%»; Ε, διότι έτσι προκαθορίζουμε το αποτέλεσμα. Κι αν προκαθορίσουμε το αποτέλεσμα, τινάζουμε στον αέρα όλο το βασικό σχέδιο, όλη τη βασική συλλογιστική, πάνω στην οποία οικοδομείται αυτό το σχέδιο νόμου. Είναι τα καλά παιδιά που πέρασαν από το πολιτικό μας γραφείο –εγώ θα πω το πολιτικό ΜΑΣ, δεν θα πω το πολιτικό σας- και τα κακά παιδιά που δεν πέρασαν; Ο ένας θα πάρει το 50% και σίγουρα θα μπει και ο άλλος δεν θα το πάρει; Αυτό είναι δίκαιο; Λένε μερικοί «Ναι, αλλά ήταν άδικο, χρησιμοποιήθηκαν για να καλύψουν πάγιες ανάγκες». Ήταν εξίσου άδικο ότι κάποια παιδιά δεν μπόρεσαν να το κάνουν, ήταν εξίσου άδικο ότι κάποια παιδιά παιδεύτηκαν στον ιδιωτικό τομέα υπό ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες σε μια ανεξέλεγκτη αγορά εργασίας και δεν είχαν την ευκαιρία να το κάνουν. Να δώσουμε, λοιπόν, μοριοδοτήσεις, αλλά, μέχρι ένα όριο, να είναι συγκρατημένες, αυτές που προβλέπει το νομοσχέδιο και νομίζω ότι αντιμετωπίζεται μ' ένα πραγματικά θετικό βαθμό. Δε νομίζω ότι χρειάζεται να τα αλλάξουμε. Αν αλλάξουμε αυτά τα σημεία και φτάσουμε σε άλλες λογικές, θα χαλάσουμε και τη βασική αρχή της νέας αρχής, πάνω στην οποία οικοδομείται αυτή η προσπάθεια που ξεκινά η Κυβέρνηση και που δεν αφορά μόνο τη Κυβέρνηση, αφορά όλους μας. Και θέλω να πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό το σχέδιο νόμου, όταν ψηφιστεί, δεν θα αλλαχθεί από καμμία κυβέρνηση στο μέλλον, θα παραμείνει σαν μια βασική κατάκτηση, σαν μια βασική αρχή. Πώς είναι οι πανελλήνιες εξετάσεις που μπορεί να χρειαστεί να τις αλλάξουμε για κάτι καλύτερο, αλλά κανείς δεν αμφισβητεί την αξιοπιστία τους;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Για τριάντα χρόνια τώρα έχεις ένα σύστημα -ανεξάρτητα με τα προβλήματά του που πρέπει να τα ξαναδοούμε- που κανείς δεν αμφισβήτησε την αξιοπιστία του. Έτσι χρειαζόμαστε και ένα σύστημα προσλήψεων που μπορεί να βελτιώνεται, αλλά κανείς δεν αμφισβητεί την αξιοπιστία του. Και αυτό μπορούμε να το οικοδομήσουμε όλοι μαζί σήμερα.

Κλείνω λέγοντας πως ίσως αξίζει να δούμε και κάποιες μικρές διορθώσεις, που αναμφίβολα χρειάζονται και νομίζω ότι είστε ανοικτοί πάνω σε αυτό. Η μια είναι ότι πρέπει ίσως να περιληφθεί μια πρόληψη για διαφανείς πάντα και αξιοκρατικές και πολύ καθαρές κινήσεις του ΟΑΕΔ στο θέμα των προγραμμάτων που πρέπει να κάνει, από ό,τι ξέρω. Το ένα είναι κοινωνικές θέσεις εργασίας και το άλλο είναι τοποθετήσεις αναπήρων με ειδικούς όρους. Βεβαίως χρειάζεται αξιοκρατία, βεβαίως πρέπει να φτιάχνονται οι καταστάσεις και να είναι καθαρές και διαφανείς, αλλά πρέπει να υπάρχουν κάποιες ειδικές προβλέψεις στα ειδικά προγράμματα του ΟΑΕΔ για τις κοινωνικές θέσεις εργασίας. Μία επαφή με το διοικητή του ΟΑΕΔ νομίζω ότι πρέπει να βοηθήσει σε αυτό.

Δεύτερον, υπάρχει και μια περίπτωση που θέτουν πολλοί δήμοι. Προβλέπονται ειδικές διαδικασίες, στο άρθρο 9 νομίζω, για την περίπτωση των νηπιαγωγείων, ή των δημοτικών σχολείων που λειτουργούν σε κάποιους δήμους, αλλά δεν προβλέπονται όμως για τα προγράμματα μαζικού αθλητισμού, όπου είναι γυμναστές που κάνουν ακριβώς το ίδιο πράγμα, ακριβώς για την ίδια περίοδο. Οι γυμναστές στα προγράμματα μαζικού αθλητισμού των δήμων πιστεύω ότι μπορούν να δεχθούν, που είναι ακριβώς η ίδια διαδικασία στις προβλέψεις που κάνει το σχετικό άρθρο για τα σχολεία και τα νηπιαγωγεία που ανάλογα λειτουργούν.

Θεωρώ ότι το νομοσχέδιο αυτό πρέπει να περάσει, είναι μια μεγάλη τομή και νομίζω ότι έχουμε σήμερα -και κρίνόμαστε από την ελληνική κοινωνία- την ευκαιρία να το ψηφίσουμε όλοι μας και να αποδεικνύουμε ότι παρά τις πολιτικές μας διαφορές, σε θέματα διαφάνειας, στήριξης και αξιοπιστίας του πολιτικού μας συστήματος, βάζουμε όλοι το δικό μας λιθαράκι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τον πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Κύριε συνάδελφε, αυτά που θέλετε να πείτε προς τον

Υπουργό, να τα λέτε στην αρχή της ομιλίας, γιατί στο τέλος δεν μπορώ να σας διακόψω. Να τα λέτε στην αρχή για να τα ακούει ο Υπουργός. Εσείς είστε έμπειρος, γιατί διαφορετικά...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Έχετε δίκιο. Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Κοζάνης κ. Παρασκευάς Κουκουλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχοντας μια χρόνια εμπλοκή με όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με το καθεστώς προσλήψεων και με το ακανθώδες και καυτό ζήτημα των συμβασιούχων, αφού διατέλεσα για δεκαεννιά χρόνια δήμαρχος και από αυτά ταυτόχρονα τα οκτώ χρόνια και Πρόεδρος της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων, θέλω να πω δυο πράγματα. Πρώτον, ότι νιώθω πολύ παραπάνω από ικανοποιημένος με αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, αφού είχα μια συγκεκριμένη στάση όλα αυτά τα χρόνια σε αυτά τα ζητήματα.

Κυρίως όμως θέλω να αναφέρω ένα δεύτερο ουσιαστικό θέμα, το οποίο μου έχει προκαλέσει μεγάλη απορία σε σχέση με την Αξιωματική Αντιπολίτευση, που αφορά τον αποσπασματικό χαρακτήρα μιας σειράς τοποθετήσεων. Αν κανείς καθίσει στην Αίθουσα και ακούσει συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ξεκινώντας από τον εισηγητή και τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και πηγαίνοντας στους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, θα νομίζει πως πρόκειται για μια νομοθετική πρωτοβουλία που έχει κάποιες επί μέρους διατάξεις, κάποια επί μέρους σημεία, κάποιοι συμφωνεί με τη συνέντευξη, κάποιοι διαφωνεί κ.λπ..

Ανήκω σ' εκείνους που, πραγματικά, θα μπορούσα να μιλάω επί ώρες για το πώς μπορούμε να βελτιώσουμε το τάδε ή το δείνα θέμα, μιας και τυχαίνει να γνωρίζω στη λεπτομέρειά τους πάρα πολλά θέματα. Είναι αυτή όμως μια συζήτηση που τιμά το Κοινοβούλιο, τους θεσμούς, τους ρόλους μας και μάλιστα σε μια πολύ συγκεκριμένη συγκυρία; Έτσι αξιολογούμε αυτήν τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία; Είναι ένα ερώτημα το οποίο καλείται να απαντήσει η Αξιωματική Αντιπολίτευση και να το απαντήσει ευθέως και όχι πλαισίως.

Τιμώντας την κοινοβουλευτική διαδικασία, αφού μιλάμε ακόμη, κύριε Πρόεδρε, επί της αρχής και όχι επί των άρθρων, θέλω να περιοριστώ σε τέσσερα σχόλια.

Σχόλιο πρώτο. Η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης μας φέρνει αντιμέτωπους με το τεράστιο δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας που επιβαρύνει τη συνολική οικονομική κατάσταση της χώρας, γιατί προκύπτει ένα μεγάλο ερώτημα.

Πιστεύει κανένας σε αυτήν την Αίθουσα και έξω από αυτήν ότι το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας είναι ξεκομμένο από τις πολιτικές που ασκήθηκαν χρόνια ολόκληρα πάνω στο κουφάρι της Δημόσιας Διοίκησης; Πιστεύει κανείς ότι είναι ξεκομμένο το πρόβλημα που σήμερα αντιμετωπίζουμε από τις εξαιρέσεις επί εξαιρέσεων και τους διάφορους διαδρόμους που κάθε φορά ανοίγουν δυνατότητα σε δημάρχους, νομάρχες, Βουλευτές, Υπουργούς να προσλαμβάνουν, να τακτοποιούν και όλα τα υπόλοιπα; Η απάντηση βέβαια είναι όχι.

Μήπως ήρθε επιτέλους η ώρα, κύριε Πρόεδρε, να πούμε όλοι μαζί, μέσα από το Κοινοβούλιο, στην ελληνική κοινωνία και ιδιαίτερα στους ανέργους της χώρας ότι το πρόβλημα της ανεργίας δεν θα το λύσει το δημόσιο; Πόσους ακόμη μπορεί και πρέπει να προσλάβει αυτό το ελληνικό δημόσιο;

Και έρχομαι τώρα στο δεύτερο σχόλιό μου που αφορά την ανεργία. Θα τολμήσει επιτέλους ο πολιτικός κόσμος της χώρας να κοιτάξει όλους τους ανέργους στα μάτια και όχι μόνο τους δικούς μας; Αυτό είναι το δεύτερο ζήτημα, το δεύτερο σημείο στο οποίο πρέπει να εστιάσουμε το διάλογο.

Όλα αυτά τα είκοσι χρόνια, κύριε Πρόεδρε, πολλές φορές ως Πρόεδρος της ΚΕΔΚΕ ήρθα και στη Βουλή σε πολύ ενδιαφέρουσες, πραγματικά, συζητήσεις στο Κοινοβούλιο με τους Βουλευτές, τους Υπουργούς που έπαιρναν διάφορες νομοθετικές πρωτοβουλίες.

Θέλω να καταθέσω ότι ήμασταν εγκλωβισμένοι επί πάρα πολλά χρόνια στο να συζητάμε τι θα γίνει με τις δύο χιλιάδες που

κουβαλάμε, τις τρεις χιλιάδες από εκεί και τις πέντε χιλιάδες από παραπέρα. Την ίδια ώρα, βέβαια, η ανεργία παίρνει έναν ενδημικό χαρακτήρα και νομίζω πως είναι η ώρα να κοιτάξουμε όλους τους ανέργους στα μάτια και όχι μόνο –ξαναλέω– μερικούς, αυτούς που είχαν τη διαμεσολάβηση, που πήραν μια συμβασούλα, ένα «STAGE» ή οτιδήποτε άλλο.

Αυτό είναι, βέβαια, το ζήτημα και όχι αν θα μοριοδοτήσουμε περισσότερο ή λιγότερο την προϋπηρεσία στον οικείο φορέα και όλα αυτά τα ωραία, τα οποία ξαναλέω ότι, αν κανείς ακούσει από το Βήμα της Βουλής από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, νομίζει πως αυτό είναι το ζήτημα. Και έχουμε μεγάλη ανάγκη –όπως θα πω στη συνέχεια, κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι– από μια τέτοια εξέλιξη.

Έρχομαι στο τρίτο σχόλιο, μιας και αναφέρθηκα στον οικείο φορέα. Το πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του δημοσίου είναι η προϋπηρεσία στον οικείο φορέα; Ζούμε στην ίδια χώρα; Όσοι συνάδελφοι έρθουν και ξεστομίζουν τέτοιες τοποθετήσεις από το Βήμα ζουν στην Ελλάδα ή έρχονται από άλλη χώρα;

Επიტέθηκε και σωστά –και θέλω να διορθώσω ένα συνάδελφο, κύριε Πρόεδρε, σε κάτι που είπε νωρίτερα– ότι η Ελλάδα σε ό,τι αφορά τις δαπάνες της έχει το ίδιο μέσο όρο δαπανών περίπου, ως ποσοστό του ΑΕΠ, με το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχει την ίδια όμως ποιότητα υπηρεσιών; Αυτό είναι το ζήτημα. Αυτό είναι ένα ζήτημα το οποίο σήμερα θα πρέπει να συζητήσουμε. Κάτι ακόμα υπάρχει ή δεν υπάρχει ζήτημα με την τεράστια ανισότητα αμοιβών ανάμεσα στο δημόσιο υπάλληλο και τον ιδιωτικό υπάλληλο;

Θα βάλλουμε αυτά τα τεράστια, κορυφαία ζητήματα στο Κοινοβούλιο για να τα συζητήσουμε ή θα συζητάμε για την προϋπηρεσία στον οικείο φορέα;

Και έρχομαι στο τελευταίο ζήτημα, που είναι και το πιο θεμελιώδες, αγαπητοί συνάδελφοι, και το οποίο αφορά το πολιτικό μας σύστημα. Η σκληρή πραγματικότητα λέει ότι ένα ολόκληρο πολιτικό σύστημα επί δεκαετίες τώρα ζει, τρέφεται και αναπαράγεται γύρω από εφτακόσιες χιλιάδες ανθρώπους που υπηρετούν στο δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, και ασχολείται με το πώς θα τους προσλάβουμε, πώς θα τους μεταθέσουμε, πώς θα τους μετατάξουμε, πώς θα τους προαγάγουμε κι όλα τα υπόλοιπα. Είναι ή δεν είναι η ώρα να κόψουμε αυτόν τον ομφάλιο λώρο και να αναβαθμίσουμε το πολιτικό σύστημα της χώρας και το πολιτικό της προσωπικό; Αυτό είναι το κεντρικό πολιτικό ζήτημα.

Πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, ότι σ' αυτήν τη συγκυρία έχουμε υποχρέωση να βρούμε ομόφωνα σ' αυτό το νομοσχέδιο, τουλάχιστον στη ψηφοφορία επί της αρχής, για έναν και μόνο λόγο: σ' όλον τον ορυμαγδό που προκάλεσε εδώ και δεκαπέντε μήνες η κατάρρευση της Lehman Brothers, που είχε ως αποτέλεσμα την παγκόσμια οικονομική κρίση, η μόνη αχτίδα αισιοδοξίας που μπορεί κάποιος να διακρίνει βρίσκεται στο ότι δημιουργήθηκαν προϋποθέσεις...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

.... για την ολική επαναφορά της πολιτικής. Από τον Ομπάμα ζήτησαν λύση οι Αμερικανοί πολίτες κι όχι από τον Μπιλ Γκέιτς. Πρόκειται για μια ρήξη μιας συνέχειας τριάντα ετών.

Σε αυτήν τη συγκυρία είναι ή δεν είναι ζήτημα για τη χώρα μας να προκαλέσουμε εκείνες τις πολιτικές διαδικασίες που θα μας οδηγήσουν σε μια ριζική αναβάθμιση του πολιτικού συστήματος; Αυτό είναι το πολιτικό περιεχόμενο της νομοθετικής πρωτοβουλίας της Κυβέρνησης, κύριε Πρόεδρε, γι' αυτό όχι μόνο θα την ψηφίσω, αλλά και καλώ, πραγματικά, όλους τους συναδέλφους να αρθρούμε στο ύψος των περιστάσεων και, τουλάχιστον, στην ψηφοφορία επί της αρχής να είμαστε ομόφωνοι, για να στείλουμε ένα μήνυμα στην κοινωνία που έχει μία ορισμένη άποψη, καθόλου κολακευτική για το σύνολο των θεσμών στη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κ. Κουκουλόπουλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω

στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, είκοσι δύο φοιτητές με δύο συνοδούς του Τμήματος Οικονομίας και Οικολογίας του Χαροκόπειου Πανεπιστημίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Συνεχίζουμε τον κατάλογο των ομιλητών. Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ημαθίας κ. Άγγελος Τόλκας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΛΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή μας συζήτηση γίνεται μέσα σ' ένα κλίμα αμφισβήτησης βασικών αξιών που θα έπρεπε, αλλά δεν είναι δεδομένες για τη χώρα μας. Και χαίρομαι αυτήν τη στιγμή γιατί είναι επάνω και τα νέα παιδιά, οι νέοι φοιτητές.

Η αξιοκρατία, η αντικειμενικότητα, οι ίσες ευκαιρίες είναι ζητούμενο το οποίο πολλές φορές φαντάζει πολυτέλεια. Το σημερινό νομοσχέδιο αφορά κυρίως τη νέα γενιά της πατρίδας μας, τη νέα γενιά που βλέπει ένα κράτος να μην την υπολογίζει, να μην υπολογίζει τις ανησυχίες, τα άγχη αλλά και τις προσδοκίες της, μια γενιά που δεν βλέπει διεξόδους και εναποθέτει τις ελπίδες της στο διορισμό στο δημόσιο. Οι νέοι, δυστυχώς, επιλέγουν τι θα σπουδάσουν ανάλογα με το τι θα τους προσφέρει την πολυπόθητη θέση στο δημόσιο. Φτιάχνουν τη ζωή τους μέσα από προσπάθεια, από σπουδές, από φροντιστήρια, από οικογενειακό προγραμματισμό, θεωρώντας ότι το δημόσιο είναι η μεγαλύτερη ευκαιρία και εξασφάλιση και ίσως, ελλείψει ευκαιριών, πραγματικά να είναι. Εν ολίγοις, το όνειρο των νέων Ελλήνων και Ελληνίδων, μιας ισχυρής πλειοψηφίας, είναι η αποκατάσταση στο δημόσιο.

Αυτό το άγχος, αυτή η αγωνία έγινε όμως τα προηγούμενα χρόνια αντικείμενο εκμετάλλευσης. Είναι αδιανόητο αυτό που καλλιεργήθηκε, που καλλιεργήθηκαν προσδοκίες διορισμού στο δημόσιο μέσα από τις συμβάσεις και τα Προγράμματα «STAGE» και μάλιστα με τον τρόπο που γίνονταν, δηλαδή, μέσω των βουλευτικών γραφείων, χωρίς καμμία διαφάνεια, καμμία διαδικασία, καμμία προκήρυξη. Φθάσαμε ακόμα και την Παρασκευή πριν από τις εκλογές να τοποθετούνται παιδιά με συμβάσεις «STAGE» σε δικαστήρια και σε δήμους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγιναν δύο μεγάλες καταστροφικές επιλογές τα προηγούμενα χρόνια, που μας πήγαν πραγματικά πολλά χρόνια πίσω. Εκτός από το πρώτο, την επιδρομή στα δημόσια οικονομικά και την κατασπατάληση του δημόσιου χρήματος, καλλιεργήθηκε στη συνείδηση του Έλληνα και ένα παιχνίδι στα όρια της νομιμότητας, μία αίσθηση ότι με γνωστό, με Βουλευτή, με συνεννοήσεις κάτω από το τραπέζι όλα μπορούσαν να γίνουν και γίνονταν. Και σήμερα μας λέτε να συνεχίσουμε με τον ίδιο τρόπο.

Ακούμε αυτές τις μέρες μία άλλη ερμηνεία της αρχής περί συνέχειας του κράτους. Συνέχεια του κράτους, όμως, χρειάζεται στη νομιμότητα, στην αξιοκρατία και όχι συνέχεια στην αδιαφάνεια και στο πελατειακό κράτος. Όλα τα παραπάνω οι πολίτες τα απέρριψαν. Οι νέοι τα απέρριψαν με την επιλογή τους στις εκλογές.

Και σήμερα μ' αυτό το νομοσχέδιο βάζουμε τέρμα. Το νομοσχέδιο δεν θα λύσει όλα τα προβλήματα, όμως θέτει ένα πλαίσιο διαφάνειας και αντικειμενικότητας για όλους τους νέους και τις νέες της χώρας μας με υπαγωγή του συνόλου του δημόσιου τομέα στο ΑΣΕΠ ακόμα και με φορέων που μέχρι σήμερα κανείς δεν τόλμησε να αγγίξει και με κατάργηση της προσαύξησης της μοριοδότησης και της απaráδεκτης συνέντευξης, ώστε να απομακρύνεται κάθε έννοια υποκειμενικότητας και επιλογών πάνω σε αδιόφορα ή άσχετα πολλές φορές κριτήρια.

Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο θέτει πραγματικά κρυστάλλινα αντικειμενικά κριτήρια: τίτλους σπουδών, εμπειρία, χρόνο ανεργίας, πρόβλεψη για όσους δεν είχαν δυνατότητα εργασιακής εμπειρίας –και αφορά αυτό κυρίως τη νέα γενιά– και ενίσχυση της ειδικής γραπτής διαδικασίας.

Θα μπορούσαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και θα επιθυμούσαμε να συζητάμε σήμερα τρόπους και κριτήρια για μεγαλύτερη διαφάνεια. Αλλά αντί γι' αυτό, ακούμε μία αντιπαράθεση

και κάποια επιχειρήματα που αρχίζουν και τελειώνουν κατά κύριο λόγο στις συμβάσεις των «STAGE». Σήμερα βάζουμε σε τάξη τις προσλήψεις στο δημόσιο. Το κάνουμε μία ακόμα φορά μετά το νόμο Πεπονή. Αποδεικνύουμε ποιος είναι αυτός που ενδιαφέρεται για τα προτάγματα των πολιτών και της νέας γενιάς. Βάζουμε κανόνες σ' αυτόν το χώρο που είναι η επιδίωξη ή, αν θέλετε, η λύση ανάγκης πολλών συμπολιτών μας.

Κύριε Υπουργέ, στηρίζουμε το νομοσχέδιο και αποδεικνύουμε σήμερα ότι έχουμε τη βούληση και τη δύναμη για ανατροπές για τις αλλαγές που έχει ανάγκη η χώρα. Έχουμε την ευθύνη να δούμε και πολλά ακόμα θέματα στο μέλλον για τους διορισμούς, καθώς και ανάγκες που ίσως προκύψουν από το νόμο και την εφαρμογή του. Αλλά σήμερα θέτουμε τον ακρογωνιαίο λίθο για την αξιοπιστία του κράτους και την ανάκτηση της εμπιστοσύνης των πολιτών. Η σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία ενισχύει ένα βασικό πυλώνα της προσπάθειάς μας για έξοδο από την κρίση: τις αλλαγές σε επίπεδο διοίκησης και κράτους, όπως ξεκίνησαν ήδη και με το νομοσχέδιο για την ανάρτηση υπογραφών στο διαδίκτυο και όπως συνεχίζονται με όλα αυτά που γνωρίζουμε.

Το επόμενο βήμα πρέπει να είναι και η αντιμετώπιση της ανεργίας και η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, η κατάκτηση μιας παραγωγικής οικονομίας που μπορεί να δίνει δυνατότητες και διεξόδους, να δημιουργεί προοπτικές για τους νέους. Η Κυβέρνησή μας έχει τις απαντήσεις και ερχόμαστε από τη νέα χρονιά και με τα σχετικά νομοσχέδια.

Κλείνοντας επιτρέψτε μου να καταθέσω μία πρόταση που σχετίζεται και με το μεγάλο μέρος της σημερινής μας συζήτησης, αλλά τέμνει και όλα τα άλλα Υπουργεία. Οι περισσότεροι συνάδελφοι αναφέρθηκαν στις τοποθετήσεις τους στη νέα γενιά. Πράγματι οφείλουμε να σκύψουμε στις ανάγκες της και τα προβλήματά της. Το σημερινό νομοσχέδιο αυτό κάνει. Μπορούμε, όμως, και πρέπει να διευρύνουμε αυτήν την προσπάθειά μας και να αναζητήσουμε τις κάθετες και οριζόντιες πολιτικές παρεμβάσεις που θα αφορούν τη νέα γενιά της χώρας. Χρειάζεται σήμερα περισσότερο από ποτέ ένα εθνικό, ένα κοινωνικό σύμφωνο για τη νέα γενιά που θα αντιμετωπίζει συνολικά μία σειρά ζητημάτων από τα θέματα παιδείας και ελεύθερου χρόνου μέχρι τα ζητήματα εισόδου στην εργασία, δικαιωμάτων και αμοιβών. Ένα σύμφωνο που θα περιλαμβάνει αυτοτελείς δράσεις αλλά και εξειδίκευση των πολιτικών μας για τις νέες και τους νέους της πατρίδας μας.

Το σημερινό νομοσχέδιο, το οποίο υπερψηφίζουμε είναι αφετηρία ενός δρόμου αξιοκρατίας και δικαιοσύνης. Στην εκπλήρωση τέτοιων διεκδικήσεων δοκιμάζεται η αξιοπιστία όλων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Τόλκα.

Το λόγο έχει η κυρία Όλγα Ρεντάρη-Τέντε, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Έβρου.

ΟΛΓΑ ΡΕΝΤΑΡΗ-ΤΕΝΤΕ: Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ομολογώ ότι δεν αισθάνομαι και τόσο ωραία σήμερα που είμαστε αναγκασμένοι να συζητάμε για το αυτονόητο, δηλαδή, για ένα νομοσχέδιο που να ρυθμίζει πώς θα πρέπει να προσλαμβάνονται οι δημόσιοι υπάλληλοι, με αρχές, με αξίες και ανάλογα με τα προσόντα τους.

Θεωρούσα ότι πριν από χρόνια που ψηφιζόταν το ίδιο το ΑΣΕΠ ως ανεξάρτητη αρχή θα έμπαινε ένα τέλος στη μεγάλη πληγή της ρουσφετολογίας και των ευνοϊκών ρυθμίσεων που είχε το ελληνικό κράτος από την ίδρυσή του. Πίστευα ότι θα έμενε στην ιστορία η γνωστή φράση της Δεξιάς «Εμείς τα παιδιά μας, όταν γεννιούνται, τα τυλίγουμε με την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και όχι με πάνα». Από αυτή τη φράση, από αυτή τη νοστορπία ξεκίνησαν οι κουμπαριές, η δύναμη του κομματάρχη, οι πολιτικές φιλίες και τόσες άλλες πλειοδοσίες πάνω στο νεογέννητο, με μόνο σκοπό να διευρυνθεί η εκλογική βάση της Δεξιάς.

Έφθασαν μόνο λίγα χρόνια της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας για να υποβαθμιστεί το ΑΣΕΠ, αντί να βελτιωθούν οι τυχόν ατέλειές του, να γεμίσει το δημόσιο με στρατιές ημιαποσχευμένων, να εμπορευθεί με ανήθικο τρόπο την ελπίδα των νέων ανθρώπων για εργασία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ**)

Η αναμόρφωση του συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα και ειδικά η αναβάθμιση της διαδικασίας του ΑΣΕΠ, ώστε να ισχύει καθολικά, εκτός από προεκλογική μας δέσμευση είναι και ένα κοινωνικό αίτημα. Η διαφάνεια, η αξιοκρατία και οι ίσες ευκαιρίες αποτελούν αυτονόητο δικαίωμα για τους πολίτες μιας ευνομούμενης κοινωνίας.

Με το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κάνει το αποφασιστικό βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση, προκειμένου να πάψει το δημόσιο να αποτελεί τη δεξαμενή τακτοποίησης των «ημετέρων» ή ακόμη χειρότερα, το πλαίσιο πολιτικής ομηρίας χιλιάδων συμβασιούχων.

Σαφώς, το νομοσχέδιο κατοχυρώνει βασικές αξίες που έχουν ανατραπεί. Αφορά, όμως, μόνο τη διαδικασία των προσλήψεων. Και εδώ θα ήθελα να θέσω στους συναδέλφους δύο ερωτήματα που προκύπτουν: Ποιος και πώς θα προσδιορίζονται οι ανάγκες των υπηρεσιών για προσλήψεις; Είναι κάτι το οποίο πρέπει να συζητήσουμε. Οι διατάξεις που ισχύουν σε όλο το δημόσιο και τους οργανισμούς δεν έχουν καμιά σχέση με πραγματικές ανάγκες. Θα φέρω ένα απλό παράδειγμα. Χρειαζόμαστε νοσηλευτές στα νοσοκομεία και βλέπουμε να προκηρύσσονται οκτακόσιες θέσεις για διοικητικούς και να μένουν άδεια τα νοσοκομεία από το προσωπικό που το χρειάζονται.

Το δεύτερο ερώτημα είναι. Πώς θα περιγράφονται οι αναγκαίες θέσεις εργασίας έτσι ώστε να προσδιορίζονται ευκολότερα και τα απαιτούμενα προσόντα;

Εμείς, επειδή, ως ΠΑΣΟΚ, θέλουμε να είμαστε φορέας ανατροπών και όχι φορέας διαχείρισης της εξουσίας, πιστεύουμε πως αυτό το νομοσχέδιο είναι απλώς ένα δείγμα γραφής για την Κυβέρνησή μας. Ο πραγματικός μας στόχος είναι η παραγωγικότητα, η πρόοδος και η αναβάθμιση του δημόσιου τομέα και αυτό πιστεύουμε ότι θα επιτευχθεί μέσα από την πρόσληψη των αρίστων και όχι των αρεστών.

Είπαμε προεκλογικά ότι χρειάζεται αλλαγή νοοτροπίας, αλλαγή του τρόπου άσκησης πολιτικής και σήμερα, τώρα, προσπαθούμε και το κάνουμε πράξη. Σήμερα η ισότητα αντικαθιστά την ανισότητα και τα προσόντα αντικαθιστούν τα κομματικά εχέγγυα. Εμείς θέλουμε τα παιδιά μας να πιστέψουν στις δυνάμεις τους και να έχουν τις ευκαιρίες που τους αξίζουν. Δε θέλουμε τα καλύτερα μυαλά της πατρίδας μας να ξενιτεύονται σε άλλες χώρες, γιατί εδώ βασιλεύει η λογική του «κονέ». Δεν θέλουμε τα παιδιά μας να διαπραγματεύονται την αξιοπρέπειά τους μέσα στους θαλάμους των πολιτικών γραφείων.

Επήνουμε σήμερα οριστικά πίσω μας το πελατειακό σύστημα της ομηρίας, δημιουργούμε και προχωρούμε στην παραγωγικότητα. Το ζητούμενο είναι να φύγουμε από το τέλμα το οικονομικό, το πολιτικό και το ηθικό, στο οποίο έχουμε περιέλθει.

Αυτό το νομοσχέδιο δείχνει το δρόμο προς αυτήν την κατεύθυνση: Εξασφαλίζει την αξιοκρατία μέσα από αδιάβλητους διαγωνισμούς, με στόχο τη στράτευση των ικανότερων που θα αναλάβουν να βάλουν μπροστά τη μηχανή της ανάπτυξης για την Ελλάδα, που θα εργάζονται και θα παράγουν σε ένα πλαίσιο κοινωνικής δικαιοσύνης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Τώρα το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου για επτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα προηγούμενα χρόνια μια μεγάλη κατάκτηση του ελληνικού λαού, το ΑΣΕΠ, ακυρώθηκε, καθλώθηκε, παραμορφώθηκε και επανήλθε στην ημερήσια διάταξη το ιστορικό αμάρτημα του πολιτικού συστήματος ή τα πολιτικά αμαρτήματα, δηλαδή, ο κομματισμός, η ημετεροκρατία και το ρουσφέτι.

Ήταν κάτι που μας πλήγωσε όλους, γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι πιστέψαμε, μετά από εκείνη την κατάκτηση που είχαμε χαιρετίσει, ότι η κοινωνία, η οικονομία, το πολιτικό σύστημα, ο δημόσιος βίος πήγαν ένα βήμα μπροστά και πάνω σε αυτό το πρώτο βήμα μπορούσαμε να κτίσουμε τα επόμενα βήματα. Δυστυχώς, δεν έγινε αυτό και ζήσαμε αυτήν τη δραματική

κατάσταση που σας περιέγραψα νωρίτερα.

Τώρα το μεγάλο πρόβλημα δεν είναι αυτή καθεαυτή η βελτίωση του ΑΣΕΠ. Είναι, κατά τη γνώμη μου, το γεγονός ότι στη συνείδηση των Ελλήνων πολιτών ακυρώθηκε πια εκείνη η μεγάλη κατάκτηση και θα πρέπει βήμα-βήμα να ξαναπείσουμε ιδιαίτερα τους νέους ότι δεν θα ξαναακυρωθεί αυτό το νέο βήμα που κάνουμε και ότι το ΑΣΕΠ θα ξαναδικαιωθεί ιστορικά και ότι θα είναι μια κατάκτηση διαχρονικής ισχύος για την κοινωνία και τους πολίτες.

Ζούμε όλοι οι κυβερνητικοί Βουλευτές το δράμα της δυσπιστίας των πολιτών απέναντι σε όποια μεταβολή θετική, σε όποια μεταβολή βελτιώνει το σύστημα προσλήψεων στο δημόσιο.

Τι λένε δηλαδή οι πολίτες; «Ωραία, κάνατε το ΑΣΕΠ, κάνατε ένα σύστημα, αλλά ήρθαν οι άλλοι και το ακύρωσαν. Τώρα θα ξανακάνετε πάλι, αλλά θα το ακυρώσουν ξανά.»

Δεν πιστεύουν, κυρίες και κύριοι, οι Έλληνες πολίτες ότι σε αυτόν τον τόπο μπορεί να στεριώσει μια μεγάλη μεταβολή, ότι μπορεί ένας θεσμός να έχει διαχρονική αξία και ισχύ! Αυτό είναι, κατά τη γνώμη μου, το μεγαλύτερο έγκλημα που παρήχθη τα τελευταία χρόνια στην πολιτική ζωή του τόπου.

Τώρα οι πολίτες, εμβρόντητοι, κάνουν τον απολογισμό τους. Τώρα οι πολίτες προσμένουν και πολύ σωστά η πρωτοβουλία που έφερε ο κύριος Υπουργός και η Κυβέρνηση είναι από τις πρώτες και είναι η θετική. Τώρα κάνουμε μια νέα αρχή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον αντίποδα οι πολίτες και όλοι μας βιώνουμε την εξής κατάσταση: Όλοι συμφωνούμε και αποτελεί κοινό τόπο ότι το κράτος πάρα πολλές φορές είναι εχθρικό απέναντι στην κοινωνία. Το κράτος δεν βοηθάει την υπόθεση της ανάπτυξης. Χρειάζονται μεγάλες τομές και αλλαγές στο κράτος. Μάλιστα, υπάρχουν πολλοί που λένε ότι, αν κάνετε αλλαγές στο κράτος, αν φτιάξετε ένα σύγχρονο κράτος, θα έχετε βάλει μια μεγάλη υποθήκη, θα έχετε παραγάγει ένα σπουδαίο έργο, το σπουδαιότερο από τα σπουδαία έργα τα τελευταία χρόνια.

Είναι απαίτηση των Ελλήνων πολιτών να εκσυγχρονίσουμε, να βελτιώσουμε το κράτος και μια πτυχή του είναι το σύστημα πρόσληψης και στελέχωσης στο δημόσιο.

Όμως, κύριε Υπουργέ, επειδή αυτό το νομοσχέδιο αποτελεί πρόκληση, για να καταθέσει κάθε Βουλευτής μερικές σκέψεις του, θέλω να πω ότι πρόκληση είναι και τα επόμενα βήματα. Θα έρθει και ο προϋπολογισμός τις επόμενες ημέρες και θα δούμε, όπως και στους προηγούμενους προϋπολογισμούς ότι το 50% των δαπανών αφορά ανελαστικές, πρωτογενείς δαπάνες και τις αμοιβές των δημοσίων υπαλλήλων. Το άλλο 25% αφορά τις ασφαλιστικές εισφορές προς τους δημοσίους υπαλλήλους ή μάλλον –για να κυριολεκτώ– προς τα ασφαλιστικά ταμεία και αφορούν τους δημοσίους υπαλλήλους.

Άρα, όλη η κοινωνία, η οικονομία και ο προϋπολογισμός κινούνται στη λογική του πώς θα εξυπηρετήσουν την απασχόληση, το δημόσιο τομέα. Ακούμε από Υπουργούς να λένε πως δεν ξέρουν πόσους υπαλλήλους έχουν. Υπάρχουν Υπουργεία που έχουν είκοσι επτά κτήρια και δεν ξέρει κανένας Υπουργός –και ούτε θα μάθει και ο πιο μακρόβιος Υπουργός σε αυτό το Υπουργείο– αν πάνε στην υπηρεσία, αν δουλεύουν, πόσοι είναι. Το έχουμε ακούσει και από τον κ. Παπακωνσταντίνου. Δεν ξέρει ο δημόσιος τομέας πόσους δημοσίους υπαλλήλους έχει.

Δεν είναι τραγικό αυτό σε μια χώρα σύγχρονη; Δεν είναι τραγικό αυτό σε μια χώρα, η οποία δίνει τη μάχη της σε ένα σκληρά ανταγωνιστικό πεδίο να επιβιώσει η οικονομία, η κοινωνία και οι πολίτες της;

Άρα, τα επόμενα βήματα θα είναι τα πιο σοβαρά, θα είναι αυτά, τα οποία συζητούνε στις επιχειρήσεις, συζητούνε στον ιδιωτικό τομέα όλα αυτά τα χρόνια. Οργανόγραμμα, διαχείριση ανθρώπινου δυναμικού, συστήματα αμοιβής, συστήματα bonus - malus, συστήματα, δηλαδή, που αμείβουνε, συστήματα που συνδέουν την εξουσία με την ευθύνη. Διότι, κύριε Υπουργέ, ζήσαμε και αυτό το τραγικό τα προηγούμενα χρόνια, να λέμε σε ένα δημόσιο λειτουργό γίνε διευθυντής, αλλά δεν θα έχεις εξουσία καμμία. Πού ακούστηκε; Από την οικονομική θεωρία και από τη θεωρία του management, η ευθύνη πάει με την εξουσία. Όταν δίνεις σε έναν ευθύνη, πρέπει να του δίνεις και εξουσία και όταν

του δίνεις εξουσία πρέπει να του δίνεις και κίνητρα και όταν του δώσεις κίνητρα πρέπει να του κάνεις σκληρό έλεγχο. Αυτά πρέπει να συζητήσουμε σε αυτόν τον τόπο. Αυτά πρέπει να συζητήσουμε με αφορμή τον προϋπολογισμό. Είναι τα επόμενα μεγάλα στοιχεία για εσάς και την Κυβέρνησή μας, δηλαδή, το πώς θα κάνουμε ένα δημόσιο τομέα παραγωγικό, σύγχρονο, αποτελεσματικό, που θα λειτουργεί επ' ωφελεία της κοινωνίας και της οικονομίας.

Ένα τελευταίο, κύριε Υπουργέ. Ξέρω ότι τα ξέρετε, ξέρω ότι θα κάνετε τα επόμενα βήματα. Επειδή όλοι ζήσαμε τα προηγούμενα χρόνια τη δυσλειτουργία του ΑΣΕΠ, θεωρώ -και κάνετε μνεία και κάνετε αναφορές- ότι δεν φτάνει μόνο να φτιάξουμε ένα σύστημα, δεν φτάνει μόνο να είναι καλό το σύστημα από τη βάση του, πρέπει να είναι και αποτελεσματικό.

Δυστυχώς το ΑΣΕΠ λόγω έλλειψης προσωπικού, λόγω γραφειοκρατίας, λόγω άλλων δυνατοτήτων που δεν του δώσαμε, δεν μπορούσε να απαντήσει γρήγορα στα αιτήματα των φορέων.

Θυμάμαι παλαιότερα, επειδή διετέλεσα την προηγούμενη περίοδο δημόσιος λειτουργός, ότι κάναμε αίτηση για ανάγκες, οι οποίες ήταν επείγουσες και περιμέναμε δυο χρόνια να μας στείλει το προσωπικό. Και ναι, μεν, το προσωπικό που ερχότανε -και πάντα σαν ιστορική κατάθεση το λέω- ήταν τα καλύτερα στελέχη, αλλά δυστυχώς οι καθυστερήσεις ήταν σε βάρος των οικονομικών αποτελεσμάτων, σε βάρος της λειτουργίας του ιδρύματος.

Θα ήθελα εδώ να σας παρακαλώ, εσείς προσωπικά και η Κυβέρνηση να δείτε το ζήτημα της λειτουργίας του ΑΣΕΠ γιατί θα ακυρωθεί, θα αυτοακυρωθεί αυτό το σύστημα, αυτή η πρωτοβουλία, αυτή η μεγάλη κατάκτηση, αν δεν έχει αποτελεσματική λειτουργία επ' ωφελεία όσων έχουμε στοχεύσει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεώρεια της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, εννέα μαθητές με ένα συνοδό-δάσκαλο του Ιδιωτικού Δημοτικού Σχολείου των Εκπαιδευτηρίων Μάιρης Λαιμού.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα η κ. Αφροδίτη Παπαθανάση, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ του Νομού Φωκίδας, για επτά λεπτά.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναγνωρίζουμε όλοι στην Αίθουσα αυτή ότι είμαστε απέναντι σε μια κρίση και όλοι έχουμε συμφωνήσει ότι η κρίση αυτή είναι οικονομική, κοινωνική και είναι και κρίση αξιών.

Απέναντι σε αυτήν την κρίση το πολιτικό σύστημα και άρα και τα κόμματα, οφείλουν να πάρουν δημόσια θέση, να ονοματίσουν τα κακώς κείμενα, να αποστασιοποιηθούν από λανθάνουσες πρακτικές δεκαετιών -πρακτικές όχι μόνο έργου αλλά και πρακτικές λόγων- και να προτείνουν λύσεις. Η κοινωνία απαιτεί αλλαγές, απαιτεί κατάργηση των στρεβλώσεων, απαιτεί την ανατροπή του όλου συστήματος, του συστήματος της ατομίας των πολιτικών απέναντι στις πελατειακές σχέσεις.

Η κοινωνία απαιτεί την άμεση ανατροπή όλων αυτών των στρεβλώσεων, που το πελατειακό κράτος της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, τα τελευταία πέντε χρόνια με πλήρη συνείδηση, έχτισε σε βάρος της αξιοκρατίας, της δικαιοσύνης και της διαφάνειας.

Η λύση που το ΠΑΣΟΚ προτείνει στην κοινωνία και στη νέα γενιά είναι όχι στην ομηρία, όχι σε νέες ομηρίες νέων ανθρώπων, όχι στη λανθάνουσα ελπίδα στο όνομα της εκλογικής συναλλαγής και ψηφοθηρικής διαπραγμάτευσης. Τη λύση αυτήν την προτείνουμε και προεκλογικά με δημόσιο και ξεκάθαρο λόγο και τα αποτελέσματα των εκλογών αποτελούν την κύρια δέσμευσή μας απέναντι στην ελπίδα της νέας γενιάς.

Καλούμε, λοιπόν, την Αξιωματική Αντιπολίτευση και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, να μας απαντήσουν, να πουν στον ελληνικό λαό αν οφείλουμε, αν πρέπει και πώς θα ξεπεράσουμε αυτόν το σκόπελο, το σκόπελο των πελατειακών σχέσεων και του εμπορίου ελπίδας.

Εμείς σήμερα κάνουμε αυτό το βήμα, από τις πρώτες εκατό ημέρες της κοινοβουλευτικής μας θητείας, για το αίσθημα δικαίου, για τους ξεκάθαρους κανόνες που θα αφορούν το σύστημα προσλήψεων στο δημόσιο τομέα.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προσπάθησε να κάνει ταμείο με προσλήψεις «STAGE» ακόμα και το τελευταίο δεκαήμερο πριν τις εκλογές. Το ταμείο ήταν μείον βέβαια, αλλά αυτό αφορά κύρια και μόνο τη Νέα Δημοκρατία.

Το πραγματικό, όμως, κακό σενάριο, αυτό που σήμερα βιώνουμε, η λανθάνουσα και άδικη πραγματικότητα, αφορά την αγωνία για το αύριο, για το επαγγελματικό μέλλον, για το βιοποριστικό μέλλον, πρώτον, των νέων ανθρώπων, των γυναικών, των μητέρων που για δυο, τρία και τέσσερα χρόνια δούλεψαν χωρίς στοιχειώδη επαγγελματικά και ασφαλιστικά δικαιώματα και δεύτερον, όλων των νέων ανθρώπων, που τόσα χρόνια, είτε δεν κατάφεραν είτε δεν έτυχε είτε δεν μπόρεσαν να έχουν πρόσβαση στο δημόσιο τομέα.

Και χθες και σήμερα και οι δυο αυτές ομάδες απαιτούσαν και απαιτούν αξιοκρατία, διαφάνεια, ίσα δικαιώματα και ίσες ευκαιρίες. Δεν πρέπει στην Αίθουσα αυτή να χαρακτηρίζουμε τους ανθρώπους «δικούς» μας και «δικούς» σας.

Οφείλουμε εμείς πρώτα από όλα, να ξεφύγουμε από τις λογικές αυτές. Όπως οφείλουμε να ξεφύγουμε κι από την παγίδα, την παθογένεια ότι η μόνη λύση για έναν νέο άνθρωπο είναι ο δημόσιος τομέας. Αυτό απαιτεί αλλαγή κουλτούρας, απαιτεί την αλλαγή τρόπου σκέψης στην οικογένεια, απαιτεί ένα διαφορετικό σχολείο, ένα διαφορετικό εκπαιδευτικό σύστημα. Απαιτεί συγκεκριμένες παρεμβάσεις στην αγορά εργασίας, όπως το μέτρο που θα φέρουμε για την τετραετή απασχόληση των νέων με επιδοτούμενες ασφαλιστικές εισφορές. Απαιτεί ανάπτυξη, νέο μοντέλο ανάπτυξης, που επιτρέπει την επιχειρηματικότητα και δημιουργεί νέες μόνιμες θέσεις εργασίας στον ιδιωτικό τομέα. Κι αυτό είναι το κλειδί για τη σωτηρία της ελληνικής οικογένειας και κοινωνίας, οι νέες μόνιμες θέσεις εργασίας στον ιδιωτικό τομέα.

Γιατί θα πρέπει, λοιπόν, να χρωστά ο νέος άνθρωπος στον πολιτικό που δεν σέβεται την αξιοπρέπειά του, στον πολιτικό που για άγρια πελατών και ψήφων, καλλιεργεί ψευδαισθήσεις σε οικογένειες και στον πολιτικό που δίνει το σήμα στην κοινωνία ότι εμείς είμαστε εδώ όχι για το καλό του κοινωνικού συνόλου, αλλά για το καλό του πελατειακού συστήματος; Πρέπει να το ξεπεράσουμε αυτό. Και γι' αυτό κάνουμε τα βήματα για την αναμόρφωση του συστήματος των προσλήψεων στο δημόσιο με πλήρη συνείδηση της ευθύνης. Η διαφάνεια και η αξιοκρατία είναι τα σημεία και οι λέξεις κλειδιά του νέου συστήματος.

Όσον αφορά το νομοσχέδιο, όλος ο δημόσιος τομέας και οι φορείς του δημοσίου τομέα υπάγονται πλέον στον ΑΣΕΠ. Ρυθμίζονται όλες αυτές οι παράμετροι ώστε ο ΑΣΕΠ να μπορεί να ανταποκριθεί επιτυχώς στη διαδικασία αυτή. Ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν την υποχρεωτική πλέον παραμονή νοσηλευτικού προσωπικού στην ίδια θέση για πέντε χρόνια, ώστε να ξεφύγουμε από το απαράδεκτο φαινόμενο ελλείψεων νοσηλευτικού προσωπικού στα δημόσια νοσοκομεία.

Καταργείται η προσαύξηση της μοριοδότησης λόγω εμπειρίας. Διαφορετικά, όπως γνωρίζουμε όλοι, σύμφωνα με τη μελέτη του υπάρχοντος συστήματος, για τα επόμενα δέκα, δεκαπέντε χρόνια ο δημόσιος τομέας θα κλείδωνε αποκλειστικά προς όφελος μόνο αυτών που είχαν τη δυνατότητα ή την ευκαιρία να εργαστούν με κάποιο τρόπο στο δημόσιο τομέα. Η κατάργηση αυτή δίνει το δικαίωμα της ίσης ευκαιρίας στο σύστημα, ίσης ευκαιρίας σε όλους, ευκαιρία σε αυτούς που για οποιοδήποτε λόγο δεν είχαν τη δυνατότητα της πρόσβασης έως τώρα στο δημόσιο τομέα.

Καταργείται η διαδικασία της συνέντευξης, διαδικασία που όπως υπηρέτηθηκε, γελοιοποιήθηκε στα μάτια του κόσμου. Ουδείς μπορεί να αιτιολογήσει την οποιαδήποτε υποτυπώδη αξιοπιστία της διαδικασίας αυτής, γιατί κανείς από τη Νέα Δημοκρατία δεν μπήκε στον κόπο να περιφρουρήσει τη διαδικασία αυτή.

Αντί της συνέντευξης, στοχευμένη και δίκαιη μοριοδότηση προσόντων μεταπτυχιακών και διδακτορικών τίτλων.

Εξίσου βήμα σημαντικό και δίκαιο αποτελεί η διαδικασία του 50%, καθώς για το 50% των θέσεων που προκηρύσσονται, δεν λαμβάνεται υπ' όψιν η εμπειρία ως βαθμολογούμενο κριτήριο.

Δίνουμε, λοιπόν, το δικαίωμα σε νέους ανθρώπους, χωρίς επαγγελματική εμπειρία, να έχουν ίσες ευκαιρίες πρόσβασης στην αγορά εργασίας. Καταργούνται οι προσχηματικές συμβάσεις έργου, συμβάσεις που αποκρύπτουν εξαρτημένη εργασία και καταργούνται τα «STAGE» στο δημόσιο τομέα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το Μάρτιο του 2004 έως τον Απρίλιο του 2007 η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ενέκρινε την πρόσληψη περίπου ενενήντα δύο χιλιάδων συμβασιούχων με συμβάσεις έργου, εξήντα δύο χιλιάδων συμβασιούχων ορισμένου χρόνου και εκατό οκτώ χιλιάδων εποχικά απασχολούμενων και από το Μάρτιο έως το Μάιο του 2007 η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εξήγγειλε εβδομήντα έξι χιλιάδες θέσεις απασχόλησης και όλες αυτές χωρίς ΑΣΕΠ.

Θεωρείτε ότι ως κοινωνία, ως δημόσιος τομέας, ως κοινωνική και δημοσιονομική διαχείριση, ως πολίτες της χώρας αυτής, μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι, χωρίς μέτρο, χωρίς αξιοκρατία, χωρίς στόχο, χωρίς έλεγχο; Μπορούμε στο βωμό της μικροπολιτικής να θυσιάζουμε κάθε νέα γενιά που έρχεται; Αν πιστεύετε πως όχι, τότε με τη σειρά σας ή θα πρέπει να προτείνετε ένα καλύτερο σχέδιο νόμου απ' αυτό που συζητούμε σήμερα ή σας καλούμε να ψηφίσετε αυτό το σχέδιο νόμου που κατέθεσε το ΠΑΣΟΚ τις πρώτες εκατό μέρες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Παπαθανάση.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Κώστας Σκανδαλίδης, Βουλευτής Α' Αθήνας του ΠΑΣΟΚ.

Ορίστε, κύριε Σκανδαλίδη, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι αυτό το νομοσχέδιο που έρχεται σήμερα στην Ολομέλεια έχει πίσω του μια πολύ διεξοδική συζήτηση που έγινε στη διάρκεια πολλών συνεδριάσεων της Διαρκούς Επιτροπής. Η Κυβέρνηση προς τιμήν της και ο αρμόδιος Υπουργός δέχθηκαν μια σειρά από τροποποιήσεις. Επί πλέον αυτήν τη συζήτηση την έκαναν τόσο διεξοδικά, ώστε να μην υπάρχει καμμία, μα καμμία αμφιβολία για τις προθέσεις, για τους στόχους και για τη λειτουργία και τελικά την εμπέδωση αυτού του νομοσχεδίου. Κυρίως, όμως, για τους στόχους που ήθελε να υπηρετήσει από άποψη αρχών και ιδεολογίας μιας καινούργιας κυβέρνησης.

Μου έκανε εντύπωση που η Νέα Δημοκρατία, ξεκινώντας από μία θέση συμφωνίας επί της αρχής, με καταλογισμό προθέσεων στην Κυβέρνηση και με στάση επιφυλακτικότητας για το πώς θα ψηφίσει, τελικά, χθες διατύπωσε με κατηγορηματικό τρόπο την αντίθεσή της, επιστρατεύοντας την κριτική στο παρελθόν του ΠΑΣΟΚ. Εάν αυτό είναι η νέα αντιπολίτευση που πρεσβεύει ο κ. Σαμαράς, πιστεύω ότι δεν έχει κανένα λόγο να την διακηρύσσει. Διότι υποτίθεται ότι η νέα αντιπολίτευση, απέναντι σε μια πραγματικά νέα κυβέρνηση που από το νομοσχέδιο δείχνει ότι είναι νέα ως Κυβέρνηση, θα έπρεπε να έχει μία αντιμετώπιση τελείως διαφορετική. Αντίθετα, αμύνεται και επιστρατεύει, επαναλαμβάνω, το παρελθόν. Γι' αυτό τα σχόλιά μου θα είναι πολύ συγκεκριμένα.

Είχα την τιμητική μου χθες από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, γιατί θώρήσε ότι εγώ έκανα αυτοκριτική στο κακό ΠΑΣΟΚ για το μέρος των ευθυνών που του αναλογεί. Όμως στο παρελθόν δεν υπάρχει σύγκριση. Θα σας εξηγήσω αμέσως γιατί. Το κύριο αντικείμενο της κριτικής αφορά στην προσαύξηση της μοριοδότησης εκεί εξαντλήθηκε. Ο νόμος του 2002 που έφερα εγώ στη Βουλή, μετά τη Συνταγματική Αναθεώρηση, προέβλεπε να είναι μεταβατικός μέχρι το τέλος του 2004 και να γίνουν οι διαγωνισμοί με βάση την προσαύξηση της μοριοδότησης και να τελειώσουμε. Δεν μπορούσε, παρά ένας τέτοιος νόμος να είναι μεταβατικός και να λύσει το θέμα των συμβασιούχων, να μην είναι όμηροι οι άνθρωποι. Δεν το λύσαμε, είναι αλήθεια, και αντίθετα κάναμε και πράξεις οι οποίες δεν ήταν στη σωστή κατεύ-

θυνση. Δηλαδή βάλαμε και άλλους συμβασιούχους. Ήρθε η Νέα Δημοκρατία και μεταφέρει τη μεταβατικότητα του νόμου για άλλα πέντε χρόνια. Και το ερώτημα είναι: Αντί να διορίσει χιλιάδες ανθρώπους στο δημόσιο –απαρίθμησε χθες ο Υπουργός πόσοι ήταν συγκεκριμένα- να προκηρύξει τις θέσεις και να τελειώσει με το θέμα, έμεινε στο προεδρικό διάταγμα Παυλόπουλου που τακτοποίησε κάποιες χιλιάδες, Από εκεί και μετά δεν είχε καμμία διάθεση, παρά να προσθέσει και νέους συμβασιούχους, όπου ο αριθμός υπερέβαινε τις διακόσιες χιλιάδες.

Κι έρχεται τώρα να κάνει κριτική για ένα νόμο, το δικό της νόμο που τελειώνει στο τέλος του 2010, είναι το τελευταίο στάδιο του νόμου, άρα δεν θα μπορούσε να διορίσει όλους τους συμβασιούχους που σήμερα θέλει με την προσαύξηση της μοριοδότησης να νομιμοποιήσει και επίσης έρχεται στην επιτροπή ο πρώην Υπουργός Εσωτερικών και λέει ότι η ερμηνεία της ευρωπαϊκής οδηγίας είναι εσασεί προσαύξηση της μοριοδότησης. Δηλαδή, ξεπερνάμε το όριο αυτό που ο ίδιος έθεσε. Και μας κατηγορεί εμάς γιατί θέλουμε να λύσουμε το πρόβλημα της ομηρίας. Γιατί θέλουμε να ξεκινήσουμε από την αρχή! Είναι αυτό πρόβλημα;

Ο Πρόεδρος της σημερινής Κυβέρνησης επί ένα χρόνο τώρα πριν τις εκλογές μιλάει συνεχώς για τη λύση επιπέδους του μεγάλου προβλήματος των συμβάσεων έργου, να πάνε όλα στο ΑΣΕΠ, να λειτουργήσουν επί της ουσίας, να μην μπορούν να μετατρέπονται, να υπάρχει μία διαδικασία όπου γίνονται ξεχωριστά οι τακτικοί διορισμοί στους μόνιμους υπαλλήλους τους δημοσίου, να γίνει ο προγραμματισμός. Κι έρχεται αυτό το νομοσχέδιο να κλείσει όλα τα παράθυρα που μπορεί μία κυβέρνηση να διορίζει εκτός της κείμενης νομοθεσίας του ΑΣΕΠ.

Εάν όλοι ορκιζόμαστε στο ΑΣΕΠ, που το έφτιαξε το ΠΑΣΟΚ – και το ΑΣΕΠ το έφτιαξε το ΠΑΣΟΚ- μας κατηγορείτε γιατί κάναμε την ανεξάρτητη αρχή, η οποία είναι μία επαναστατική πράξη, ανεξάρτητα αν στον τρόπο που την χρησιμοποιήσαμε στον ευρύτερο δημόσιο τομέα άφηνε ανοιχτά παράθυρα από τα οποία πέρασαν και πολιτικές λάθος.

Εμένα όμως με ενδιαφέρει το πώς εννοούμε τη νέα εποχή. Την έχω βαρεθεί αυτού του τύπου την αντιπαράθεση! Δεν μπορώ άλλο! Εσείς έτσι, εσείς αλλιώς! Να τα σβήσουμε! Είμαστε σε μία καινούργια εποχή. Ξεκινάει μία καινούργια Κυβέρνηση, φέρνει ένα νομοσχέδιο συνεπές με τις προεκλογικές της δεσμεύσεις, θέλει πραγματικά να κλείσει τα παράθυρα, δεν υπάρχει σε κανένα σημείο του νομοσχεδίου η άποψη ότι ανοίγει ένα παράθυρο για να κάνει κάτι για το κομματικό κράτος, καταργεί τις πελατειακές σχέσεις κι εσείς από αρχή όντας ενάντια στις πελατειακές σχέσεις, υποτίθεται -και μιλάω και για τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης- δεν δέχεστε να περάσει αυτό το νομοσχέδιο. Αυτό με τη λογική του κακού ΠΑΣΟΚ; Τι να κάνει, δηλαδή, τώρα το κακό ΠΑΣΟΚ; Να πει, ότι εγώ δεν θα φέρω κανένα νομοσχέδιο γιατί τα είχα κάνει παλιά λάθος; Αυτή είναι η νέα Αντιπολίτευση;

Όσο για τα κόμματα της άλλης Αριστεράς θέλω να είμαι σαφής. Μπορεί να έχουμε διαφωνίες για το τι κράτος θέλουμε, μπορεί να έχουμε διαφωνίες για τη γενικότερη συγκρότηση, με κάποιους μπορεί να έχουμε μεγαλύτερες συμφωνίες και με κάποιους μεγαλύτερες διαφωνίες. Όμως, εδώ υπάρχει μία διαδικασία που αφορά την αξιοκρατία και αφορά και τη λύση ενός κοινωνικού προβλήματος σε μία εποχή που δεν μπορεί το ελληνικό κράτος, όσο και να διατείνεται το ΚΚΕ, να διορίσει κάθε άνθρωπο που έστω και μία ώρα απασχολήθηκε στο δημόσιο με οποιαδήποτε μορφή σύμβασης. Δεν γίνεται! Και δεν μπορεί να κλείσει την πύλη του το δημόσιο για τα επόμενα δέκα με είκοσι χρόνια προκειμένου να λειτουργήσει και να εκσυγχρονιστεί με βάση τις ανάγκες της σύγχρονης διοίκησης διορίζοντας ξαφνικά ή μέσα από μία τέτοια διαδικασία τους πάντες όσους έχουν περάσει από συμβάσεις στο δημόσιο. Δεν γίνεται αυτό!

Κι εγώ είμαι υπέρ της πλήρους εργασίας υπέρ της θεσμοποιημένης, να μην είναι καμμία εργασία ανασφάλιστη -θα τα λύσουμε αυτά φαντάζομαι σε επόμενα νομοσχέδια- αλλά το πρόβλημα αυτού του νομοσχεδίου, που είναι άψογο από την άποψη της ιδεολογικής και της πολιτικής του συγκρότησης, της πρακτικής του εφαρμογής, που κλείνει τα παράθυρα, που είναι ένα νομοσχέδιο που τιμά την Εθνική Αντιπροσωπεία, είναι ότι θα περίμενα να υπάρχει μία μεγαλύτερη πραγματική συναίνεση και

όχι προσχηματική διαφωνία. Και να δούμε το κοινωνικό πρόβλημα, να δούμε γι' αυτούς που δουλεύουν δέκα και δεκαπέντε χρόνια στο δημόσιο. Αλλά δεν μπορεί να μην τελειώσουμε επιτέλους αυτήν την ομηρία! Γιατί ξέρουμε ότι είναι ανεδαφικό να υποσχόμαστε και ξέρουμε ότι είναι απραγματοποίητο να διοριστούν όλοι στο δημόσιο και ξέρουμε ότι αυτό το πράγμα δεν βοηθά την καλύτερη λειτουργία του κράτους ανεξάρτητα τι άποψη έχουμε για το κράτος. Αυτό νομίζω ότι είναι το βασικό.

Καλώ τη Νέα Δημοκρατία να δείξει ότι εννοεί ο νέος της Πρόεδρος τη νέα εποχή και τη νέα Αντιπολίτευση. Όσο αρνείστε ότι έχετε μία νέα Κυβέρνηση μπροστά σας, θα τα βρίσκετε μπαστούνια. Γιατί και προχθές στη συνάντηση των Αρχηγών αυτό κάλαβα.

Όλοι τη χαρακτήρισαν θετική αλλά καταλογίζουμε προθέσεις, ο ένας γιατί δεν θέλει να ελέγξουμε τα ταμεία του κόμματός του, ο άλλος γιατί θέλει την απλή αναλογική σαν προαπαιτούμενο, ο τρίτος γιατί θεωρεί ότι πρέπει να έλθει πρώτα το Χρηματιστήριο και μετά οι άλλες εξεταστικές. Για όνομα του Θεού! Υπάρχει πιο ειλικρινής ομολογία και δήλωση από αυτή του Πρόεδρου της Κυβέρνησης γι' αυτά τα πράγματα που τα έθεσε επί τάπητος και είναι έτοιμος να τα ξεκινήσει όλα μαζί; Και εσείς λέτε «πρώτο αυτό, δεύτερο αυτό, τρίτο αυτό» σε μια καινούργια εποχή; Νομίζω ότι δεν ξεκινάμε καλά απ' αυτήν την άποψη και καλό θα ήταν το Εθνικό Κοινοβούλιο να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων διότι αυτό το παράδειγμα σ' αυτό το νόμο. Να υπάρξει μία συναίνεση άλλου τύπου από τη μέχρι τώρα άγονη αντιπαράθεση που εντείνει την κρίση του πολιτικού συστήματος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε τον κ. Σκανδαλίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Κουσελάς, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Μεσσηνίας για επτά λεπτά και παρακαλώ να τηρούνται οι χρόνοι, γιατί είναι πάρα πολλοί ομιλητές γραμμένοι και θα δημιουργηθεί πρόβλημα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Θα είμαι συνεπής, κύριε Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βλέπω ότι κάποιοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έπαθαν ξαφνική αμνησία και θα έλεγα και όψιμη κρίση ενδιαφέροντος σε ό,τι αφορά τους πολιτικούς τους «ομήρους». Εγώ θέλω πραγματικά να τους ρωτήσω: Πόθεν έσχομεν, αγαπητοί συνάδελφοι, τις τριακόσιες σαράντα χιλιάδες περίπου συμβασιούχους που διαδοχικά έβαλε «από το παράθυρο» στο δημόσιο η απελθούσα κυβέρνηση μέχρι και τις παραμονές των εκλογών στις 4 του Οκτώβρη; Ποιος αλήθεια καλλιέργησε φρούδες ελπίδες μονιμοποίησης παραβλέποντας σκόπιμα και το Σύνταγμα και τους νόμους, εμείς ή εσείς;

Οι δικές μας θέσεις ήταν από καιρό γνωστές, ήταν ξεκάθαρες και γι' αυτές τις θέσεις μας ψήφισε άλλωστε ο ελληνικός λαός. Δεσμευτήκαμε για την κατάργηση των «STAGE» στο δημόσιο και αυτό κάνουμε σήμερα. Καταγγείλαμε τα «παραθυράκια» παράκαμψης του ΑΣΕΠ, τις ανεξέλεγκτες και αντισυνταγματικές μοριοδοτήσεις, τη «γαλάζια» συνέντευξη, τις προσλήψεις εκτός ΑΣΕΠ, τις συμβάσεις έργου στις ΔΕΚΟ. Αυτά αλλάζουμε σήμερα, αυτά καταργούμε. Δεσμευτήκαμε να στηρίξουμε την απασχόληση των νέων ανθρώπων όχι με «δουλεμπόριο» ελπίδας, αλλά με πραγματικές προοπτικές ανάπτυξης της οικονομίας. Αυτός είναι ο κεντρικός μας στόχος, να παραμείνουν οι νέοι και οι νέες μας στην ύπαιθρο, στην περιφέρεια, να μπορέσουν να βρουν εκεί δουλειά. Από αυτόν το στόχο θα κριθούμε.

Με αυτό το νομοσχέδιο που αποτελεί θεσμική παρέμβαση -θα μπορούσα να πω τομή ισάξια με εκείνη του νόμου Πεπονί- κάνουμε πράξη τις δεσμεύσεις που είχαμε αναλάβει. Καταργούμε τα «παραθυράκια» και τις πρακτικές που επανειλημμένα είχαμε καταγγείλει σαν Αξιωματική Αντιπολίτευση. Καταργούμε τις διατάξεις εκείνες που κατάντησαν το νόμο Πεπονί βολικό «σουρωτήρι» για πελατειακή χρήση. Αποκαθιστούμε και αναβαθμίζουμε το ρόλο του ΑΣΕΠ σαν εγγυητή της διαδικασίας των προσλήψεων ενισχύοντάς το άμεσα με το απαραίτητο δυναμικό προκειμένου να μη χρονοτριβούν οι προσλήψεις για να μπορεί το ΑΣΕΠ άμεσα και αποτελεσματικά να παίξει το ρόλο του. Κάνουμε ένα

ουσιαστικό βήμα για την εγκαθίδρυση ενός κράτους αξιοπιστίας, ισονομίας και διαφάνειας, δηλαδή, «δείχνουμε πόρτα» μια για πάντα στην πολιτική «ομηρία» και στα «παραθυράκια», στα «κονέ», στη λογική του «ουδέν μονιμότερον του προσωρινού», στη λογική του «αν έχεις πολιτικό μέσο δεν χρειάζεται προσπάθεια, δεν χρειάζεται προσόντα». Αυτά είναι τα ιδανικά, αυτό είναι το όραμα που πρέπει να καλλιεργήσουμε σήμερα στη νέα γενιά;

Οι μεταβατικές διατάξεις όπως τελικά διαμορφώθηκαν από τη μια πλευρά επιτρέπουν να ολοκληρωθεί κανονικά το χρονοδιάγραμμα των υπαρχουσών συμβάσεων και από τη άλλη πλευρά αντιμετωπίζουν τα άμεσα προβλήματα λειτουργίας των υπηρεσιών που βασίζονται σε συμβασιούχους είτε στο δημόσιο είτε στους ΟΤΑ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι άλλωστε καιρός να γίνει μία σαφής καταγραφή των πραγματικών και πάγιων αναγκών που υπάρχουν στο δημόσιο και να προκηρυχθούν έγκαιρα οι θέσεις για να καλυφθούν αυτά τα κενά όπως θα έπρεπε να καλύπτονται με τακτικό προσωπικό και όχι με συμβασιούχους.

Με τα νέα δεδομένα και με κατάλληλη ενίσχυση της αρχής, οι προσλήψεις, όπως προείπα, θα γίνονται πολύ συντομότερα. Θεωρώ, κύριε Υπουργέ -και θέλω να σας συγχαρώ γι' αυτό- σαν δεδομένο ότι θα τηρηθούν στο ακέραιο οι δεσμεύσεις του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη απέναντι στους συμβασιούχους πυροσβέστες, για να αντιμετωπιστεί μία χρόνια εκκρεμότητα, για την οποία σαφώς είχαμε δεσμευθεί.

Θεωρώ, επίσης, δεδομένο ότι θα γίνουν το ταχύτερο οι απαραίτητες προσλήψεις τακτικού προσωπικού σε τομείς, όπου για χρόνια μένουν ακάλυπτες οργανικές θέσεις, σε ό,τι αφορά την ιδιαίτερη πατρίδα μου. Έχουμε αυτήν τη στιγμή στη Μεσσηνία το ΤΕΙ και το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, τα τμήματα στην Καλαμάτα, όπου για μεν το ΤΕΙ οι οργανικές θέσεις που καλύπτονται με μόνιμο προσωπικό είναι το 27% του συνόλου και στο Πανεπιστήμιο μόλις το 37%. Καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό σε σχέση με την εύρυθμη λειτουργία και των δύο πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι, είτε θα συνεχίσουμε στην ίδια στρεβλή, άδικη και επιλεκτική πελατειακή λογική, σε ένα σύστημα διάτρητο και καταδικασμένο στη συνείδηση του λαού, παραπλανώντας και εκμεταλλευόμενοι την πλειοψηφία της νεολαίας μας, είτε θα αλλάξουμε επιτέλους πορεία, πρακτικές και μυαλό. Αυτή είναι η δική μας κόκκινη γραμμή για ένα αξιοπιστο κράτος, για ένα πολιτικό σύστημα αξιοπιστο και απελευθερωμένο από το ρουσφέτι. Γι' αυτό, όχι μόνο ψηφίζουμε και στηρίζουμε αυτό το νομοσχέδιο, αλλά καλούμε όλες τις πτέρυγες της Βουλής να «βάλουν» πλάτη, προκειμένου οι διατάξεις του να υλοποιηθούν σωστά, προκειμένου να γυρίσουμε κυριολεκτικά σελίδα για πολίτες με αξιοπρέπεια και όχι πελάτες σε διαρκή ομηρία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Κουσελά.

Το λόγο έχει ο κ. Παύλος Στασινός, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Άρτας για επτά λεπτά.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΤΑΣΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε σήμερα στην ευχάριστη θέση να παρουσιάζουμε προς ψήφιση το σχέδιο νόμου: «Αναμόρφωση των προσλήψεων στο δημόσιο τομέα». Το ΠΑΣΟΚ, με την κατάθεση του παρόντος νομοσχεδίου, αποδεικνύει ότι παραμένει πιστό στις προεκλογικές του δεσμεύσεις και τηρεί το κοινωνικό συμβόλαιό του με το λαό. Προηγήθηκε η κατάθεση του σχεδίου νόμου για το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης, το οποίο έδειξε το κοινωνικό πρόσωπο της Κυβέρνησης, δίνοντας παράλληλα μια ανάσα σε μια κατηγορία ανθρώπων που πραγματικά είχαν μεγάλη ανάγκη αυτό το επίδομα.

Η κατάθεση, λοιπόν, του παρόντος νομοσχεδίου έχει ως στόχο να δώσει τέλος στην αναρχία, στην αναξιοκρατία, στην ευνοιοκρατία, όσον αφορά τις προσλήψεις στο δημόσιο, αλλά και να αποκαταστήσει τις σχέσεις εμπιστοσύνης κράτους και πολιτών.

Το παρόν νομοσχέδιο έρχεται να συμπληρώσει το ν.2190/1994, που είναι γνωστότερος ως νόμος Πεπονί, και να

δώσει τέλος σε όσες χαρακτηριστικές ρυθμίσεις θεσμοθετήθηκαν τα τελευταία πεντέμισι χρόνια διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε είναι πρωτοποριακό και ρηξικέλευθο. Βάζει τέλος στις οποιοδήποτε τύπου παρεμβάσεις στις προσλήψεις. Είναι μια πράξη που περίμενε όλος ο ελληνικός λαός για ένα αντικειμενικό, αδιάβλητο και ορθολογιστικό τρόπο εισόδου στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Δεν αφήνει παράθυρα και υπόγειους διαδρόμους στην εφαρμογή του. Δεν δημιουργεί προνομιούχους υποψήφιους σε διαγωνισμούς, όπως ήταν μέχρι τώρα για τους ασχολούμενους με οιοδήποτε τύπου σύμβαση στο δημόσιο έναντι των συνυποψηφίων τους στον ιδιωτικό τομέα.

Οι στόχοι του παρόντος νομοσχεδίου είναι οι εξής: Η αποκατάσταση της αξιοπιστίας του πολιτικού συστήματος, η απαλλαγή των Βουλευτών και των πάσης φύσεως πολιτικών και μη παραγόντων από παρεμβάσεις για αναξιοκρατικές προσλήψεις, το κοινώς λεγόμενο ρουσφέτι, η τόνωση της αξιοπρέπειας και της αυτοπεποίθησης των νέων μας. Η νεολαία μας δεν είναι πλέον όμηρος του πολιτικού συστήματος, καθώς θα ξέρουν ότι υπάρχουν κανόνες και θα κατευθυνθούν προς δημιουργικούς στόχους. Θα δοθεί δυνατότητα στο δημόσιο να επιλέγει τους πιο κατάλληλους για τον κάθε τομέα του, ώστε να είναι σε θέση να παρέχει καλύτερες υπηρεσίες.

Με την κατάθεση, λοιπόν, του νομοσχεδίου μπαίνει τέλος σε ένα καθεστώς προνομιακών μοριοδοτήσεων που η Νέα Δημοκρατία εφάρμοσε με το ν.3320/2005 για τους απασχολούμενους στο δημόσιο.

Φρόντισε, η εφαρμογή αυτή να ισχύει και για την περίοδο διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία από το 1990 μέχρι το 1993, το παρήτεινε μέχρι το 2007 και τέλος φρόντισε να ισχύσει μέχρι το 2010.

Την ευνοιοκρατική αυτή ρύθμιση έρχεται να διορθώσει το παρόν νομοσχέδιο, εξισώνοντας τη μοριοδότηση της εμπειρίας μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, αίροντας έτσι τις αδικίες με βάση των δευτέρων και αποκαθιστώντας τη συνταγματική τάξη.

Οφείλουμε να σταθούμε για λόγους ιστορικής μνήμης στην αποδόμηση του ΑΣΕΠ από τη Νέα Δημοκρατία. Αυτό το πέτυχε με την παράκαμψη των διαδικασιών του ΑΣΕΠ, ελαχιστοποίησε το θεσμικό του ρόλο αφήνοντας πολλές κενές θέσεις στον οργανισμό του, έτσι ώστε να μην μπορεί να αντεπεξέλθει στο ρόλο του. Και με αυτόν τον τρόπο τα κενά που δημιουργήθηκαν στο δημόσιο τομέα καλύφθηκαν με διαδικασίες «STAGE». Η αναξιοκρατία αυτή φαίνεται και από τις καταγγελίες της τότε ανεξάρτητης αρχής της Κυβέρνησης για έλλειψη διαφάνειας στις προσλήψεις στο δημόσιο τομέα.

Η τροποποίηση του άρθρου 18 του ν. 2190/1994 για την εισαγωγή της συνέντευξης και η εισαγωγή του ν. 3320/2005 επέτρεψαν στη Νέα Δημοκρατία την ασύδοτη ρουσφετολογία. Η αναγωγή των Προγραμμάτων «STAGE» στη βιομηχανία οδήγησε χιλιάδες νέους σε πολιτική ομηρία. Οι νέοι αυτοί δούλευαν χωρίς ασφάλεια και αντιμετώπιζαν ένα αβέβαιο μέλλον. Ο αρχικός σκοπός των «STAGE» ήταν η επαγγελματική μαθητεία στον ιδιωτικό τομέα, είναι η εξειδίκευση σε ένα μαθησιακό αντικείμενο με σκοπό των απόκτηση εμπειρίας η οποία θα βοηθήσει στην εύρεση εργασίας, στην αγορά εργασίας. Η αδιαφάνεια στις προσλήψεις συνεχίστηκε και στους συμβασιούχους με συμβάσεις έργου, στους συμβασιούχους ορισμένου χρόνου αλλά και στους εποχικά απασχολούμενους.

Σε πολλές περιπτώσεις καταγγελιών για αδιαφάνεια και ευνοιοκρατία επιλήφθηκαν οι δικαστικές αρχές.

Η κατάθεση, λοιπόν, αυτού του νομοσχεδίου ήταν ένα ώριμο αίτημα του ελληνικού λαού και έρχεται να δώσει τέλος σε όλες αυτές τις ευνοιοκρατικές ρυθμίσεις στο θέμα των προσλήψεων με την υπαγωγή του δημοσίου τομέα και των φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα στη δικαιοδοσία του ΑΣΕΠ, σχετικά με τις προσλήψεις του πάσης φύσεως προσωπικού τους, για την αποκατάσταση αδικιών και εσωτερικών αδυναμιών στο υφιστάμενο σύστημα προσλήψεων, ώστε να αποκατασταθεί η αντικειμενικότητα, η αξιοκρατία και η διαφάνεια στις προσλήψεις.

Στο δεύτερο αυτόν τομέα εντάσσονται οι διαδικασίες που αφο-

ρούν στην κατάργηση της συνέντευξης στις διαδικασίες πλήρωσης θέσεων τακτικού προσωπικού, με βάση σειρά προτεραιότητας, στην κατάργηση της προσαύξησης κατά 50% των μορίων της εμπειρίας που είχε αποκτηθεί σε καθήκοντα ίδιας ή παρεμφερούς ειδικότητας με αυτό της προκηρυσσόμενης θέσης, στην εξισορρόπηση των μορίων της ανεργίας, εμπειρίας και διδακτορικών τίτλων σπουδών με την εμπειρία, στην επιλογή συμβασιούχων μίσθωσης έργου βάση κριτηρίων του άρθρου 21 του νόμου Πεπονή, όπως ισχύει μετά τις τροποποιήσεις του υπό ψήφιση νομοσχεδίου.

Η υπαγωγή σειράς φορέων του δημοσίου και ορισμένων κατηγοριών προσωπικού κρίθηκε αναγκαία προκειμένου να ενταχθούν στον ΑΣΕΠ οι περιπτώσεις που με ειδικές διατάξεις και χωρίς ιδιαίτερη ιδεολογία είχαν εξαιρεθεί από το σύστημα προσλήψεων του ν. 2190/1994.

Διατηρούνται σε ισχύ διάφορες ευεργετικές διατάξεις που αφορούν τις προσλήψεις ειδικών περιπτώσεων, όπως άτομα με ειδικές ανάγκες, συγγενείς θανόντων σε υπηρεσία, πολύτεκνες οικογένειες κ.λπ. Γίνεται κατάργηση της προσαύξησης κατά 50% της μοριοδότησης λόγω εμπειρίας που αποκτήθηκε σε ίδια ή παρεμφερή ειδικότητα στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Καταργείται η προσωπική συνέντευξη. Το κριτήριο της συνέντευξης θεωρείται μη αντικειμενικό και μπορεί σε μεγάλο βαθμό να αλλοιώσει τη σειρά κατάταξης των υποψηφίων. Η συνέντευξη διατηρείται κατ' εξαίρεση μόνο σε περιπτώσεις πλήρωσης θέσεων προσωπικού που άπτονται της ανθρώπινης ζωής, προκειμένου να διαπιστωθεί η καταλληλότητα του υποψηφίου.

Η εμπειρία μέχρι πέντε χρόνια διατηρείται, προμοδοτείται και εξισώνεται με τη λήψη διδακτορικού τίτλου. Αυξάνεται η μοριοδότηση των διδακτορικών τίτλων και διατριβών. Διατηρείται το τεστ δεξιοτήτων. Γίνεται αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου για τις συμβάσεις μίσθωσης έργου ώστε να μην υποκρύπτουν εξαρτημένη εργασία και να μην καλύπτουν πάγιες και διαρκείς εργασίες και αυτό θα πιστοποιείται από το ΑΣΕΠ.

Δικαίωμα διορισμού αποκτούν οι διακριθέντες αθλητές σε αγωνίσματα παγκόσμιας εμβέλειας και επίσης αθλητές με αναπηρία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος, η αξιοπρέπεια των νέων μας, η βελτίωση της παροχής υπηρεσιών από το δημόσιο απαιτούν αλλαγή της πρόσληψης των υπαλλήλων στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο αναμορφώνεται, εξορθολογίζεται, εκσυγχρονίζεται η διαδικασία προσλήψεων στο δημόσιο τομέα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Στασινό.

Και τώρα, το λόγο έχει ο κ. Οδυσσέας Βουδούρης, Βουλευτής Μεσσηνίας, του ΠΑΣΟΚ για επτά λεπτά.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι αυτή η συζήτηση για το νομοσχέδιο περί ΑΣΕΠ μου θυμίζει ένα γαλλικό ρητό το οποίο λέει "Il ne faut pas jeter le bébé avec l' eau sale du bain". Περίπου αυτό μεταφράζεται ως εξής: «Ας μην πετάσουμε το μωρό μαζί με το βρώμικο νερό του μπάνιου όπου το πλένουμε». «Μωρό» βέβαια είναι το ΑΣΕΠ, πολύτιμο μωρό. Είχε ανεπάρκειες; Και βέβαια είχε. Τι πρέπει να κάνουμε; Τι έπρεπε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, να κάνετε όταν είχατε την εξουσία; Προφανώς έπρεπε να το βοηθήσετε να εξελιχθεί, να ωριμάσει, να αλλάξει και να βελτιωθεί. Τι κάνατε; Το καταργήσατε! Το καταργήσατε χωρίς να το ληψήτε να πάρετε την πολιτική ευθύνη αυτής της πράξης. Το «αδειάσατε», αν μου επιτρέπετε, από την πίσω πόρτα. Το καταργήσατε έμμεσα με την προφορική συνέντευξη. Το καταργήσατε άμεσα με την πληθώρα αυτών των έκτακτων προσλήψεων που ανέφεραν και οι συνάδελφοι προηγουμένως.

Το παρόν νομοσχέδιο τολμά να πω ότι δεν έχει ή για την ακρίβεια δεν θα έπρεπε να έχει κομματικό ή πολιτικό χρωματισμό. Οι αρχές ποιου κόμματος, είτε ανήκει στην Αριστερά είτε ανήκει στη Δεξιά, θα μπορούσαν να αντανακλούν στο αξίωμα ότι για να μπει στο δημόσιο πρέπει να περάσεις από μια ανεξάρτητη αξιολό-

γηση από ένα ΑΣΕΠ; Η ιδεολογία ποιανού κόμματος θα μπορούσε να αντιπαχθεί στην αρχή ότι η αξιολόγηση αυτών των υποψηφίων θα πρέπει να γίνεται με αντικειμενικά κριτήρια; Και βέβαια, θα πρέπει να γίνεται με ισορροπημένο τρόπο.

Θέτω πραγματικά, αγαπητοί συνάδελφοι, σε όλους σας προσωπικά αυτά τα δύο ερωτήματα. Και θέλω, βέβαια, να θεωρήσω τις απαντήσεις σ' αυτά τα ερωτήματα ως δεδομένες και συνεπώς πιστεύω ότι η συζήτηση την οποία έχουμε σήμερα θα έπρεπε και πρέπει να επικεντρωθεί στο εξής: ποια είναι τα ισορροπημένα αντικειμενικά κριτήρια; Με ποιον τρόπο μπορούμε να κρατήσουμε αυτό το πολύτιμο «μωρό», και να ξεφορτωθούμε αυτό το βρώμικο νερό του μπάνιου;

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο καταργεί την προφορική συνέντευξη και νομίζω ότι πλέον κανένας πολίτης σε αυτήν τη χώρα πιστεύει ότι αυτή η συνέντευξη είναι αξιολογική ή χρήσιμη για την πρόσληψη στο δημόσιο. Καταργεί, επίσης, όμως και ορισμένες βασικές αδικίες που υπήρχαν μέχρι τώρα στο ΑΣΕΠ.

Πρώτη αδικία, μεταξύ των εργαζομένων στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, να πάρουμε ένα παράδειγμα: ένας υποψήφιος από τον ιδιωτικό τομέα με εμπειρία, ας πούμε, εικοσιτεσσάρων μηνών που συγκεντρώνει εκατόν πενήντα έξι μόρια, έχει ως συνυποψήφιο για μια θέση έναν αντίστοιχο υποψήφιο από το δημόσιο τομέα ο οποίος, όμως, συγκεντρώνει διακόσια τριάντα τέσσερα μόρια. Με ποια λογική; Δεν υπάρχει αυτή η λογική. Και γι' αυτόν το λόγο σύμφωνα με το καινούργιο νομοσχέδιο όλοι οι υποψήφιοι θα έχουν ίδια μοριοδότηση.

Δεύτερη αδικία, μεταξύ των ανέργων και των εργαζομένων, ένα άλλο παράδειγμα: μεταξύ ενός υποψηφίου που έχει είκοσι τέσσερις μήνες ανεργία και συγκεντρώνει ας πούμε χίλια τετρακόσια μόρια και ενός υποψηφίου με είκοσι τέσσερις μήνες εμπειρία ο οποίος συγκεντρώνει μόνο εκατόν είκοσι μόρια. Ποια λογική της τρέλας δίνει ένα τέτοιο πλεονέκτημα στην ανεργία; Είναι πραγματικά εντελώς ακατανόητο και γι' αυτόν το λόγο θα αυξηθούν τα μόρια από την εμπειρία έτσι ώστε να εξισωθούν με εκείνα της ανεργίας στο νομοσχέδιο.

Τρίτη αδικία, ανάμεσα σ' αυτούς οι οποίοι έχουν μια επαγγελματική εμπειρία και σε αυτούς που έχουν πτυχία. Αυξάνουμε τη μοριοδότηση σ' αυτούς που είναι κάτοχοι τίτλων σπουδών έτσι ώστε βέβαια να δώσουμε μία επιβράβευση αλλά και να αξιοποιήσουμε την προσπάθεια των νέων για μόρφωση και για σπουδές.

Για τη βελτίωση του ΑΣΕΠ θα ήθελα να προσθέσω και μια πρόταση γνωρίζοντας ότι ένα βασικό πρόβλημα μέχρι τώρα ήταν η προθεσμία των προσλήψεων.

Ανέφεραν προηγουμένως κάποιοι συνάδελφοι τη δική τους εμπειρία, να καταθέσω και τη δική μου. Όταν ανέλαβα ένα δημόσιο οργανισμό, ένα περιφερειακό σύστημα υγείας, ανακοινώθηκαν οι θέσεις για να στελεχωθεί αυτός ο καινούργιος οργανισμός, οι πρώτοι υπάλληλοι, τα πρώτα στελέχη ήρθαν μετά από δύο χρόνια. Αυτό το πράγμα είναι εντελώς αδικαιολόγητο.

Πρέπει, λοιπόν, χάρη στη χρήση της σύγχρονης τεχνολογίας και χάρη στην καταπολέμηση της γραφειοκρατίας, να βάλουμε προθεσμίες, όρια στο χρόνο πρόσληψης των στελεχών και πιστεύω ότι στο νέο ΑΣΕΠ θα πρέπει να θεσπιστεί ένας μάξιμουμ χρόνος ολοκλήρωσης της διαδικασίας και μάλιστα να προβλέπονται κυρώσεις, αν για μη δικαιολογημένο λόγο αυτές οι προθεσμίες δεν τηρούνται.

Τέλος θα ήθελα να αναφερθώ στην πρόταση του Συνασπισμού να γίνουν διαγωνισμοί για να καλυφθούν χιλιάδες κενές οργανικές θέσεις στο δημόσιο και επίσης στην κριτική του ΚΚΕ ότι είναι εφεύρημα της σοσιαλδημοκρατίας η αξιοκρατία στην καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Θέλω να πω ότι δεν πρέπει να γελιόμαστε. Όλοι γνωρίζουμε ότι ο δημόσιος τομέας στην Ελλάδα είναι διογκωμένος. Και όλοι γνωρίζουμε ότι τελικά το βάρος, τις αρνητικές επιπτώσεις αυτής της διογκώσης, τα πληρώνει ο κάθε Έλληνας φορολογούμενος.

Επίσης, θέλω να πω όσον αφορά την αξιοκρατία στον καπιταλισμό, ότι ναι συμφωνώ, δεν ζούμε σε μία κοινωνία, δυστυχώς, ίσων ευκαιριών. Τι σημαίνει όμως αυτό; Ότι κάθε βήμα προς μία καλή κατεύθυνση ενισχύει τη βαρβαρότητα του συστήματος; Ποιος πιστεύει ότι η όξυνση των προβλημάτων βοηθάει στην εφεύρεση της λύσης; Εγώ προσωπικά πιστεύω το αντίθετο. Τα

μικρά και σταθερά βήματα ανοίγουν προοπτική για μία καλύτερη κοινωνία. Και το παρόν νομοσχέδιο, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι απλά ένα μικρό βήμα. Η κατοχύρωση του ΑΣΕΠ θα μείνει στην πολιτική μας ιστορία ως ένα μεγάλο επίτευγμα του ΠΑΣΟΚ και θα μείνει επίσης ως ένα βασικό κεκτημένο όλων των Ελλήνων πολιτών, όποιο κόμμα και αν ψηφίζουμε.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε τον κ. Βουδούρη.

Και τώρα το λόγο έχει για επτά λεπτά ο κ. Ηλίας Θεοδωρίδης, Βουλευτής Πέλλας του ΠΑΣΟΚ.

ΗΛΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση και η χθεσινή αναδεικνύει μία πολιτική αντίφαση, πώς ένα κράτος τριτοκοσμικού τύπου διατηρεί τέτοιες ελκτικές δυνάμεις απέναντι στα πολιτικά κόμματα. Τέτοια αίγλη και τέτοια ροπή, ώστε να υπάρχει μία προσπάθεια από μεριάς της συντηρητικής πολιτικής σκέψης να διατηρηθεί όπως είναι.

Σήμερα εξετάζουμε τις πολιτικές πλευρές αυτού του κράτους. Με τον προϋπολογισμό θα δούμε τις οικονομικές επιπτώσεις της ύπαρξης ενός τέτοιου κράτους.

Αυτό το νομοσχέδιο έρχεται να αλλάξει τις σχέσεις πολιτικής εξουσίας-κράτους-κοινωνίας. Κρίνονται σήμερα, ιδιαίτερα στο χώρο της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, τα μεταρρυθμιστικά χαρακτηριστικά αυτού του κόμματος, η μεταρρυθμιστική ικανότητα αυτού του κόμματος. Δεν υπήρξε τέτοια στις περιόδους διακυβέρνησης. Και φαίνεται σήμερα από την αρχή ήδη, μέσα από τη συζήτηση γι' αυτό το νομοσχέδιο πως δεν υπάρχει μεταρρυθμιστικό φορτίο σε αυτήν την πολιτική δύναμη.

Έγινε μια προσπάθεια να γίνει κριτική στο νομοσχέδιο με όρους τους παρελθόντος. Μάλιστα επιστρατεύθηκε η έννοια της πολιτικής συνέπειας, για να γίνει κριτική στο ΠΑΣΟΚ σε σχέση μ' αυτό το νομοσχέδιο.

Κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική συνέπεια είναι σύνθετος όρος. Δεν είναι στατικό ζήτημα, εξελίσσεται. Άλλοτε είναι στα ψηλά άλλοτε είναι στα χαμηλά. Δεν εξαρτάται από κανέναν είδους πολιτική τεχνική ή διατήρησή της, ούτε είναι μόνο θέμα ιστορικής μνήμης ενός κόμματος. Είναι, κυρίως, ένα αξιακό ζήτημα. Έχει σχέση, δηλαδή, με την ικανότητα μετεξέλιξης ενός κόμματος σε ένα κόμμα αρχών και αξιών. Τέτοιο είναι το κόμμα του ΠΑΣΟΚ. Η κριτική, λοιπόν, παραμένοντας σε τέτοιους όρους κινδυνεύει να έχει ιστορικά χαρακτηριστικά και δεν μπορεί να αποκρύψει την αδυναμία συμμετοχής σας στη μεταρρυθμιστική προσπάθεια που έχει ανάγκη σήμερα η Ελλάδα.

Η άρνηση της ψήφου επί της αρχής σ' αυτό το νομοσχέδιο σας δοκιμάζει. Δίνετε εξετάσεις. Εξετάσεις δεν δίνει μόνο η Κυβέρνηση καταθέτοντας το νομοσχέδιο. Δοκιμάζεστε και εσείς σε αυτήν την περίοδο που θα είναι γεμάτη πυκνών πολιτικών εξελίξεων. Και, δυστυχώς, κινδυνεύουμε από παρόμοια στάση και κριτική της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης όχι μόνο σε αυτό το νομοσχέδιο αλλά στη σειρά νομοθετημάτων που έρχονται στη συνέχεια του επόμενου χρόνου.

Το ίδιο το νομοσχέδιο εμπεριέχει μια κριτική για το παρελθόν του κόμματος που το προτείνει. Δεν έγινε αντίληπτη αυτή. Το ίδιο το νομοσχέδιο εμπεριέχει μια αυτοκριτική του χώρου που το προτείνει. Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ποτέ ότι ο νόμος Πεπονής ανήκει στη δική μας μεταρρυθμιστική παράδοση.

Η αντίφαση, λοιπόν, δεν είναι σε μας. Είναι σε σας. Και αυτή η αντίφαση είναι άλυτη. Δεν οφείλεται σε λόγους διάθεσης υπεράσπισης των χιλιάδων ομήρων που εσείς δημιουργήσατε και σήμερα θεωρείτε πολιτική σας πελατεία και άρα πρέπει να την υπερασπίσετε. Αυτό είναι ένα πρόσχημα. Αυτό δεν θα απέτρεπε την ψήφιση του νομοσχεδίου επί της αρχής αλλά την κατ' άρθρον καταψήφιση. Πού οφείλεται λοιπόν; Οφείλεται σ' αυτό που είπα στην αρχή, στην αίγλη του κράτους που αυτό ασκεί σε κάποιες πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα.

Θεωρείτε, αγαπητοί συνάδελφοι, απειλή τέτοια νομοσχέδια γιατί κινδυνεύει, απειλείται ο πυρήνας της ύπαρξής σας, γιατί αμφισβητείται και αλλάζει τις σχέσεις του πολιτικού συστήματος, της πολιτικής εξουσίας και των κυβερνήσεων με το ελληνικό κράτος.

στηρίζετε σε αυτό την αναπαραγωγή σας. Επιθυμείτε, λοιπόν, να μην αλλάξουν αυτά, γιατί στον πυρήνα των πολιτικών διεκδικήσεων σας ακόμα βρίσκεται ο στόχος της κατοχής και της νομής της κρατικής εξουσίας. Αυτή είναι η ερμηνεία της άρνησης ψήφισης επί της αρχής αυτού του νομοσχεδίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Χρειάζεται και συνέχεια σ' αυτήν τη νομοθετική μεταρρύθμιση. Το ξεκίνημα είναι καλό είτε όσον αφορά τον τρόπο πρόσληψης των στελεχών του δημοσίου είτε σε ό,τι αφορά την περιραιοποίηση του κράτους. Πρέπει όμως να υπάρξει και συνέχεια όσον αφορά το εσωτερικό του κράτους, την οργανωτική του δομή, τη θεσμική του συγκρότηση, με νομοθετικές ρυθμίσεις που θα πριμοδοτούν την παραγωγικότητα, τη δημιουργικότητα, την καινοτομία, χαρακτηριστικά σύγχρονα ενός κράτους που έχει σκοπό να υπηρετεί την κοινωνία και τον πολίτη.

Χρειάζεται, λοιπόν, η συνέχεια και αυτή η συνέχεια είναι απαραίτητη. Αποτελεί αναγκασία προϋπόθεση για να περάσουμε σε νέα επίπεδα δημοκρατικής οργάνωσης της ελληνικής κοινωνίας. Χρειάζεται βέβαια και κάτι άλλο...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω με αυτήν τη φράση, κύριε Πρόεδρε.

Χρειάζεται βέβαια και κάτι άλλο. Χρειάζονται νέα επίπεδα δημοκρατίας, συγκρότησης θεσμικού ρόλου του κοινωνικού ελέγχου, ώστε να δοθεί νέα ώθηση στη σχέση κράτους-κοινωνίας. Χρειάζεται επίσης να αποκαταστήσουμε τις σχέσεις της βαθιάς δημοκρατικής παράδοσης που έχει ο ελληνισμός και να προτείνουμε αυτόν και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δυστυχώς αυτή η παράδοση έχει αποκοπεί από το σύγχρονο ελληνικό πολιτικό προβληματισμό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει η Αικατερίνη Φαρμάκη, Βουλευτής Κορινθίας του ΠΑΣΟΚ.

Κυρία Φαρμάκη, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι με διαχρονική, με διακομματική ευθύνη όλων μας αφήσαμε τους νέους μας να συνωστίζονται έξω από κομματικά γραφεία και να παρακαλούν για μία θέση στο δημόσιο, για μία θέση σε Πρόγραμμα «STAGE» ή για μία ολιγόμηνη σύμβαση, κυνηγώντας το όνειρό τους για επαγγελματική αποκατάσταση. Η ευθύνη ανήκει σε όλους.

Χθες ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας και πρώην Υφυπουργός Εσωτερικών ουσιαστικά προσπάθησε να διαστρεβλώσει την αλήθεια και να αποσύρει από την παράταξή του όλες τις ευθύνες, παρουσιάζοντας την απελθούσα κυβέρνηση ως άσπιλη ευθυνών.

Εν τούτοις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ξέρετε πολύ καλά μέσα σας ότι έχετε μεγάλη ευθύνη, μεγάλο μερίδιο ευθύνης γι' αυτό που συμβαίνει σήμερα στην ελληνική κοινωνία. Γιατί μπορέσατε μέσα σ' αυτό το διάστημα των πεντέμισι χρόνων διακυβέρνησης ουσιαστικά να υπερδιογκώσετε το πρόβλημα, να δώσετε προβάδισμα στο ρουσφέτι, να απαξιώσετε τη διαδικασία των διαγωνισμών και το ίδιο το ΑΣΕΠ και να επανιδρύσετε το κράτος μ' ένα μοναδικό δικό σας τρόπο και δυστυχώς καταστροφικό για τον τόπο.

Επί πεντέμισι χρόνια παρακολουθήσαμε μία πρωτοφανή καθυστέρηση στους διαγωνισμούς για προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, συγχρόνως όμως τη συγκρότηση νευραλγικών υπηρεσιών με ανειδίκευτους συμβασιούχους ή «σταζιέρ» και προσλήψεις πλήθους «ημετέρων» με διαδικασίες εν κρυπτώ. Το ΑΣΕΠ στερήθηκε την αρμοδιότητα να συντάσσει τις προκηρύξεις και να ελέγξει την εξέλιξή τους.

Από την άλλη μεριά κάνατε την προσωπική συνέντευξη, μία διαδικασία που θα μπορούσε να αποβεί προς όφελος της κάθε υπηρεσίας, να είναι σήμερα ένα παράδειγμα προς αποφυγή και ουσιαστικά να αλώσετε με αυτό το ελληνικό δημόσιο, δίνοντας

προβάδισμα σε κάποιους που δεν είχαν τα προσόντα, αλλά είχαν τις κομματικές γνωριμίες.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, αντί να συναισθανθείτε τις μεγάλες ευθύνες τις οποίες έχετε και ουσιαστικά να δηλώσετε τη μεταμέλειά σας ψηφίζοντας επί της αρχής το νομοσχέδιο, προσπαθείτε μάταια να υπερασπιστείτε ακόμη και σήμερα τα αδιέξοδά σας μη έχοντας να απαντήσετε τίποτα επί της ουσίας.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου σήμερα πρέπει να το ψηφίσουμε όλοι, όχι μόνο γιατί αποτελεί δέσμευση του ΠΑΣΟΚ, αλλά γιατί αποτελεί απαίτηση της ελληνικής κοινωνίας, απαίτηση του ελληνικού λαού που εκφράστηκε στις 4 του Οκτώβρη με μία δυνατή λαϊκή εντολή, δίνοντάς μας τη δυνατότητα να κάνουμε καθαρές, δίκαιες, σωστές λύσεις.

Σήμερα, λοιπόν, μ' αυτό το νομοσχέδιο αποδεικνύουμε τη θέλησή μας να μην επιτρέψουμε ξανά νέα παιδιά, άξιοι άνθρωποι να αδικούνται και να εξαρτούν την επαγγελματική τους πορεία και την προσωπική τους ζωή από κομματικές γνωριμίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό στοχεύει στην κατάργηση τριών βασικών αδικιών: Πρώτον, ανάμεσα στους εργαζόμενους στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα. Δεύτερον, ανάμεσα στους ανέργους και στους εργαζόμενους. Και τρίτον, στους έχοντες εμπειρία και στους έχοντες τίτλους σπουδών.

Αυτό το πετυχαίνουμε: Πρώτον, με την κατάργηση της προσαύξησης της μοριοδότησης λόγω εμπειρίας και την αύξηση του ποσοστού των θέσεων για τις οποίες δεν απαιτείται εμπειρία.

Δεύτερον, με την κατάργηση της συνέντευξης, που εφαρμόστηκε για να δώσει προβάδισμα σε λάθος ανθρώπους.

Τρίτον, με την ισόρροπη μοριοδότηση των προσόντων των υποψηφίων.

Τέταρτον, με τη διεύρυνση του ελέγχου του ΑΣΕΠ ακόμα και σε φορείς, όπως είναι η Βουλή, η Προεδρία της Δημοκρατίας και το Υπουργείο Εξωτερικών.

Ας μην κάνουμε πως δεν καταλαβαίνουμε. Οι πολίτες σκανδαλίζονται όταν από καιρού εις καιρόν έρχονται στην επιφάνεια προσλήψεις «ημετέρων» σε νευραλγικές θέσεις.

Πέμπτον, με την κατάργηση των προνομίων αθλητών για το διορισμό τους στο δημόσιο και τη θέσπιση συγκεκριμένων προϋποθέσεων, προκειμένου να αποτελέσει ουσιαστική επιβράβευση της ελληνικής πολιτείας και όχι χαριστική διευθέτηση.

Επίσης, με αυστηρές προϋποθέσεις για τη σύναψη συμβάσεων έργου, που να μην υποκρύπτουν την κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών.

Σίγουρα θα ήταν ευχής έργο το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου να περιβληθεί με την ευρύτερη κοινωνική και πολιτική συναίνεση. Αποτελεί σημαντικό βήμα για όλους μας, για την ελληνική κοινωνία, για τους νέους μας, που πρέπει να έχουν αξιοπρέπεια και εμπιστοσύνη στα προσόντα τους, αλλά πρέπει να έχουν εμπιστοσύνη και στο πολιτικό σύστημα, ότι μπορεί να τους εγγυηθεί αξιοπρέπεια, διαφάνεια και αξιοκρατία.

Δεν φθάνει όμως μόνον αυτό, κύριε Υπουργέ. Πρέπει να επιταχύνονται και να απλουστεύονται οι διαδικασίες. Πρέπει να ενισχυθεί το ΑΣΕΠ. Πρέπει να βελτιώσουμε τις υποδομές, αλλά και πρέπει να έχουμε όλο και περισσότερες πολιτικές για την ενίσχυση της απασχόλησης, με βάση όμως την ισονομία και την ισοπολιτεία.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι αποφασισμένη να αποκαταστήσει στη συνείδηση των πολιτών όλες αυτές τις αρχές και τις αξίες από τις οποίες πιστεύουμε ότι εξαρτάται η κοινωνική συνοχή και η πρόοδος της χώρας. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι οι αλλαγές και οι ρήξεις που απαιτούνται σήμερα θα έχουν πολιτικό κόστος. Όμως το πολιτικό κόστος αυτό το αναλαμβάνουμε σε όλη του την έκταση. Λυτρώνουμε τους νέους μας από το εμπόριο της ελπίδας και τους δίνουμε τη δυνατότητα να ξέρουν από εδώ και εμπρός ότι την επιτυχία τους την κάνουν γιατί την αξίζουν, την έχουν γιατί την αξίζουν, και ότι η ενδεχόμενη αποτυχία τους δεν οφείλεται απλώς στο ότι κάποιοι άλλοι ευνοήθηκαν περισσότερο από αυτούς.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απομένουν ακόμη δεκαέξι ομιλητές. Γίνεται πρόταση, την οποία αποδέχονται τόσο ο κύριος Υπουργός όσο και οι οισηγητές όλων των κομμάτων, να τελειώσει επί της αρχής η συζήτηση σήμερα, να γίνει η ψηφοφορία και αύριο να γίνει η συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών ως μια ενότητα. Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Η πρόταση γίνεται ομόφωνα δεκτή.

Το λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Λευκάδας κ. Σπυροπάνος Μαργέλης για επτά λεπτά.

ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύω ότι με αυτό το νομοσχέδιο που σήμερα κουβεντιάσουμε και σε λίγο θα ψηφίσουμε δεν ικανοποιούμε απλά τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις, δεν ικανοποιούμε τις προγραμματικές δεσμεύσεις της Κυβέρνησης, όπως ανακοινώθηκαν από τον κύριο Υπουργό. Πάνω απ' όλα ικανοποιούμε ένα καθολικό, δυνατό αίτημα της ελληνικής κοινωνίας, η οποία λέει: «Φθάνει πια! Αυτή η διαδικασία, όλα όσα συνέβαιναν τα προηγούμενα χρόνια έχουν οδηγήσει στον πάτο. Δεν πάει παραπέρα αυτή η κατάσταση!».

Με αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε και ψηφίζουμε σήμερα πάνω απ' όλα απαντάμε στους νέους ανθρώπους, οι οποίοι όλα αυτά τα χρόνια, με ευθύνες διαχρονικές αλλά, κυρίως, με κορυφαίες ευθύνες της τελευταίας διακυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία, αναγκάστηκαν να σκύψουν το κεφάλι και να κάνουν ουρές στα βουλευτικά γραφεία για να αναζητήσουν τι; Μια δουλειά. Δηλαδή τι; Το δικαίωμά τους! Γιατί η δουλειά είναι δικαίωμα για τους νέους ανθρώπους, είναι δικαίωμα για τους Έλληνες πολίτες.

Απαντάμε με συγκεκριμένες πολιτικές σε αυτούς τους νέους ανθρώπους που όλα αυτά τα χρόνια τους κάναμε να είναι εξηρημένοι απέναντι σε εκείνους που τους διόρισαν και όχι να είναι περήφανοι και να είναι υπηρέτες του δημόσιου συμφέροντος, ανεξάρτητοι από αυτές τις διαδικασίες.

Τέλος, αυτό το νομοσχέδιο είναι μια πρώτη σοβαρή προσπάθεια να απαντήσουμε θετικά στο κατάντημα που πραγματικά βρίσκεται το ελληνικό κράτος σήμερα. Ένα κράτος αναποτελεσματικό, ένα κράτος που δεν είναι φιλικό στον πολίτη, ένα κράτος που στέκεται ανασταλτικά απέναντι σε κάθε θετική προσπάθεια, δημιουργική πρωτοβουλία, απέναντι στις προσπάθειες για επενδύσεις. Ένα κράτος που το διακρίνει πέρα από την αναποτελεσματικότητα, η αναξιοκρατία, η ατελείωτη γραφειοκρατία, ο κομματισμός και η διαφθορά. Πιστεύω πραγματικά ότι θα εφαρμοστούν πολιτικές οι οποίες θα απαλύνουν, για να μην πω ότι θα λύσουν γρήγορα αυτό το πρόβλημα.

Βεβαίως με αυτό το νομοσχέδιο, που αναφέρεται ουσιαστικά στην επέκταση της αρμοδιότητας του ΑΣΕΠ για τις προσλήψεις σε όλο τον ευρύτερο τομέα, που κλείνουμε κάθε χαραμάδα, κάθε παράθυρο, κάθε δυνατότητα παρέκκλισης, δεν λύνουμε φυσικά εξ ολοκλήρου το πρόβλημα της δημόσιας διοίκησης, δεν λύνουμε εξ ολοκλήρου το πρόβλημα της ανασυγκρότησης του κράτους. Όμως, απαντάμε πολύ θετικά σε μια μεγάλη ανάγκη. Ξεκινάμε μια σοβαρή προσπάθεια για την οποία έχουμε νωπή και ισχυρότατη τη λαϊκή εντολή από τις εκλογές στις 4 του Οκτωβρίου.

Βεβαίως, κανένας δεν είδα να αμφισβητεί επί της αρχής ουσιαστικά με σοβαρά επιχειρήματα αυτό που πάμε να κάνουμε. Και εκπλήσσομαι, πραγματικά, εγώ όταν προσπαθούμε να βρούμε δικαιολογίες για να μην ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο το οποίο εκτός του ότι θα φέρει την αξιοκρατία, εκτός του ότι θα φέρει την περηφάνια στους νέους ανθρώπους, θα απαλλάξει και το πολιτικό προσωπικό της χώρας από αυτή την ενασχόληση που δεν έχει σχέση με τα καθήκοντά του και θα επαναφέρει –ή τουλάχιστον θα προσπαθήσουμε να επαναφέρουμε– με αυτό τον τρόπο την αξιοπιστία στο πολιτικό σύστημα και στους πολιτικούς.

Αντί, λοιπόν, να δούμε αυτά τα πράγματα, στεκόμαστε στο γιατί καταργούμε την προσαύξηση της εμπειρίας. Μα, είναι δυνατόν! Κουβεντιάσουμε με την κοινωνία, ακούμε τι λέει ο κόσμος;

«Βύσμα», λένε οι νέοι άνθρωποι. Σήμερα οι νέοι άνθρωποι λένε ότι αν δεν έχεις «βύσμα», τίποτα δεν μπορείς να κάνεις. Και εμείς θα έρθουμε, δηλαδή, να διατηρήσουμε την προσαύξηση της εμπειρίας και να πούμε μπράβο σε αυτούς που είχαν «βύσμα» και βρήκαν κάποια απασχόληση με οποιονδήποτε τρόπο στον ευρύτερο δημόσιο τομέα; Θα τους αμείψουμε κιόλας παραπάνω; Άλλωστε, αυτή η ιστορία και με το ισχύον καθεστώς σε ένα χρόνο τελειώνει. Κι αν ακόμη διατηρήσουμε αυτές διατάξεις πόσους ανθρώπους θα διορίσουμε μέσα σ' ένα χρόνο; Ελάχιστους σε σχέση με την πληθώρα των ανθρώπων που βρίσκονται σε αυτό το καθεστώς σήμερα, που όλοι καταγγέλλουμε. Κανένας τελικά δεν συμφωνεί.

Αντί να κουβεντιάσουμε και να βρίσκουμε τέτοιες αιτιάσεις όπως, για παράδειγμα την κατάργηση της συνέντευξης. Βεβαίως αν είχαμε φτάσει σε ένα τέτοιο επίπεδο σοβαρότητας στο πολιτικό μας σύστημα και στη Δημόσια Διοίκηση, προφανώς θα έπρεπε να υπάρχει η συνέντευξη, όπως υπάρχει σε πολλές προηγμένες ευρωπαϊκές χώρες –εμείς ασχολούμαστε με αυτά. Αλλά σήμερα πιστεύω –στη συνειδηση του μέσου Έλληνα, στην κοινή λογική όλων μας εν πάση περιπτώσει– δεν καταλήγουμε ότι η συνέντευξη είναι αξιοκρατική διαδικασία, το αντίθετο.

Αντί, λοιπόν, να κουβεντιάσουμε για σοβαρά θέματα, ασχολούμαστε με αυτά. Εγώ θα πρόσθετα στον προβληματισμό μας δυο-τρία ζητήματα. Το ένα είναι ότι θα πρέπει να βελτιώσουμε, κύριε Υπουργέ, τις διαδικασίες πρόσληψης μέσω ΑΣΕΠ. Πρέπει να γίνουν πιο γρήγορες αυτές οι διαδικασίες γιατί, το καλύτερο να κάνουμε, όταν το κάνουμε σε βάθος χρόνου, χάνει την αξία του. Το ίδιο ισχύει παντού βέβαια, στην απονομή της δικαιοσύνης επί παραδείγματι.

Εγώ αναφερόμαι στην Λευκάδα που είναι ένας μικρός νομός και σας μεταφέρω την εμπειρία μου, όταν ήμουν νομάρχης αλλά και την εμπειρία του σημερινού νομάρχη. Γίνεται μια προκήρυξη, που καθυστερεί πάρα πολύ μέχρι να ολοκληρωθεί και να τελεσιδικήσουν οι προσλήψεις. Μέχρι τότε, λοιπόν, αυτοί οι οποίοι προσλαμβάνονται έχουν βρει κάπου άλλο δουλειά, με αποτέλεσμα τελικά να μην καλύπτονται οι προκηρυσσόμενες θέσεις. Συμβαίνει όμως, και κάτι άλλο. Καλύπτεται η θέση, έρχεται εκεί ο υπάλληλος και μετά σ' ένα, δυο μήνες έχει εν τω μεταξύ διοριστεί με άλλον διαγωνισμό που ακολούθησε σε όλο αυτό το βάθος χρόνου, σε μια καλύτερη θέση. Εννοώ σ' ένα μεγαλύτερο νομό, πιο κοντά στο κέντρο.

Φεύγει, λοιπόν, από τους μικρούς νομούς, από τη Λευκάδα, παραδείγματος χάριν και πάει σ' ένα μεγαλύτερο νομό, όπου προσδοκά ότι θα έχει καλύτερη εξέλιξη και καλύτερη ποιότητα ζωής.

Το δεύτερο ζήτημα στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ πολύ σύντομα, είναι το εξής: Η αξιοκρατία και οι ίσες ευκαιρίες προφανώς είναι αυτονόητες αξίες και πρέπει να τις υπηρετήσουμε. Όμως, εδώ θέλω να προσθέσω ότι ούτε οι ίσες ευκαιρίες φτάνουν ούτε η αξιοκρατία φτάνει, για να απαντήσουμε θετικά σ' ένα άλλο ζήτημα, που είναι το δικαίωμα στην εργασία, το δικαίωμα στη δουλειά, που έχουν όλοι οι Έλληνες πολίτες. Και μπορεί, βέβαια, να εφαρμόσουμε ένα σύστημα, με αξιοκρατικές διαδικασίες, ένα σύστημα ίσων ευκαιριών. Με αυτό θα λύσουμε το ένα πρόβλημα, ότι δηλαδή αυτοί οι οποίοι θα βρουν μια θέση στο δημόσιο, θα μπουν με αυτές τις διαδικασίες. Πρέπει, όμως, να πάμε παραπέρα, να σκεφθούμε και να εφαρμόσουμε πολιτικές που έχουν σχέση με την ανάπτυξη, ώστε να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας και να απαντήσουμε θετικά σε όλους τους άλλους ανθρώπους οι οποίοι διεκδικούν μια θέση στην αγορά εργασίας.

Και το τρίτο που θέλω να πω –και τελειώνω με αυτό– είναι το εξής: Σήμερα μιλάμε για έναν καινούργιο προσανατολισμό της ανάπτυξης, για ένα καινούργιο μοντέλο ανάπτυξης, μιλάμε για την «πράσινη ανάπτυξη», μιλάμε για την ανάγκη να καταπολεμήσουμε το δημοσιονομικό έλλειμμα της χώρας και μια σειρά τέτοια πολύ σημαντικά ζητήματα, επίκαιρα, μεγάλα ζητήματα. Όλα αυτά, όμως, πιστεύω ότι, αν δε φτιάξουμε το κράτος, δε θα μπορέσουμε να τα πετύχουμε. Θα αποτύχουμε.

Γι' αυτό θεωρώ ότι είναι μέγιστο χρέος μας, μέγιστο χρέος και της Κυβέρνησης και θα είναι το μεγάλο στοίχημα για τα επόμενα χρόνια, να φτιάξουμε ένα κράτος σύγχρονο, ευέλικτο, επιτελικό,

ένα κράτος-στρατηγείο, ένα κράτος στο οποίο θα μετράμε τα αποτελέσματα της δουλειάς του και σε χρόνο και σε ποιότητα και σε κόστος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε, κύριε Μαργέλη.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας Λέσβου κ. Σπύρος Γαληνός.

Κύριε Γαληνέ, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΣΠΥΡΟΣ ΓΑΛΗΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, με αυτή την ευκαιρία να ευχαριστήσω τους συμπατριώτες μου της Λέσβου, της Λήμνου και του Άη-Στράτη για την τιμή που μου έκαναν και με έστειλαν εκπρόσωπό τους στο Κοινοβούλιο.

Μεταξύ αυτών των συμπατριωτών μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συγκαταλέγονται και άνθρωποι που ο μόλις εγκαταλείψας το Βήμα συνάδελφος ανέφερε ότι είναι άνθρωποι οι οποίοι «είχαν βύσμα» και έπιασαν μια δουλειά στο δημόσιο ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Είναι οι ίδιοι άνθρωποι, κύριοι συνάδελφοι, που εσείς πριν από λίγο διάστημα, ίσως και ώρες, αναφέρατε ότι είναι οι όμηροι της πολιτείας, αυτοί οι άνθρωποι που με ευτελέστατο τίμημα προσφέρουν επί χρόνια τις υπηρεσίες τους στο δημόσιο, σε φορείς του δημόσιου, στην Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Συζητάμε σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, το πρώτο σε προτεραιότητα για την αναμόρφωση του συστήματος των προσλήψεων. Και συζητάμε το νομοσχέδιο αυτό, όταν ήδη ο αρμόδιος Υπουργός έχει ανακοινώσει την αναστολή των προσλήψεων στο δημόσιο για το 2010.

Διερρωτάμαι, λοιπόν, αφού αυτή η αναστολή ισχύει, αν αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε είναι η επικύρωση των προθέσεων της Κυβέρνησης για αντικειμενικό και δίκαιο σύστημα προσλήψεων ή μήπως συζητείται για να νομιμοποιηθούν ουσιαστικά αποφάσεις που εξαγγέλθηκαν και προτίθενται να εφαρμοστούν για τη μη ανανέωση των συμβάσεων έργου, συμβάσεων ορισμένου χρόνου, τα «STAGE» πολιτών, που παρέχουν πραγματική υπηρεσία σε δημόσιες υπηρεσίες, για τρία, τέσσερα, πέντε ή και περισσότερα έτη.

Με αυτό το νομοσχέδιο -για το οποίο πιστεύω ότι κανείς σ' αυτή την Αίθουσα δε θα είχε καμμία αντίρρηση επί της αρχής, αφού διακηρύσσει την απόφαση της Κυβέρνησης και του Κοινοβουλίου για να υπάρχει ένα αντικειμενικό σύστημα προσλήψεων ανθρώπων στο δημόσιο- είναι χρέος μου να παρατηρήσω ότι αν, κύριε Υπουργέ, δε ληφθεί μέριμνα για την επίλυση του προβλήματος των ήδη εργαζομένων σε αυτούς τους φορείς, τότε φοβάμαι ότι με το πρόσχημα να φτιάξουμε ένα νόμο, προκειμένου οι προσλήψεις να γίνονται αντικειμενικά και δίκαια, διαπράττουμε μια μεγάλη κοινωνική αδικία σε βάρος νέων ανθρώπων ή και μεγαλύτερων σε ηλικία οι οποίοι επί χρόνια προσφέρουν τις υπηρεσίες τους έναντι ευτελούς τιμήματος, ανθρώπων, που επί χρόνια είναι όμηροι του συστήματος.

Μην ξεχνάτε, κύριοι συνάδελφοι της κυβερνώσας παράταξης, ότι εσείς -το επαναλαμβάνω- αυτούς τους ίδιους ανθρώπους τους αποκαλούσατε και τους αποκαλείτε «ομήρους» και αφήνετε να εννοηθεί ότι το κράτος δεν έχει συνέχεια, ότι υπήρχε ένα κράτος πριν, ένα κράτος με μια άλλη κυβέρνηση -αυτή της Νέας Δημοκρατίας- κι ένα κράτος καινούργιο, ένα κράτος του ΠΑΣΟΚ. Χωρίζετε άθελά σας, πιστεύω, τους πολίτες.

Απορώ και διερρωτάμαι αν κι εσείς δεν θεωρείτε άδικο και ανακόλουθο από τη μια να ισχυρίζεστε ότι αυτούς τους ανθρώπους τους εκμεταλλεύτηκε το κράτος επί πολλά χρόνια και από την άλλη σήμερα εσείς αυτούς τους ανθρώπους, που το κράτος -γιατί εκ των πραγμάτων έχει συνέχεια- τους εκμεταλλεύτηκε, να έρχεστε και να τους τιμωρείτε. Τους τιμωρείτε, σείοντας τον πέλεκυ της απόλυσης και στερώντας τους ένα αναφαίρετο δικαίωμα, το δικαίωμα προς εργασία.

Πρέπει να σας πω, κύριοι συνάδελφοι -και εστιάζω εκεί, γιατί το θεωρώ πολύ σημαντικό, αφού όλοι αυτοί οι άνθρωποι με αγωνία προσβλέπουν σ' εμάς να αποδοθεί δικαιοσύνη- ότι επί έξι

χρόνια ήμουν αντινομάρχης Λέσβου και γνωρίζω πολύ καλά την προσφορά αυτών των ανθρώπων στις υπηρεσίες των ΟΤΑ, των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, σε υπηρεσίες του δημοσίου, σε υπουργεία, όπως το Υπουργείο Πολιτισμού, το Υπουργείο Οικονομικών. Γνωρίζω ότι αυτοί οι άνθρωποι προσέφεραν και προσφέρουν. Γνωρίζω ότι χωρίς τη δική τους εργασία δύσκολα αυτοί οι φορείς, ιδίως της Τοπικής και Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και του Υπουργείου Πολιτισμού δεν θα μπορούσαν να λειτουργήσουν. Θα βάλουν λουκέτο.

Γνωρίζετε όλοι πολύ καλά, ανεξάρτητα τι λέμε πολλές φορές, ότι αυτοί οι άνθρωποι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες του δημοσίου. Μιλάμε για ανθρώπους που εργάζονται πού; Δεν είναι αυτοί που «έβαλαν βύσμα», οι ευνοημένοι πολίτες του τόπου, αλλά είναι άνθρωποι που αμείβονται με 400, 500 ή με 700 ευρώ και είναι εργάτες είτε της καθαριότητας είτε του καθαρισμού των επαρχιακών και εθνικών οδών και που προσφέρουν πραγματικά υπηρεσία στον τόπο. Τα κενά που θα δημιουργηθούν απ' αυτές τις απολύσεις δεν μας είπατε πώς θα καλυφθούν.

Γνωρίζετε ότι η Νέα Δημοκρατία, όταν ήταν κυβέρνηση το 2004, κατόπιν και δικών σας παροτρύνσεων, παροτρύνσεων Βουλευτών, είχε προχωρήσει στην πρόσληψη και στην αποκατάσταση των ανθρώπων που τα προηγούμενα χρόνια είχαν προσληφθεί από μια άλλη κυβέρνηση, δεχόμενοι και αποδεικνύοντας πράγματι στην πράξη ότι πιστεύει στη συνέχεια του κράτους.

Εξακολουθώ να απευθύνω το ερώτημα πώς θα λειτουργήσουν αυτές οι υπηρεσίες του δημοσίου. Είναι σίγουρο ότι στις εισαγωγικές ομιλίες για την προσπάθεια που καταβάλει η Κυβέρνηση για την ψήφιση του νόμου αυτού φαίνονται ότι υπάρχουν καλές προθέσεις και κανείς δεν τις αμφισβητεί. Όμως, εμένα μου έρχεται στο μυαλό η ρήση του Τσόρτσιλ ότι «ο δρόμος για την κόλαση είναι στρωμένος με καλές προθέσεις». Αυτό που ετοιμάζουμε είναι μια κόλαση για όσους επένδυσαν χρόνια από τη ζωή τους, δουλεύοντας σκληρά έναντι πενιχρής αμοιβής!

Το τραγικό είναι ότι μιλάμε για εξορθολογισμό, για αντικειμενικότητα, για δικαιοσύνη, ενώ στην ουσία, στο μυαλό συμπατριωτών μας, συμπολιτών μας, φίλων μας, παιδιών μας πολλές φορές, έρχεται ότι μιλάμε για διώξεις και μάλιστα πολιτικές, όταν δεν αφορούν πολιτικό προσωπικό. Αφορούν τα άτομα αυτά που σας είπα πριν, που δούλεψαν με πενιχρό αντίτιμο, ως μαθητευόμενοι -μιλάμε για τα προγράμματα των «STAGE»- με μια προοπτική: Με την προοπτική να χρησιμοποιήσουν αυτή τους την εμπειρία ως μέρος για τη μοριοδότησή τους. Και σήμερα δεν υπολογίζουμε αυτή τη μοριοδότηση.

Θέλω να αναρωτηθείτε, κύριοι συνάδελφοι, μήπως με αυτή τη λογική, με αυτή την πρακτική...

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω σε λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, γιατί είναι πολλοί ομιλητές και δεν έχουμε περιθώριο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ: Θέλω να αναρωτηθείτε, λοιπόν, μήπως λειτουργούμε όπως ένα κακό αφεντικό που εκμεταλλεύεται τον εργαζόμενο, τάζοντάς του κατά την πρόσληψη ότι θα τον αξιοποιήσει στη συνέχεια μόλις αποκτήσει την εμπειρία, η οποία είναι απαραίτητη για την εργασία του και στη συνέχεια έρχεται, όταν έχει ήδη εκμεταλλευτεί την εργασία του και τον απολύει.

Νομίζω, κύριοι συνάδελφοι -και ολοκληρώνω με αυτό- ότι όλοι όσοι ψηφίζουμε ή δεν λαμβάνουμε μέριμνα για να δοθεί λύση σ' αυτή την πολιτική των διώξεων, θυματοποιούμε κάποιους ανθρώπους και εκεί δεν μπορούμε να συμπράξουμε.

Υπάρχει μία διακύβευση, η οποία είναι σοβαρή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας παρακαλώ, κλείστε με αυτή τη φράση. Δεν υπάρχει άλλο περιθώριο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ: Και αυτό είναι το ήθος και η αξιοπιστία της πολιτείας. Το κράτος έχει συνέχεια. Δεν μπορούμε να παίζουμε με τις ζωές του κόσμου που κάνει σχέδια και επενδύει στη ζωή του. Αν δεν σεβαστούμε τον πολίτη ούτε αυτός θα μας σεβαστεί και κανείς πέραν αυτών δεν θα μας σέβεται.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε και λυπάμαι αν δεν μπόρεσα να υπολογίσω καλά το χρόνο μου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Κύριε συνάδελφε, από εμπλοκή του συστήματος εδώ μιλήσατε ένα λεπτό περισσότερο και άλλα τρία λεπτά σχεδόν παραπάνω. Δεν υπάρχουν τέτοια περιθώρια και δικαιολογημένα διαμαρτύρονται άλλοι συνάδελφοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδούς -καθηγητές του Γυμνασίου Αμφίκλειας Φθιώτιδας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Ευστάθιος Κωνσταντινίδης, Βουλευτής Φλώρινας της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με πολύ ενδιαφέρον ανέμενα το νόμο για τις προσλήψεις, που σχεδίαζε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και δεν μπορώ να κρύψω το γεγονός ότι θεωρούσα ένα βήμα μπροστά την κατάθεση ενός τέτοιου νομοσχεδίου.

Είμαι απ' αυτούς που πιστεύουν ότι η ελληνική κοινωνία και οι νέοι άνθρωποι μπορούν και απαιτούν πλέον, την εμπέδωση πλήρους αξιοκρατίας, την απόλυτη στρεβλώσεων και την εφαρμογή δικαίου στο δημόσιο βίο της χώρας. Κανείς, άλλωστε, δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι τα πάντα γίνονταν μέχρι τώρα με τέλειο τρόπο, με τον ιδανικότερο τρόπο. Υπάρχουν χρόνια προβλήματα, προβλήματα που γεννούν ανάγκες και οι ανάγκες γεννούν εξελίξεις και γι' αυτό κάθε κυβέρνηση αισθάνεται την ευθύνη απέναντι στη νεολαία οφείλει να βρίσκεται σε διαρκή ετοιμότητα.

Αυτό, πρακτικά σημαίνει ότι κανένας νόμος δεν μπορεί να αποτελεί πανάκεια. Χρειάζεται να παρακολουθούμε τα γεγονότα, να προλαβαίνουμε τις εξελίξεις και να παρεμβαίνουμε νομοθετικά, ώστε να προχωρούμε σε απαιτούμενες αλλαγές και τροποποιήσεις. Στο νομοσχέδιο, όμως, που έχει κατατεθεί παρατηρείται μία δυσαρμονία του τίτλου και του περιεχομένου. Και γίνονται σαφείς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κυρία **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Διαβάζοντας τον τίτλο για αναμόρφωση του συστήματος προσλήψεων και καθολική υπαγωγή του στον πλήρη έλεγχο του ΑΣΕΠ, περιμένεις ότι το περιεχόμενο θα δικαιολογεί τον τίτλο προβλέποντας ριζικές αλλαγές, τομές και γενικά δικαίωση των προσδοκιών που καλλιεργείται από την επικεφαλίδα του νομοσχεδίου. Δυστυχώς, όμως, δεν συμβαίνει τίποτα από όλα αυτά. Απλά έρχεται πέραν από την εισαγωγή στον ΑΣΕΠ των προσλήψεων κάποιων φορέων -πράγμα που είχε γίνει και επί κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας- να επικυρώσει αυτό που αποδίδεται στο ΠΑΣΟΚ για μικροψυχία και εκδικητικό μένος εναντίον συγκεκριμένων εργαζόμενων με φωτογραφικές διατάξεις.

Το νομοσχέδιο αυτό πετάει κυριολεκτικά στο δρόμο χιλιάδες νέους με την κατάργηση των «STAGE» και έρχεται να υπογράψει την οριστική τους εργασιακή καταδίκη, ναβάλει ταφόπλακα στις προσπάθειες νέων παιδιών με την κατάργηση της μοριοδότησης του 50%. Μάλιστα, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι αποκαθιστά αδικίες.

Δεν είναι όμως άδικο, κύριε Υπουργέ, όταν με αυτό το κίνητρο χιλιάδες νέοι επέλεξαν να συμμετέχουν στο πρόγραμμα «STAGE»; Ποιος και με ποιο τρόπο θα αναπληρώσει τους μήνες και τα χρόνια που χάθηκαν από αυτά τα νέα παιδιά, που έχοντας υπόψη αυτό το κίνητρο της μοριοδότησης δεν αναζήτησαν ή απέρριψαν άλλες ευκαιρίες, που τους παρουσιάστηκαν;

Καταργείται ακόμα η συνέντευξη, σύμφωνα με το άρθρο 5, σε όποιους διαγωνισμούς έχει θεσμοθετηθεί, με το αιτιολογικό ότι θεωρείται ως μη αντικειμενικό κριτήριο και μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή -σε μεγάλο βαθμό- της σειράς κατάταξης των υποψηφίων, με βάση και τα υπόλοιπα αντικειμενικά κριτήρια επιλογής. Και αυτό το συμπέρασμα είναι αυθαίρετο. Δεν θα έπρεπε κάποτε να αξιολογούνται τα στοιχεία της προσωπικότητας και ικανότητας του υποψηφίου σχετικά με κάθε συγκεκριμένη θέση που θέλει να καλύψει;

Όσον αφορά τα αποτελέσματα της συνέντευξης, θα σας αναφέρω χαρακτηριστικά τα επίσημα στοιχεία που έδωσε ο δικός σας Υπουργός Εθνικής Άμυνας, σύμφωνα με τα οποία μετά την απόσυρση της συνέντευξης από το διαγωνισμό για τους υποψηφίους ΕΠΟΠ του Στρατού Ξηράς, η βαθμολογία άλλαξε, η σειρά κατάταξης άλλαξε μόνο κατά 4,5%.

Επομένως, όλα όσα ισχυρίζεται το ΠΑΣΟΚ είναι προφάσεις εν αμαρτίαι γιατί στο ίδιο νομοσχέδιο, στο ίδιο άρθρο αυτοανακαλείται ο ισχυρισμός περί αντικειμενικότητας της συνέντευξης, αφού κατ' εξαιρεσιν και για την πλήρωση θέσεων προσωπικού, οι οποίοι σχετίζονται με την ασφάλεια της ανθρώπινης ζωής, διατηρεί τη συνέντευξη. Και βέβαια λέει, ότι η συνέντευξη διεξάγεται από επιτροπή, της οποίας τα μέλη ορίζονται από το ΑΣΕΠ και διαθέτουν γνώση, εμπειρία και ικανότητα, προκειμένου να αξιολογήσουν την καταλληλότητα του υποψηφίου. Δηλαδή, με απλά λόγια όπου μας βολεύει η συνέντευξη είναι καλή και όπου δεν μας βολεύει δεν είναι καλή. Αλλά μπορούμε εκεί που μας βολεύει να κατοχυρώσουμε την αντικειμενικότητά της. Γιατί δεν μπορούμε και στις υπόλοιπες περιπτώσεις;

Αυτό το νομοσχέδιο καταργεί τη μοριοδότηση των υποψηφίων βάσει συνάφειας του μεταπτυχιακού ή του διδακτορικού τίτλου σπουδών με το γνωστικό αντικείμενο της προκηρυσσόμενης θέσης και στους γραπτούς διαγωνισμούς και στους διαγωνισμούς με σειρά προτεραιότητας. Δηλαδή, καταργεί στην ουσία την εξειδίκευση ενός υποψηφίου πάνω σ' ένα γνωστικό αντικείμενο και τον εξομοιώνει με όλους τους υπόλοιπους υποψηφίους, των οποίων οι συγκεκριμένοι τίτλοι δεν έχουν καμία σχέση με τη συγκεκριμένη θέση εργασίας. Καταργεί τους κόπους των πτυχισμάτων, οι οποίοι θέλησαν να καταρτισθούν επιπρόσθετα στο αντικείμενο των σπουδών τους. Καταργεί την αθροιστική μοριοδότηση για κατοχή δεύτερου μεταπτυχιακού τίτλου. Επιθυμεί τις γνώσεις των υποψηφίων, αλλά δεν επιθυμεί να ανταμείβει αυτές τις προσπάθειες.

Και ερωτώ: Αυτές είναι οι αλλαγές που δημιουργούν δίκαιο; Αυτές είναι οι τομές και οι ρήξεις που χρειάζονται; Έτσι προστατεύουμε την αξιοπιστία του κράτους έναντι των πολιτών;

Και δεν είναι μόνο αυτά που δημιουργούν ερωτηματικά. Θα αναφέρω ενδεικτικά δύο ακόμη σημεία του νέου νόμου, στα οποία διαπιστώνεται η μεγάλη αλλαγή, όπως θέλετε να την περάσετε. Αυξάνετε τη μοριοδότηση των υποψηφίων σε γραπτό διαγωνισμό με συνολικό χρόνο εμπειρίας πέντε έτη, από τρεις ή μισι σε τέσσερις μονάδες. Μισή μονάδα αύξηση, τόση γενναιοδωρία! Αυξάνετε τη μοριοδότηση εμπειρίας δύομισι ετών σε διαγωνισμούς με σειρά προτεραιότητας από εκατόν ενενήντα οκτώ μόρια σε διακόσια δέκα και εμπειρίας πέντε ετών από τετρακόσια οκτώ μόρια σε τετρακόσια είκοσι. Δώδεκα ολόκληρα μόρια.

Κυρίες και κύριοι, για την κατάργηση συμβάσεων έργου, οι οποίες αντικαθίστανται από συμβάσεις ορισμένου χρόνου μέσω διαγωνισμού του ΑΣΕΠ, θέλω να πω το παρακάτω: Οι συμβάσεις αυτές καλύπτουν άμεσες ανάγκες υπηρεσιών που πρέπει να εξυπηρετηθούν για να φέρουν εις πέρας το έργο τους. Πολύ φοβάμαι, όμως, ότι το ΑΣΕΠ δεν θα μπορέσει να ανταποκριθεί στην αμεσότητα της διεκπεραίωσης. Επιβαρύνεται και με αυτούς τους διαγωνισμούς όταν γι' αυτούς, που έχει ήδη στην αρμοδιότητα του δηλαδή της διεξαγωγής, της εποπτείας και του ελέγχου, χρειάζονται περίπου δύο χρόνια για την έκδοση των οριστικών πινάκων. Δεν υπάρχουν επίσης προβλέψεις για ειδικές περιπτώσεις προσλήψεων που απορρέουν από κοινωνικές ανάγκες.

Ο κύριος Υπουργός έχει στη διάθεσή του και το κατάθετο για τα Πρακτικά, την επιστολή του Σωματείου «ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ» της ΔΕΗ, με την οποία ζητείται κατά παρέκκλιση των διατάξεων του ν.2190/1994, ο διορισμός στη ΔΕΗ ενός μέλους της οικογένειας ενός μισθωτού, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας, που έχει πεθάνει συντελεία εργατικού ατυχήματος.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το ίδιο ισχύει και για περίπτωση σωματικής αναπηρίας σε ποσοστό τουλάχιστον 50%. Προσθέτω ότι τέτοια μέτρα, όπου θα

δείχνουν μια κοινωνική συμπεριφορά ανάλογη των αναγκών που δημιουργεί ένας θάνατος ή ένα ατύχημα, είμαστε αναγκασμένοι να πάρουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Πιστεύω, κύριοι συνάδελφοι, ότι γίνεται σαφές πως το παρόν νομοσχέδιο δεν το πιστεύει ούτε η ίδια η Κυβέρνηση. Ας μην θέλει, λοιπόν, να το πιστέψει η Αντιπολίτευση και ο ελληνικός λαός. Η σπουδή να το καταθέσει αφορά μόνο δικούς της λόγους μικροκομματικής σκοπιμότητας και συμφερόντων. Είναι διάχυτη η εκδικητικότητα και η τιμωρία εργαζομένων με διαφορετικές σχέσεις εργασίας και μελλοντικών υποψηφίων προς πρόσληψη. Ένα τέτοιο νομοσχέδιο δεν καλύπτει τις ανάγκες εκσυγχρονισμού του τρόπου προσλήψεων και την εμπέδωση της αξιοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχει τελειώσει ο χρόνος σας, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Άλλωστε, διαβάζοντας το άρθρο 13, καταλαβαίνετε και μόνοι σας ότι αυτοαναίρεστε και γι' αυτό το λόγο το καταψηφίζω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας του Νομού Βοιωτίας κ. Μιχάλης Γιαννάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην εξέλιξη της συζήτησης επικεντρώθηκαν πολλοί συνάδελφοι της Συμπολίτευσης σε θέματα αξιοκρατίας, σε θέματα συναίνεσης σ' ένα τόσο μεγάλο θέμα και ζήτημα, όπως αυτό που έρχεται να αντιμετωπίσει το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε, και ακούστηκαν και αυτοκριτικές, αλλά και έντονα επιθετικές φωνές για τη στάση που η Νέα Δημοκρατία έχει τηρήσει μέχρι σήμερα στη συζήτηση. Δεν θα είχα και δεν θα είχαμε, φαντάζομαι, καμμία δυσκολία επί της αρχής να στηρίξουμε αυτή την προσπάθεια, μια προσπάθεια που έχει να κάνει με την αξιοκρατία. Φαντάζομαι ότι κανένας συνάδελφος δεν θα έχει αντίρρηση, αν αυτή η προσπάθεια δεν δημιουργούσε και τεράστιες αδικίες. Και δεν είναι θέμα της Αντιπολίτευσης να τοποθετηθεί για τις αδικίες. Οι ίδιοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ πριν λίγους μήνες είχαν και οι ίδιοι διαπιστώσει, είχαν και οι ίδιοι υιοθετήσει δημόσια, πολλές φορές, τα αιτήματα, είχαν αντιληφθεί το δίκαιο των αιτημάτων και την αγωνία των χιλιάδων νέων συμπολιτών μας, που μέσω των προγραμμάτων «STAGE», ή των συμβάσεων έργου, υπηρετούσαν το δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Άλλωστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαδικασία του ΑΣΕΠ έχει προηγουμένως. Δεκαπέντε χρόνια λειτουργούμε με αυτό το σύστημα. Και πραγματικά, αν κάνουμε μια αναδρομή στο παρελθόν, θα δούμε πώς λειτούργησε αυτά τα δέκα πέντε χρόνια, ποιοι προσπάθησαν να ανοίξουν παράθυρα, φεγγίτες, μπαλκονόπορτες θα έλεγα, και πώς έγινε «σουρωτήρι» αυτή η προσπάθεια, που είχε θετικούς στόχους και πού κατέληξε. Και γεννάται και ένα ερώτημα: Αν πραγματικά σαν Νέα Δημοκρατία είχαμε υιοθετήσει τις παρεμβάσεις των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ, τόσο το 2004, όσο και λίγους μήνες πριν το Μάιο του 2009, πραγματικά αυτοί οι ίδιοι συνάδελφοι που σήμερα είναι Υπουργοί, Υφυπουργοί ή Βουλευτές σ' αυτήν την Αίθουσα, τι πραγματικά θα είχαν να προτείνουν, τι κριτική θα μπορούσαν να ασκήσουν, όπως ασκούν, σήμερα για τη στάση μας πάνω στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλήθεια, από πού ξεκίνησε το πρόβλημα και τι έχουμε να αντιμετωπίσουμε σήμερα; Ποιος εισήγαγε τις συμβάσεις έργου και τα «STAGE»; Ποιος ήταν αυτός που προσπάθησε το 2004 να καλύψει αυτές τις ανάγκες, να βρει μια φόρμουλα, ώστε να ικανοποιήσει όλους αυτούς τους νέους συμπολίτες μας που δούλευαν για χρόνια στο δημόσιο και εξυπηρετούσαν πάγιες και διαρκείς ανάγκες;

Γι' αυτό, αν θέλουμε πραγματικά να πείσουμε ότι πιστεύουμε αυτές τις πρωτοβουλίες που παίρνουμε και ιδιαίτερα η σημερινή

Κυβέρνηση, θα πρέπει να ξεκινήσει κάνοντας αυστηρή αυτοκριτική. Οφείλω να αποδεχθώ ότι πραγματικά αρκετοί συνάδελφοι από το χώρο του ΠΑΣΟΚ ξεκίνησαν με μια τέτοια διάθεση. Βέβαια, η σκληρή επιθετική στάση τόσο της πολιτικής ηγεσίας του συγκεκριμένου Υπουργείου που έφερε το νομοσχέδιο, όσο και πολλών συναδέλφων δυστυχώς της πλειοψηφίας, των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ, σε καμμία περίπτωση δεν μας επιτρέπει να είμαστε κατ'αρχάς συναινετικοί σε όλη αυτή τη διαδικασία, γιατί, όπως προείπα, υπάρχουν τεράστιες αδικίες, αδικίες που πρέπει και να προσαρμόσουμε και να δούμε. Άλλωστε αυτό το ίδιο το νομοσχέδιο, δεν εξασφαλίζει ότι το δημόσιο δεν θα συνεχίσει να προσλαμβάνει εποχιακούς υπαλλήλους που στην πραγματικότητα όλοι ξέρουμε ότι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Και επειδή υπάρχει μια συνέχεια στην πολιτεία, μια συνέχεια που θα πρέπει όλοι να τη διαφυλάξουμε, γιατί έχει να κάνει με την αξιοπιστία των πολιτικών του πολιτικού συστήματος, εδώ θα πρέπει να απαντήσουμε σε αυτά τα δεκάδες χιλιάδες παιδιά που νομίζω όλοι θα συμφωνήσουμε ότι το κύριο κίνητρο ήταν η αυξημένη μοριοδότηση και γι' αυτό οι περισσότεροι πήγαιναν στα «STAGE» και όχι για τα 400 ή τα 500 ευρώ. Πρέπει να απαντήσουμε στα αμελίκτα ερωτήματα που και έθεταν προεκλογικά και θέτουν σήμερα.

Νομίζω, λοιπόν, ότι η μοριοδότηση σε καμμία περίπτωση δεν θα πρέπει να καταργηθεί. Θα πρέπει να δώσουμε τη δυνατότητα σε αυτούς που έχουν τεράστια εμπειρία. Ήδη πολλοί από αυτούς -και είναι γνωστό σε όλους μας- δούλευαν και ήταν πιο αποτελεσματικοί από τους μόνιμους υπαλλήλους στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Πρέπει να δώσουμε μια απάντηση και νομίζω σωστά, τόσο ο εισηγητής μας όσο και οι συνάδελφοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, τόνισαν αυτή την αδικία που το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δημιουργεί σε δεκάδες χιλιάδες νέους συμπολίτες μας.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, υπάρχει κι ένα άλλο ζήτημα που πολλές περιφέρειες στην Ελλάδα απασχολεί που έχει να κάνει με την εντοπιότητα. Υπάρχουν μεγάλες επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα που δραστηριοποιούνται στην περιφέρεια -στη δική μου περιφέρεια η ΛΑΡΚΟ και η ΕΑΒ- όπου δεκαετίες τώρα συμμετέχει ο τοπικός πληθυσμός στα χωριά μας και οι νέοι κάτοικοι των χωριών αυτών με ατυχήματα, πολλές φορές θανατηφόρα ορισμένα από αυτά. Πρέπει σε τέτοιες περιπτώσεις που και οι επιχειρήσεις αυτές καλώς ή κακώς έχουν δημιουργήσει προβλήματα περιβάλλοντος, να σταθούμε, να δούμε πώς θα μοριοδοτήσουμε την εντοπιότητα, γιατί πραγματικά αυτά τα νέα παιδιά έχουν ανάγκη, εργάζονται με συμβάσεις έργου πολλά χρόνια σε αυτές τις επιχειρήσεις. Θα πρέπει να καλύψουμε είτε σε αυτό το νομοσχέδιο είτε σε μια άλλη πρωτοβουλία που θα πάρετε, αυτές τις δεκάδες χιλιάδες παιδιά που δουλεύουν στην περιφέρεια. Γιατί, πραγματικά, το ζητούμενο είναι να μείνουν στα χωριά. Υπάρχει πρόβλημα, το γνωρίζετε, το γνωρίζουμε όλοι. Πρέπει από το νέο κόσμο να τον κρατήσουμε στην περιφέρεια.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα τονίσω ότι η δική μας προσπάθεια είναι να βρούμε κοινές λύσεις, με προτάσεις να συνεισφέρουμε στο διάλογο. Σε καμμία περίπτωση, η Νέα Δημοκρατία δεν θα δώσει λευκή επιταγή σε ό,τι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει προγραμματίσει. Θα είμαστε δίπλα σας συναινετικά με προτάσεις, με κριτική και αυτοκριτική πολλές φορές διάθεση. Γιατί, αν πραγματικά θέλουμε να πείσουμε, πρέπει να ξεκινήσουμε κάνοντας οι ίδιοι αυτοκριτική.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ. Το λόγο έχει ο κ. Χρήστος Κατσούρας Βουλευτής Θεσπρωτίας του ΠΑΣΟΚ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από μια πρώτη ματιά, η σημερινή συζήτηση για το σχέδιο νόμου για την αναμόρφωση του συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα, μοιάζει να είναι μια συζήτηση για το αυτονόητο. Είναι όμως έτσι; Και ποιο είναι το αυτονόητο;

Σήμερα ζούμε μια περίοδο μεταβατική. Η χώρα βιώνει τα αποτελέσματα μιας κρίσης πολλαπλής, κρίσης δυστυχώς όχι μόνο

οικονομικής, αλλά και πολιτικής αφού συγκεκριμένες πολιτικές – και ας μην το ξεχνάμε αυτό – την οδήγησαν στο σημείο αυτό. Ζούμε σε μια περίοδο που η ιστορία μάς υποχρεώνει να ξεφυγούμε από διαχειριστικές λογικές και να δώσουμε όραμα, έμπνευση, αισιοδοξία, προοπτική στην κοινωνία.

Στην ίδια αυτή περίοδο η κοινωνία συνολικά έχει ήδη κάνει τη δική της υπέρβαση, που μία μόνο έκφρασή της ήταν το αποτέλεσμα των εκλογών της 4ης Οκτωβρίου, για μία νέα αναγκαία αλλαγή στη χώρα έχοντας ξεπεράσει διάφορες αγκυλώσεις όντας έτοιμη να υποστεί μεταρρυθμίσεις κι έχοντας αντιληφθεί την κατάσταση της χώρας πολύ καλύτερα από τμήματά της, που τη θέλουν καθηλωμένη στο χθες.

Ταυτόχρονα, διάφοροι πολιτικοί μηχανισμοί και πολιτικοί σχηματισμοί είτε αδυνατούν να εκφράσουν τον αναγκαίο ευρωπαϊκό μετασχηματισμό της ελληνικής κοινωνίας στο διοικητικό επίπεδο είτε υπερτονίζουν έναν έντονο κρατισμό που πολύ απέχει από οποιαδήποτε προοδευτική μετεξέλιξη της.

Άλλωστε, κράτος στα αρχαία ελληνικά σημαίνει ωμή βία και κάποιος έγραψε πριν από είκοσι πέντε χρόνια και δυστυχώς, ισχύει σ' έναν βαθμό ακόμα και σήμερα – αυτό είναι αρκετά αστείο – ότι το σύγχρονο ελληνικό κράτος είναι η σύγχρονη ελληνική ωμή βία!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το αίτημα για βαθιές αλλαγές στη χώρα είναι καθολικό. Ποια η σημασία του υπό συζήτηση νομοσχεδίου σε αυτήν την αναγκαία πορεία αλλαγών; Θα αλλάξουν άμεσα οι με πραγματικά αντικειμενικά κριτήρια προσλαμβανόμενοι την εικόνα της δημόσιας διοίκησης στη χώρα; Μάλλον όχι. Άλλωστε, εάν επιμερίσουμε τις ευθύνες γι' αυτήν την εικόνα οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι κύρια φταίνει τα κόμματα εξουσίας παρά οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα. Θα αποτελέσουν μία κρίσιμη πολιτική ποιοτική μάζα στη δημόσια διοίκηση, που θα συμπαρασύρουν κι άλλους νέους ρυθμούς; Κι εδώ η απάντηση είναι μάλλον «όχι», με δεδομένο είτε το πάγωμα των προσλήψεων για το 2010, είτε για την αναλογία 1 προς 5 ακολούθως. Θα αποκαταστήσουν τις ιστορικές αδικίες προς όλους εκείνους που δεν έγιναν δεκτοί στο δημόσιο τομέα, λόγω αδιαφανών διαδικασιών πρόσληψης; Σίγουρα όχι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν θέλουμε να είμαστε έντιμοι με τον εαυτό μας, αλλά και απέναντι στην ιστορία αυτού του τόπου, οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι πράγματι η για δεκαετίες διοικητική στέρηση της χώρας, παρά τις κατά καιρούς αξιολογες αποσπασματικές προσπάθειες, όπως τη σημαντικότερη προσπάθεια του νόμου Πεπονί, δεν αποκαθιστάται με την υπερψήφιση ενός και μόνο νομοσχεδίου. Τότε γιατί είναι σημαντικό το παρόν νομοσχέδιο; Είναι σημαντικό γιατί πρώτον, απευθύνεται σ' ένα μέρος των κατά καιρούς κοινωνικά αποκλεισμένων ή παροπλισμένων αυτής της χώρας, απευθύνεται στους μέχρι τώρα πολυπτυχιούχους όμηρους της αγοράς εργασίας, που ενώ έχουν τα προσόντα, δεν είχαν τύχη σε αδιαφανείς ή άδικες διαδικασίες πρόσληψης στο δημόσιο τομέα.

Απευθύνεται σε αυτούς επίσης που έχουν αλλεργία στα πολιτικά γραφεία και ευτυχώς είναι πλέον πολλοί. Και τους λέει το αυτονόητο, ότι τουλάχιστον μπορούν να συμμετέχουν σ' έναν αγώνα που προηγείται ο καλύτερος, με βάση τα αντικειμενικά κριτήρια και όχι ο «ημέτερος» και έτσι, έχουν κι αυτοί δικαίωμα στην ελπίδα.

Δεύτερον, απευθύνεται κύρια στις νέες γενιές και στο μέλλον και όχι μόνο στην απλή διαχείριση του παρόντος, θέτοντας στην ουσία τα πράγματα όπως πρέπει να είναι, εμείς οι πολιτικοί να ασχολούμαστε με το μέλλον και τα απώτερα αποτελέσματα των αποφάσεών μας. Και αυτό το κατορθώνει κύρια με τον παιδευτικό του ρόλο, αποκαθιστώντας τις αρχές τις ισονομίας και κυρίως της ισοπολιτείας.

Απευθυνόμαστε σήμερα, όχι μόνο σε όσους, πρόκειται να συμμετάσχουν σε κάποιο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, αλλά στην κοινωνία ολόκληρη, τονίζοντας και αποκαθιστώντας αρχές εν πολλοίς αλλοιωμένες και ξεχασμένες, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια.

Τρίτον κι επίσης πολύ σημαντικό είναι ότι αυτή η διάσταση του μέλλοντος που θέτει είναι ήδη παρούσα με την αισιόδοξη πλευρά της, δηλαδή την αποκομματικοποίηση της δημόσιας διοίκησης, κινείται δηλαδή στο πεδίο της αυτονομίας των θεσμών.

Τέταρτον, γιατί αποκαθιστά πρόδηλες αδικίες, σε σχέση με προηγούμενες προσπάθειες, όπως η διαφορά προϋπηρεσίας στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα.

Πέμπτον, γιατί με το σεβασμό των απαραίτητων και βιώσιμων συλλογικών αξιών, όπως η δικαιοσύνη και η αξιοκρατία σεβόμαστε κύρια το συλλογικό συμφέρον του τόπου. Μόνο έτσι εγγυόμαστε την αποτελεσματικότητα σε συνδυασμό με την αντίστοιχη ανταπόδοση και μόνο με τέτοια βήματα μπορούμε να περιορίσουμε τον ατομικό ωφελιμισμό, που διαρκώς επεκτείνεται υπέρ του κοινού αγαθού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή τον εισηγητή της μειοψηφίας να αναρωτιέται γιατί πρέπει να μείνουμε εκστασιασμένοι από το παρόν νομοσχέδιο. Έχει απόλυτο δίκιο, δεν είμαστε εκστασιασμένοι με το νομοσχέδιο, αλλά με την ανεπάρκεια του πολιτικού συστήματος να πράξει το αυτονόητο, εδώ και καιρό.

Τόνισε, επίσης, ότι δεν είμαστε ούτε καινοτόμοι ούτε μεταρρυθμιστές. Και εδώ έχει δίκιο. Δεν διεκδικούμε τίποτα από τα δύο από το παρόν νομοσχέδιο. Διεκδικούμε την αποκατάσταση της έννοιας της ισονομίας και της ισοπολιτείας στον τρόπο πρόσληψης στον δημόσιο τομέα. Μίλησε για «μνημείο» ασυνέπειας, μόνο που με όλο το σεβασμό προς το πρόσωπό του η τοποθέτησή του ήταν ένα «μνημείο» επιστροφής στο παρελθόν, χωρίς καμμία αυτοκριτική, ενώ η κοινωνία σήμερα κοιτά μόνο μπροστά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Σας πονάει η αλήθεια, γι' αυτό το λέτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ: Πείτε ό,τι θέλετε.

Κλείνοντας, θα απευθυνθώ σε όλες τις πτέρυγες του Κοινοβουλίου, κάνοντας μία έκκληση: Υπερψηφίστε επί της αρχής το νομοσχέδιο. Πείτε «ναι» στο αυτονόητο. Έτσι θα βοηθήσετε κυρίως στην αποκατάσταση του κύρους του πολιτικού λόγου και του δικού σας λόγου.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Θα τα πούμε αύριο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ: Έτσι θα βοηθήσετε στην αποκατάσταση μιας «τραυματισμένης» εικόνας που αφορά όλους μας. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο κ. Ευτύχιος Δαμιανάκης, Βουλευτής Χανίων του ΠΑΣΟΚ.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση – απόλυτα συνεπής με τις προεκλογικές αλλά και τις προγραμματικές της δεσμεύσεις – έφερε προς ψήφιση στην Εθνική Αντιπροσωπεία το νομοσχέδιο για την αναμόρφωση του συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρείται για δεύτερη φορά και πάλι από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μετά το ν. 2190/1994 του Αναστάσιου Πεπονί μία μακρόπνοη και μεγάλη μεταρρυθμιστική τομή στο εξαιρετικά κρίσιμο πεδίο των όρων και των προϋποθέσεων των προσλήψεων στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Επιχειρείται από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ η με πολύ καθαρό και διαφανή τρόπο αντιμετώπιση ενός χρόνιου προβλήματος της ελληνικής κοινωνίας, όπου με την υπαγωγή όλων ανεξαιρέτως των φορέων στη διαδικασία του ΑΣΕΠ σχετικά με τις προσλήψεις του πάσης φύσεως προσωπικού τους αποκαθίστανται η διαφάνεια, η αντικειμενικότητα και η αξιοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία συμπίπτει χρονικά με δύο μεγάλου βεληνεκούς πολιτικές κινήσεις του Πρωθυπουργού της χώρας. Συμπίπτει με τις προχθεσινές ανακοινώσεις του Πρωθυπουργού στο Ζάππειο για μεγάλες πολιτικές ανατροπές και ρήξεις σε όλα τα επίπεδα της πολιτικής ζωής για την έξοδο από τη βαθιά κρίση που διαπερνά τη χώρα. Αυτές οι ανατροπές αποσκοπούν στην αποκατάσταση της χαμένης αξιοπιστίας της χώρας. Επίσης, συμπίπτει με την πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού για τη σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολίτες κρίνουν τους πολιτικούς από τις πράξεις τους και όχι από τους λόγους τους. Είναι απολύτως έτοιμοι, στη βαθιά κρίση που διέρχεται η χώρα να υπο-

βληθούν σε θυσίες. Απαραίτητη όμως προϋπόθεση για να υποστούν τις θυσίες αυτές είναι η διαπίστωση εκ μέρους τους ότι η πολιτεία, εν προκειμένω η Κυβέρνηση αλλά και οι άλλες πολιτικές δυνάμεις, έχουν την ειλικρινή βούληση με συγκεκριμένες νομοθετικές και άλλες πρωτοβουλίες να δώσουν ξεκάθαρα το στίγμα των αναγκαίων μεταρρυθμιστικών τομών για την αποκατάσταση του κύρους και της αξιοπιστίας της πατρίδας μας σε όλα τα επίπεδα.

Οι πολίτες σήμερα αναζητούν πρότυπα και είναι προφανές ότι το πολιτικό προσωπικό της χώρας σε όλα τα επίπεδα με την πολιτική του δράση, αλλά και με την προσωπική του στάση οφείλει να είναι πρότυπο αναφοράς για τους πολίτες.

Οι προσλήψεις με τη διαδικασία και τις μεθόδους που υλοποιήθηκαν όλα τα χρόνια από τη Μεταπολίτευση και μετά παραπέμπουν, κύριοι συνάδελφοι, σε πρακτικές τριτοκοσμικών χωρών, με μόνη φωτεινή εξαίρεση το ν. 2190/1994 του Αναστάση Πεπονί. Δεν υπήρξε ποτέ συγκεκριμένη και συγκροτημένη στρατηγική στον ευαίσθητο τομέα των προσλήψεων.

Όμως, και ο νόμος Πεπονί, δυστυχώς, επλήγη κατά τη διάρκεια της εφαρμογής του από πολλές άκριτες ή σκόπιμες εξαιρέσεις, που τελικά είχαν ως αποτέλεσμα ο μεγαλύτερος αριθμός των προσλήψεων να πραγματοποιείται ουσιαστικά εκτός ελέγχου του ΑΣΕΠ. Αυτό, άλλωστε, κατέδειξε χθες και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, ο κ. Πέτρος Ευθυμίου, με βάση στοιχεία από την έκθεση του ΑΣΕΠ προς τη Βουλή το 2008. Κατεδείχθη, λοιπόν, από την ίδια την Αρχή που ήταν από το νόμο εξουσιοδοτημένη να διενεργεί τις προσλήψεις. Εμείς τα λέμε αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τα λέει το ίδιο το ΑΣΕΠ.

Νομίζω ότι οι όποιες νομοθετικές παρεμβάσεις μετέτρεψαν το νόμο Πεπονί σε «σουρωτήρι» και πρυτάνευε τελικά η αναδιοκράτεια, η αδιαφάνεια, ο εμπαιγμός των αγωνιούντων για εργασία νέων ανθρώπων, αλλά και των οικογενειών τους. Ο Αναστάσης Πεπονί ήταν ο μόνος πολιτικός από τη Μεταπολίτευση και μετά που τόλμησε. Δέχθηκε, όμως, τότε τα πυρά όλων εκεινών –τολμή να πω, και μέσα από το ΠΑΣΟΚ τότε- που έβλεπαν το κράτος ως λάφυρο και τη διαδικασία εισαγωγής των νέων στο δημόσιο ως μέσο πολιτικής επιβίωσής τους. Αυτή ήταν και είναι η αλήθεια.

Άκουσα χθες τον κ. Ζώη, τον πρώην Υπουργό κ. Παυλόπουλο, αλλά και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Τζαβάρα να υπεραμύνονται πολιτικών για τις προσλήψεις. Προσωπικά και με όλο το σεβασμό διερωτώμαι: Πώς επιχειρηματολογούν; Ποιος είναι ο τομέας που κάνετε προς όφελος ενός αξιόπιστου, αντικειμενικού και διαφανούς συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα; Αυτό οφείλει να το απαντήσει, αγαπητοί συνάδελφοι, το σύνολο του πολιτικού κόσμου προς την ελληνική κοινωνία.

Είπατε ότι και οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. τροποποίησαν το νόμο Πεπονί και εισήγαγαν εξαιρέσεις. Εμένα προσωπικά, κύριοι συνάδελφοι, δεν με ενδιαφέρει αυτό. Δεν με ενδιαφέρει τι έκανε η κάθε προηγούμενη κυβέρνηση και πώς αλλοίωνε το νομοθετικό πλαίσιο Πεπονί. Πιστεύω ότι η μεγάλη πλειοψηφία όλων μας ατενίζει το μέλλον -και πρέπει να το κάνει- και εάν οδηγός των όποιων πολιτικών μας πρωτοβουλιών είναι το παρελθόν, τότε οδηγούμε τη χώρα σε μεγάλα πολιτικά αδιέξοδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό ακόμα, κυρία Πρόεδρε.

Σήμερα η χώρα, περισσότερο από ποτέ, δεν έχει την πολυτέλεια των αναβολών. Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, προχωρήστε. Και να ξέρετε ότι θα έχετε τη στήριξη όλων μας, κυρίως όμως θα έχετε τη στήριξη της κοινωνίας, γιατί κανείς δεν θέλει τα παιδιά του να γίνονται αντικείμενο συναλλαγής κολλητών, κουμπάρων, φίλων, συγγενών και τα άλλα παιδιά, που δεν τα έχουν αυτά, να μην έχουν στον ήλιο μοίρα. Ούτε δεχόμεθα το επιχειρημά σας ότι, προκειμένου να συναίνεσετε και να ψηφίσετε το νομοσχέδιο, θα πρέπει να νομιμοποιήσουμε όλους εκείνους, που αδιαφάνως εισήλθαν στο δημόσιο. Τέτοια συναίνεση δεν την έχουμε ανάγκη, γιατί εμείς έχουμε στο μυαλό μας -και δεν θέλουμε να τους αδικήσουμε- όλους τους νέους ανθρώπους και τις οικογένειές τους, που αγωνιούν για μια θέση στο δημόσιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Κλείνοντας, κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να πω προς όλες τις πτέρυγες της Βουλής ότι είναι ένα νομοσχέδιο που ανταποκρίνεται στις ανάγκες και στις προοπτικές για την πρόοδο της χώρας, αλλά και για την αποκατάσταση της χαμένης σε όλα τα επίπεδα αξιοπιστίας της.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Μιχαήλ Παντούλας, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ του Νομού Ιωαννίνων.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι λόγοι για τους οποίους το παρόν σχέδιο νόμου πρέπει να υπερψηφιστεί από το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων είναι πολύ απλοί, ευκρινείς και κατανοητοί απ' όλους μας, ιδιαιτέρως δε από τη νέα γενιά της πατρίδας μας, που αναμένουν το αυτονόητο.

Το διαχρονικό άγος του νεοελληνικού μας πολιτικού βίου, η πελατειακή δηλαδή αντίληψη στην άσκηση της εξουσίας δεν τιμά κανένα, προκαλεί θλίψη, ντροπή και αγανάκτηση, υπονομεύει τη συνταγματική πρόβλεψη για ισότητα των πολιτών έναντι του νόμου, ευτελίζει την έννοια του κράτους δικαίου, ναρκοθετεί το δημοκρατικό μας πολίτευμα και προσβάλλει εν τέλει την αξιοπρέπεια του πολίτη.

Γι' αυτό και μου προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι αγορητές της Αντιπολίτευσης, της αριστερής και της δεξιάς πτέρυγας, με νοσηματικούς δολιχοδρομισμούς και λεκτικούς ακροβατισμούς, θυμίζουν δικολαβική επιχειρηματολογία πολύ παλαιάς κοπής, όταν επιχειρούν να κάνουν το άσπρο μαύρο, αντί να συμβάλουν θετικά, ώστε η σημαντική αυτή νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να αποκτήσει την πληρότητα ενός νόμου, για τον οποίο όλοι θα αισθανόμαστε περήφανοι.

Δεν κατανώ ούτε δικαιολογώ τη στάση τους. Και αναμένω, ειλικρινά έως το τέλος της συζήτησης, να συμβεί αυτό που απαιτεί το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας. Κυρίως αναμένω αλλαγή στάσης από τα κόμματα της παραδοσιακής και μη Αριστεράς, γιατί θέλω να πιστεύω ότι κατανοούν τη σημερινή διαφορά, μεταξύ συντήρησης και προόδου. Τη συμπεριφορά της Νέας Δημοκρατίας την ξέρουμε από παλιά. Καμμία μεγάλη θεσμική τομή σε αυτή τη χώρα δεν την υπερψήφισε ούτε προφανώς και το ΑΣΕΠ όταν πρωτοθεσμοθετήθηκε από τον Αναστάση Πεπονί. Ως κυβέρνηση, επί πεντέμισι χρόνια, τον ευτέλισαν. Γιατί τώρα να αλλάξουν; Πάντως, θέλω να είμαι αισιόδοξος ότι και σε αυτούς θα επέλθει αλλαγή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η δική μου παρέμβαση θέλω να εκληφθεί σήμερα ως μία πολύ μικρή συμβολή στην ακύρωση κάθε πιθανότητας, που θα μπορούσε να υπονομεύσει τη διαφάνεια και την αξιοκρατία του συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα. Θέλω προς τούτο να είμαι απολύτως συγκεκριμένος.

Κρατώ στα χέρια μου, κύριε Υπουργέ, τον πίνακα προτεραιότητας με τη σειρά προτεραιότητας για την προκήρυξη πρόσληψης προσωπικού σ' ένα δημόσιο φορέα ενός νομού της χώρας με ημερομηνία 17-2-2009. Διαβάζω, λοιπόν, τον πίνακα και βλέπω ότι ο πρώτος έχει βαθμό πτυχίου είκοσι (20). Ο δεύτερος έχει βαθμό πτυχίου είκοσι (20). Ο τρίτος έχει επίσης βαθμό πτυχίου (20). Και από την πρώτη σελίδα που έχω στα χέρια μου -είναι αυτή εδώ- από τους σαράντα επτά οι δεκαοκτώ έχουν βαθμό πτυχίου είκοσι (20). Όλοι διεκδικούν μία θέση. Το εκπληκτικό είναι ο πρώτος, ο δεύτερος και ο τρίτος και οι υπόλοιποι δεκαοκτώ (18), με βαθμό 20 στα πτυχία τους -τέσσερα αντίγραφα αυτών των πτυχίων, του πρώτου, του δεύτερου και του τρίτου και ενός άλλου τα έχω στα χέρια μου και θα τα καταθέσω στη Βουλή -είναι όλα από ένα συγκεκριμένο ιδιωτικό ΤΕΕ. Και τέτοια ΤΕΕ, που δίνουν πτυχία μόνο με είκοσι (20) είναι δεκάδες σε όλη την Ελλάδα. Τα πτυχία δε αυτά, μπορεί να είναι πολλές χιλιάδες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Παντούλας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα-πτυχία, τα

οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και ερωτώ: Στη διαδικασία ψήφισης του νόμου -και έως ότου υπερψηφιστεί εν τω συνόλω του- δεν θα πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν και όλη αυτή η κατάσταση η οποία δημιουργείται, η οποία αφαιρεί βασικά στοιχεία της έννοιας του δικαίου και της αξιοκρατίας απέναντι στον πολίτη;

Επειδή, όμως, αυτές οι καταστάσεις δεν είναι σημερινές, είναι παλιές, υπήρξε μία νομοθετική πρωτοβουλία η οποία επιχείρησε να λύσει ζητήματα για προβλήματα που προέκυψαν τα σχολικά έτη του 2004-2005-2006, 2006-2007, 2007-2008. Υπάρχει, λοιπόν, ο ν.3577/2007, με συγκεκριμένη νομική διατύπωση, στο άρθρο 24 παρ. 6.

Θέλω, λοιπόν, να σας προτείνω, να συνεργαστείτε με το ΑΣΕΠ έως την ψήφιση νόμου, στο σύνολό του ώστε να έχουμε επέκταση της συγκεκριμένης διάταξης σε κάθε περίπτωση, για κάθε ιδιωτική σχολή αυτής της μορφής. Ο νόμος λέει, ότι τα πτυχία των σχολικών ετών, που προανέφερα, του Α' και Β' κύκλου των Ιδιωτικών Τεχνικών Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων ΤΕΕ στα οποία έχουν επιβληθεί ή θα επιβληθούν οι πειθαρχικές κυρώσεις της αναστολής της άδειας λειτουργίας ή της άρσης της άδειας ίδρυσης και λειτουργίας ή τουλάχιστον χρηματικού προστίμου ή ποινικές κυρώσεις ή, ή..., αυτά θα χορηγούνται κατόπιν ειδικών πτυχιακών εξετάσεων οι οποίες θα διενεργούνται γι' αυτό το σκοπό.

Για την απονομή των πτυχίων λαμβάνονται υπ' όψιν μόνο οι βαθμοί των γραπτών ψηφιακών εξετάσεων. Αυτή, λοιπόν, η διατύπωση πρέπει στο νόμο τον οποίο ψηφίζουμε να έχει επέκταση σε κάθε προγενέστερη ή μεταγενέστερη κατάσταση, όποτε και αν αυτή προκύψει.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με την πεποίθηση ότι έως και την ψήφιση του νόμου στο σύνολό του, το Υπουργείο Εσωτερικών σε συνεργασία με το ΑΣΕΠ θα προβεί στην άρση αυτής της σημαντικής εκκρεμότητας, χαιρετίζω τη νομοθετική πρωτοβουλία. Θεωρώ τη συμμετοχή μου σε αυτή ως μία από τις πλέον ευτυχείς στιγμές του κοινοβουλευτικού μου βίου. Όλοι μας γνωρίζουμε ότι αυτές είναι πάρα πολύ λίγες. Η συζήτηση και η ψήφιση εντέλει αυτού του νομοσχεδίου, είμαι βέβαιος ότι θα καταγραφεί ως μία από τις πλέον σημαντικές στιγμές του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Μιχαήλ Κατρίνης, Βουλευτής Νομού Ηλείας του ΠΑΣΟΚ.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρόσφατα γίναμε όλοι θιασώτες μιας διεθνούς κατακραυγής σε σχέση με την οικονομική κατάσταση της χώρας και βεβαίως, ενός διασυρμού, θα ήθελα να πω, της χώρας μας σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Και βεβαίως, αυτό το πρόβλημα μπορεί να αποδοθεί σε λανθασμένους οικονομικούς χειρισμούς διαχρονικά, αλλά ειδικά στην τελευταία περίοδο της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Βεβαίως, μπορεί να αποδοθεί στη διεθνή οικονομική κρίση ή και σε διάφορα κερδοσκοπικά παιχνίδια, τα οποία παίζονται και τα οποία αρχίζουν πλέον και μας προβληματίζουν.

Όμως θα πρέπει όλοι να συμφωνήσουμε ότι το μείζον ζήτημα, το μείζον πρόβλημα σήμερα στη χώρα είναι αμιγώς πολιτικό. Είναι πρόβλημα αντίληψης, είναι πρόβλημα λειτουργίας των θεσμών, που βρίσκονται σήμερα και λειτουργούν στη χώρα μας. Και βεβαίως, είναι θέμα του πώς αντιλαμβάνεται η εκάστοτε κυβέρνηση τη λειτουργία του κράτους και του δημοσίου τομέα, πώς ιεραρχεί, πώς στηρίζει και εντέλει πώς αντιλαμβάνεται τη λειτουργία του κράτους και των δημοσίων υπηρεσιών πραγματικά, στην υπηρεσία του πολίτη. Και βεβαίως, με ποιον τρόπο διασφαλίζει τη στελέχωση και την ενίσχυση του δημόσιου τομέα. Και επειδή αυτές τις ημέρες και το προηγούμενο διάστημα έγινε πάρα πολύ μεγάλη κουβέντα, σε σχέση με το μέγεθος του δημοσίου τομέα, σε σχέση με την αποτελεσματικότητά του δημοσίου τομέα, εγώ δεν θα μπω σ' αυτήν την κουβέντα και θεωρώ ότι

όλο το πολιτικό σύστημα διαχρονικά φέρει μεγάλο βαθμό ευθύνης και για τη διόγκωση και για την αποτελεσματικότητα του δημοσίου τομέα και γι' αυτό το αμφίδρομο παιχνίδι, την αμφίδρομη σχέση μεταξύ πολιτικού συστήματος κράτους και δημοσίων υπηρεσιών.

Έχει, όμως, μεγάλη αξία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να δούμε σε ποια συγκυρία έρχεται το υπό ψήφιση νομοσχέδιο, το οποίο, κατά την άποψή μου, δεν είναι ένα από τα πολλά νομοθετήματα, τα οποία η εκάστοτε κυβέρνηση φέρνει προς ψήφιση, αλλά πραγματικά είναι ένα νομοσχέδιο τομή, ένα νομοσχέδιο ορόσημο στη λειτουργία του πολιτικού συστήματος της χώρας.

Βρισκόμαστε εν μέσω της μεγαλύτερης οικονομικής κρίσης, μεγάλου ποσοστού ανεργίας που πραγματικά μία θέση στο δημόσιο τομέα είναι κάτι περισσότερο από μία ευκαιρία ζωής. Και βεβαίως, είναι λογικό ο κάθε νέος και η κάθε νέα που σήμερα είναι άνεργος ή υποαπασχολούμενος, να τη βλέπει ως μία μοναδική ευκαιρία.

Σ' αυτήν, λοιπόν, την πολιτική συγκυρία, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ παίρνοντας το πολιτικό κόστος και προσωπικά ο Υπουργός λέει «όχι» στις συμβάσεις ομηρίας, σε επαναλαμβανόμενες συμβάσεις έργου που πραγματικά καθλώνουν μια ολόκληρη γενιά. Λέει «όχι» στο «κλείσιμο του ματιού» μέσα από τα προγράμματα «STAGE», τα οποία χρησιμοποιήθηκαν. Βεβαίως, δεν είχαν τα ανάλογα εκλογικά αποτελέσματα γι' αυτούς που όχι μόνο τα υιοθέτησαν, αλλά τα παρουσίασαν και ως μοναδική ευκαιρία στη νέα γενιά.

Λέει, λοιπόν, αυτή η Κυβέρνηση «όχι» στα προγράμματα «STAGE», λέει όχι «στο κλείσιμο του ματιού», λέει «όχι» στο εμπόριο της ελπίδας που, κατά συρροήν και κατ' εξακολούθησιν, το πολιτικό σύστημα έκανε στη νέα γενιά τα τελευταία χρόνια.

Είναι η Κυβέρνηση, η οποία προεκλογικά δεν είπε ότι θα ρυθμίσει όλους τους συμβασιούχους που άφησε η προηγούμενη κυβέρνηση, όπως έκανε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 2004, που βεβαίως στην πραγματικότητα ρύθμιζε το 1/6 ή το 1/7 των εκκρεμοτήτων. Είναι η Κυβέρνηση η οποία δεν είπε ότι θα δώσει παράταση σ' αυτό το πρωτοφανές και χυδαίο -θα μου επιτρέψετε να πω- καθεστώς ομηρείας, λαμβάνοντας απόλυτα το πολιτικό κόστος. Και σήμερα, έρχονται οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, σε μία έξαρση λαϊκισμού και ζητούν να ισχύσει πάλι η μοριοδότηση, ζητούν να κλείσουν όλες οι θέσεις στο δημόσιο τομέα για επόμενα δέκα έως δεκαπέντε χρόνια.

Και αυτό το νομοσχέδιο βάζει οριστικά τέλος στη λογική της πολιτικής πίεσης των διαφόρων κοινωνικών, επαγγελματικών ομάδων που θεωρούν ότι αν βρουν τον κατάλληλο άνθρωπο, στην κατάλληλη πολιτική θέση, στον κατάλληλο πολιτικό χρόνο, μπορούν να πετύχουν το ακατόρθωτο. Και βεβαίως, αυτά δεν γίνονται από μία κυβέρνηση ή από ένα πολιτικό δυναμικό το οποίο δεν έχει αντίληψη του τι γίνεται στην κοινωνία, το οποίο δεν έχει φίλους, συγγενείς, οι οποίοι σήμερα αντιμετωπίζουν πρόβλημα απασχόλησης και πρωτοφανή ανεργία.

Όμως για εμάς κύρια αξία, κύριο μέλημά μας είναι η εμπιστοσύνη, την οποία ο Πρωθυπουργός μας προχθές στην έναρξη του κοινωνικού διαλόγου ανέφερε ως κυρίαρχη αξία. Και τα δομικά στοιχεία αυτού του νομοσχεδίου είναι η διαφάνεια και η αξιοκρατία. Καμμία παρέκκλιση από τις βασικές αρχές, τις οποίες σήμερα φέρνουμε προς ψήφιση. Δίνουμε ιδιαίτερη βαρύτητα στη γνώση και στην αντικειμενικότητα. Και βεβαίως, αυτές οι βασικές αξίες ευελπιστώ ότι πέρα από το σύστημα εισαγωγής, θα ισχύσουν και στο σύστημα προαγωγών και εξελίξεων στο δημόσιο τομέα. Γιατί όλοι συμφωνούμε ότι η παθογένεια στη στελέχωση της δημόσιας διοίκησης ήταν το έλλειμμα νομιμοποίησης, που ξεκινούσε από τον τρόπο πρόσληψης, με αποτέλεσμα να έχουμε απαξίωση της έννοιας του δημοσίου υπαλλήλου, ο οποίος αντί να είναι ένας δημόσιος λειτουργός με κύρος, όπως γίνεται σε όλες τις χώρες του εξωτερικού, σήμερα γίνεται αντικείμενο διαπόμπευσης.

Και έρχεται εδώ το ΠΑΣΟΚ, η δημοκρατική παράταξη, όπως το 1983 θεσμοθέτησε την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης, κάτι που στα προηγούμενα κράτη ήταν ήδη γεγονός, αλλά για εμάς ήταν πρωτοπορία, όπως το 1994 θεσμοθέτησε το ΑΣΕΠ ως

Ανεξάρτητη Αρχή, κάτι το οποίο επίσης ήταν γεγονός στις υπόλοιπες χώρες και σε εμάς εμφανίστηκε ως πρωτοπορία, έρχεται σήμερα να ενισχύσει αυτό το θεσμό.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανένας δεν έχει το δικαίωμα να εμπορεύεται την ελπίδα, αλλά πρέπει να πολιτεύεται για την ελπίδα. Πρέπει επιτέλους να λειτουργούμε με αρχές και με κανόνες, γιατί πρέπει η δημόσια διοίκηση να εμπνέεται από αξίες, ώστε να εμπνέει εμπιστοσύνη. Και μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα κράτος, το οποίο θα εμπνέει εμπιστοσύνη στους πολίτες, μπορούμε να στηριχθούμε στους θεσμούς, γιατί το ίδιο το κράτος εμπράκτως στηρίζει τους θεσμούς. Και αυτό φαίνεται απ' αυτό το νομοσχέδιο. Γιατί μία πολιτεία, η οποία δεν στελεχώνεται αξιοκρατικά, παύει να είναι κράτος δικαίου. Γιατί μία πολιτεία, η οποία δεν βασίζεται στο ανθρώπινο δυναμικό της, παύει να στηρίζει τον άνθρωπο. Γιατί μία πολιτεία η οποία δεν εμπνέει την προσδοκία στους νέους ανθρώπους, παύει η ίδια να προσδοκά την ανανέωση.

Όλα ξεκινούν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τον ανθρώπινο παράγοντα. Αυτό παραδέχεται η σύγχρονη επιστήμη και η θεωρία των οργανώσεων. Αυτό μας διδάσκει και ο Πρωταγόρας: «Πάντων χρημάτων μέτρον ο άνθρωπος».

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, να είστε βέβαιος ότι η νέα γενιά στηρίζει αυτό το νομοσχέδιο, γιατί είναι πραγματικά πεποίθηση και διακαής πόθος της να μετατραπεί από γενιά των ομήρων, σε γενιά των ονειρών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο κ. Εμμανουήλ Στρατάκης Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ηρακλείου.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, συζητάμε ίσως το πιο σημαντικό νομοσχέδιο που θα μπορούσαμε να συζητήσουμε σε αυτή τη Βουλή, γιατί αποτελεί εκ των πραγμάτων την ολοκληρωμένη μορφή μιας τομής που ονομάστηκε «τομή Πεπονή», νόμος Πεπονή, μία τομή που ξεκίνησε με το ν.2190/1993 και είχε πράγματι σαν στόχο, να περάσει στο δημόσιο την αξιοκρατία και την αντικειμενικότητα.

Και είναι γεγονός ότι αν δεν μεσολαβούσαν αυτά τα πεντέμισι χρόνια της Νέας Δημοκρατίας, όπου έγινε μια προσπάθεια απαξίωσης του όλου συστήματος είτε με τη συνέντευξη είτε με άλλες τροπολογίες και διατάξεις, σήμερα θα είχαμε κάνει ένα ουσιαστικό βήμα προς την κατεύθυνση αυτήν, δηλαδή η διαδικασία πρόσληψης στο δημόσιο να είναι ένας καταξιωμένος θεσμός στην κοινωνία, όπως είναι σε κάποιο υψηλό βαθμό οι Πανελλήνιες εξετάσεις για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια.

Θα μπορούσαμε δηλαδή να υπερηφανευόμαστε σήμερα ως πολιτικό σύστημα ότι τουλάχιστον σε σχέση με τη συγκρότηση του κράτους και τη στελέχωσή του έχουμε κάποιες αδιάβλητες διαδικασίες, τις οποίες κανείς δεν αμφισβητεί. Όμως δεν συνέβη αυτό. Συνέβησαν όλο αυτό το διάστημα πάρα πολλά που συνέβαλαν στο να απαξιωθεί αυτός ο θεσμός όπως θα θέλαμε να είναι και να απαξιωθεί όλη η διαδικασία συνολικά.

Και σήμερα, βέβαια, ερχόμαστε -ευρισκόμενοι ταυτόχρονα μπροστά σε μια καινούρια πραγματικότητα- να δούμε πώς μπορούμε να βελτιώσουμε τα πράγματα. Και λέω, κύριε Υπουργέ, ότι θα είναι το σημαντικότερο νομοσχέδιο, γιατί αν τα καταφέρουμε μ' αυτό και περάσουμε αυτή την αντίληψη στην κοινωνία, έχουμε κάνει το πρώτο ουσιαστικό βήμα που αφορά τη δημόσια διοίκηση της χώρας.

Έχουμε δυστυχώς μια δημόσια διοίκηση που δεν ανταποκρίνεται ούτε στις περιστάσεις ούτε στις ανάγκες του ελληνικού λαού και της ανάπτυξης που θέλουμε και αυτό πρέπει να το παραδεχθούμε. Γιατί, αν δεν το παραδεχθούμε αυτό, τότε είναι σίγουρο ότι δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε κι εκείνα τα βελτιωτικά βήματα, που είναι αναγκαία για να την φέρουμε στα επίπεδα που χρειάζεται να την φέρουμε. Και θα πω μερικά στη συνέχεια γι' αυτά.

Δεν είναι, όμως, μόνο αυτά που έγιναν με νομοθετικές ρυθμίσεις. Είναι και εκείνο που έγινε στην πράξη σε σχέση με την αποδόμηση του ΑΣΕΠ. Υποτίθεται ότι κάναμε μια ανεξάρτητη αρχή,

η οποία θα αναλάμβανε την ευθύνη της στελέχωσης του κράτους και όμως είτε γιατί δεν την στελεχώσαμε όπως έπρεπε σωστά, για να μπορεί να ανταποκριθεί είτε γιατί την βγάσαμε από τις διαδικασίες, καταφέραμε κάποια στιγμή να χρειάζεται περισσότερο χρόνος για την πρόσληψη κάποιων υπαλλήλων από την οποιαδήποτε άλλη διαδικασία και αν ακολουθούσαμε.

Και αυτό πραγματικά ήταν ένα από τα μείον, που πρέπει να το λάβετε υπόψη σας μπροστά σ' αυτήν τη συγκυρία που σήμερα διανύουμε, αν θέλουμε όντως να είναι θεσμός και βέβαια, να δούμε κι άλλα ζητήματα, διότι, κύριε Υπουργέ, όλα αυτά που διαλαμβάνει το νομοσχέδιο και αφορούν τη διαφάνεια, την αντικειμενικότητα, την αξιοκρατία, δεν είναι στατικά ζητήματα.

Μπορεί η διαφάνεια και η αντικειμενικότητα να είναι στατικά, αλλά η αξιοκρατία δεν είναι κάτι στατικό. Θα πρέπει, λοιπόν, να δούμε στην πορεία του χρόνου πώς στην πράξη καταξιώνουμε ή αν θέλετε αναδεικνύουμε ακόμη περισσότερο την αξιοκρατία, γιατί οι ανάγκες διαφοροποιούνται, τα πράγματα αλλάζουν.

Και θέλω να πω δύο-τρία ζητήματα, που έχουν να κάνουν με το νομοσχέδιο. Η συνέντευξη απαξιώθηκε. Καλώς την καταργείτε, παρ' όλο που εγώ, ακούγοντας το πρώι τον κ. Κουβέλη, θα έλεγα ότι σε κάποιο σημείο μπορεί να έχει και δίκιο, ότι δηλαδή σε κάποιες περιπτώσεις χρειάζεται ίσως να υπάρχει μια διαδικασία συνέντευξης, η οποία όμως να μην έχει κριτήρια αμφισβήτησης, δηλαδή να έχει τέτοια στοιχεία που να μην μπορεί να αμφισβητηθεί ούτε από τα δικαστήρια ούτε με οποιονδήποτε άλλο τρόπο. Θα μπορούσαμε, πράγματι, να πούμε ότι, ναι, αυτό είναι ένα βοηθητικό στοιχείο, για να δούμε ότι η επιλογή που κάναμε είναι προς τη σωστότερη κατεύθυνση.

Το δεύτερο μεγάλο ζήτημα που διαλαμβάνει το νομοσχέδιο είναι η εκλογίκευση της μοριοδότησης μεταξύ της ανεργίας και της εργασιακής εμπειρίας. Και εκεί νομίζω ότι μπορεί κατά καιρούς να υπάρχουν αλλαγές και βελτιώσεις, αλλά πάντως αυτό που επιχειρείτε είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και πρέπει να το παραδεχθούμε.

Το άλλο μεγάλο ζήτημα που διαλαμβάνει το σχέδιο νόμου αναφέρεται στις συμβάσεις έργου. Κάναμε συμβάσεις έργου ως δημόσιο, γιατί η πολιτεία υποτίθεται έχει μια συνέχεια και αυτό πρέπει να το παραδεχθούμε. Γίνονταν συμβάσεις έργου για να καλυφθούν πάγιες και διαρκείς ανάγκες του δημοσίου, τουλάχιστον σύμφωνα με τους οργανισμούς που ισχύουν.

Αυτό είναι μια πραγματικότητα που δεν μπορούμε να την αμφισβητήσουμε, αλλά εκεί ακριβώς είναι που χρειάζεται η τομή. Γι' αυτό είναι πολύ σωστή η απόφαση να «πέσει» επιτέλους «μαχαίρι» σ' αυτήν τη διαδικασία, γιατί με τις συμβάσεις έργου, όπως το λέει και ο όρος, υποτίθεται ότι κάνεις μια σύμβαση για να εκτελεστεί ένα συγκεκριμένο έργο και αυτό διαρκεί δύο μήνες, τρεις μήνες, πέντε μήνες, αλλά από εκεί και πέρα, δεν μπορείς να έχεις κάποιους ομήρους και μέσα από αυτήν την ομηρία να τους εκμεταλλεύεσαι, προκειμένου να κάνεις τη δουλειά σου σε κομματικό ή άλλο επίπεδο.

Άρα, λοιπόν, κάνοντας αυτές τις επισημάνσεις εντελώς περιληπτικά, θέλω να τονίσω ότι το νομοσχέδιο είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Όμως, δεν φτάνει αυτό, κύριε Υπουργέ. Εγώ πιστεύω ότι θα τα καταφέρουμε σ' αυτό το σημείο και θα πάει καλά η όλη διαδικασία.

Εκείνο που πρέπει να δούμε σ' αυτή τη συγκυρία -και είναι το επόμενο σημαντικό βήμα που πρέπει να δει το Υπουργείο σας- είναι σε σχέση με την κατάσταση της δημόσιας διοίκησης, ποια είναι η οργάνωσή της, ποια είναι η απόδοσή της -και τονίζω τη λέξη «απόδοση»- και τι μπορεί να κάνει ένα κράτος με τόσες χιλιάδες υπαλλήλους. Πρέπει να κάνει αυτά που κάνει σήμερα ή πρέπει να κάνει διπλάσια ή δεν ξέρω τι άλλο πρέπει να προσφέρει σε επίπεδο ελληνικής κοινωνίας;

Κι εκεί είναι το μεγάλο ζήτημα και το μεγάλο στοίχημα ταυτόχρονα που νομίζω ότι είναι μπροστά μας και πρέπει να το πετύχουμε. Εάν αυτό, κύριε Υπουργέ, το βάλετε μπροστά και καταφέρουμε να έχουμε ένα καινούργιο οργανωτικό σχήμα στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, στο κράτος δηλαδή, με μία αντίληψη που θα ελέγχει και θα κρίνει, αλλά και θα αξιολογεί ανάλογα με την απόδοση τον κάθε υπάλληλο, θα ξεπεραστούν αυτής της μορφής τα φαινόμενα που σήμερα τα βλέπουμε να είναι δυστυ-

χώς διαδεδομένα σε ευρύτατη κλίμακα σε επίπεδο ελληνικής κοινωνίας, όπου πολλοί λένε «ας μπορέσουμε να μπούμε στο δημόσιο, να πάρουμε μια θέση, να βολευτούμε, για να κάνουμε και τη δουλειά μας».

Αυτό επιτέλους πρέπει να σταματήσει! Και για να σταματήσει, πρέπει να υπάρξουν διαδικασίες και τομές σε όλα τα επίπεδα που θα μας επιτρέψουν πράγματι να ξεφύγουμε απ' αυτές τις αντιλήψεις. Γιατί όσο υπάρχουν αυτές οι αντιλήψεις, ο καθένας θα νομίζει ότι μόνο το δημόσιο είναι το αποκούμπι που μπορεί να βασιστεί και αποκούμπι στην παραγωγή, στην αύξηση της δυναμικής της χώρας, αν θέλετε, στην καταξίωσή μας στο διεθνές περιγύρο και στην αύξηση των προϊόντων, που παράγουμε δεν θα υπάρχει. Δεν θα μπορεί να γίνει κάτι προς αυτή την κατεύθυνση, που πραγματικά να αναβαθμίζει τη χώρα.

Αρα, λοιπόν, έχουμε μεγάλη ευθύνη κι εγώ πιστεύω ότι το στοιχείο υπάρχει εκεί. Είναι μια ευτυχής συγκυρία, γιατί «ουδέν κακόν αμιγές καλού». Μπορεί να διερχόμαστε μία κρίση, αλλά η κρίση αυτή μπορεί να μας κάνει να δούμε τα πράγματα πιο καθαρά και σε βάθος και μέσα από αυτή την οικονομική κρίση που τώρα διερχόμαστε να δούμε πώς βελτιώνουμε οργανωτικά σχήματα που έχουμε ως δημόσιο ή όποιες άλλες δομές μπορούμε να βελτιώσουμε, να προχωρήσουμε με νέες αντιλήψεις και νέες απόψεις που είναι κυρίαρχες σ' επίπεδο επιστήμης και κοινωνίας, για να έχει το κράτος την αποτελεσματικότητα που χρειάζεται, για να μπορεί να αποδώσει, για να μπορούμε να υπερηφανευόμαστε κι εμείς ότι πραγματικά αφήσαμε μία διοίκηση που είναι υπόδειγμα, που είναι αυτή που πρέπει να είναι κι αυτή που ταιριάζει στον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής Μαγνησίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιος Νάκος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι όσοι βρισκόμαστε σήμερα στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου θα συμφωνήσουμε αβίαστα πως είναι απαραίτητο η διαδικασία των προσλήψεων του προσωπικού στο Ελληνικό Δημόσιο να είναι όσο γίνεται πιο αντικειμενική, πιο αξιολογική.

Θα έλεγα επιπλέον ότι αυτό είναι απαίτηση της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού και ιδίως του πιο ζωντανού και υγιούς κομματιού του, της νέας γενιάς, απαίτηση που συνδέεται άμεσα και πρωταρχικά με την εξυγίανση της λειτουργίας και δομής του δημοσίου τομέα, τον οποίο οι πάντες μεν αποκαλούν «μεγάλο ασθενή», αλλά κανείς από μας δεν τόλμησε τα τελευταία χρόνια να αγγίξει ουσιαστικά. Δεν τόλμησε να αναστρέψει την अपαράδεκτη κατάσταση που δημιούργησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, ιδίως κατά τη δεκαετία του '80, ενώ στις δικές μας προσπάθειες για αλλαγές στα τελευταία έξι χρόνια βρήκαμε απέναντι την Αντιπολίτευση και τη στείρα άρνησή της σε όλα.

Την απαίτηση αυτή είναι παρήγορο ότι την αναγνώρισε ο κύριος Υπουργός, πλην όμως ουδεμία δέσμευση ανέλαβε για την άμεση ανάληψη των σχετικών πολιτικών πρωτοβουλιών. Αυτό μας κάνει εύκολα να υποπτευόμαστε ότι η σχέση ΠΑΣΟΚ - δημοσίου τομέα, που ανάγεται στην εποχή της άλωσης του κράτους από τους κομματικούς, θα σταθεί και πάλι εμπόδιο.

Όσον αφορά τη θεσμοθέτηση του ν.2190 ή «νόμου Πεπονής» ή ΑΣΕΠ, όπως ο κόσμος το γνωρίζει, για τον οποίο επαίρεται το ΠΑΣΟΚ, πιστεύω ότι προέκυψε κυρίως ως ανάγκη διαχείρισης της κομματικής πίεσης, παρά ως μέτρο εκσυγχρονισμού και εξυγίανσης του δημοσίου βίου.

Κατά συνέπεια, για τους παραπάνω λόγους, η επέκταση των διατάξεων αυτών σε κάθε μορφή απασχόλησης στο δημόσιο τομέα θα μπορούσε να μας βρει όλους σύμφωνους, εάν η μέχρι τώρα λειτουργία του ΑΣΕΠ είχε αποδείξει ότι μπορεί να σηκώσει και το πρόσθετο βάρος δουλειάς, που του ανατίθεται με το παρόν σχέδιο νόμου. Τα παραδείγματα που έρχονται αυτόματα στο μυαλό όλων μας για τις καθυστερήσεις ετών που γνωρίζουμε, το αντίθετο αποδεικνύουν.

Θα μπορούσε να μας βρει σύμφωνους, αν ακόμη λαμβάνονταν πρόνοια, ώστε οι υπάρχουσες ειδικές περιπτώσεις, όπως η ελληνική εταιρεία Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Ανάπτυξης, οι ανώ-

νυμες εταιρείες των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή ακόμη οι φορείς διαχείρισης στερεών αποβλήτων, να μπορέσουν να λειτουργήσουν στον ευαίσθητο χώρο ή και ειδικό χώρο της μετανάστευσης, αλλά και των οικιακών στερεών αποβλήτων. Είναι βέβαιο ότι η ισοπέδωση θα δημιουργήσει προβλήματα. Ακόμη, είναι βέβαιο ότι οι ανώνυμες εταιρείες των ΟΤΑ, που δραστηριοποιούνται στην ελεύθερη αγορά, αποκτούν σημαντικό μειονέκτημα έναντι του ανταγωνισμού.

Επίσης, αν ακόμη λαμβάνονταν πρόνοια για τα άτομα με ειδικά προβλήματα ή γι' αυτούς που εργάζονται στις κοινωνικές δομές των δήμων, όπως για παράδειγμα το «Βοήθεια στο Σπίτι», τα Κέντρα Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων ή τα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών. Αν ακόμη υπήρχε πρόνοια για τους νέους εκείνους που εργάζονται εδώ και χρόνια, με διάφορες μορφές συμβάσεων είτε έργου είτε ορισμένου χρόνου είτε απόκτησης εμπειρίας σε ειδικά προγράμματα. Αν τέλος, διαφαινόταν ότι η Κυβέρνηση διαθέτει, έστω και σε επίπεδο προθέσεων, τη βούληση να επέμβει στη λειτουργία του δημοσίου τομέα και να προχωρήσει στις απαραίτητες τομές, προκειμένου να βγει από το τέλμα στο οποίο έχει περιέλθει.

Δυστυχώς, αυτές οι ελάχιστες απαραίτητες προϋποθέσεις δεν ικανοποιούνται από την Κυβέρνηση και το συζητούμενο σχέδιο νόμου. Οι αποσπασματικές διατάξεις του αναδεικνύουν την έλλειψη σαφούς προγραμματικού σχεδίου και οριοθετημένων στόχων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν κάτι χαρακτηρίζει το παρόν σχέδιο νόμου είναι το ότι αποπνέει εκδίκηση κατά των συμβασιούχων των τελευταίων ετών, αυτών που με την εργασία τους στήριξαν τη λειτουργία -ακόμη και αποκλειστικά- υπηρεσιών του δημοσίου τομέα και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Επί σειρά ετών αμειβόμενοι με ψίχουλα, ανασφάλιστοι ή με το περίφημο μπλοκάκι, έχοντας ως μοναδικό κίνητρο την ελπίδα ότι ένα καλύτερο αύριο θα ξεμερώσει για αυτούς.

Έχουμε ακούσει τον κύριο Υπουργό να επαναλαμβάνει ότι η μοριοδότηση των συμβασιούχων δημιουργεί τεράστια αδικία, μιας που ευνοούνται εκείνοι που χωρίς κανένα κριτήριο, χαριστικά προσελήφθησαν με συμβάσεις ορισμένου χρόνου. Αν ήταν έτσι όμως, τότε γιατί αυτή την αδικία δεν την διαπίστωναν και στο π.δ. 164, το διάταγμα Παυλόπουλου, που μονιμοποίησε περίπου τριάντα πέντε χιλιάδες εργαζόμενους; Αντίθετα μάλιστα, οι περισσότεροι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, οι συνδικαλιστές και άλλοι φορείς της Αντιπολίτευσης ζητούσαν μετ' επιτάσεως κάτι που ήταν συνταγματικώς αδύνατο να γίνει. Δηλαδή, την επέκταση του προεδρικού διατάγματος. Γιατί «δύο μέτρα και δύο σταθμά», κύριε Υπουργέ;

Το ότι το σχέδιο νόμου αποπνέει εκδίκηση, αποδεικνύεται και από άλλα στοιχεία. Αν προσέξετε, κύριοι συνάδελφοι, τα μόρια της εμπειρίας μειώνονται σε σχέση με τα λοιπά κριτήρια, έτσι ώστε η συνολική επιρροή της εμπειρίας να αποδυναμωθεί. Ακόμα, μειώνεται το ποσοστό των υποψηφίων που μπορούν να προσληφθούν βάσει της εμπειρίας, μιας που το 50% των θέσεων που προβλέπονται μειώνεται στο 35%. Η μοριοδότηση του 50% που καταργείται σήμερα, όταν ψηφίστηκε το 2005, περιέλαβε όλους τους συμβασιούχους από το 1990 και μετέπειτα, ευνοούσε δε εκείνους που για κάποιο λόγο δεν πληρούσαν και δεν εντάχθηκαν στις διατάξεις του π.δ. 164.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι φανερό η διαφορά της νοστορπίας. Είναι φανερός ο στόχος σας. Θα μπορούσατε να προσπαθήσετε να επιτύχετε την περιφημη συναίνεση, που τόσο ευαγγελίζεστε αν, για παράδειγμα, τραβούσατε σήμερα τη γραμμή, αλλά για το χθες διατηρούσατε τη μοριοδότηση για την ίδια θέση εμπειρίας, έστω για λίγα χρόνια, έστω μειωμένη κατά τι ακόμα και να ισχύει σε ποσοστό των θέσεων, όπως ισχύει σήμερα για τη γενική εμπειρία.

Σας το ζητήσαμε κι εμείς και διάφοροι φορείς εργαζομένων, όπως η ΠΟΕ-ΟΤΑ, που αντιπροσωπεύει τους εργαζόμενους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και αριθμεί πολλά μέλη και πολλούς συμβασιούχους. Δεν το κάνατε. Γιατί; Γιατί για σας, η κομματική σκοπιμότητα υπερισχύει της απόδοσης του δικαίου. Γιατί για σας, τα όνειρα και οι ελπίδες αυτών των παιδιών δε μετρούν όσο το κομματικό όφελος. Έτσι, όμως, μόνο αποδοχή και συναίνεση δε

μπορεί να βρείτε όχι μόνο από μας, αλλά και από την ίδια την κοινωνία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής ΠΑΣΟΚ του Νομού Δράμας κ. Χρήστος Αηδονής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη σημερινή συγκυρία τη διακρίνει ένα γενικευμένο κλίμα αναξιοπιστίας και δυσπιστίας, που δεν αφορά μόνο τη σχέση της χώρας μας με τον έξω κόσμο, αλλά, δυστυχώς, έχει διαβρώσει και το εσωτερικό της χώρας. Και συγκεκριμένα, αφορά τη σχέση του πολίτη με τη δημόσια διοίκηση. Έχει καταρρεύσει η σχέση εμπιστοσύνης του προς τις δημόσιες υπηρεσίες και ο πολίτης τις περισσότερες φορές βρίσκεται παγιδευμένος στα γρανάζια της γραφειοκρατίας.

Ο δημόσιος τομέας κατά το παρελθόν, ιδιαίτερα σε περιόδους οικονομικής ευφορίας, στην αντίληψη του μέσου πολίτη ήταν υποτιμημένος και παραγκωνισμένος. Δεν περιλαμβανόταν στις εργασιακές προτιμήσεις των πολιτών. Διότι δεν εξασφάλιζε επαγγελματική αποκατάσταση και κοινωνική καταξίωση αντίστοιχη του ιδιωτικού τομέα ή του ελεύθερου επαγγέλματος.

Μέσα, όμως, από τις ανακυκλούμενες οικονομικές κρίσεις απέκτησε αίγλη, καθώς διασφάλισε ασφάλεια και σιγουριά στους υπαλλήλους του. Σταδιακά αποτέλεσε προνομιακό πεδίο άσκησης κομματικής πολιτικής με τις αδιαφανείς διαδικασίες, με τις ρουσφετολογικές προσλήψεις να είναι ένα σύνηθες φαινόμενο. Την τελευταία δε πενταετία, δυστυχώς, ξεπέρασε κάθε όριο και κατέληξε να είναι λάφυρο του κυβερνώντος κόμματος, καθώς επικράτησε η αντίληψη της πελατειακής συγκρότησης του κόμματος και του κράτους.

Για την επίτευξη του στόχου της, η Νέα Δημοκρατία απαξίωσε ολοκληρωτικά το ΑΣΕΠ, υπονόμισε το ρόλο του και τη λειτουργία του, αφαίρεσε και περιόρισε τις αρμοδιότητές του, το κατέστησε αμέτοχο σε μέρος των προσλήψεων, που αφορούσαν το δημόσιο τομέα.

Το αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής ήταν η πρόσληψη δεκάδων χιλιάδων «ημετέρων γαλάζιων παιδιών» εκτός διαδικασιών ΑΣΕΠ και η δημιουργία στρατιών ομήρων συμβασιούχων καταρτιζόμενων. Κι εδώ, μιας και ακούστηκε ως βασική επιχειρηματολογία από τους πολύ λίγους ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας ότι εμείς εκδικούμαστε. Κανέναν δεν εκδικούμαστε. Ουσιαστικά, ένα κράτος δικαίου προσπαθούμε να επιβάλουμε, γιατί δεν μπορεί και δε νοείται σήμερα να υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι είναι όμηροι της κάθε πολιτικής ηγεσίας, δε μπορεί να υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι επιλέγονται με αδιαφανή κριτήρια. Δε μπορεί να συνεχίζονται αυτές οι καταστάσεις κι εμείς να συναινούμε εν ονόματι μιας υπόθεσης που ο καθένας την ερμηνεύει όπως θέλει. Επιτέλους, πρέπει σ' αυτό το κράτος να υπάρξουν κανόνες και αυτό κάνει σήμερα αυτό το νομοσχέδιο.

Παράλληλα, όμως, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι μέσα από όλη αυτή τη διαδικασία που κυριάρχησε και επικράτησε ένα μεγάλο, αξιόλογο ανθρώπινο δυναμικό τα τελευταία πέντε χρόνια παραγκωνίστηκε, αποκλείστηκε από το δικαίωμα στην ελπίδα και την προσδοκία και παρατηρήθηκε από το δικαίωμα στο όνειρο.

Εμείς σήμερα γνωρίζουμε ότι η αποτελεσματικότητα της δικής μας Κυβέρνησης θα κριθεί από τους πολίτες, με κριτήρια που σχετίζονται με την ικανότητά μας να διοικήσουμε. Γι' αυτό το λόγο, λοιπόν, με βαθύ αίσθημα κοινωνικής ευθύνης, προχωράμε στη θεομοθέτηση ενός ενιαίου, αδιάβλητου και αντικειμενικού συστήματος προσλήψεων για όλες τις υπηρεσίες του δημόσιου τομέα της χώρας μας.

Αυτή η μεταρρυθμιστική μας προσπάθεια έρχεται να ξεριζώσει στην ουσία μια βαθιά ριζωμένη διαρθρωτική διάκριση, που καλλιεργήθηκε συστηματικά στο παρελθόν. Η ισονομία, η ισοπολιτεία είναι θεμελιακές αρχές για τη δόμηση ενός δίκαιου κράτους. Αυτό επιβάλλουμε σήμερα. Ακόμη, πιστεύουμε στη διαφάνεια του δημόσιου βίου και το εννοούμε. Η διαφάνεια αποτελεί βασικό όρο του πολιτικού μας πολιτισμού. Πιστεύουμε ότι για την εξασφάλιση της διαφάνειας, τη διασφάλιση της αμερόληπτης κρίσης και της αρχής της αξιοκρατίας κατά την πρόσληψη υπαλ-

λήλων στο δημόσιο και τους λοιπούς φορείς ευρύτερου δημοσίου τομέα είναι αναγκαία, όχι μόνο η αποκατάσταση των διαδικασιών μέσω του ΑΣΕΠ, αλλά η διεύρυνση, βελτίωση και περαιτέρω ενίσχυση αυτών των διαδικασιών.

Σε ένα σύγχρονο κράτος δικαίου, ο βαθμός αξιοποίησης του ανθρώπινου δυναμικού αντικατοπτρίζεται από τις προσφερόμενες υπηρεσίες του δημόσιου τομέα. Οι πράξεις του δημοσίου τομέα κρίνονται εκ του αποτελέσματος και οι υπηρεσίες του κρίνονται από τις επιδόσεις του. Και εδώ καταγράφεται ένας δείκτης μειωμένης και περιορισμένης απόδοσης.

Θεωρούμε πως η διαφάνεια, η αμεροληψία και η αξιοκρατία, ασφαλώς, και δεν αφορούν μόνο την πρόσληψη στη δημόσια διοίκηση, αλλά αφορούν εξίσου την αξιολόγηση και βαθμολογική ιεραρχική εξέλιξη των υπαλλήλων.

Είναι αναγκαία, λοιπόν και απαραίτητη η εφαρμογή συστήματος αξιολόγησης και αποτίμησης της ικανότητας απόδοσης των υπαλλήλων, με αντικειμενικά και μετρήσιμα κριτήρια.

Και εδώ θα ήθελα να πω, κύριε Υπουργέ, ότι πρόσφατα –προχθές συγκεκριμένα– έζησα ένα φοβερό περιστατικό με τη δημόσια διοίκηση. Υπάλληλος υπεύθυνος στον ΟΑΕΔ, που της εξητείτο μια απλή βεβαίωση, για να μπορέσει ένας επιχειρηματίας, ο οποίος έχει ογδόντα άτομα εργαζόμενους στη Δράμα, να την καταθέσει σε μια τράπεζα, να βεβαιώσει την εκχώρηση του ποσού και να πάρει κεφάλαια κίνησης, έλεγε ότι θα του απαντήσει σε δύο μήνες, όταν ο νομικός σύμβουλος του ΟΑΕΔ είχε γνωματεύσει πριν από δέκα ημέρες. Κινδύνευσε η επιχείρησή του «τιναχτεί στον αέρα», γιατί μια υπάλληλος δεν έκανε καλά τη δουλειά της!

Αυτά πώς θα διορθωθούν; Αυτό είναι το μεγάλο ζήτημα σήμερα. Οι πολίτες, λοιπόν, σήμερα δεν εμπιστεύονται σε μεγάλο βαθμό τις δημόσιες υπηρεσίες. Αυτή η αντίληψη, φυσικά, σφυρηλατήθηκε μέσα από την απτή καθημερινότητα, από τις συναλλαγές με διάφορες υπηρεσίες του δημοσίου.

Οι πολίτες σε ένα αβέβαιο περιβάλλον απαιτούν από εμάς ουσιαστικές και αξιόπιστες παρεμβάσεις, με απτά χειροπιαστά οφέλη. Η θεσμοθέτηση της ανεξάρτητης αρχής του ΑΣΕΠ από την κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου με τον Αναστάσιο Πεπονή ήταν μια κορυφαία, γενναία απόφαση του κινήματός μας, που είχε σκοπό τη διασφάλιση της διαφάνειας και την προστασία της λειτουργίας του δημοκρατικού μας πολιτεύματος.

Σήμερα, η στελέχωση του δημόσιου τομέα με εξειδικευμένο προσωπικό, μέσα από αδιάβλητες, αντικειμενικές και διαφανείς διαδικασίες επιλογής προσωπικού, που υπόκεινται σε αξιοκρατικά κριτήρια, είναι απαίτηση της κοινωνίας των πολιτών.

Διαφάνεια παντού ήταν και παραμένει η προτεραιότητα των μεταρρυθμιστικών δομών και παρεμβάσεων, έτσι ώστε να αντιμετωπίσουμε τα μεγάλα κενά, τις στρεβλώσεις και τις αγκυλώσεις του πολιτικού, κοινωνικού και οικονομικού συστήματος.

Προϋπόθεση αποτελεί η διασφάλιση της δημοκρατικής λειτουργίας των θεσμών. Σε αυτήν την κατεύθυνση κινείται και η σημερινή μας νομοθετικού περιεχομένου πρωτοβουλία, που εξαλείφει τις διακρίσεις και προωθεί ίσες ευκαιρίες.

Η πολυνομία και η αδιαφάνεια, οι πελατειακές σχέσεις, οι φρούδες ελπίδες, η πολιτική ομηρία, το χρηματικό και ψυχικό κόστος των υποψηφίων για μια θέση στο δημόσιο με το παρόν νομοσχέδιο τερματίζονται.

Και δεν σας κρύβω, κύριε Υπουργέ, την ανησυχία και το φόβο μου για την ασθένεια που ακούει στο όνομα «δυσκρατία». Σίγουρα με αυτό το νομοσχέδιο θα βρούμε στο δημόσιο ανθρώπους που θα έχουν άψογα προσόντα, άριστο στελεχιακό δυναμικό, σπουδαίες προσωπικότητες. Όμως, σε ποιο περιβάλλον καλούνται αυτοί οι νέοι άνθρωποι να αποδώσουν και να προσφέρουν υπηρεσίες;

Φοβάμαι που ο εγκλιματισμός και η αφομοίωσή τους σε συνθήκες που όλοι καταδικάζουμε είναι αναποφευκτικές. Αμφιβάλλω αν μόνο η δημόσια λογοδοσία είναι επαρκής, για να θεραπεύσει το απόστημα. Θα πρέπει η μεταρρυθμιστική μας προσπάθεια να εισχωρήσει και να εξυγιάνει το σαθρό και διαβρωμένο έδαφος της Δημόσιας Διοίκησης. Έτσι νομίζω ότι θα μπορέσουμε να παρέχουμε στους πολίτες μια αξιόπιστη Δημόσια Διοίκηση, που θα σέβεται την αξιοπρέπεια του κάθε πολίτη και αυτή με τη σειρά

της θα εμπεδώσει το σύστημα της αξιοπιστίας και της εμπιστοσύνης στο πολιτικό μας σύστημα.

Σήμερα γίνεται μια μεγάλη προσπάθεια, για να συνειδητοποιήσει ο ελληνικός λαός ότι υπάρχουν κανόνες, ότι υπάρχουν αξίες, αρχές και αυτές υπερασπιζόμαστε. Η συνέχεια θα είναι ακόμη καλύτερη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρείται τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής τριάντα μαθητές με δύο συνοδούς- καθηγητές του Γυμνασίου Αμφίκλειας του Νομού Φθιώτιδας. Είναι το δεύτερο γκρουπ.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Συνεχίζουμε με τον κ. Γεωργιάδη, Βουλευτή του ΛΑΟΣ στη Β' Αθήνας.

Κύριε Γεωργιάδη, μόλις μπήκε στην Αίθουσα ο κ. Νικολόπουλος που ήταν εγγεγραμμένος στον κατάλογο πριν από εσάς.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να προηγηθεί, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Νικολόπουλε, επειδή ήταν η δική σας σειρά, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν πειράζει, κυρία Πρόεδρε. Ας προηγηθεί ο κ. Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Είμαστε θύματα ευγενείας! Ευχαριστώ πολύ τον κ. Νικολόπουλο. Έγινε ανακατωσούρα στη σειρά.

Άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή τον τέως Υφυπουργό τον κ. Νάκο και με αυτό θα ήθελα να ξεκινήσω γιατί έχει πολύ ενδιαφέρον αυτή η Αίθουσα, αν έχει και μια ιδεολογικού τύπου αντιπαράθεση.

Ο πρώην Υφυπουργός, λοιπόν, είπε το εξής επιχείρημα, το οποίο θα ήθελα να το αναλύσω, γιατί είναι πολύ κρίσιμο. Είπε ότι πράγματι υπήρχαν ρουσφέτια και όλα αυτά τα πράγματα τα οποία γίνανε, αλλά αυτό που πάει να κάνει τώρα το ΠΑΣΟΚ είναι υποκριτικό, γιατί αυτό που θα έπρεπε να κάνει θα ήταν να τραβήξει από τώρα μια κόκκινη γραμμή και να πάμε από δω και πέρα. Αυτό κατάλαβα.

Αυτό είναι ένα πολύ εντυπωσιακό επιχείρημα, διότι αναδεικνύει την εξαιρετικής σημασίας κοροϊδία που έκανε η Νέα Δημοκρατία, όταν έλεγε το 2004 για επανίδρυση του κράτους. Γιατί; Γιατί εφόσον η Νέα Δημοκρατία το 2004 πίστευε πράγματι στην επανίδρυση του κράτους, βάσει του επιχειρηματός σας θα έπρεπε το 2004, όταν κάνατε το περίφημο προεδρικό διάταγμα του κ. Παυλόπουλου, να έχετε τραβήξει αυτήν την κόκκινη γραμμή. Και για να είστε συνεπείς στην ιδεολογία μας, και λέω «μας» γιατί εμείς είμαστε όλη η παράταξη δεν είστε μόνοι σας, θα έπρεπε να μην έχετε βάλει ούτε έναν στο δημόσιο από κει και πέρα. Διότι, σε αυτήν την Αίθουσα πρέπει να καταλάβουμε τι κάναμε.

Από δω υποτίθεται ότι είναι αυτοί που πιστεύουμε στην ελεύθερη αγορά, στην ιδιωτική οικονομία, στην ανάπτυξη του κράτους, στην ενίσχυση των υγιών δυνάμεων, του ανταγωνισμού και από την άλλη πλευρά είναι οι σοσιαλιστές, οι οποίοι λένε όλα να γίνουν κρατικά.

Ήρθε μια Κυβέρνηση, η οποία ήταν υποτίθεται κεντροδεξιά, τι μας λέει σήμερα εδώ; Μας λέει ότι εγώ συνέχισα ως Κυβέρνηση, βάζοντας χιλιάδες συμβασιούχους και «STAGE»- αυτό που έκανε και πριν το ΠΑΣΟΚ- και όπως εγώ ως Νέα Δημοκρατία άφησα και νομιμοποίησα τα πρώην ρουσφέτια του ΠΑΣΟΚ, έτσι αιτούμαι και τώρα από την νυν Κυβέρνηση να νομιμοποιήσει τα δικά μου ρουσφέτια. Φοβερό επιχείρημα!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ: Από το 1990 είναι ο νόμος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Μην διακόπτετε παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν με νοιάζει από πότε είναι. Εμένα με νοιάζει ο μικρομεσαίος φορολογούμενος πολίτης. Πιστεύω στην ελεύθερη οικονομία και στην αγορά και όχι

στο ότι όλοι πρέπει να μπορούμε στο δημόσιο. Πιστεύω, πραγματικά, ότι η Κυβέρνησή σας κοροϊδευσε τον ελληνικό λαό, γιατί ο ελληνικός λαός για άλλο την ψήφισε και άλλο έκανε.

Αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι σήμερα υπάρχουν χιλιάδες παιδιά -και πράγματι μας παίρνουν όλους τηλεφωνο, έχουν αγωνία για το τι θα κάνουν- όπου όντες εσείς στην εξουσία, τα βάλατε από το παράθυρο στο δημόσιο, μόνο και μόνο, για να τα κρατάτε ομήρους και να εμπορεύστε την ψήφο τους.

Μα, αυτό είναι θλιβερό κατόντημα της παράταξης. Θλιβερό κατόντημα! Αντί να κάνετε την αυτοκριτική σας και να πείτε αυτό το απλό πράγμα που λέει ο Γιώργος Καρατζαφέρης και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός εδώ και τέσσερα χρόνια: «Κανένας διορισμός στο δημόσιο, ούτε ένας διορισμός».

Είμαστε ένα κράτος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της αριστεράς που αν το δούμε σαν μαγαζί, «μπαίνει» κάθε χρόνο μέσα. Άκουσα τον κ. Πέτρο Δούκα σε μια εκπομπή με τον Γιώργο Αυτιά, από ό,τι θυμάμαι, πρώην Υφυπουργός της Νέας Δημοκρατίας να λέει επί λέξει: «Το μαγαζί που λέγεται Ελλάς, εισπράττει κάθε χρόνο 70.000.000.000 και ξοδεύει 110.000.000.000» -και μιλούσε για την περίοδο Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας- «εγώ, ξέρω ότι κάθε επιχείρηση όταν μπαίνει μέσα, μειώνει το προσωπικό της». Πώς καταφέρνει το ελληνικό δημόσιο να μπαίνει μέσα, να δανείζεται, να φορολογεί αγρίως κάθε επιχείρηση γιατί δεν έχει να τα βγάλει πέρα και εμείς να μιλάμε για να βάλουμε και άλλο κόσμο μέσα. Μα, αυτό είναι παράλογο. Αυτό, δεν γίνεται!

Με αυτήν τη λογική, κυρίες και κύριοι, αυτό το κράτος που λέγεται Ελλάς δεν θα πάει ποτέ μπροστά. Και υπό την έννοια αυτή, η ευθύνη της προηγούμενης κυβερνήσεως, η οποία έλαβε την εντολή της επανιδρύσεως του κράτους και την οποία πίστεψαν εκατομμύρια Έλληνες, ότι θα τράβαγε αυτήν την κόκκινη γραμμή, για την οποία μίλησε προηγουμένως ο κ. Νάκος και θα έδινε την ευκαιρία στον τόπο να αναπνεύσει, να φύγει από το ρουσφέτι και να πάει μπροστά, είναι τεράστια. Έχει τεράστια ευθύνη!

Και έχει και μια δεύτερη ευθύνη, διότι έρχεται σήμερα, ως αντιπολίτευση, η Νέα Δημοκρατία και μιλάει σε όλους αυτούς τους ανθρώπους, τους οποίους η Νέα Δημοκρατία δεν προστάτευσε ούσα Κυβέρνηση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ: Πώς;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν ξέρω πώς. Ήσασταν κυβέρνηση. Τώρα λοιπόν, τι τους υπόσχεστε; Εάν, δεν μπορούσατε να τους προστατεύσετε ως κυβέρνηση, προφανώς δεν μπορείτε ως Αντιπολίτευση. Άρα, τι τους λέμε; Θα μπορούμε σε μια διαδικασία να κοροϊδεύουμε ανθρώπους; Αυτό, θα γίνει το πολιτικό μας σύστημα; Θα κοροϊδεύουμε ανθρώπους του μεροκάματου; Είναι αυτό σωστό, είναι αυτό έντιμο; Είναι αυτός ο ρόλος των Βουλευτών και των κομμάτων; Δεν πρέπει να πούμε στους ανθρώπους την αλήθεια; Η αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο και αν είναι πικρή είναι μια. Το ελληνικό δημόσιο δεν χωράει ούτε έναν.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, έχετε πάρει την ευθύνη. Σταματήστε, φέρτε νόμο στη Βουλή, να μην γίνει κανένας διορισμός τα επόμενα δέκα χρόνια. Μόνο υποχρεωτικές μετατάξεις, κύριε Υπουργέ. Μόνο έτσι θα φύγει η Ελλάδα από το τέλμα. Θα φύγουν οι πολίτες που είναι με αγωνία έξω από τα βουλευτικά γραφεία και ζητάνε ρουσφέτια, γιατί έχουν ανάγκη -το καταλαβαίνουμε όλοι- και θα πάει η Ελλάδα μπροστά. Γιατί αν δεν το κάνουμε αυτό, θα ζει αυτός ο τόπος μονίμως στη μιζέρια. Και για μένα είναι λυπηρό που κάνω αυτήν την έκκληση σε Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, γιατί επαναλαμβάνω, φυσικός, ιδεολογικός σύμμαχος αυτής της πολιτικής θα ήταν η Νέα Δημοκρατία. Αλλά δυστυχώς, η Νέα Δημοκρατία πρόδωσε αυτήν την ιδεολογία. Μετεβλήθη εις «ΠΑΣΟΚ light», σαν τα γιαούρτια light. Και αυτό πληρώνει ο τόπος.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει όμως μια Κυβέρνηση να έχει και κοινωνική ευαισθησία, γιατί ωραία είναι η αποτελεσματικότητα που είναι το πρώτο που είπαμε, το δεύτερο όμως είναι κοινωνική ευαισθησία. Σας καλούμε να υιοθετήσετε την πρότασή μας για τα δυο χρόνια παράτασης, έτσι ώστε αυτοί οι άνθρωποι που κακώς εγκλωβίστηκαν, που αιχμαλωτίστηκαν, που έγιναν αντικείμενο εμπορίας ψήφου -γιατί περί αυτού πρόκειται- να μπορέσουν να

τακτοποιήσουν τη ζωή τους για να πάνε παραπέρα. Γιατί κανείς δεν μπορεί να μείνει ξεκρέμαστος αύριο και να ψάχνει για δουλειά εν μέσω αυτής της οικονομικής κρίσεως.

Συνδυάστε, λοιπόν, την αποτελεσματικότητα που είναι το ένα που λέγαμε προηγουμένως, με την κοινωνική δικαιοσύνη που είναι το άλλο. Δώστε τους τον αναγκαίο χρόνο, ας το πούμε έτσι, προσαρμογής στο νέο οικονομικό περιβάλλον, ώστε και η ελληνική κοινωνία να πάρει το μήνυμα ότι η πολιτεία από εδώ και μπρος σοβαρεύεται και εκείνοι να ξέρουν ότι δεν τους πετάμε στο δρόμο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συγαγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίζουμε με τον κ. Νικόλαο Νικολόπουλο Βουλευτή Αχαΐας της Νέας Δημοκρατίας. Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα περίμενα να ακούσω δεξιά ψάλλτη, αλλά άκουσα αριστερό. Γιατί πράγματι πολύ έμοιασε η επιχειρηματολογία του συναδέλφου με εκείνη της Κυβέρνησης: «Ξεμπερδέψτε, διώξτε τους, απολύστε τους, αφήστε τους στο δρόμο». Όμως, αγνοεί ότι ήσαν εκεί και παρέμεναν γιατί υπήρχαν νόμοι από την εποχή Σκανδαλίδη μέχρι τη δική μας εποχή που τους έδιναν μόρια και τους αναγνώριζαν τα αυτονόητα, αυτά που τους αναγνωρίζουν τα δικαστήρια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Έχοντας ξεπεράσει ήδη τις εβδομήντα από τις πρώτες εκατό μέρες διακυβέρνησης της χώρας και καθώς βρισκόμαστε σήμερα εδώ να συζητήσουμε επί ενός νομοσχεδίου, που υπήρξε μια από τις πρώτες αποφάσεις της νέας Κυβέρνησης, στηριζόμενη σε ωραιολογίες περί αξιοκρατίας και περί του τέλους των πελατειακών σχέσεων, το πρώτο που έχω να παρατηρήσω είναι πως, όχι μόνο διαψεύδονται ήδη με οικτρό τρόπο οι προεκλογικές εξαγγελίες από τις πράξεις των κυβερνώντων, αλλά κοντεύει κιόλας –και αυτό είναι το περίεργο– να εξανεμιστεί πλέον και κάθε ίχνος αξιοπιστίας των προθέσεων της Κυβέρνησης και εν προκειμένω.

Μιλάμε για ένα νόμο ο οποίος ευθύς εξαρχής αποτυπώθηκε στις καρδιές και τα μυαλά εκατοντάδων χιλιάδων Ελλήνων και μάλιστα, νέων παιδιών ως το πρώτο καρφί στο φέρετρο της πράσινης αναγέννησης που η Κυβέρνηση υποσχέθηκε.

Βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια ύψιστη πολιτική ανηθικότητα, με ένα νομοσχέδιο-σκούπα που βασική επιδίωξή του είναι να απαλλάξει το δημόσιο τομέα από ορισμένες χιλιάδες φθηνά κοπληρωμένα και ανασφάλιστα εργατικά χέρια, επειδή στην πραγματικότητα θεωρεί αυτά τα χέρια «γαλάζια» και ως εκ τούτου ενοχλητικά. Και αυτό αποδεικνύεται από την πρωτοφανή νομοθετική ρύθμιση για τη μη αναγνώριση και μοριοδότηση της προϋπηρεσίας αυτών των εργαζομένων με το 50% που η ίδια η Ευρωπαϊκή Οδηγία προβλέπει και ενσωματώθηκε στην προηγούμενο ελληνικό νόμο.

Γεγονός πρώτο, λοιπόν: ο νέος νόμος δεν μοριοδοτεί τους σημερινούς εργαζόμενους σε προγράμματα «STAGE» κατά 50% και δεν ενισχύει την ύπαρξη προϋπηρεσίας των συμβασιούχων. Και οι παλαιότεροι μὲν έτυχαν αυτής της ευνοϊκής αντιμετώπισης, οι σημερινοί όμως όχι. Τους αφαιρείτε αυτό το δικαίωμα. Πού είναι η ισονομία και η αξιοκρατία που ευαγγελίζεστε λοιπόν, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι;

Γεγονός δεύτερο είναι η βιασύνη σας να αναδείξετε ως μέγα σκάνδαλο αναξιοκρατίας και πελατειακών σχέσεων τους εργαζόμενους των 500 ευρώ τον μήνα, λες και αυτό ήταν το μείζον ζήτημα της χώρας. Αποδείξατε πως στην πραγματικότητα διακατέχετε από μια εκδικητική λογική απέναντι σε εκείνους που πήραν μια τέτοια ταπεινή ευκαιρία επί κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας.

Γεγονός τρίτο. Ξεχάσατε πως ένας εργαζόμενος σε προγράμματα «STAGE» μπορεί να θεωρηθεί μαθητευόμενος για έξι μήνες; Ίσως. Όχι όμως και για τρία και για τέσσερα και για πέντε χρόνια. Τότε αυτός ο άνθρωπος, όπως και κάθε άλλος με σύμβαση έργου ή χρόνου, θεωρείται εργαζόμενος με εξαρτημένη σχέση εργασίας που καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλετε μια εντελώς πρόσφατη απόδειξη αυτού που εμείς ισχυριζόμαστε και υποστηρίζουμε; Σας πληροφορώ, λοιπόν, ότι μόλις την περασμένη Παρασκευή, δέκα πρώην συμβασιούχοι του νέου Αρχαιολογικού Μουσείου Πατρών κέρδισαν τα ασφαλιστικά μέτρα που κατέθεσαν στο Πρωτοδικείο Αθηνών και επέστρεψαν στην εργασία τους. Η απόφαση αποτελεί ίσως πρόκριμα για το επόμενο δικαστικό βήμα των συμβασιούχων του δημοσίου, με το οποίο ζητείται η οριστική και αμετάκλητη επιστροφή στην εργασία τους, καθώς καλύπτουν –όπως ορίζει και η απόφαση– πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Η απόφαση σταθμός ενδεχομένως να αποτελέσει και το μπουλού για όλους τους συμβασιούχους του ευρύτερου δημόσιου τομέα, περιλαμβάνοντας ακόμα και τους εργαζόμενους με συμβάσεις «STAGE».

Μήπως θέλετε να σας θυμίσω και την ανάλογη απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου τον περασμένο Απρίλιο, για τους συμβασιούχους της Αγροτικής Τράπεζας; Θα ακολουθήσουν χιλιάδες προσφυγές, κύριοι της Κυβέρνησης, και ετοιμαστείτε να αντιμετωπίσετε τα επίχειρα του έωλου και σαθρού νομοθετήματος σας.

Γεγονός τέταρτο. Ξεχάσατε ακόμα και το παρελθόν σας; Δικαίωμά σας. Το συνηθίζετε άλλωστε. Αλλά και δικαίωμα δικό μας να το θυμόμαστε και να σας το θυμίζουμε και να αναρωτιόμαστε αν οι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ, μεταξύ των οποίων και ο σημερινός Πρωθυπουργός, που το 1999 υπέγραψαν για τη μονιμοποίηση δυόμισι χιλιάδων εργαζομένων σε προγράμματα «STAGE», ήταν τυφλοί τότε αλλά εντελώς ξαφνικά είδαν το φως το αληθινό σήμερα της αξιοκρατίας και μετά από δέκα χρόνια.

Ξεχάσατε και το νόμο Σκανδαλίδη το 2001, ο οποίος μεταξύ των άλλων προέβλεπε ότι το 65% των θέσεων που προκηρύσσονται μέσω ΑΣΕΠ θα καταλαμβάνεται από συμβασιούχους, που έπαιρναν μόρια ανάλογα του χρόνου παραμονής τους σε θέσεις ορισμένου χρόνου, με οποία σχέση εργασίας; Μήπως θυμάστε ότι υπερασπιζόσασταν την άμεση και άνευ όρων μονιμοποίηση όλων; Μήπως θυμάστε ότι καταθέσατε σχέδιο νόμου με τέτοιες διατάξεις;

Μεταξύ εκείνων που υπέγραψαν και εισήγαγαν στη Βουλή εκείνο το σχέδιο νόμου, σας θυμίζω ότι είναι σημερινοί Υπουργοί: Ο κ. Καστανίδης, η κ. Κατσέλη, ο κ. Λοβέρδος, ο κ. Ρόβλιας, η κ. Χριστοφιλοπούλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα παιδιά των «STAGE», όπως απλά μάθαμε να τα λέμε, δεν ανήκουν σε τζάκια, ούτε έχουν ούτε κατέχουν. Αν είχαν και κατείχαν δεν θα έμπαιναν ποτέ στην περιπέτεια των «STAGE».

Η τελευταία μου κουβέντα, λοιπόν, είναι πως η Κυβέρνηση έχει, έστω και τώρα, την τελευταία ευκαιρία να επιλέξει τον δρόμο της πολιτικής εντιμότητας, της ευθύνης και της συνέπειας, να αποσύρει το νομοσχέδιο και να το τροποποιήσει κατά τέτοιο τρόπο ώστε να διασφαλίζονται τα υπεσχημένα στους σημερινούς εργαζόμενους και να ρυθμίζονται τα ζητήματα των εργασιακών σχέσεων στο δημόσιο, πάνω σε πιο ορθολογικές και πραγματικά ανθρώπινες βάσεις. Να τιμήσει, δηλαδή, το λόγο του το κράτος. Διαφορετικά ας επιλέξει τον ολισθηρό δρόμο της μονοκομματικής ξεροκεφαλιάς και της αβασάνιστης σκοπιμότητας, που θα την οδηγήσει σύντομα σε πολύ μεγάλες περιπέτειες.

Στη Ελλάδα των πολλών και μεγάλων προβλημάτων οι μόνο αθώοι είναι αυτοί που στέριωσαν μια ελπίδα πάνω σε ένα ανασφάλιστο μεροκάματο των 500 ευρώ το μήνα και όποιους τους αφαιρεί αυτήν την ελπίδα είναι ένοχος και θα καταδικαστεί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Εμμανουήλ Όθωνας, Βουλευτής Ρεθύμνου του ΠΑΣΟΚ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι συμφωνούμε όλοι, ανεξάρτητα από την όποια κριτική προσέγγιση έχει κάποιος, στο εθνικό σχέδιο εξόδου από την κρίση που περιέγραψε ο Πρωθυπουργός μόλις προχθές, ότι μια από τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την υλοποίηση αυτού του σχεδίου είναι η ριζική αλλαγή

του τρόπου λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης αυτής της χώρας.

Και προϋπόθεση αποτελεί προφανώς η απόλυτη διαφάνεια, η αντικειμενικότητα και η αξιοκρατία στο σύστημα προσλήψεων του δημόσιου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, μόνο που σε ό,τι αφορά την αξιοκρατία υπάρχουν βήματα ακόμα που υπερβαίνουν ομολογουμένως ακόμα και το προς συζήτηση νομοσχέδιο και τα οποία το πολιτικό σύστημα στο σύνολό του -όταν η χώρα θα έχει εμπεδώσει μία διοικητική και πολιτική κουλτούρα η οποία είναι απαραίτητη- μπορεί να υλοποιήσει και υιοθετήσει.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αποτελεί μία οριακού χαρακτήρα διορθωτική παρέμβαση σε ένα υφιστάμενο τρόπο πρόσληψης στο δημόσιο, ούτε καν αποτελεί ουσιαστική βελτίωση του τρόπου πρόσληψης και των διαδικασιών που διέπουν το σύστημα προσλήψεων. Το συζητούμενο σχέδιο νόμου συνιστά τομή, δεν αποτελεί βήμα, αλλά αποτελεί άλμα προς μία άλλη κατεύθυνση. Και εγώ μπορεί να συμφωνήσω ότι αρκετοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας που ισχυρίζονται ότι δεν κατανοούν το ριζικό και το απόλυτο που επέρχεται με αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία της κυβέρνησης, μπορεί και να το εννοούν. Στον μόνο ίσως που δεν αναγνωρίζω -και αξιοποιώ την παρουσία του αυτή τη στιγμή στην Αίθουσα- να υποκρίνεται ότι δεν αντιλαμβάνεται τι ριζική και ουσιαστική παρέμβαση συνιστά το συζητούμενο νομοσχέδιο, είναι στον πρώην Υπουργό Εσωτερικών κ. Προκόπη Παυλόπουλο γιατί είναι ο πρώτος, ο οποίος έχει πλήρη επίγνωση του τι συνιστά η νομοθετική πρωτοβουλία. Γιατί το έργο του δικού του Υπουργείου τα προηγούμενα πεντέμισι χρόνια έκανε επιτακτική την ανάγκη αυτής της παρέμβασης και σε μεγάλο βαθμό τα αποτελέσματα που παρήγαγε αυτό το έργο του Υπουργείου Εσωτερικών τα τελευταία πεντέμισι χρόνια, έρχεται να θεραπεύσει αυτή η παρέμβαση. Γιατί νομίζω ότι κανείς μας δεν έχει το δικαίωμα ούτε να ξεχνά, ούτε να μην υπενθυμίζει τι έγινε αυτά τα τελευταία πεντέμισι χρόνια στο πολύ κρίσιμο, για την ποιότητα της ίδιας της δημοκρατίας μας και της λειτουργίας του πολιτικού συστήματος, ζήτημα των προσλήψεων στο δημόσιο τομέα. Πώς δηλαδή σταδιακά, αλλά συστηματικά εξαιρούντο φορείς από τη δικαιοδοσία του ΑΣΕΠ, ο ένας μετά τον άλλο. Πώς, ενώ με το περιβόητο προεδρικό διάταγμα 164 υποτίθεται επιχειρήθηκε να δοθεί ένα τέλος στην ιδιότυπη και πονεμένη ιστορία των συμβασιούχων, την άλλη μέρα το πρωί ξεκίνησε μία βιομηχανία, ένα μπαράζ νέων συμβάσεων με διάφορες μορφές συμβάσεων έργου, ορισμένου χρόνου, με αποκορύφωμα τη περιβόητη υπόθεση των «STAGE». Πώς ένα εργαλείο που θα μπορούσε πράγματι να συμβάλει, πέρα από την αντικειμενικότητα, και στην αξιοκρατία -και αναφέρομαι στη συνέντευξη- ακυρώθηκε ουσιαστικά αποκτώντας μία πολύ συγκεκριμένη χρήση για την επιλογή των ημετέρων και των αρεστών και πώς μέσα από επιμελή και ευφυή λάθη σε σωρεία προκηρύξεων μετατράπηκε, σε μεγάλο βαθμό, το ΑΣΕΠ σε φορέα ουσιαστικά εκδίκασης ενστάσεων που έρχονταν να ερμηνεύσουν τις ασάφειες των προκηρύξεων, στις οποίες πάρα πολλοί φορείς, μέσα στη δίνη και τον όγκο διαχείρισης ενός συγκεκριμένου έργου, επιχείρησαν και, σε μεγάλο βαθμό, κατάφεραν να παρεισφρήσουν.

Ψηφίζοντας σε λίγο επί της αρχής, και αύριο επί των άρθρων το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνει ένας κύκλος για το πολιτικό σύστημα της χώρας, που δεν θα προξενεί, αλλά και δεν θα υποκύπτει σε πειρασμούς.

Κλείνει ένας κύκλος για τη Δημόσια Διοίκηση, υπό την έννοια ότι θα υπάρχει ένα σταθερό πλαίσιο, χωρίς εξαιρέσεις, χωρίς δεύτερες και ιδιαιτερείς σκέψεις από κανένα και επομένως, μέσα από έναν εξορθολογισμό των πραγματικών αναγκών, έναν προγραμματισμό και την κάλυψη των πραγματικών αναγκών, θα μπει σε μία άλλη φάση λειτουργίας. Και κλείνει βέβαια, ένας κύκλος για τη νέα γενιά αυτής της χώρας -αυτό το θεωρώ το σημαντικότερο απ' όλα- γιατί όλα τα νέα παιδιά με αξιοπρέπεια, με διαφάνεια, με την περηφάνια που έχουν -και δεν έχουμε κανένα λόγο να τη θέτουμε υπό αίρεση ή υπό αναστολή- θα διεκδικήσουν το δικό τους μέλλον με έναν τρόπο που αξίζει να τους παρέχουμε. Γιατί, ξέρετε, το σύνολο των νέων ανθρώπων, ακόμη και αυτοί που η ανάγκη τούς έκανε να γίνουν θύματα αυτής της

εμπορίας της ελπίδας, να γίνουν θύματα αυτού του τυχοδιωκτικού πολιτικού παιχνιδιού, το οποίο διαχρονικά ίσως, αλλά με ιδιαίτερη έμφαση τα τελευταία χρόνια ασκήθηκε στις πλάτες τους, ακόμη και αυτοί έχουν τον αξιακό κώδικα εκείνο και τις αρχές ενός νέου ανθρώπου που κατανοεί ότι επειδή κάποιος του έκλεισε το μάτι δεν δικαιούται να διασφαλίσει το δικό του μέλλον εις βάρος της ισοτιμίας και του δικαιώματος των συνομηλίκων του, που την ίδια περίοδο έδιναν έναν άλλο αγώνα ζωής αποκτώντας εφόδια χρήσιμα, σπουδές, ικανότητες. Και ουσιαστικά ξέρουν αυτοί περισσότερο από τον καθένα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι όλα αυτά τα λογικοφανή που αρθρώνονται ακόμη και σήμερα εδώ για τη μοριοδότηση, για την προσαύξηση, ουσιαστικά δεν είναι τίποτε άλλο παρά το έμμεσο κλείσιμο του δημοσίου για οποιοδήποτε άλλο από τα εκατοντάδες χιλιάδες Ελληνόπουλα για τα επόμενα είκοσι, τριάντα χρόνια. Αυτό είναι, τίποτα λιγότερο, τίποτα περισσότερο.

(Στο σημείο αυτό, κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την ανοχή του μισού λεπτού που θα μου δώσετε. Προφανώς, πέρα απ' αυτό το τεράστιο νομοθετικό βήμα που γίνεται σήμερα, του οποίου η επιτυχία θα κριθεί -και χαίρομαι που ακούστηκε πάρα πολλές φορές ήδη σ' αυτήν την Αίθουσα αυτές τις δύο μέρες- από το πόσο πραγματικά, κύριε Υπουργέ, η ενίσχυση του ΑΣΕΠ και σε προσωπικό και σε υλικοτεχνική υποδομή, ίσως και σε αποκεντρωμένες σε περιφερειακό επίπεδο δομές, θα το καταστήσει ένα φορέα που θα μπορεί πράγματι να ανταποκριθεί με αποτελεσματικότητα, με σύντομους χρόνους σ' αυτό το τεράστιο και βαρύ έργο που ορθά τού εμπιστευόμαστε.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Το τελευταίο που θέλω να αναφέρω και σχετίζεται με την παράμετρο της αξιοκρατίας που είπα στην αρχή της ομιλίας μου, είναι ότι εξακολουθεί και μετά την ψήφιση της σημερινής νομοθετικής πρωτοβουλίας της Κυβέρνησης να παραμένει αιτούμενο σε ό,τι αφορά την απόλυτη επιλογή του κατάλληλου ανθρώπου στην κατάλληλη θέση, ότι εκεί όταν θα έχει εμπεδωθεί η διαφάνεια και η αντικειμενικότητα του συστήματος, αξίζει το πολιτικό σύστημα να επιχειρήσει και επόμενα βήματα με προϋποθέσεις και με κριτήρια επιλογής όπως συμβαίνει σε σε πολλές χώρες του κόσμου όπως είναι η συνέντευξη. Σε ό,τι αφορά ειδικά αυτό το κριτήριο, ας όψονται εκείνοι που με τη χρήση που έκαναν το ακύρωσαν για τα επόμενα χρόνια. Το ακύρωσαν ως κριτήριο στη συνέντευξη της συντριπτικής πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιος Δαβάκης για επτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, πέρασαν περίπου δεκαπέντε χρόνια όταν σ' αυτήν την Αίθουσα ψηφίζαμε το νόμο του Αναστάσιου Πεπονίδη το v. 2190 σχετικά με την ίδρυση του ΑΣΕΠ και την αναμόρφωση του συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο. Δεκαπέντε χρόνια που το πολιτικό σύστημα και οι δύο παρατάξεις της εξουσίας έδωσαν και δώσαμε τις δικές μας εξετάσεις σχετικά με το γενικότερο χειρισμό όλου αυτού του θέματος που λέγεται Δημόσια Διοίκηση.

Ποια είναι σήμερα η Δημόσια Διοίκηση στη χώρα; Και πώς αυτή η διοίκηση, ως εργαλείο βρίσκεται στην υπηρεσία του ελληνικού λαού κατά τρόπο που και ικανοποιητικά και λειτουργικά θα μπορούσε να δώσει λύσεις στα χρονίζοντα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει κάθε μέρα ο Έλληνας πολίτης;

Είναι παραγωγική, είναι υπεύθυνη, είναι φθηνή, έχει όλα εκείνα τα στοιχεία τα οποία χωρίς κόστος χρειάζεται ένας πολίτης για να την έχει σύμμαχο και συμπαραστάτη; Θα έλεγα, κάθε άλλο! Η χώρα μας είναι εκείνη που έχει τους περισσότερους δημόσιους υπαλλήλους σε σχέση με τον πληθυσμό της, οι οποίοι είναι και αντιπαραγωγικοί -όχι όλοι αλλά πολλοί από αυτούς- και τέτοιους οι οποίοι κάθε τόσο βρίσκονται μεταξύ σφύρας και άκμωνος της

κάθε παρατάξεως η οποία έρχεται να διαχειριστεί τις τύχες αυτού του τόπου.

Μία τέτοια περίπτωση φοβούμαι ότι αντιμετωπίζουμε αυτήν τη στιγμή στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου. Υπό το πρίσμα και υπό το πρόσχημα της αναμόρφωσης και της υπαγωγής του συστήματος προσλήψεων στο ΑΣΕΠ, όλων των προσλήψεων στο δημόσιο, ερχόμαστε να εκδικηθούμε ορισμένες περιπτώσεις οι οποίες θα έλεγα ότι είναι εναπομείναντα στοιχεία όλου εκείνου το οποίο προανέφερα, περιπτώσεις νέων Ελλήνων, περιπτώσεις νέων παιδιών τα οποία θα μπορούσαν να τύχουν καλύτερης αντιμετώπισης, δικαιότερης –αν θέλετε– αντιμετώπισης από τη νικήτρια –εντός ή εκτός εισαγωγικών– παράταξη η οποία αυτήν τη στιγμή διαχειρίζεται τις τύχες αυτού του τόπου. Και μιλάω φυσικά για τους συμβασιούχους και των «STAGE» αλλά και όλων εκείνων των άλλων περιπτώσεων που δυστυχώς η συγκεκριμένη πολιτική την οποία σήμερα ασκείτε μόνο αλγεινές περιπτώσεις έχει να παρουσιάσει.

Υπό το πρόσχημα αυτό καταδιώκετε αυτούς τους νέους Έλληνες, τα παιδιά των «STAGE», τα οποία απέναντί τους δεν είχαν ούτε τη Νέα Δημοκρατία ούτε καμμία άλλη παράταξη, απέναντί τους είχαν την ελληνική πολιτεία, είχαν όλους εμάς που τους καλέσαμε να καλύψουν συγκεκριμένες ανάγκες του δημοσίου χωρίς ασφάλιση, χωρίς ουδεμία περαιτέρω εύνοια ή ουδεμία προνομία που απολαμβάνουν οι δημόσιοι υπάλληλοι. Θα έλεγα μάλιστα ότι αυτά τα παιδιά επεδείκνυν τον μεγαλύτερο ζήλο όσον αφορά την επιτέλεση των καθηκόντων τους.

Σήμερα ερχόμαστε και αυτά τα παιδιά τα πετάμε στο δρόμο, σήμερα ερχόμαστε και αυτά τα παιδιά η Ελληνική πολιτεία τα στέλνει στα διάφορα δικηγορικά γραφεία, πολλά εκ των οποίων είναι φίλα προσκείμενα προς τη συγκεκριμένη παράταξη η οποία κυβερνά σήμερα τη χώρα και τα οποία θα έλεγα ότι δεν έχουν να περιμένουν τίποτα περισσότερο όσον αφορά τη συγκεκριμένη περίοδο την οποία διανύει σήμερα η χώρα, μία περίοδο η οποία έχει όλα εκείνα τα συμπεράσματα τα οποία δυστυχώς μόνο αλγεινά είναι για τον νέο Έλληνα πολίτη.

Όσον αφορά το θέμα της συνεντεύξεως θα ήθελα να σας πω συμφωνώντας και με τον συνάδελφο κ. Κουβέλη χθες, ότι εάν κάτι διαμορφώνει και μορφώνει σαφή αντίληψη της προφορικής εξέτασης –εάν θέλετε να την πούμε έτσι– για τον εξεταζόμενο ή τον υποψήφιο δημόσιο υπάλληλο είναι η συνέντευξη. Σαφέστατα όλο το πολιτικό σύστημα και πρώτοι εμείς –όταν λέω πολιτικό σύστημα επαναλαμβάνω μιλάω και για εμάς, για την πολιτεία της Νέας Δημοκρατίας αλλά και για εσάς, οι οποίοι γιατί να το κρύψουμε γνωρίζετε όλοι, κυβερνήσατε δέκα χρόνια από την ψήφιση του νόμου Πεπονίτη το 1994 και ανοίξατε πρώτοι εσείς τις δικές σας Κερκόπορτες σε αυτό το νόμο– λέμε ότι αυτήν τη στιγμή η συνέντευξη δίνει μία σαφέστερη εικόνα, μία ολοκληρωμένη σύνολη εικόνα αυτού ο οποίος θα κληθεί αύριο να αποτελέσει τον αντιπρόσωπο της Δημόσιας Διοίκησης, το απλό υπάλληλο ή οποιονδήποτε άλλο υπάλληλο. Δεν θα έλεγα ότι πρέπει να την καταργήσετε. Μπορεί να την μοριοδοτήσετε πολύ λιγότερο, μπορεί να την βάλετε σε ήσσονα μοίρα, ή αν θέλετε σε μία πιο συνάδουσα προς το αντικείμενο το οποίο θα κληθεί να εργασθεί και να έχει ο συγκεκριμένος υπάλληλος όσον αφορά τη Δημόσια Διοίκηση, αλλά από εκεί και μπρος δεν θα πρέπει να την καταργήσετε. Η συνέντευξη ή η επί το αυστηρότερον προφορική εξέταση είναι εκείνο το συγκεκριμένο εργαλείο στο οποίο θα μπορούσε ο κάθε εξεταζόμενος να εκδηλώσει τον συνολικό του χαρακτήρα, τις δεξιότητές του και όλα εκείνα τα οποία θα συνέθεταν μία καλύτερη εικόνα γι' αυτόν.

Εσείς υπό το πρίσμα της προϊστορίας, η οποία πράγματι έχει διασύρει το θεσμό της προφορικής εξέτασης της συνέντευξης έρχεστε και με βάση αυτού που λέει ο λαός μας «πονάει δόντι, κόβει κεφάλι» προβαίνετε σε αυτήν την κατάργηση.

Θα έλεγα ότι θα πρέπει να το επανεξετάσουμε αυτή τη στιγμή στην κατ' άρθρο συζήτηση προκειμένου να υπάρξει μία καλύτερη προσέγγιση όσον αφορά αυτό το θέμα.

Θα έλεγα επίσης κάτι το οποίο ελέγχθη χθες –δεν βλέπω σήμερα τον κ. Ευθυμίου εδώ– ότι κατά τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου αναφέρθηκαν διάφορα νούμερα. Είπατε ότι τριακόσιες πενήντα χιλιάδες διορίστηκαν επί Νέας Δημοκρατίας,

αλλά πρέπει κάποια στιγμή σ' αυτήν την Αίθουσα –πολλές φορές το έχουμε πει και αποτελεί πλέον κοινοτυπία– να μιλάμε με συγκεκριμένα στοιχεία. Ο κ. Ευθυμίου είπε χθες ότι τριακόσιες πενήντα χιλιάδες διορίστηκαν κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας «γνωρίζουν ποιες είναι αυτές οι τριακόσιες πενήντα χιλιάδες».

Εγώ προσωπικά διετέλεσα Βουλευτής κατά το πρώτο μέρος της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας από το 2004 μέχρι το 2007. Καλώ και προκαλώ τον κ. Ευθυμίου να μου πει με συγκεκριμένα στοιχεία, με συγκεκριμένες αποδείξεις ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι διορίστηκαν –αυτό υπονοεί– «από το παράθυρο» επί κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας γιατί εγώ δεν γνωρίζω κάποιους οι οποίοι να διορίστηκαν μ' αυτό τον τρόπο. Πιστεύω ότι σ' ένα καίριας σημασίας ζήτημα που αφορά τη Δημόσια Διοίκηση και σε μία περίοδο όπου όλοι οι Έλληνες πολίτες ζητούν από τις πολιτικές δυνάμεις και μάλιστα τις κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις να επιδεικνύουν ένα αίσθημα εθνικό, αν θέλετε, ένα αίσθημα δικαιοσύνης, ένα αίσθημα ισοπολιτείας όσον αφορά τα νέα στελέχη της Δημόσιας Διοίκησης, θα πρέπει να είμαστε πιο συγκεκριμένοι και πιο ακριβείς γιατί πάνω απ' όλα και πάνω από κάθε νομοσχέδιο το οποίο δοκιμάζεται στο χρόνο κρινόμαστε όλοι από τους Έλληνες πολίτες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συζήτησή μας παρακολουθούν από τα άνω δικτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, σαράντα πέντε μαθητές και τρεις καθηγητές-συνοδοί από το 1ο Επαγγελματικό Λύκειο Μεγαλόπολης Αρκαδίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Ηρακλείου κ. Ελευθέριος Αυγενάκης. Κύριε συνάδελφε, χρόνια πολλά για τη χθεσινή σας ονομαστική εορτή απ' όλους μας. Έχετε επτά λεπτά στη διάθεσή σας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου να τονίσω ότι η παρούσα συζήτηση έρχεται σε απόλυτη συνέχεια και βρίσκεται σε στενή συνάφεια με αυτή της περασμένης Παρασκευής που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο επίκαιρης επερώτησης που καταθέσαμε δεκατέσσερις Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Με τη συγκεκριμένη επίκαιρη επερώτηση ζητήσαμε από σας, κύριε Υπουργέ, να λάβετε επιτέλους μία ξεκάθαρη θέση για την τύχη και το μέλλον των συμβασιούχων της περιφέρειας, τους δήμους και τις κοινότητες της χώρας.

Δυστυχώς απάντηση για το τι θα απογίνουν οι περίπου εκατό χιλιάδες υπάρχοντες συμβασιούχοι του δημοσίου αλλά και ειδικότερα οι πενήντα χιλιάδες συμβασιούχοι των ΟΤΑ δεν πήραμε. Φυσικά απάντηση δεν πήραμε και δεν πήραν ούτε οι σαράντα και πλέον χιλιάδες stagiers που έκαναν το λάθος να συμμετέχουν σ' αυτά τα προγράμματα. Αντιθέτως ακούσαμε και άκουσαν και οι πολίτες μόνο προθέσεις διακηρυκτικού χαρακτήρα, ένα ευχολόγιο άνευ προηγουμένου ότι με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα την αναμόρφωση του συστήματος των προσλήψεων θα λύσετε όλα τα υπάρχοντα προβλήματα ως διά μαγείας.

Δεν μας είπατε όμως ποτέ, κύριε Υπουργέ –όπως δεν μας λέει και κανένας από τους συναδέλφους από πλευράς ΠΑΣΟΚ– τι θα γίνει με τους χιλιάδες συμπολίτες μας και κυρίως με τις χιλιάδες οικογένειές τους που τώρα μας παρακολουθούν μόλις εφαρμοστούν οι συγκεκριμένες ρυθμίσεις που συζητάμε σήμερα. Ομολογώ ότι ανέμενα τουλάχιστον στο πλαίσιο της συζήτησης

κάποια ρητή αναφορά, κάποια σαφή δέσμευση από μέρους της Κυβέρνησης όσον αφορά την τύχη και το μέλλον των συμβασιούχων στο δημόσιο τομέα.

Επιτρέψτε μου όμως να σταθώ σε δύο καίριες ρυθμίσεις του εν λόγω νομοσχεδίου. Θα υπογραμμίσω ότι με τις ρυθμίσεις που προωθείτε και συζητάμε σήμερα ισοπεδώνετε τους κόπους αλλά και τον ιδρώτα τόσων χιλιάδων απασχολούμενων ανθρώπων νοματιζοντάς τις μάλιστα ως «αποκατάσταση αδικίας».

Αναφέρομαι, φυσικά, στην πρόβλεψη για την κατάργηση της προσαύξησης κατά 50% των μορίων της εμπειρίας που είχε αποκτηθεί σε καθήκοντα ίδιας ή παρεμφερούς ειδικότητας με αυτήν της προκηρυσσόμενης θέσης και αθροιστικά ήταν ίση ή μεγαλύτερη των είκοσι τεσσάρων μηνών που είχε διανύσει στο δημόσιο.

Σήμερα, έρχεστε και λέτε σε χιλιάδες εργαζόμενους ότι όλοι οι κόποι σας, όλες οι ατέλειωτες ώρες δουλειάς που έχετε παράσει εξυπηρετώντας πολίτες, όλες οι ώρες που έχετε προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο δεν έχουν σημασία, δεν έχουν αξία, δεν ισχύουν, δεν μας αφορούν. Όλα τα χρόνια πρότερης εμπειρίας ισοούνται με ένα μηδέν. Γιατί από το μηδέν τους βάζετε εσείς να ξεκινήσουν, αγαπητά στελέχη της Κυβέρνησης, εάν και όταν ισχύσουν οι ρυθμίσεις που συζητάμε σήμερα και που μας ζητάτε να υπερψηφίσουμε. Ε, λοιπόν, δεν θα το κάνουμε! Γιατί εμείς εκτιμούμε όσα προσφέρουν αυτοί οι άνθρωποι και όσα έχουν προσφέρει και κατά το παρελθόν, καθημερινά. Εκτιμούμε και δίνουμε αξία και στους κόπους τους, αλλά και στα προσόντα τους, γιατί είναι γεγονός ότι μεγάλο μέρος των συμβασιούχων καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Γεγονός, επίσης, είναι ότι όλα αυτά τα χρόνια έχουν αποκτήσει και εξειδικευμένες γνώσεις και πολύτιμη εμπειρία για τα θέματα που διαχειρίζονται καθημερινά. Ως χαρακτηριστικό παράδειγμα σας αναφέρω τους απασχολούμενους στις διευθύνσεις αλλοδαπών και μετανάστευσης των περιφερειών της χώρας, οι οποίοι και γνωρίζουν τα θέματά τους καλύτερα από κάθε άλλο μόνιμο δημόσιο υπάλληλο. Αντίστοιχα παραδείγματα υπάρχουν, βεβαίως, και σε πλήθος άλλων υπηρεσιών. Πώς είναι δυνατόν, λοιπόν, σήμερα να μας λέτε ότι η πολύτιμη και αδιαμφισβήτητη εμπειρία αυτών των ανθρώπων δεν είναι πρόσθετο και επιπλέον προσόν;

Επιτρέψτε μου να συμπληρώσω και ένα δεύτερο καίριο σημείο των προτεινόμενων διατάξεων που συζητούμε σήμερα, το οποίο είναι και ενδεικτικό ότι ως Κυβέρνηση δεν έχετε πρόγραμμα, δεν έχετε σχέδιο, δεν έχετε καν πλάνο πού θέλετε να πάτε όλο αυτό το σχέδιο, όλη αυτήν την ευθύνη διακυβέρνησης της χώρας. Τη μια μέρα μας λέτε άλλα και την άλλη μέρα μας λέτε κάτι άλλο. Και αναφερόμαι στις ρυθμίσεις του άρθρου 5 και στην κατάργηση της κριτηρίου της συνέντευξης, την οποία και ρητά θεωρείτε ως μη αντικειμενικό κριτήριο και παρά ταύτα, μόλις την προηγούμενη εβδομάδα, δηλώνατε, κύριε Υπουργέ, στην αρμόδια Επιτροπή ότι η συνέντευξη θα διατηρηθεί τελικά σε ορισμένες περιπτώσεις. Ταυτόχρονα, μαθαίνουμε ότι μόλις την περασμένη Τετάρτη το Υπουργείο Δικαιοσύνης ενέκρινε την πραγματοποίηση συνεντεύξεων για την πλήρωση μόλις ογδόντα έξι θέσεων. Καμμία ξεκάθαρη θέση. Τη μια μέρα λέτε το ένα, την επόμενη μέρα κάνετε το αντίθετο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιστρέφω στην αρχική μου σκέψη, γιατί το θεωρώ θέμα μείζονος σημασίας, αφού συνεχίζετε να μη μας λέτε τι θα κάνετε τελικά με όσους έχουν σύμβαση εν ισχύ και απασχολούνται στις υπηρεσίες των περιφερειών και των ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού. Θα εξασφαλίσετε τα εργασιακά τους μέλλον ή όταν τελειώσουν οι συμβάσεις τους, δεν θα τις ανανεώσετε; Θα τους πείτε «ευχαριστούμε πολύ για τα χρόνια δουλειάς και προσφοράς, τώρα έρχονται οι επόμενοι, οι δικόι μας», τα δικά σας κομματικά παλικάρια.

Δυστυχώς, ήδη από τις πρώτες ημέρες που αναλάβατε την εξουσία, κύριε Υπουργέ, επιστρέψατε σε πρακτικές του παρελθόντος. Κάνατε αισθητό σε όλους ότι το βαθύ κομματικό ΠΑΣΟΚ επανέρχεται ή ήδη βρίσκεται μπροστά μας. Αναφέρομαι, φυσικά, στην απόφασή σας, χωρίς κανέναν προηγούμενο διάλογο, να αφηρίστε χιλιάδες, νεαρούς κυρίως, εργαζόμενους στον αέρα, να ρίξετε στην ανεργία συμπολίτες μας, που με κόπο και ιδρώτα προσέφεραν σημαντικές υπηρεσίες στο δημόσιο. Αποφασίσατε,

χωρίς καν να σκεφθείτε τις αρνητικές κοινωνικές συνέπειες που έχουν οι αποφάσεις σας σε χιλιάδες εργαζόμενους, αλλά και σε χιλιάδες οικογένειες. Ειδικά σε συνθήκες οικονομικής αβεβαιότητας, σε καιρούς χαλεπούς και δύσκολους, μια τέτοια απόφαση είναι πέρα, για πέρα άδικη απέναντι στον καθημερινό κόπο τόσων χιλιάδων συμπολιτών μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και εσείς, αλήθεια, που θέλετε να διακρίνεστε για την κοινωνική σας ευαισθησία, δεν τους συμπεριλάβατε ούτε στις οικονομικά ασθενείς ομάδες που θα λάβουν το επίδομα αυτές τις ημέρες. Μήπως τους θεωρείτε έχοντες και κατέχοντες;

Γεγονός είναι, αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ότι από τις αποφάσεις, από τις πράξεις και τις παραλείψεις σας έχετε δημιουργήσει ένα άνευ προηγουμένου κοινωνικό γεγονός, μια αναταραχή, μια ανασφάλεια, μια αβεβαιότητα. Προκαλέσατε την έκδηλη ανησυχία σε χιλιάδες συμπολίτες μας και τις οικογένειές τους, οι οποίοι εργάζονται ως συμβασιούχοι σε υπηρεσίες του δημοσίου, αλλά και σε χιλιάδες ακόμη νέους που έκαναν το λάθος να υπογράψουν συμβάσεις «STAGE». Είναι μήπως και αυτή σας η απόφαση κατόρθωμα των πρώτων εκατό ημερών, κύριε Υπουργέ; Εγώ στη θέση σας δεν θα χαιρόμουν πάντως.

Πάντως, εάν κάτι μπορεί να αναφερθεί ως κατόρθωμα των πρώτων ημερών της διακυβέρνησής σας, είναι ότι μέσα σε ελάχιστες ημέρες καταφέρατε να βγάλετε χιλιάδες απασχολούμενους στο δρόμο, να προκαλέσετε τέτοια κοινωνική αναταραχή αλλά και μεγάλη ανησυχία σε χιλιάδες συμπολίτες μας, γιατί μετά τα «STAGE», ήρθαν και οι συμβασιούχοι, γιατί ακριβώς όπως προχωράτε στην αντικατάσταση των απασχολημένων στα προγράμματα «STAGE» με νέους συμβασιούχους ορισμένου χρόνου, έτσι θα αντικαταστήσετε σταδιακά και μεγάλο μέρος από τους υπολοίπους συμβασιούχους του δημοσίου τομέα, γιατί γεγονός είναι, ότι από τη μια πλευρά αφήνετε στον αέρα χιλιάδες συμβασιούχους και τις οικογένειές τους, αναγνωρίζοντας ότι προκύπτουν πολλά λειτουργικά κενά σε ολόκληρο τον δημόσιο τομέα, ενώ από την άλλη πλευρά προωθείτε την πρόσληψη προσωπικού ορισμένου χρόνου για την κάλυψη αυτών των κενών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό σε όλους μας ότι οι συμβασιούχοι αποτελούν ένα μεγάλο και σημαντικό κομμάτι προσωπικού στο δημόσιο τομέα, ένα κομμάτι που πραγματικά στηρίζει την αποτελεσματική και εύρυθμη λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών.

Σήμερα, εάν ψηφίσουμε αυτές τις ρυθμίσεις, είναι βέβαιο ότι οδηγούμε δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους στην ανεργία. Μας καλείτε να υπερψηφίσουμε ρυθμίσεις που συμβάλλουν στην υποθήκευση του μέλλοντος χιλιάδων συμπολιτών που δίνουν καθημερινά τον καλύτερό τους εαυτό, προσφέροντας με κόπο και ιδρώτα σημαντικό έργο για την αποτελεσματική λειτουργία του κράτους.

Επιτρέψτε σε εμάς ως κόμμα να μη συναινέσουμε και να καταψηφίσουμε τις προτεινόμενες ρυθμίσεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει εξαντληθεί ο κατάλογος των ομιλητών και πριν περάσουμε στις δευτερολογίες, το λόγο έχει ζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αθανάσιος Παφίλης, για να πρωτολογήσει.

Έχετε στη διάθεσή σας δώδεκα λεπτά, κύριε Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ελπίζω να μην τα εξαντλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Και εμείς ελπίζουμε να μην τα εξαντλήσετε, αλλά έχετε όλο το δικαίωμα να το κάνετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Βουλευτές, ο εισηγητής του κόμματός μας ο κ. Γεώργιος Μαυρίκος, παρουσίασε αναλυτικά τη θέση του ΚΚΕ για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αλλά και γενικότερα για τα θέματα της εργασίας, καθώς επίσης και ο κ. Αντώνης Σκυλλάκος, χθες το βράδυ έθεσε και επιμέρους ουσιαστικές πλευρές στις οποίες ελπίζουμε να υπάρχει και μια απάντηση με επιχειρήματα.

Το πρώτο σχόλιο που θέλω να κάνω είναι ότι αυτό το θέατρο του παραλόγου, που επαναλαμβάνεται κάθε φορά στη συζήτηση των νομοσχεδίων, κάποτε πρέπει να πάρει ένα τέλος.

Άκουγα πριν τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας να λέει ακριβώς ό,τι έλεγε το ΠΑΣΟΚ όταν ήταν η Νέα Δημοκρατία στην κυβέρνηση, ότι το ΠΑΣΟΚ δεν έχει σχέδιο, δεν έχει πρόγραμμα. Τα ίδια έλεγε το ΠΑΣΟΚ για τη Νέα Δημοκρατία. Εμείς διαφωνούμε ριζικά και τότε διαφωνούσαμε με αυτά που έλεγε το ΠΑΣΟΚ και τώρα διαφωνούμε.

Η Νέα Δημοκρατία είχε σχέδιο, είχε πρόγραμμα, τα αποτελέσματα φαίνονται και το ΠΑΣΟΚ επίσης έχει και σχέδιο και πρόγραμμα και τηρεί κατά τη γνώμη μας αυτά που είχε πει προεκλογικά και γράφει στο πρόγραμμά του και τα οποία αποκαλύψαμε. Δεν είπαμε εμείς ότι το ΠΑΣΟΚ θα κάνει αλλαγές φιλολαϊκές αλλά το αντιθετο. Θα συνεχίσει αυτήν την πολιτική.

Εδώ τώρα η συζήτηση και αυτό το θέατρο του παραλόγου που πάει στα ουράνια, θα έλεγα, όταν συζητάμε για το ρουσφέτι, για το κράτος, για το δημόσιο. Επιτέλους, ποιος τα έκανε όλα αυτά; Ποιος είναι υπεύθυνος; Εδώ περισεψαν τα λογοτεχνικά σχήματα. Δανείστηκαν όλοι αρχαίους ποιητές. Μα, ποιοι τα έκαναν όλα αυτά; Ποιος έστησε αυτό το κράτος μετά το 1974 για να μην πω μετά το τέλος του Εμφύλιου Πολέμου; Δεν ήταν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία; Ποιος έστειλε σε ομηρία χιλιάδες νέους;

Γιατί αυτή η υποκρισία; Επιτέλους να υπάρξει κατέβασμα των τόνων και αυτό πρέπει να το κάνετε από σεβασμό προς αυτούς τους ανθρώπους. Επτακόσιοι δέκα χιλιάδες άνθρωποι είναι κρεμασμένοι στον αέρα. Γιατί δεν τους μονιμοποιήσατε και τώρα θέλετε να τους μονιμοποιήσετε; Εσείς της Νέας Δημοκρατίας δεν ήσασταν Κυβέρνηση; Το ΠΑΣΟΚ παλαιότερα δεν ήταν κυβέρνηση; Ποιος είχε τους χίλιους συμβασιούχους στην Ολυμπιακή που δουλεύουν δέκα και δεκαπέντε χρόνια; Δεν ήταν και οι δύο κυβερνήσεις; Και τώρα κροκοδείλια δάκρυα και από τους μεν και από τους δε. Το γνωρίζει ο κόσμος πλέον και ευτυχώς που η νέα γενιά αρχίζει και σας παίρνει χαμπάρι. Η ουσία λοιπόν, είναι ότι είστε συνυπεύθυνοι.

Έρχεται, λοιπόν τώρα, απλά, η Κυβέρνηση και λέει ότι καταστράφηκαν και καταστρέφονται γενιές ολόκληρες από αυτή την ομηρία, ταπεινώθηκαν και ταπεινώνονται νέες γενιές. Είναι εκφράσεις που χρησιμοποιούνται εδώ.

Ούτε ίχνος αυτοκριτικής για το ποιος τα έκανε όλα αυτά. Και το ερώτημα είναι το εξής: Τελειώνει αυτή η ομηρία; Εγώ θα βάλω μια άλλη πλευρά. Σταματούν οι ελαστικές μορφές απασχόλησης; Σταματά όλο αυτό το αίσχος που γίνεται όλα αυτά τα χρόνια με αυτό το νομοσχέδιο; Όχι. Γι' αυτό, κουβέντα ούτε η Νέα Δημοκρατία ούτε το ΠΑΣΟΚ. Άχνα γι' αυτό. Θα συνεχισθούν και τα «STAGE» στον ιδιωτικό τομέα, καταργούνται μεν στο δημόσιο - τα καταργεί και η Ευρωπαϊκή Ένωση - αλλά στον ιδιωτικό τομέα που είναι μεσαίωνα εργασιακός, σκλαβοπάζαρο, δουλεμπόριο, με 450 ευρώ νέοι άνθρωποι να προσφέρουν τζάμπα δουλειά, κουβέντα. Θα σταματήσουν οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου; Όχι. Θα σταματήσουν οι εποχικοί; Όχι, αφού υπάρχουν ανάγκες. Και ξέρετε, εμείς να ξεκαθαρίσουμε και κάτι ακόμη, δεν θα σταματήσουν. Γιατί και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία με την πολιτική αυτή που την έχουν αποδεχθεί, με την ανατροπή της σταθερής δουλειάς και αυτών που είχαν κερδίσει οι εργαζόμενοι -που ήρθε από την Ευρωπαϊκή Ένωση με τη συμφωνία αυτών των κομμάτων- στην πραγματικότητα προσφέρει φτηνή εργασία και τεράστια κέρδη στο μεγάλο κεφάλαιο και στις μεγάλες επιχειρήσεις, γιατί κοστίζουν λιγότερο οι εργαζόμενοι, γιατί φουσκώνουν και μεγαλώνουν τα κέρδη. Γι' αυτό δεν θα σταματήσει και θα συνεχισθεί.

Έκανε μια νύξη ο κύριος Υπουργός για τις ψευδεπίγραφες - ακριβώς όπως ήταν στα Πρακτικά και τον άκουσα κιόλας - συμβάσεις έργου που καταπατούν τα δικαιώματα των εργαζομένων και έκανε και μια νύξη για μας. Δεν το κατάλαβα δηλαδή. Συμφώνησε ποτέ το ΚΚΕ με αυτές τις άθλιες μορφές απασχόλησης; Ήταν το μόνο που ήταν αντίθετο, κυριολεκτικά το μόνο απ' όλα τα κόμματα. Και τότε κατηγορηθήκαμε ότι είμαστε συντηρητικοί. Δεν μπορώ να ξεχάσω εκείνους τους διαλόγους και τους μονολόγους της Κυβέρνησης και του κ. Σημίτη για το τι είναι προο-

δευτικό και το τι είναι αντιδραστικό. Μας έλεγαν ότι είναι αντιδραστική η σταθερή δουλειά, το μειωμένο ωράριο και ότι είναι προοδευτικά όλα αυτά. Μάλιστα ο κ. Λοβέρδος σε μια ερώτηση είπε ότι ανταποκρίνεται στις ανάγκες της οικονομίας. Πώς θα δουλέψουν, λέει, τα κέντρα διασκέδασης; Ο άλλος θα δουλεύει Παρασκευή, Σάββατο και Κυριακή. Και τον υπόλοιπο καιρό, τι θα κάνει; Αυτό είναι προοδευτικό και αντιδραστικό είναι να έχει μια σταθερή και μόνιμη δουλειά! Άρα, λοιπόν, τις ευθύνες σε σας και όχι σε μας.

Δεύτερο θέμα. Γίνεται μια συνολική επίθεση, έμμεση από ορισμένες δυνάμεις γιατί ο κόσμος ζητάει δουλειά στο δημόσιο. Σοβαρολογείτε; Σοβαρολογούν; Γιατί το ζητάει ο άλλος το δημόσιο; Γιατί θέλει να έχει μια σταθερή δουλειά, να προγραμματίσει τη ζωή του. Και αυτό είναι δηλαδή το ότι ζητάει αυτή τη σιγουριά; Και τι του απαντούν; Στην οικονομία της αγοράς; «Πηγαίνετε στην αγορά για να τα βγάλετε πέρα». Και ξέρουμε τι συμβαίνει, τι εργασιακός μεσαίωνας και τι τρομοκρατία υπάρχει στο χώρο της ονομαζόμενης ελεύθερης αγοράς εργασίας.

Τρίτο θέμα, αν χρειάζομαστε ή όχι δημόσιο. Εμείς έχουμε ξεκαθαρίσει τη θέση μας για το τι είναι το δημόσιο, τι συμφέροντα εξυπηρετεί και το τι είναι το κράτος. Το κράτος δεν είναι αφηρημένο ούτε αταξικό, εκτός εάν το κάνετε εσείς όλα αυτά τα χρόνια και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Το κράτος συγκροτείται για να εξυπηρετεί τα συμφέροντα του ίδιου του καπιταλισμού συστήματος, των καπιταλιστών. Ούτε εμείς υπερασπιστήκαμε αυτό το αίσχος που υπήρχε στο δημόσιο ούτε και συμφωνήσαμε ποτέ με το πώς λειτουργούσε. Όμως αυτό είναι διαφορετικό από τη δουλειά και το μέλλον εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων και κυρίως νέων. Το τι κράτος χρειάζομαστε εξαρτάται και από την αντίληψη που έχει ο καθένας, την ιδεολογική. Και έτσι ή αλλιώς, η ιδεολογική αντιπαράθεση γίνεται και στη Βουλή σ' αυτόν τον τομέα. Εμείς θέλουμε ένα λαϊκό κράτος. Θέλουμε αυτοί που παράγουν τον πλούτο να τον κατέχουν και όχι μία χούφτα καπιταλιστές, ένα 2% του πληθυσμού. Αυτό έχει την εξουσία. Θέλουμε τέτοιο κράτος. Αλλά και για τούτο το κράτος όπως είναι εδώ έχουμε θέσεις, έχουμε θέσεις και δεν τα παραπέμπουμε όλα στο σοσιαλισμό.

Λέμε, λοιπόν. Για να δούμε, χρειάζομαστε υγεία; Υπάρχουν είκοσι πέντε χιλιάδες κενές θέσεις με στοιχεία περίπου του 1990 που θα έχουν αυξηθεί. Δεχόμαστε το είκοσι πέντε χιλιάδες, το είκοσι τρεις χιλιάδες. Τι θα γίνει μ' αυτούς; Θα προσληφθούν τρεις χιλιάδες, σε τόσο χρόνο. Άρα θα καλυφθούν σε οκτώ χρόνια. Υποβαθμίζονται αντικειμενικά τα νοσοκομεία, ναι ή όχι;

Εκείνοι που προτείνουν, λοιπόν, να σταματήσει οποιαδήποτε πρόσληψη και παντού, στην πραγματικότητα λένε ότι πρέπει ο κόσμος να πάει να τα «σκάει», να πληρώνει δηλαδή ζεστό χρήμα στον ιδιωτικό τομέα για την υγεία.

Και αν δει κάποιος μια έκθεση της Εθνικής Τράπεζας η οποία είναι προκλητικότατη -και όλος ο κόσμος πρέπει να τη δει- λέει ότι οι πιο επικερδείς επενδύσεις σήμερα είναι στον τομέα της υγείας. Όσοι λοιπόν δεν θέλουν έστω ορισμένες δημόσιες υπηρεσίες στην πραγματικότητα λειτουργούν σε όφελος του μεγάλου κεφαλαίου. Το ίδιο και στην παιδεία.

Το τι προτάσεις κάνουμε -γι' αυτό θέλω να ξεκαθαρίσω τη θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας- εξαρτάται από το τι ιδεολογική αντίληψη έχουμε για μια σειρά από πράγματα. Τι είναι η δουλειά δηλαδή; Για εσάς είναι ευκαιρία. Για εμάς δεν είναι ευκαιρία, είναι δικαίωμα. Τι είναι υγεία; Για εμάς είναι κοινωνικό αγαθό. Για σας είναι εμπόρευμα. Και ως διακηρύττει το ΠΑΣΟΚ -γιατί η Νέα Δημοκρατία δεν πιστεύω να το λέει αλλά δεν έχει κανένα πρόβλημα να το λέει- ότι είναι κοινωνικό αγαθό. Στην πράξη είναι εμπόρευμα. Όταν λοιπόν έχεις τέτοια λογική, είναι φυσικό να κάνεις τέτοιες προτάσεις και εδώ είναι η δική μας μεγάλη διαφορά.

Εμείς επαναλαμβάνουμε ότι πρέπει να τελειώσει αυτή η ιστορία. Όλοι να είναι με μια σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου, να τελειώνει. Και από εκεί και πέρα, προσλήψεις να γίνουν σε τομείς που καλύπτουν μεγάλες κοινωνικές ανάγκες και υπάρχουν πάρα πολλοί. Αλλωστε, μπορεί να υπάρχουν ορισμένες εξαιρέσεις αλλά κανένας δεν κάθεται. Καλύπτει ανάγκες είτε τις πει κανένας πάγιες, είτε τις πει διαρκείς. Δεν μπορεί επτακόσιες δέκα

χιλιάδες κόσμος να λεν ότι δεν καλύπτει ανάγκες. Καλύπτει ανάγκες.

Τέλος, με τα περί διαφάνειας και αξιοκρατίας έχουμε χορτάσει. Πλύση εγκεφάλου. Διαφάνεια, διαφάνεια αλλά το φορολογικό απόρρητο γιατί δεν το καταργείτε να δούμε ποιος έχει τον πλούτο; Και στις μετοχές να γίνει ονομαστικοποίηση. Δεν το κάνετε όμως αυτό. Εκεί υπάρχει σιωπή. Διαφάνεια παντού αλλά ποιος έχει τον πλούτο, πώς τον κατέχει, πού τα βρήκε; Όχι μόνο πόσα έχεις. Για το πού τα βρήκες όλα αυτά τα χρόνια κουβέντα, τσιμουδιά γιατί η διαφάνεια αντιβαίνει τους κανόνες της αγοράς.

Αξιοκρατία. Το ΑΣΕΠ τώρα γίνεται το πλυντήριο. Να μας συγχωρήσετε, αλλά δεν συμφωνούμε καθόλου, ότι είναι αξιοκρατία ο ΑΣΕΠ. Γιατί η αξιοκρατία ας δούμε στην πράξη πώς λειτουργεί. Παραδείγματος χάριν ένα φτωχόπαιδο που δεν έχει στον ήλιο μοίρα, τελείωσε το πανεπιστήμιο και μπορούμε να πούμε ότι και με το ζόρι πήρε ένα μεταπτυχιακό. Γι' αυτόν υπάρχει κοινωνικό κριτήριο; Ποιος θα την πάρει τη θέση; Αυτός που θα έχει δύο μεταπτυχιακά και φυσικά δεν θα είναι το φτωχόπαιδο.

Υπάρχουν κοινωνικά κριτήρια δηλαδή στις προσλήψεις; Όχι, πουθενά, μόνο κάποιες εξαιρέσεις για ορισμένες ομάδες. Άρα για ποια αξιοκρατία συζητάμε και σε τελευταία ανάλυση, τι δημόσιο θέλετε; Αυτών που θα έχουν δύο και τρία μεταπτυχιακά; Όλες οι θέσεις γι' αυτούς θα είναι; Δεν θα είναι αξιοκρατία με τον ΑΣΕΠ. Δεν παίρνει υπ' όψιν και άλλες πλευρές, δεν αμβλύνει τις κοινωνικές ανισότητες. Το αντίθετο, μάλιστα τις διαιτηρεί και τις μεγαλώνει, κύριε Υπουργέ. Και πρέπει να το παραδεχτείτε ότι τις μεγαλώνει. Δεν παίρνετε κανένα μέτρο, για να ανακουφίσετε.

Τέλος, εμείς αυτό που θέλουμε να πούμε στον νέο κόσμο είναι να σταματήσει να έχει φρούδες ελπίδες ότι αυτό το σύστημα θα του λύσει τα προβλήματα. Και από γενιά των ομήρων να γίνει γενιά των ονείρων, όπως είπε κάποιος, αυτό είναι μια αυταπάτη. Αυτό που πρέπει να γίνει είναι να γίνει η γενιά της ανατροπής, η γενιά της κοινωνικής επανάστασης για να έλθει ένα σύστημα για τον άνθρωπο και όχι για το κέρδος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε τώρα στο στάδιο των δευτερολογιών των εισηγητών. Έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Γεώργιος Ντόλιος, εισηγητής του ΠΑΣΟΚ

Κύριε συνάδελφε, έχω το λόγο για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, έχει διεξαχθεί ένας εξαντλητικός διάλογος. Θα ήθελα να κάνω μια πρώτη επισήμανση για τον τρόπο που νομοθετεί η Βουλή σ' αυτήν την κοινοβουλευτική περίοδο. Την επισήμανση την κάνω, γιατί αρνητικές επισημάνσεις για τον τρόπο νομοθέτησης της Βουλής της προηγούμενης περιόδου είχαμε κάνει και εγώ και άλλοι συνάδελφοι πάρα πολλές φορές. Θεωρώ ότι είναι ο κατάλληλος χρόνος, το κατάλληλο νομοσχέδιο το οποίο αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση, για να αποδεχθούμε και να αναδείξουμε τη βελτίωση της ποιότητας παραγωγής του νομοθετικού έργου. Νομίζω ότι πρέπει να υπάρξει μια αναφορά από όλα τα κόμματα σε αυτό το ζήτημα, κύριε Πρόεδρε.

Μια δεύτερη επισήμανση, την οποία θέλω να κάνω, είναι ο μεγάλος αριθμός συναδέλφων Βουλευτών που μίλησαν και κυρίως ο μεγάλος αριθμός –είναι ολοφάνερο αυτό– συναδέλφων Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι έδειξαν μια γενναιότητα και μια τόλμη. Εκτός από την Κυβέρνηση που επιχείρησε με τόλμη μια τομή στη Δημόσια Διοίκηση μ' αυτό το σχέδιο νόμου που είναι υψηλής πολιτικής αξίας παρέμβαση, όπως είπα στην πρώτη μου εισήγηση, οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ έδειξαν γενναιότητα και τόλμη, γιατί να είστε βέβαιoi ότι και όλοι εμείς είχαμε και πιέσεις, έχουμε και ευαισθησίες για προβλήματα τα οποία δημιουργεί εκ των πραγμάτων μια τέτοιου είδους παρέμβαση και μια τέτοιου είδους τομή.

Θέλω να κάνω και κάποιες επισημάνσεις σε σχέση με την επιχειρηματολογία συναδέλφων των άλλων κομμάτων και των εισηγητών, κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Πάρα πολλοί συνάδελφοι θέλησαν να αναφερθούν στο παρελθόν, να γίνει μια ιστορική αναφορά στα έργα και τις ημέρες του ΠΑΣΟΚ. Αναφέρθηκαν μ' έναν χλευαστικό, θα έλεγα, μ' έναν υποτιμητικό τρόπο.

Εδώ θέλω να πω ότι υπήρχαν αρνητικά στοιχεία και σ' αυτόν τον τομέα, τον οποίο εξετάζουμε σήμερα, στα έργα και τις ημέρες του ΠΑΣΟΚ. Όμως, κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να μην αναγνωρίσουμε –και δεν επιτρέπεται η προσπάθεια εξομώωσης που με συστηματικό τρόπο γίνεται από το Κομμουνιστικό Κόμμα– ότι όλες οι θετικές παρεμβάσεις προς την κατεύθυνση της αντικειμενικοποίησης των προσλήψεων στο δημόσιο έγιναν από Κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ.

Θέλω να θυμίσω τη Σχολή Ευελπίδων. Μήπως έχετε αναρωτηθεί ποτέ γιατί το 95% των αξιωματικών πριν από κάποια χρόνια ήταν στη Δεξιά; Θέλω να θυμίσω ότι με πρωτοβουλίες του ΠΑΣΟΚ σε πρώτο χρόνο, τη δεκαετία του 1980, η Σχολή Ευελπίδων μίληκε στις Πανελλαδικές εξετάσεις, όπως και η ΣΜΑ, Σχολή Μονίμων Αξιωματικών, όπως και οι Υπαξιωματικοί στην Αεροπορία, όπως και οι Υπαξιωματικοί στο Ναυτικό. Θέλω να θυμίσω τα Σώματα Ασφαλείας για τον τρόπο με τον οποίο στελεχώνονταν οι δυνάμεις αυτές στη χώρα. Μπήκαν στις Πανελλαδικές εξετάσεις.

Επειδή μιλήσατε για έργα και ημέρες, θέλω να σας μιλήσω για την κορύφωση αυτής της προσπάθειας που ήταν ο ν. 2190, τον οποίο δεν ψηφίσατε. Θέλω να σας μιλήσω για μια σειρά παρεμβάσεων και πρωτοβουλιών των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ πέραν του ν. 2190, για τη μοριοδότηση που επιλέχθηκε ως τρόπος επιλογής για το Λιμενικό, για τη Συνοριοφυλακή, για την Πυροσβεστική.

Θέλω αντίστοιχα να αντιπαραβάλουμε τις πρωτοβουλίες των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας. Προφορική συνέντευξη, προσαύξηση της μοριοδότησης, επέκταση της προσαύξησης προς τα μπρος. Αυτές είναι οι πρωτοβουλίες. Νομίζω, η σύγκριση δεν είναι συμφέρουσα για τη σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση και κάνει λάθος να επιχειρεί ιστορικές αναδρομές.

Μήπως, θέλετε να πάμε στο πρόσφατο παρελθόν; Θέλω να κάνω μια επώνυμη αναφορά –δεν τον βλέπω εδώ– στον κ. Παυλόπουλο, ο οποίος ανέλαβε ως ένας από τους μακροβιότερους Υπουργούς την επανίδρυση –μια πολύ ελκυστική σκέψη, πρόταση, πρόκληση που πρότεινε η Νέα Δημοκρατία– του κράτους. Αντί της επανίδρυσης, την οποία εννοούσε και την οποία κατάλαβαν οι Έλληνες πολίτες, επιχειρήθηκε μια επανίδρυση νεοδημοκρατικής ή παυλοπουλικής εκδοχής, μιας και μίληκε ο κ. Παυλόπουλος.

Αυτή την επανίδρυση της παυλοπουλικής εκδοχής, την οποία επιχειρήσε να την προασπιστεί η Νέα Δημοκρατία στο σύνολό της, εμείς τους τη χαρίζουμε. Είμαστε απέναντι σ' αυτήν την επανίδρυση. Η εικόνα της Δημόσιας Διοίκησης, της ελληνικής πολιτείας, του σημερινού κράτους είναι αποτέλεσμα αυτής της προσέγγισης.

Θέλω να πω ένα παράδειγμα μόνο για να καταλάβετε τον τρόπο με τον οποίο νομοθετούσαμε τις προηγούμενες περιόδους. Το 2004 αλλάζουν εν μια νυκτί είκοσι πέντε χιλιάδες διευθυντές και τμηματάρχες, χωρίς να τηρηθεί τίποτα. Ακόμη υπάρχουν δικαστικές εκκρεμότητες.

Το 2007, Κώδικας Δημοσίων Υπαλλήλων. Συμφωνούμε όλοι, συμφωνεί και η ΑΔΕΔΥ. Έρχεται για ψήφιση στη Βουλή. Μπαίνει ένα ακροτελεύτιο άρθρο το 2007, δηλαδή ότι η έναρξη εφαρμογής του θα είναι το 2008, για να κριθούν το 2011 οι τοποθετηθέντες παρ'όλαυτως το 2004. Αυτά τα προβλήματα, κύριε Υπουργέ, τα αντιμετωπίζετε και θα τα αντιμετωπίζετε. Μ' αυτόν τον τρόπο νομοθέτησε η Νέα Δημοκρατία τις προηγούμενες περιόδους.

Θα επανέλθω στην αρχική μου επισήμανση και θα ζητήσω από τους συνάδελφους να αναφερθούν, με το παράδειγμα αυτού του νομοσχεδίου, στη διαφορά της ποιότητας με την οποία νομοθετεί η Βουλή αυτή την κοινοβουλευτική περίοδο.

Δuo λόγια μόνο θα πω για το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό και τους ομιλητές του. Έκαναν μια θετική προσέγγιση, σε μια σειρά αναφορών, για τη μείωση των δημοσίων υπαλλήλων, για τη σμίκρυνση του κράτους, για τη σκέψη για υποχρεωτικές μετατάξεις μέσω των οποίων θα αντιμετωπιστούν προβλήματα του δημόσιου τομέα. Έκαναν μια θετική προσέγγιση και είμαι βέβαιος ότι τέτοιου είδους προσεγγίσεις τις έχει ακούσει και η Κυβέρνηση και βεβαίως ο κύριος Υπουργός.

Για το Κομμουνιστικό Κόμμα θα πω ότι νομίζω πως αρνείται να συμμετάσχει στις δημοκρατικές διεργασίες. Αρνείται να συμμε-

τάσχει στη συζήτηση. Συζητάμε ένα συγκεκριμένο ζήτημα και επικαλείται διαφορές απόψεων που έχει στα εργασιακά ζητήματα κ.λπ.. Αποδεκτές οι απόψεις του, αλλά οφείλει να αποδεχθεί κάποια στιγμή την ελληνική δημοκρατική πραγματικότητα, την κοινοβουλευτική μας πραγματικότητα, και να συμμετάσχει με ουσιαστικό λόγο και πράξη στις διαδικασίες μας.

Όσον αφορά τον ΣΥΡΙΖΑ, κύριε Τσούκαλη, δεν νομίζω ότι μπορεί να σταθεί στη λογική του ότι αυτό το νομοσχέδιο έρχεται με στόχους δημοσιονομικής ελάφρυνσης της σημερινής πραγματικά δύσκολης δημοσιονομικής συγκυρίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Ντόλιο, αναφερθήκατε στο Κομμουνιστικό Κόμμα υπό την έννοια ότι δεν συμμετέχει στη δημοκρατική διαδικασία. Το είπατε υπό την έννοια της συμμετοχής στα ερωτήματα του συγκεκριμένου διαλόγου που θέτει το νομοσχέδιο,...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Βέβαια. Έτσι ακριβώς είναι. Ευχαριστώ για τη διευκρίνιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):...διότι είναι σαφές ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα μετέχει της Δημοκρατίας και εκπροσωπεί ένα σοβαρό τμήμα του ελληνικού λαού.

Είμαι βέβαιος ότι δεν εννοούσατε αυτό, αλλά παρακαλώ να το διευκρινίσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Ευχαριστώ για την παρέμβασή σας, κύριε Πρόεδρε. Με καλύπτει απόλυτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ζώης έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε και εγώ θα ξεκινήσω με μία αναφορά στην παραγωγή και στην ποιότητα του κοινοβουλευτικού έργου και θα έλεγα, ξεκινώντας από εκεί που σταμάτησε ο αγαπητός συνάδελφος εισηγητής της Πλειοψηφίας, ότι αυτό ειθισται να κρίνεται και να αποτιμάται στο τέλος της κοινοβουλευτικής περιόδου κι όχι στο ξεκίνημά της. Και αν ενθυμούμαι καλά, εδώ πριν από δύο μισι μήνες μόνο καλά λόγια είχε να επιφυλάξει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της σημερινής Πλειοψηφίας κ. Παπουτσή για την ποιότητα και τον τρόπο με τον οποίο λειτούργησε το Κοινοβούλιο επί προεδρίας κ. Σιούφα. Εύχομαι και ελπίζω ως το τέλος της παρούσης κοινοβουλευτικής περιόδου να δουλέψουμε με τέτοιο τρόπο ώστε κι εμείς να είμαστε σε θέση να αποδώσουμε τους ίδιους κολακευτικούς χαρακτηρισμούς στο Προεδρείο και στην Πλειοψηφία που κι εμείς εισπράξαμε από τον Κοινοβουλευτικό σας Εκπρόσωπο πριν από λίγους μήνες.

Εις ό,τι αφορά τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούμε, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα πραγματικά μετά από δέκα χρόνια κοινοβουλευτικής εμπειρίας να σημειώσω κι εγώ την ελπίδα και την προσδοκία μου να στραφούν ξανά τα φώτα της δημοσιότητας μέσα στη Βουλή. Και για να γίνει αυτό, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι και αγαπητέ κύριε Υπουργέ, θα πρέπει οι συζητήσεις να αποβάλουν τον «ξύλινο» χαρακτήρα που μέχρι και χτες είχαν. Κι όταν λέω χτες αναφέρομαι βεβαίως σ' όλα αυτά τα χρόνια τα οποία βιώσαμε και που είχαμε απέναντί μας μία Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία ήταν κάθετη σε ό,τι έφερνε η Πλειοψηφία, στεκόταν αρνητική, χωρίς εποικοδομητικό τρόπο, και δεν συνεισέφερε στο διάλογο και στη συζήτηση.

Εγώ θέλω εδώ μέσα να είμαστε εποικοδομητικοί και η τοποθέτησή μου ως εισηγητού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αυτό το νόημα είχε, με αφορμή αυτή την πρώτη νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργού Εσωτερικών. Θέλετε να κάνουμε μία νέα αρχή, θέλετε να κάνουμε ένα νέο ξεκίνημα; Δεν ψάχνω να δω αν το αξίζετε, αν το δικαιούστε. Είναι ένα αίτημα, το οποίο υποβάλλεται, και επειδή υποβάλλεται ως αίτημα, με σεβασμό το εξετάζουμε, έτσι το αντιμετωπίζουμε. Και θέλω να πιστέψετε, κύριε Υπουργέ, ότι ήταν -και θα καταλάβετε γιατί λέω «ήταν»- εκ μέρους μας έντιμη η στάση και καλή η διάθεσή μας ως προς το να δώσουμε ψήφο στήριξης και επί της αρχής σ' αυτήν την πρωτοβουλία σας, ακριβώς για να σηματοδοτήσουμε όχι μόνο το ότι η νέα Αντιπολίτευση εννοεί αυτά που λέει, αλλά και ότι περνάει στην πράξη.

Ζητούσαμε όμως εκ μέρους σας τρία πράγματα τα οποία -λυ-

πάμαι- δεν τα ακούσαμε. Και καλά, είναι θέμα για εσάς πολιτικής βούλησης να μην πάρετε πίσω την άρση της προσαύξησης της μοριοδότησης λόγω εμπειρίας. Μπορούμε να το συζητήσουμε και είναι και για εμάς θέμα πολιτικής βούλησης να εμμένουμε στη θέση μας.

Για πείτε μου γιατί, κύριε Υπουργέ, δεν βρήκατε το θάρρος να πείτε δυο κουβέντες για τη συνέντευξη, να αποκαταστήσετε ενώπιον του ελληνικού λαού και της Εθνικής Αντιπροσωπείας την αλήθεια για τη συνέντευξη. Τι είναι αυτό που σας εμποδίζει; Είστε Κυβέρνηση. Μπορείτε να πείτε ότι είπατε και κάποιες υπερβολές ως κακή αντιπολίτευση, όπως παραδέχθηκε και υπαινίχθηκε και ο κ. Σκανδαλίδης, αλλά αυτά πέρασαν. Να πούμε τώρα δυο, τρεις αλήθειες. Και το θάρρος για να ακουστούν αυτές οι αλήθειες πρέπει να το δείξετε εσείς. Όχι εσείς προσωπικά αλλά εσείς ως εκπρόσωπος της Πλειοψηφίας από την υπεύθυνη θέση του Υπουργού Εσωτερικών. Τι είναι αυτή η περιβόητη συνέντευξη; Γιατί σήμερα πατούμε πάνω στα συναισθήματα του ελληνικού λαού και την απαξίωση της συνέντευξης χωρίς να ομολογούμε ότι συμβάλλατε σε αυτή την απαξίωση της συνέντευξης; Και συμβάλλατε με τη στείρα τοποθέτησή σας τα προηγούμενα χρόνια εδώ, σε αυτήν την Αίθουσα.

Κύριε Υπουργέ, αν δεν θέλετε να ακούσετε εμάς ακούστε τι λέει ο κ. Βέης στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας και για να αρθούν και οι παρεξηγήσεις που οδήγησαν τον αγαπητό συνάδελφο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Πλειοψηφίας να συγχέει τη συνέντευξη για τους ΕΠΟΠ με τη συνέντευξη του ΑΣΕΠ.

Τι λέει ο κ. Βέης; Λέει: «...οι συνεντεύξεις οι οποίες έγιναν με βάση τις καινούργιες διατάξεις που μπήκαν στο άρθρο 18 πρέπει να σας πω ότι το ΑΣΕΠ έχει κάνει αποδεκτές ελάχιστες. Αν σας πω τα νούμερα τα τελευταία τέσσερα χρόνια μόνο δέκα οκτώ προσλήψεις έγιναν με αυτόν τον τρόπο και ήταν προσλήψεις επιθεωρητών υγείας για ψυχιατρεία κ.λπ. που ήταν απαραίτητο. Και πρέπει να πω ότι ποτέ δεν γκρίνιαζαν από όσο ξέρω, εν πάση περιπτώσει, γιατί ήμασταν τόσο επιφυλακτικοί για να κάνουμε αυτές τις προκηρύξεις. Έγιναν με τον τρόπο που προβλέπεται και δεν υπήρξαν και εκεί προβλήματα».

Αυτή είναι η αλήθεια. Συνέντευξη σύμφωνα με τα όσα νομοθέτησε το Υπουργείο Εσωτερικών και ο κ. Παυλόπουλος που παρίσταται μόνο υπό την προϋπόθεση ότι γινόταν δεκτή από το ΑΣΕΠ και δεύτερον, η συνέντευξη λειτουργούσε με συγκεκριμένο ποσοστό όχι ως απόλυτο κριτήριο που την εισάγεται εσείς και αφορούσε μόνο ένα 30% από τον πίνακα που κατατασσόταν στους επιτυχόντες. Αν, λοιπόν, δεν βρήκατε τη δύναμη να αλλάξετε τη θέση σας για τη μοριοδότηση και την προσαύξηση της μοριοδότησης, βρείτε το θάρρος να κάνετε αυτήν την αυτοκριτική, να πούμε ότι εδώ κάτι αλλάζει. Ναι, εδώ κάτι αλλάζει. Μας προσκαλούν να κάνουμε μια νέα αρχή στις σχέσεις μας.

Και εν πάση περιπτώσει δεν είπατε τίποτα για τη συνέντευξη, μα πείτε κάτι για την ιστορία. Δεν μπορεί να παρελθόνουν σαράντα συνάδελφοι της Πλειοψηφίας από το Βήμα και να μη βρίσκει ένας το θάρρος να πει ότι το 2004 με το προεδρικό διάταγμα περάσαμε κυριολεκτικά μέσα από μια νομική χαράμδα μόνο και μόνο γιατί θέλαμε να στηρίξουμε αυτό τον κόσμο, ο οποίος είχε οικοδομήσει τη ζωή του με ένα συγκεκριμένο τρόπο. Δε σταυρώσαμε τα χέρια μας, δεν είπαμε ότι δεν μπορούμε και τελείωσε. Δεν βρήκατε το θάρρος να κάνετε ούτε αυτή την ομολογία. Δεν βρήκατε το θάρρος να πείτε τι είναι αυτό που σας άλλαξε από την πρόταση νόμου που καταθέτατε τότε, για να υποστηρίξετε ότι όχι μόνο αυτοί οι λίγοι, οι τριάντα χιλιάδες περίπου που αποκαταστάθηκαν με το Προεδρικό Διάταγμα Παυλόπουλου, αλλά όλοι θα μπορούσαν αυτομάτως να μονιμοποιηθούν.

Και έρχεστε και μας εγκαλείτε για λαϊκισμό -όχι εσείς προσωπικά, οι συνάδελφοι εδώ που εκπροσωπούν την Πλειοψηφία- και να συμπληρώνουν αυτές τις εγκλήσεις με ρητορικά ερωτήματα ενδιαφέροντος που υποτίθεται ότι εμάς θα μας φέρει σε δύσκολη θέση: Γιατί δεν τους μονιμοποιήσατε εσείς; Τι κροκοδείλια δάκρυα -μας λένε κάποιοι συνάδελφοι- είναι αυτά που ρίχνετε;

Εμείς είπαμε ποτέ ότι θα μονιμοποιήσουμε συμβασιούχους; Φέρτε μια δήλωση επίσημη, που έχει καταγραφεί στη Βουλή, στα Πρακτικά, στις εφημερίδες, στα Μέσα Ενημέρωσης που να λέει παράγοντας της Πλειοψηφίας τότε ότι οι συμβασιούχοι μονιμο-

ποιούνται αυτόματα με αυτόν τον τρόπο. Δεν υπάρχει μια δήλωση...

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Αν ήταν εδώ η κ. Πετραλιά, η πρώην Υπουργός Εργασίας, να τη ρωτάγατε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Και χθες σας είπα και δεν έγινε κατανοητό ότι εμείς και ως Αξιωματική Αντιπολίτευση σεβόμαστε τις κόκκινες γραμμές που ορίζονται από το Σύνταγμα.

Και είναι προφανές τι λέει το Σύνταγμα: Δεν επιτρέπεται η μετατροπή συμβάσεων σε αορίστου χρόνου. Αυτές είναι οι αλήθειες. Και τότε λέγαμε τα ίδια πράγματα και σήμερα λέμε τα ίδια πράγματα. Και τότε λέγαμε ότι η προσαύξηση της μοριοδότησης είναι ένα «ισοδύναμο» μέτρο που στηρίζει τη θέση των συμβασιούχων που δε μπόρεσαν να αποκατασταθούν και σήμερα, λέμε το ίδιο πράγμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Σας λέμε, για να γίνει απολύτως σαφές και να μην υπάρχει καμμία μα καμμία παρερμηνεία, κύριε Υπουργέ, ασκείστε την πολιτική σας για την οποία σας έδωσε εντολή ο ελληνικός λαός. Είμαστε οι τελευταίοι που θα σας εγκαλέσουμε γιατί ασκείτε μια πολιτική η οποία πήρε ψήφο εμπιστοσύνης.

Πέστε μου, όμως: Σε τι αναιρεί τις δεσμεύσεις Καστανίδη - αφήνω τον κ. Ρόβλια, σέβομαι την ιδιαιτερότητα της κατάστασης σήμερα, όπως έχει διαμορφωθεί, μετά τη χθεσινή του παραίτηση - ως Τομεάρχου Εσωτερικών και Δημόσιας Διοίκησης από τα γραφεία σας σε συνέντευξη επτά μήνες πριν, ότι θα σεβαστείτε την προσαύξηση της μοριοδότησης για τους συμβασιούχους σε σχέση με τη δέσμευση Παπανδρέου, ότι όλες οι προσλήψεις θα υπαχθούν στον έλεγχο και στην εξουσία του ΑΣΕΠ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Αν μου το εξηγήσετε αυτό, τότε ακόμη και τότε μπορεί να διαμορφώσουμε διαφορετική θέση επί της αρχής. Δεν υπάρχει καμμία μα καμμία εξήγηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Και γι' αυτό το λόγο υπάρχει αυτή η διάσταση, αυτή η προφανής διάσταση δεσμεύσεων προεκλογικών, πολιτικών προεκλογικών, ευαισθησίας προεκλογικής με αναισθησία κυβερνητική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Ζώη...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, δε θα με λογοκρίνετε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μα, έχετε μιλήσει δύο λεπτά παραπάνω.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Νόμιζα ότι με διακόπτετε, γιατί είναι βαριά η κουβέντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Όχι γι' αυτό. Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Μόνο και μόνο γι' αυτό μας βρίσκετε και επιφυλακτικούς και αρνητικούς.

Μια γενναία αυτοκριτική, μια γενναία τοποθέτηση από εσάς και εμάς θα μας έφερνε σε πολύ δύσκολη θέση, κύριε Υπουργέ, γιατί πραγματικά ουδείς από εμάς θέλει να συνεχιστεί ένα φαινόμενο το οποίο δεν τιμά κανέναν στον πολιτικό κόσμο, αλλά έρχεται η ίδια η πραγματικότητα και η ζωή και οι ανάγκες των υπηρέσιων κάποια φορά να μας το επιβάλουν.

Και αν δεν πιστεύετε εμάς και εμείς μιλάμε από τη θέση της Αντιπολίτευσης σήμερα, ακούστε λίγο την Ελάσσονα Αντιπολίτευση, τις παροτρύνσεις του κ. Κουβέλη που με την εμπειρία του, με τη σοφία του σας είπε ότι θα έρθετε σε δύσκολη θέση με αυτά που σήμερα νομοθετείτε να τα ανοίξετε και να προχωρήσετε σε εκπώσεις. Ξέρω ότι σας πειράζει η λέξη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε Ζώη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: ...αλλά τη χρησιμοποιώ, γιατί είναι μια λέξη βαριά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο εισηγητής του ΛΑΟΣ, ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης έχει το λόγο για επτά λεπτά επίσης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι θεωρώ ότι κάναμε μια εξαντλητική συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου και λίγο-πολύ πιστεύω ότι όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι το δημόσιο είναι προβληματικό.

Εμείς είπαμε και ευθέως ότι είναι προβληματικό σε επίπεδο αριθμού και πρέπει να πάμε ευθέως σε πάγωμα προσλήψεων για χρονικό διάστημα έως ότου εξορθολογιστεί αυτό το δημόσιο. Δεν έχω διάθεση στη δευτερολογία μου να κάνω πάλι ιστορική αναδρομή για ποιο λόγο φτάσαμε στις οκτακόσιες πενήντα χιλιάδες δημοσίων υπαλλήλους.

Όμως, όταν ακούω, κύριε Υπουργέ - και ακούστηκε εδώ πέρα πολλές φορές - για πάγιες και διαρκείς ανάγκες, το μεγάλο ερώτημα είναι ποιες είναι αυτές οι πάγιες και διαρκείς ανάγκες που δε μπορούν να καλυφθούν από οκτακόσιες πενήντα χιλιάδες κόσμο και χρειαζόμαστε να έχουμε «STAGE», να έχουμε συμβασιούχους, να έχουμε οτιδήποτε άλλο έχει εφευρεθεί, προκειμένου να δίνεται η δυνατότητα σε πολιτικούς να εξυπηρετούν ανθρώπους και ουσιαστικά να προσπαθούν να υπαρπάξουν με αυτόν τον τρόπο την πολιτική τους προτίμηση.

Κύριε Υπουργέ, εμείς είπαμε και ξεκάθαρα το ξαναλέμε ότι επί της αρχής θα ψηφίσουμε το νομοσχέδιο. Και το ψηφίζουμε το νομοσχέδιο, γιατί θεωρούμε ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Αντιλαμβανόμαστε ότι σε πολλά θέματα μπορεί να γίνεται διάλογος, αλλά οπωσδήποτε το γεγονός ότι πάμε σε μια διαδικασία που μέσω ΑΣΕΠ θα γίνονται όλα σχεδόν πλην των εξαιρέσεων που έχετε θέσει, είναι κάτι που δε μπορούμε να πούμε ότι δεν είναι θετικό. Και δεν είναι δυνατόν υπό αυτήν την έννοια να μη βρείτε και εμάς θετικούς σε αυτήν την προσπάθεια.

Βεβαίως, οφείλω να σας πω ότι δεν αρκούν μόνο οι νομοθετικές προβλέψεις. Θα πρέπει και στην πράξη να διασφαλίσετε ως εκτελεστική εξουσία ότι πραγματικά θα κλείσει κάθε άλλη δυνατότητα που υπάρχει. Θετικό είναι ακόμα και για τις περιοδικές ανάγκες, που δεν μπορεί να υπάρξει ανανέωση πέρα από μια θητεία.

Είναι ρυθμίσεις, που πραγματικά θεωρούμε ότι περιορίζουν την όποια δυνατότητα της εκτελεστικής εξουσίας - και όχι μόνο - να επέμβει κατά τη διαδικασία των διορισμών.

Θα εμμένουμε σε αυτό που σας είπαμε και από την αρχή. Δείτε το με μια προσοχή. Δύο πράγματα είναι ουσιαστικά αυτά για τα οποία έχουμε θέσει τις μεγαλύτερες ενστάσεις μας.

Το πρώτο, κύριε Υπουργέ, αφορά την προεδρία της Δημοκρατίας και τη Βουλή. Δεν θέλω να μείνω τόσο στο θέμα το καθαρά νομοτεχνικό και το καθαρά συνταγματικό συμβατό. Θέλω περισσότερο να πω αυτό που έχω πει πολλές φορές. Έρχομαι δηλαδή στην ουσία του πράγματος.

Πρέπει, επιτέλους, να βγούμε στον ελληνικό λαό -σε συνθήκες που δεχόμαστε τα πυρά από παντού, σε συνθήκες που λίγο-πολύ θα πρέπει να ζητείται από τους Βουλευτές να αυτομαστιγώνονται για οτιδήποτε συμβαίνει σε αυτόν εδώ τον τόπο - και να πούμε ότι μπορεί το ελληνικό Κοινοβούλιο να κάνει προσλήψεις αξιοκρατικές χωρίς να ελέγχεται, ότι μπορεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας να κάνει προσλήψεις αξιοκρατικές χωρίς να ελέγχεται.

Όλο αυτό το σύστημα των ανεξαρτήτων αρχών σε μεγάλο βαθμό είναι μία τάση ευθυνοφοβίας του πολιτικού συστήματος, που, προκειμένου να μην κατηγορηθεί για κάποιες αποφάσεις και να βγει να τις υποστηρίξει, προσπαθεί να τις μετακυλίει στις ανεξάρτητες αρχές, ώστε να πει «δεν ευθυνόμαστε εμείς που έγινε κάτι λάθος, η «χ» ή η «ψ» ανεξάρτητη αρχή ευθύνεται».

Το δεύτερο που σας είπαμε -και επιώθησε κατά κόρον- είναι ότι δεν θέλουμε να κάνουμε συμψηφισμό, ώστε να χαροποιήσουμε και τους ανθρώπους που είναι συμβασιούχοι και με την τοποθέτησή μας, ενδεχομένως, σχηματίζουν την εικόνα ότι από τη στιγμή που καταψηφίζουμε την προσαύξηση, μοριοδότηση, θέλουμε να τους δώσουμε κάτι άλλο και σας λέμε «κάντε παράταση για ένα ή δύο χρόνια». Εμείς το λέμε για συγκεκριμένο λόγο.

Λίγο-πολύ έχετε την πρόνοια μέσα από το νομοσχέδιο, όπως το φέρνετε με μια πρώτη παράταση για το 50% μέχρι 30.4.2010. Εκεί θα γίνει προκήρυξη, ουσιαστικά για να καλυφθούν μέχρι 31.12.2010 ή 31.12.2011, όταν είναι για ΟΤΑ. Το ερώτημα που γεννάται είναι: Γιατί; Δεν σας πηγαίνουμε σε διαφορετικό хро-

νικό πλαίσιο απ' αυτό που η Κυβέρνησή σας έχει θέσει, αλλά γι' αυτό το συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο ας παραμείνουν αυτοί που είναι στις θέσεις τους, να έχετε ολοκληρώσει όλες τις διαδικασίες του ΑΣΕΠ, βάσει των μονίμων θέσεων του οργανογράμματος που έχετε να προσληφθούν, και στη συνέχεια να πάτε με αυτές τις διατάξεις που έχετε.

Κύριε Υπουργέ, θα έπρεπε να προσέξετε και ένα άλλο θέμα, κατά την άποψή μου. Αυτό το 50% που αναφέρετε για τις 30-4-2010. Έχω συζητήσει και με άλλους φορείς κυρίως στην περιφέρειά μου. Λόγου χάριν, η Νομαρχία Αθηνών αυτή τη στιγμή δεν έχει το 50% του κόσμου στις συγκεκριμένες συμβάσεις. Είναι, αν δεν κάνω λάθος, γύρω στα τριακόσια πενήντα έως τετρακόσια άτομα και θα υπάρξει μια δυσλειτουργία. Έχετε σκεφθεί το ενδεχόμενο –και αυτό μπορώ να σας πω ότι είναι ο μεγάλος προβληματισμός που έχουμε– αν θα είναι έτοιμη όλη η διαδικασία μέχρι τις 30-4-2010, ώστε να καλυφθούν πραγματικές θέσεις που υπάρχουν ή μήπως τελικά θα βρεθούμε σε ένα αδιέξοδο και δεν θα καλύπτονται ανάγκες. Αν μπορείτε να διαβεβαιώσετε ότι βρίσκεστε σε τέτοιο επίπεδο οργανογράμματος, που θα λύσετε αυτό το πρόβλημα σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα, θα μπορούσαμε να πούμε «προχωρήστε». Όμως, θεωρούμε ότι θα υπάρξουν προβλήματα.

Αντίθετα, το μεταβατικό στάδιο που σας λέμε δεν φεύγει καθόλου από το πνεύμα του νομοθετήματος που είναι προς την κατεύθυνση της αξιοκρατίας. Παράλληλα καλύπτει και τις ανάγκες που θα υπάρξουν ώπου να γίνουν όλες αυτές οι διαδικασίες και, αν θέλετε, αίρει μια κοινωνική αδικία σε ανθρώπους που κακώς τους είχαν θρέψει με ελπίδες ότι θα μπορέσουν να βρεθούν στην αγκαλιά του δημοσίου. Να ξέρουν ότι έχουν ένα μικρό αλλά ικανό χρονικό διάστημα, για να ρυθμίσουν τη ζωή τους.

Κύριε Υπουργέ, θα μιλήσουμε για τα επί μέρους άρθρα και για τα θέματα της συνέντευξης και για όλα τα άλλα θέματα που υπάρχουν και ειδικά για τις τροπολογίες. Ευελπιστούμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο μελλοντικά να αποδειχθεί ότι και στην πράξη θα έχει εφαρμογή, διότι, κατά την άποψή μας, καλέστε ως Κυβέρνηση να πάρετε τη γενναία απόφαση ότι πρέπει να πάτε στο πάγωμα των προσλήψεων στο δημόσιο, με ό,τι αυτό συνεπάγεται σε επίπεδο πολιτικού κόστους, γιατί είναι ο μόνος τρόπος και με υποχρεωτικές μετατάξεις.

Λέμε τη φράση «υποχρεωτικές μετατάξεις». Δεν είναι δυνατόν ο δημόσιος υπάλληλος να μη δέχεται να καλύψει άλλες ανάγκες και να υπάρχουν υπηρεσίες με πάρα πολύ κόσμο κι άλλες υπηρεσίες να υπολειπονται και να αναγκάζομαστε συνεχώς να βρίσκουμε διέξοδο με τις συμβάσεις. Εκεί θα είναι το μεγάλο στοίχημα.

Επιτέλους σε ικανό χρονικό διάστημα, κύριε Υπουργέ, να έχετε πλήρες οργανόγραμμα –όχι αυτά τα απαρχαιωμένα που υπάρχουν– ποιες είναι οι ανάγκες του ελληνικού δημοσίου, πού βρίσκονται αυτές οι ανάγκες του ελληνικού δημοσίου, ώστε να ξέρουμε τελικά και την πόσο κόσμο χρειάζεται αυτό το ελληνικό δημόσιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, τριάντα οχτώ μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το 3ο Γυμνάσιο Άργους.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Νικόλαος Τσουκάλης για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, σας είπαμε από την επιτροπή ότι αντιμετωπίζουμε κάθε σας νομοθετική πρωτοβουλία, όχι μόνο του Υπουργείου σας, αλλά όλης της Κυβέρνησης, με καλή διάθεση και καλή πρόθεση. Έχουμε πει επανειλημμένα στη Βουλή, μετά την ανάληψη των καθηκόντων σας, ότι ο κεντρικός πυρήνας της πολιτικής μας είναι η προγραμματική αντιπολίτευση. Με βάση αυτό και την κόση διάθεση, τοποθετηθήκαμε και σε αυτό το νομοσχέδιο. Είχα την τιμή να είμαι ο εισηγητής έχοντας

αυτές τις απόψεις.

Σας δίνουμε όμως και τη δυνατότητα στο πλαίσιο της νέας διακυβέρνησης, πραγματικά να βαπτιστείτε στην κολυμπήθρα του Σιλωάμ, να θεωρήσετε ότι κάποια από τα πράγματα που κάνατε προηγουμένως, ήταν κακά.

Από αυτό το δικαίωμα και τη δυνατότητα που έχετε να βαπτιστείτε στα νάματα της αξιοκρατίας, της διαφάνειας και γενικότερα σε όλες αυτές τις έννοιες, μέχρι του σημείου να μας ζητάτε να υποστούμε λοβοτομή και να ξεχάσουμε ή να μη συνεκτιμήσουμε και να αξιολογήσουμε κάποια πράγματα, που μέχρι και την παραμονή των εκλογών κινούμασταν μαζί, υπάρχει μεγάλη απόσταση.

Ερώτημα πρώτο: Αν δεν κάνω λάθος, κύριε Ντόλιο, λίγο πριν τις εκλογές υποστηρίξαμε μαζί θέση δική σας, πρόταση νόμου, για την τακτοποίηση όλων αυτών των συμβασιούχων, οι οποίοι πράγματι κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες στο δημόσιο. Μαζί υπερασπιστήκαμε το θέμα της μετατροπής των αορίστου χρόνου σε μόνιμου προσωπικού. Μαζί ως κόμματα τα υπερασπιστήκαμε παραμονές των εκλογών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Άλλο αυτό;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Και αυτό και το πρώτο, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ποιο πρώτο;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Το πρώτο δεν ισχύει, κύριε Ντόλιο; Μαζί δεν τα υπερασπιστήκαμε; Δεν εννοώ εγώ κι εσείς. Εσείς υπογράψατε όμως πρόταση νόμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Στην πρώτη περίοδο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Τι σημασία έχει;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Τέλος, η προσαύξηση της μοριοδότησης μέχρι 4 Οκτωβρίου 2009, αυτό το καθεστώς το άθλιο των συμβασιούχων, το οποίο ίσχυε μέχρι τώρα, δεν ευαισθητοποίησε το ΠΑΣΟΚ μέχρι πριν τις εκλογές να το θέσει έστω και με μια επίκαιρη ερώτηση; Υπάρχει μια ερώτηση εκ μέρους του κόμματός σας για αυτήν την απαράδεκτη ρύθμιση; Ή μήπως ήταν αποδεκτό απ' όλους μας ως μια αναπόφευκτη ρύθμιση, προκειμένου να μην υποστούμε κάποιες περιπέτειες από την ευρωπαϊκή οδηγία;

Θέλω να πω με λίγα λόγια ότι ξαφνικά, κύριε Υπουργέ, αλλάζοντας εσείς τη θέση σας –δικαίωμα σας– έρχεστε να κατηγορήσετε εμάς ότι λίγο πολύ λαϊκίζουμε, ότι λίγο πολύ ακολουθούμε μια πολιτική στείρας αντιπολίτευσης απέναντι στο αναβαπτισμένο ΠΑΣΟΚ.

Όμως, σε καμία περίπτωση δεν θα μπορέσετε να μας πείσετε γιατί απλούστατα εξακολουθούμε να πιστεύουμε την ορθότητα των θέσεων εκείνων που διατυπώναμε την προηγούμενη περίοδο και λίγο-πολύ ταυτιζόμαστε με το ΠΑΣΟΚ.

Θέσαμε μία απλή πρόταση και μάλιστα θα ήθελα να τη συνδυάσω με την καταληκτική θέση που εξέφρασε, διατύπωσε ο αγαπητός ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Η πρότασή μας ταυτίζεται. Δηλαδή μεταβατική περίοδος όλων μέχρι τέλος του 2011, καταγραφή των αναγκών και μέσω αυτής της καταγραφής πλέον, προκήρυξη διαγωνισμών.

Το ερώτημα είναι το εξής: αυτή η διαφωνία μας όσον αφορά το άρθρο της μεταβατικής περιόδου, σε συνδυασμό με την αυξημένη μοριοδότηση, είναι ικανή να διαμορφώσει την τελική μας θέση επί της αρχής του νομοσχεδίου; Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός λέει «όχι», εμείς λέμε «ναι». Λέμε «ναι» γιατί εμείς εκτός των άλλων, κύριε Υπουργέ, είμαστε και κόμμα της Αριστεράς. Και ως κόμμα της Αριστεράς, μάς καίει και μας κόφτει ποια θα είναι η τύχη των εκατό χιλιάδων συμβασιούχων. Και αυτές οι εκατό χιλιάδες συμβασιούχοι δεν είναι συμβασιούχοι του ενός και των δύο μηνών, κύριε Υπουργέ. Είναι συμβασιούχοι των οκτώ, των επτά, των έξι χρόνων. Είναι παιδιά του ελληνικού λαού, όχι γαλάζια ή πράσινα, γιατί αυτό τέθηκε ως κεντρική ιδέα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα. Είναι παιδιά που δεν διορίστηκε ούτε ένα από εμάς. Αλλά είναι, δυστυχώς, προορισμός σε αυτήν εδώ τη χώρα, κάποιοι άλλοι να διορίζουν και κάποιοι άλλοι να προασπίζονται τα δικαιώματά τους των παιδιών. Αυτό, λοιπόν, το οποίο σάς προτείναμε ευθέως, δεν μπορείτε να μας το αντικρούσετε: για ποιο

λόγο δεν επιμηκύνετε τις σχέσεις αυτές μέχρι το 2011, για να μην αναγκαστείτε -όπως σας είπε και ο Φώτης ο Κουβέλης χθες- και φέρετε νέο νόμο κάτω από την πίεση των περιστάσεων;

Όσον αφορά τη Νέα Δημοκρατία, κύριε Ζώη ως κυβέρνηση δεν είπατε ότι θα μονιμοποιήσετε. Όμως, κύριε Ζώη, μπορείτε να μου πείτε σαν κυβέρνηση τι σήμαινε το να παραβιάζετε συστηματικά το Σύνταγμα, να παραβιάζετε τους νόμους, τη δεοντολογία οτιδήποτε και να ανανεώνετε συνεχώς «STAGE», να ανανεώνετε συνεχώς συμβάσεις έργου; Και θέλετε να σας πω κάτι; Δεν το είπατε πανηγυρικά. Το υπονοούσατε, όμως, σε όλα τα μήκη και πλάτη της χώρας. Ρωτήστε όλα τα παιδιά των «STAGE» τι έλεγαν οι υποψήφιοι Βουλευτές σας, τι έλεγαν οι Υπουργοί στις κατ' ιδίαν συζητήσεις: «Μην ανησυχείτε, θα τακτοποιηθείτε». Και όμως, αυτή τη στιγμή όλα αυτά τα παιδιά των «STAGE» και των συμβάσεων εργασίας πνέουν μένεα εναντίον σας, γιατί δεν φροντίσατε να τους τακτοποιήσετε προεκλογικά.

Αύριο θα μιλήσουμε επί των άρθρων.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί προπονητικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε Ζώη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Βεβαίως, δεν ακούστηκε ως βαρύτατη κατηγορία και προβολή αυτό που είπε ο κύριος συνάδελφος, αλλά θα μπορούσε να ερμηνευτεί έτσι, αν κανείς έβλεπε μία διασταλτική ερμηνεία αυτών που είπε ότι εμείς άλλα λέγαμε δημόσια και άλλα λέγαμε κατ' ιδίαν και κοροϊδεύαμε τον κόσμο.

Θέλω απλώς, κύριε Πρόεδρε, να πω ότι μία από τις τελευταίες ερωτήσεις στις οποίες απήντησα εγώ προσωπικώς και σε συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας ήταν ότι δεν μπορεί να υπάρξει μετατροπή των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου δύο ή τρεις μήνες πριν από τις εθνικές εκλογές. Αυτό το παραδίδω προς κρίση και των συναδέλφων και του συναδέλφου του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι κάτι που αποδεικνύει ότι αυτά που λέγαμε δημόσια τα εννοούσαμε και αναλαμβάναμε και το κόστος να τα υποστηρίξουμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν ολοκληρωθεί οι δευτερολογίες των εισηγητών και των ειδικών αγορητών. Έχει ζητήσει το λόγο ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

Ορίστε, έχετε το λόγο για τέσσερα λεπτά να δευτερολογήσετε, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ...

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Με ποια αιτιολογία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Δευτερολογία Βουλευτή. Έχει δικαίωμα να δευτερολογήσει για τέσσερα λεπτά. Όλοι οι πρωτολογησαντες έχουν το δικαίωμα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εφαρμογή του Κανονισμού.

Κύριε Υπουργέ, έτσι και αυτή τη στιγμή είναι ανάγκη να αποκαταστήσουμε την αλήθεια και την πραγματικότητα. Λέω λοιπόν προς την Κυβέρνηση: Κύριε Υπουργέ, τα πράγματα είναι απλά, ξεκάθαρα. Έρχεστε αυτή τη στιγμή ως διαπρύσιος κήρυκας της αξιοκρατίας, ξεχνώντας όμως ότι η παράταξή σας έχει παρελθόν και ως κυβέρνηση και ως αντιπολίτευση. Είστε εσείς, κύριε Υπουργέ, ως κυβέρνηση προ του 2004 που δημιουργήσατε το τεράστιο πρόβλημα της ομηρίας των συμβασιούχων, της ενοκίασης των εργαζομένων, της μερικής απασχόλησης. Εσείς τα κάνατε, δικά σας δημιουργήματα ήταν. Εμείς κάναμε μονίμους αυτούς που πορεύσαμε να κάνουμε, μοριοδοτήσαμε τους άλλους κατά προσαρμογή στην κοινωνική οδηγία, κόψαμε την ενοκίαση εργαζομένων στο στενό δημόσιο τομέα, εξορθολογήσαμε τη μερική απασχόληση. Αυτά για απάντηση σε όσους λένε για την επανίδρυση. Ναι, επανίδρυση κάναμε με τα δικά σας χάλια προ του 2004. Και έρχεστε αυτήν τη στιγμή και λέτε τι; Ξεκινάτε την αξιοκρατία στο θέμα των προσλήψεων! Δεν έχει σημασία τι λέτε σήμερα, κύριε Υπουργέ. Είστε Κυβέρνηση δύο μηνών και κερδίσате εκλογές. Το ζήτημα είναι -και η αξιοπιστία έτσι κρίνεται στην πολιτική- με τι τεχνάσματα κερδίσате τις εκλογές. Ξέρετε γιατί κερδίσате τις εκλογές εν μέρει; Πάντως, είναι βασικό αυτό το πράγμα, γιατί σε όλους αυτούς που εμείς, τουλάχιστον

η επίσημη πολιτεία, οι Υπουργοί που ήταν αρμόδιοι, εγώ, ο κ. Ζώης, όλοι, είχαμε πει ξεκάθαρα ότι δεν μπορεί να μετατραπούν οι συμβάσεις αυτομάτως σε αορίστου χρόνου, παρά μόνο μέσω μοριοδότησης και προκήρυξης, ούτε βεβαίως είχαμε πει ότι η μοριοδότηση μπορεί να είναι μεγαλύτερη από αυτό το οποίο κάναμε. Εσείς τα λέγατε, πρόταση νόμου καταθέσατε, κορυφαία στελέχη σήμερα, ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Πετσάλλινος, ο κ. Ρόβλιας, ο κ. Λοβέρδος, ο προεδρεύων αυτή τη στιγμή κ. Νιώτης είχαν υπογράψει, ο εισηγητής σας. Και τι λέγατε; Λέγατε ο' αυτούς τους ανθρώπους ότι μπορούσαμε -γιατί αυτό προτείνατε στη Βουλή να ψηφίσει -αλλά είχατε μειοψηφούσα θέση τότε, να τους κάνουμε και μόνιμους και να αυξήσουμε τη μοριοδότηση. Αυτά λέγατε εσείς. Και εκείνη η συνέντευξη Μάιο μήνα, από δύο πάλι κορυφαία στελέχη σας τον κ. Καστανίδη και τον κ. Ρόβλια τα ίδια δεν έλεγε; Έτσι πήρατε τις εκλογές. Δεν είπατε την αλήθεια. Παρασύρατε αυτούς τους ανθρώπους και τους λέγατε: «Και θα σας μονιμοποιήσουμε, και θα αυξήσουμε τη μοριοδότηση». Και έρχεστε σήμερα και λέτε «κομμένα όλα». Και δεν είναι μόνον αυτό. Είναι το γεγονός ότι το πρόβλημα που δημιουργείται είναι τεράστιο, διότι και το κόσμιο της μοριοδότησης είναι αντικειμενικό -θα το δείτε στην πορεία, θα τα πούμε και αύριο- και αναποτελεσματικό το μέτρο, γιατί θα μείνουν υπηρεσίες ολόκληρες -όπως αυτήν τη στιγμή οι υπηρεσίες καθαριότητας- στον αέρα.

Γιατί αν σήμερα έχουμε όλες αυτές τις απεργίες από ανθρώπους που χάνουν τη δουλειά τους και υπηρεσίες που θα μείνουν χωρίς ανθρώπους, αυτό οφείλεται στο ότι δεν είχε προειδοποιηθεί κανείς σας ότι πρόκειται να κάνετε αυτά τα πράγματα. Και το ωραίο είναι ότι την πληρώνουν οι δήμαρχοι, ο ΕΣΔΝΑ. Είναι υπεύθυνοι που κλείνουν χωματερές, λόγω του ότι προκαλούνται από τα μέτρα που έρχεστε να πάρετε με κορυφαίο συνδικαλιστή, ο οποίος ωθεί προς αυτήν την κατεύθυνση -και θα φταίνε οι δήμαρχοι κατά τα άλλα- τον εκλεκτό σας και μέλος της ΠΑΣΚΕ τον κ. Θέμη Μπαλασόπουλο. Μπορείτε να μου πείτε τι είδους λογική κόμματος που κυβερνάει είναι αυτή; Ξέχασε τι έκανε στο παρελθόν; Ξέχασε τι έλεγε προεκλογικά; Κάνει τώρα αυτά που αυτή τη στιγμή που λέει, αλλά οι κορυφαίοι συνδικαλιστές του εξωθούν τους ανθρώπους σε απεργίες, κλείνουν οι χωματερές, οι μεγάλες πόλεις και η Αθήνα έχουν γίνει σκουπιδοτόπος και κατά τα άλλα φταίνε οι δήμαρχοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και βέβαια σ' αυτό το παιχνίδι οφείλω να ομολογήσω ότι πάντα το είχατε είτε στην αντιπολίτευση είτε στην κυβέρνηση, είχατε πάντα τη στήριξη -και αφήστε αυτά που λέει ο Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Γιατί θυμάμαι πως όταν ήμουν Υπουργός, κάθε φορά που έκαναν απεργία οι εργάτες καθαριότητας, έφταιγε το Υπουργείο που δεν τους έλυνε τα προβλήματα. Τώρα τους φταίνε οι δήμαρχοι.

Ωραία η στάση τους! Δικό τους θέμα είναι και δική τους είναι η αξιοπιστία. Πάντως, μη μας λέτε εδώ ότι αρχίζετε τον εκσυγχρονισμό και ποια μεταρρύθμιση κάναμε εμείς! Εσείς είστε ο «σύγχρονος πολιτικός Ιανός»! Μία όψη στην αντιπολίτευση, άλλη όψη στην κυβέρνηση και πάντοτε να θεωρείτε ότι από εσάς αρχίζει ο εκσυγχρονισμός.

Θα αναγνωρίσουμε τις προθέσεις σας και θα τις στηρίξουμε, όταν υπάρξει τουλάχιστον η διόρθωση αυτή που αφορά την αποτελεσματικότητα των ρυθμίσεων και τη συνταγματικότητά τους και το κυριότερο όταν επιτέλους -όχι μόνο για τη συνέντευξη, που τόνισε ο κ. Ζώης, και άλλα- πούμε την αλήθεια και πείτε την αλήθεια κι εσείς για το τι προκαλέσατε, τι είναι εκείνο για το οποίο ζητάτε επιτέλους μία συγγνώμη από το να είστε πάντοτε οι κήνσορες και οι μόνοι γνωρίζοντες πώς θα σωθεί το τόπος. Αλλά κάθε φορά που τον αφήνετε σε μία άλλη κυβέρνηση τυχαίνει να είναι ο τόπος πολύ χειρότερα απ' ό,τι τον παραλάβατε!

Ευχαριστώ πολύ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Ζώη, σας παρακαλώ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρόκειται για κάτι που κατέθεσα χθες και δεν μπορεί να βρεθεί!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε Ζώη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ζητώ από τα Πρακτικά να μου δοθεί η πρόταση νόμου του κ. Λοβέρδου, που κατέθεσα χθες και δεν μπορεί να βρεθεί. Διαδικαστικά πώς αντιμετωπίζεται αυτό; Σας καταθέτω αύριο ξανά την πρόταση νόμου του κ. Λοβέρδου; Ενώπιον όλων των συναδέλφων χθες, όλης της Βουλής, κατέθεσα με τα χέρια μου την πρόταση νόμου Λοβέρδου και σήμερα, ενώ τη ζητώ για να κάνω χρήση της, δεν βρίσκεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα φροντίσουν οι υπηρεσίες και το Προεδρείο γι' αυτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Να μου τη ζητήσουν και να συμπεριληφθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Βεβαίως, κύριε Ζώη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κι εγώ ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει άλλος συνάδελφος που να θέλει να δευτερολογήσει.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο να δευτερολογήσει για εννέα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Είναι αλήθεια ότι τώρα στο τέλος υπήρξαν παρεμβάσεις που προήλθαν κυρίως από τους συναδέλφους που όμως έχουν την ιδιαίτερη ιδιότητα να εκπροσωπούν αυτήν τη στιγμή την πρώην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών μέχρι πρότινος και θέλω να σας το πω ειλικρινά και πιστέψτε το -και μη φανταστείτε ότι υπάρχει καμμία δόση ειρωνείας σε αυτό που θα πω, επειδή κανείς από εμάς δεν έχει καμμία ψευδαίσθηση ότι κάποια στιγμή θα κλείσει ο κύκλος αυτής της Κυβέρνησης θα κλείσει ο κύκλος και αυτής της Συμπολίτευσης, αυτής της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας, είναι φυσιολογικό, είναι ανθρώπινο, είναι και αναγκαίο για να πηγαίνει η κοινωνία, η ιστορία με τους γνωστούς κύκλους με τους οποίους πηγαίνει - θέλω αυτήν τη στιγμή να ευχηθώ στον εαυτό μας να μην παραδώσουμε μία τέτοια Δημόσια Διοίκηση, ένα τέτοιο κράτος, μία τέτοια σχέση ανάμεσα στον πολίτη, στο κράτος εν μέσω των διαδικασιών με τις οποίες στην πραγματικότητα αυτός διορίζεται ή δεν διορίζεται στο δημόσιο και να μη χρειαστεί ποτέ ως αξιωματική αντιπολίτευση να προσεγγίσουμε την προσπάθεια μίας τότε νέας κυβέρνησης να κάνει μία νέα αρχή ο τόπος με την οπτική των ανθρώπων οι οποίοι έχουν έναν και μόνο σκοπό: να υπερασπιστούν, να σταθούν δεμένοι, προσκολλημένοι στο δικό τους παρελθόν. Είναι μία ανθρώπινη ανάγκη, είναι όμως μια ανάγκη που ευθέως συγκρούεται με το συμφέρον του τόπου.

Το λέω αυτό, γιατί ξέρετε πολύ καλά ότι τα περισσότερα από αυτά, πάνω στα οποία στηρίζατε τους ισχυρισμούς σας, δεν ισχύουν. Γιατί, ναι, μεν μπορεί να μην υπάρχει η διαδικασία της αυτόματης μονιμοποίησης, υπάρχει όμως και υπήρχε η ευχέρεια της προκήρυξης θέσεων και στις περιφέρειες και στους δήμους και στους ΦΟΣΔΑ που διαχειρίζονται τους ΧΥΤΑ. Προκηρύξεις θέσεων και στα ΚΕΠ που δεν απαιτούσαν παραπάνω από τριακόσιες με τετρακόσιες θέσεις που θα μπορούσαν και θα έπρεπε να έχουν προκηρυχθεί και που θα είχαν αυτήν τη στιγμή τη δυνατότητα να παραδίδουν υπηρεσίες, οι οποίες αν είναι δυνατόν να μη στηρίζονται σε συμβασιούχους έργου, κάτι το οποίο είναι παράνομο, είναι παράτυπο, είναι απαράδεκτο εργασιακά, είναι απαράδεκτο ηθικά, είναι απαράδεκτο κοινωνικά, είναι απαράδεκτο πολιτικά! Και το ξέρετε αυτό το πράγμα!

Επίσης ξέρετε ότι επικαλείστε συνειδητά μία πρόταση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ ως Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τότε. Ήταν η αντιπρόταση του ΠΑΣΟΚ στο 164 η οποία βεβαίως δεν πέρασε διότι υπήρχε κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Με αυτή την αντιπρόταση το ΠΑΣΟΚ έκανε τις δικές του επιλογές και έκλεισε το κεφάλαιο της μονιμοποίησης.

Επίσης ζητώντας μας να δώσουμε παράταση στην προσαύξηση της μοριοδότησης ουσιαστικά ξέρετε ότι μας έχετε φέρει προ τετελεσμένων γεγονότων και δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό για έναν απλούστατο λόγο και το ξέρετε πάρα πολύ καλά: Εάν σήμερα συνεχίσουμε την προσαύξηση της μοριοδότησης για όσους προσήλθαν, εισήλθαν και διορίστηκαν στο δημόσιο μέσα από διαδικασίες οι οποίες δεν είχαν καμμία σχέση με το ΑΣΕΠ, καμμία σχέση με κανόνες αξιοκρατίας, αντικειμενικότητας και διαφάνειας, πώς θα αρνηθούμε την προσαύξηση της μοριοδότησης στους συμβασιούχους που θα εισαχθούν, θα

διοριστούν, θα εισέλθουν στο δημόσιο με διαδικασίες αντικειμενικές και αξιοκρατικές, με διαδικασίες διαφάνειας από εδώ και στο εξής;

Ξέρετε ότι αυτό το οποίο θεσπίζει αυτό το νομοσχέδιο είναι ότι όλες οι συμβάσεις έργου και ορισμένου χρόνου από εδώ και στο εξής θα γίνονται με κανόνες διαφάνειας, αξιοκρατίας, αντικειμενικότητας, όλες μέσω ΑΣΕΠ. Τι θα είναι αυτές; Θα είναι συμβάσεις ορισμένου χρόνου, θα είναι συμβάσεις έργου για πρώτη φορά στην ιστορία του ελληνικού κράτους, όπως αναφέρθηκε από πάρα πολλούς αγορητές όλων των κομμάτων. Πόσοι συμβασιούχοι θα μπουν με αντικειμενικές και αξιοκρατικές διαδικασίες; Θα έλθει μία κυβέρνηση που σήμερα θα λερώσει τα χέρια της όπως η προηγούμενη και θα πει «εγώ έδωσα σ' αυτούς οι οποίοι είχαν μπει την προσαύξηση της μοριοδότησης μέσα από πελατειακές διαδικασίες, αλλά αρνούμαι σε σας αυτό το δικαίωμα, αυτό το προνόμιο». Πώς, με ποιο ηθικό, με ποιο πολιτικό, με ποιο κοινωνικό δικαίωμα θα το πει αυτή η Κυβέρνηση στους επόμενους συμβασιούχους έργου ή ορισμένου χρόνου οι οποίοι θα εισέλθουν στο δημόσιο;

Κύριε Τσουκάλη, αυτή είναι η δική σας μεγάλη πολιτική ευθύνη. Εμείς σεβόμαστε τη θέση σας απολύτως. Έχετε κάθε δικαίωμα να τοποθετηθείτε αρνητικά για ένα νομοσχέδιο το οποίο δημιουργεί και καθιερώνει κανόνες αντικειμενικότητας και ισονομίας στο ελληνικό κράτος όσον αφορά το κομμάτι των προσλήψεων στο δημόσιο. Έχετε κάθε δικαίωμα να κάνετε αυτό το πράγμα, αλλά στην πραγματικότητα να θυμάστε ότι παίρνετε μία μεγάλη πολιτική απόφαση και ταυτίζεστε με μία πρώην κυβέρνηση, η οποία έχει στο νου της ότι αυτό το οποίο ζητάει στην πραγματικότητα μας έχει φέρει προ τετελεσμένων γεγονότων και δεν μπορούμε να το αποδεχθούμε. Δεν μπορώ να κάνω διάφορα από Βουλευτές που δεν είχαν ποτέ ασκήσει εξουσία. Βεβαίως αυτό το περιμένει κανείς, αλλά δεν μπορώ να τα ακούω και από πρώην μέλη της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εσωτερικών. Αναφέρομαι στον κ. Νάκο -για να μη γίνει καμμία παρανόηση αυτή τη στιγμή- ο οποίος διαστρεβλώνει την πραγματικότητα λέγοντας για παράδειγμα ότι εμείς την εμπειρία την υποβιβάζουμε ενώ ήταν αναβαθμισμένη. Ο κ. Τζαβάρας επίσης είχε κάθε δικαίωμα κι εγώ αν ήμουν στη θέση του μπορεί να είχα κάνει αυτό το λάθος. Είπαμε χθες ότι ισχύει ακριβώς το αντίθετο. Δεν μπορεί όμως να το λέει ο κ. Νάκος αυτό. Μπορεί ο κ. Τζαβάρας να το λέει, μπορεί ο κάθε Βουλευτής. Δεν μπορεί ο κ. Νάκος να εμφανίζεται ότι αγνοεί ότι εμείς αλλάζουμε τα μόρια στις προσλήψεις προσωπικού ορισμένου χρόνου ακριβώς για να ευνοήσουμε την εμπειρία που αποκτήθηκε απ' όλους αυτούς τους ανθρώπους που ήταν συμβασιούχοι τόσο καιρό μέσα στο δημόσιο γιατί αισθανόμαστε κοινωνικά ευαίσθητοι απέναντί τους, αισθανόμαστε κοινωνικά υποχρεωμένοι. Την ίδια στιγμή όμως αισθανόμαστε τη βαρύτατη ιστορική ευθύνη που έχουμε στις πλάτες μας. Επιτέλους το ελληνικό κράτος, η ελληνική πολιτεία πρέπει να κοιτάξει στα μάτια και τους υπόλοιπους, τα έξι, τα επτά εκατομμύρια των Ελλήνων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ξεκίνησα έτσι αν και δεν ήθελα, γιατί αυτό που είχα αποφασίσει ήταν να ξεκινήσω δίνοντας μία απάντηση σ' ένα πολύ εύλογο και πάρα πολύ δικαιολογημένο θέμα το οποίο τέθηκε από πάρα πολλούς συναδέλφους. Είναι το θέμα του τι θα γίνει στην πράξη. «Εντάξει το νομοσχέδιο, είτε συμφωνούμε είτε διαφωνούμε» είπε ο κ. Κουβέλης χθες, «το θέμα είναι τι θα γίνει στην πράξη».

Θέλω να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ήταν καίρια και καθοριστική η σημασία της χρονικής στιγμής που αυτό το νομοσχέδιο προλάβαμε να έλθει στο Κοινοβούλιο και να τύχει -εφόσον τύχει, εφόσον εσείς το επιλέξετε- της έγκρισης του Ελληνικού Κοινοβουλίου. Γιατί το λέω αυτό; Διότι είναι ήδη έτοιμη η εγκύκλιος η οποία θα φύγει προς όλες τις υπηρεσίες του δημοσίου και τους ΟΤΑ. Αυτή η εγκύκλιος θα φύγει μόλις ή εφόσον η Βουλή δώσει την υπερψήφισή της σ' αυτό το νομοσχέδιο με την οποία θα προβλέπουμε ακριβώς τις διαδικασίες και τα χρονοδιαγράμματα που θα πρέπει κάθε υπηρεσία να ακολουθήσει προκειμένου μέχρι τέλος Ιανουαρίου το σύνολο του δημόσιου τομέα για πρώτη και μοναδική φορά για το 2010 να έχει καθορίσει δεσμευτικά τις ανάγκες που έχει για συμβάσεις ορισμένου χρόνου καθώς επίσης

και για συμβάσεις έργου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα χρειαστώ δυο λεπτά ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, μέσα σε αυτό το αυστηρό πλαίσιο, το ίδιο το ΑΣΕΠ, με το οποίο έχουμε συνεννοηθεί, θα υποχρεούται μέχρι τέλος Ιανουαρίου να έχει δώσει και τις απαραίτητες εγκρίσεις. Ανακοινώνω, λοιπόν, στο Σώμα ότι πάμε σ' έναν προγραμματισμό προσλήψεων έκτακτου προσωπικού συμβάσεων έργου και συμβάσεων ορισμένου χρόνου, οι οποίες μέχρι τέλος Ιανουαρίου θα έχουν τύχει όλων των εγκρίσεων από το ΑΣΕΠ, από το Υπουργείο και βεβαίως από τους ίδιους τους φορείς, για να μπορούν το Φεβρουάριο και το Μάρτιο να διεκπεραιωθούν οι εργασίες που απαιτούνται, ώστε οι υπηρεσίες που αυτήν τη στιγμή θα έχουν και θα εμφανίσουν τις ανάγκες αυτού του προσωπικού να μπορούν να λειτουργήσουν απρόσκοπτα, χωρίς να έχουν και την ανάγκη ολόκληρου του μηνός Απριλίου, που δώσαμε ως περαιτέρω μεταβατικό διάστημα προσαρμογής των υπηρεσιών.

Και εδώ θέλω, επίσης, να υπογραμμίσω το εξής, ότι από τη στιγμή που αυτή η εγκύκλιος φεύγει, να ξέρετε ότι η διαδικασία είναι τέτοια –γιατί δεν μιλούμε για προσλήψεις τακτικού προσωπικού, οι οποίες πάνε στο ΑΣΕΠ, αλλά υπάρχει η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, όπου δεν θα γίνει, με εξαίρεση ορισμένες κατηγορίες- που μόλις οι φορείς πάρουν τις εγκρίσεις του ΑΣΕΠ και τις δικές μας, αμέσως μετά διεκπεραιώνουν τις διαδικασίες, για να βρουν αυτό το προσωπικό μέσα από αντικειμενικές και διαφανείς διαδικασίες, δηλαδή με την έγκριση και τον έλεγχο του ΑΣΕΠ, διαδικασίες που δεν απαιτούν πάνω από ένα μήνα. Ακόμη και αν υπάρξουν φορείς που θα καθυστερήσουν και θα κάνουν δυο μήνες, αν υπάρξουν φορείς που θα είναι αδικαιολόγητοι, που θα καθυστερήσουν και άλλο και θα κάνουν τρεις μήνες, όμως μέχρι και το τέλος Απριλίου να έχει ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία κάλυψης όλων των αναγκών του δημόσιου τομέα, σε ό,τι αφορά το έκτακτο προσωπικό.

Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, λέγοντας ότι υπάρχει ένα πολιτικό θέμα και είμαι υποχρεωμένος να τοποθετηθώ επ' αυτού, διότι είμαστε στο τέλος μιας αρκετά πολυήμερης διαδικασίας, πολύ γόνιμης. Για μια ακόμη φορά, εμείς, ως πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, ευχαριστούμε όλους τους συναδέλφους που συμμετείχαν σ' αυτόν το διάλογο και εντός και εκτός Βουλής, μια διαδικασία η οποία προφανώς έχει από μόνη της όχι απλώς τη δυνατότητα, αλλά παρέχει και την υποχρέωση και το καθήκον σε εμάς να βγάλουμε σημαντικά πολιτικά συμπεράσματα. Γιατί εδώ, είναι αλήθεια, κλείνει μια διαδικασία, μια προσπάθεια να ψηφιστεί επί της αρχής ένα νομοσχέδιο, το οποίο, όπως αναγνωρίστηκε από την μεγάλη πλειοψηφία των συναδέλφων Βουλευτών, πράγματι φέρνει την απόφαση, τη δέσμευση μιας ολόκληρης Κυβέρνησης, μιας παράταξης, μιας Κοινοβουλευτικής Ομάδας, για να επιβληθούν κανόνες αξιοκρατίας και διαφάνειας στις προσλήψεις στο δημόσιο τομέα.

Διευκρινίζω ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι μόνο του. Συνοδεύεται από την απόφαση αυτής της Κυβέρνησης, την πρωτοφανή κατά τα άλλα απόφαση αυτής της Κυβέρνησης, να παγώσουν επί των ημερών της όλες οι προσλήψεις που θα μπορούσε η ίδια να κάνει αυτήν τη στιγμή, χρησιμοποιώντας το υφιστάμενο νομικό καθεστώς, αφού ακόμα αυτό δεν έχει ψηφιστεί.

Ακόμη, διευκρινίζω ότι αυτή ακριβώς η καινοτομία που εισάγει με το σύνολο των διατάξεων αυτού του νομοσχεδίου συνοδεύεται με μια πολύ σημαντική και εξίσου κρίσιμη νομοθετική πρωτοβουλία, που πολύ σύντομα θα αναλάβουμε, συζητώντας και θέτοντας στην κρίση όλων σας το, επίσης, μεγάλο θέμα του τι γίνεται με όποιον πολίτη καθίσταται, μέσω του διορισμού του, δημόσιος υπάλληλος. Είναι, δηλαδή, το μέγα θέμα της εξέλιξης αυτού του δυναμικού μέσα στο δημόσιο τομέα της ιεραρχίας και πώς αυτή καθορίζεται στη Δημόσια Διοίκηση, μια προσέγγιση που, όπως ξέρετε από τις προγραμματικές μας δηλώσεις, έχουμε πει κατηγορηματικά –και έχουμε δεσμευθεί και προεκλογικά γι' αυτό- ότι και αυτή θα υπακούει στο σύνολο μιας προσέγγισης που λέει «απόλυτη αξιοκρατία, απόλυτη διαφάνεια και στον τρόπο με τον οποίο γίνονται οι προσλήψεις πια στο δημόσιο, αλλά και στον τρόπο με τον οποίο εξελίσσονται τα στελέχη

του δημόσιου τομέα», ώστε να πάψει η Δημόσια Διοίκηση να είναι το φέουδο, το οποίο κάθε Κυβέρνηση ή, ακόμη χειρότερα, ο κάθε Υπουργός προσωπικά που αναλαμβάνει την ευθύνη να λειτουργήσει ως Υπουργός σε κάθε Υπουργείο μπορεί να τη μεταχειρίζεται ως τέτοια.

Άρα είμαστε σε μια πάρα πολύ σημαντική φάση παραγωγής πολιτικών, αλλά και νομοθετικών πρωτοβουλιών, οι οποίες όμως, ξαναλέω, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, μας υποχρεώνουν να τονίσουμε ότι στην πραγματικότητα αυτό το οποίο έγινε με τη στάση της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης ήταν πράγματι κάτι το οποίο έχει και αυτό την αξία του. Γιατί η στάση της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης να αρνηθεί –προφανώς με απόφαση της νέας της ηγεσίας- να υπερψηφίσει αυτό το νομοσχέδιο είναι μια στάση που προσφέρει τη δυνατότητα, βεβαίως όχι στον τόπο, αλλά τουλάχιστον σε εμάς –και εννοώ ως κίνημα, παράταξη, ως κοινοβουλευτική Πλειοψηφία- να έχουμε με όρους μέλλοντος και όχι παρελθόντος ορισμένο και καθορισμένο το αντίθετό μας. Είναι ολοφάνερο, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι. Και αύριο που θα εξηγήσω για την συνέντευξη, κύριε Ζώη, θα δείτε ότι ούτε αυτό το οποίο, τουλάχιστον, σας είδα πεπεισμένο να αναφέρετε και τα όσα σχετικά με το θέμα της συνέντευξης δεν ισχύουν, αλλά αυτό το κρατώ αύριο για τη συζήτηση επί των άρθρων.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Εγώ σας είπα, από τα Πρακτικά, αυτά που είπε ο κ. Βέης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Θα δείτε, θα δείτε αύριο, πως δεν είναι έτσι τα πράγματα. Ελπίζω, πως αν είναι καλοπροαίρετη η τοποθέτησή σας, μόλις λάβετε αυτά τα στοιχεία –που θα ένω έκανε μεγάλη εντύπωση να μην τα έχετε υπ' όψιν σας- θα επανατοποθετηθείτε.

Έλεγα λοιπόν, ότι αυτή τη στιγμή έχει οριστεί το αντίθετο μιας πορείας που οδεύει στους κανόνες, στην ισονομία, στη διαφάνεια και στην αξιοκρατία, γιατί στην πραγματικότητα θα περιμέναμε την πολιτική βούληση μιας πρώην κυβέρνησης, που ξέρετε καλά ότι μας παρέδωσε έναν δημόσιο τομέα για τον οποίο δεν κάναμε επίθεση και ούτε βρήκαμε αυτό το νομοσχέδιο ως μια ευκαιρία για να κάνουμε επίθεση στην προηγούμενη κυβέρνηση, γιατί να περιμέναμε ότι θα λειτουργήσει στην πραγματικότητα μια αυτοσυνειδησία ανθρώπων που είχαν αυτή τη χώρα στα χέρια τους, την ευθύνη αυτής της χώρας για έξι χρόνια και θα οδηγούσε αυτούς τους ανθρώπους στην πολιτική απόφαση αυτή τη στιγμή, στη θαρραλέα πολιτική απόφαση να δουν και για τον εαυτό τους αυτό το νομοσχέδιο σαν μια ευκαιρία για να κάνουν και οι ίδιοι μια νέα αρχή και να ξεκολλήσουν. Αλλά αυτό το οποίο διαπιστώσαμε και το οποίο πρέπει να σας πω εκ των υστέρων ότι δεν μας εξέπληττε γιατί δεν μπορούσαμε να περιμένουμε κάτι διαφορετικό, είναι ότι στην πραγματικότητα η διαφωνία σας είναι ριζική. Η διαφωνία σας είναι ιδεολογική, η διαφωνία σας είναι δομική με αυτό το νομοσχέδιο. Δεν αφορά η διαφωνία σας την προσαύξηση της μοριοδότησης, διότι αν αφορούσε την προσαύξηση της μοριοδότησης, θα το ψηφίζατε επί της αρχής για να κάνει ο τόπος μια νέα αρχή και θα διαφωνούσατε στη συζήτηση και στην ψήφιση του συγκεκριμένου άρθρου. Η διαφωνία σας είναι ριζική, είναι δομική, είναι ιδεολογική, γιατί δεν πιστεύετε σε ένα κράτος το οποίο μπορεί και πρέπει να υποχρεούμαστε όλοι να λειτουργεί για όλους τους Έλληνες ισότιμα, διότι, αν πιστεύατε σε ένα τέτοιο κράτος, δεν θα το είχατε λειτουργήσει κατά τον τρόπο που το λειτουργήσατε κατά τα έξι τελευταία χρόνια όταν το είχατε στα χέρια σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Υπουργέ, ευχαριστώ.

Ο κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Πράγματι, φτάνουμε στο τέλος αυτής της φάσης κατά την οποία συζητείται ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει το ενδιαφέρον του και το ενδιαφέρον αυτό θα περίμενε κάποιος να αναλυθεί από όλους τους συναδέλφους που παρήλασαν από το Βήμα, αλλά οφείλω να το αναγνωρίσω, ίσως είναι πρωτοφανής περίπτωση τόσων πολλών Βουλευτών να παρελαύνουν από το Βήμα και να ασκούνται σε έναν πρωτοφανή κομματικό ναρκισσισμό, γιατί ουδέποτε τόσοι πολλοί μιλώντας

για ένα νομοσχέδιο δεν άφησαν τον εαυτό τους να εκδηλώσει τέτοιο μεγάλο αυτοθαυμασμό για το ότι υποστηρίζουν αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που η Κυβέρνηση το εμφανίζει σήμερα ενώπιόν μας για να μας πείσει, διά του προλαλήσαντος Υπουργού, ότι αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο επί του οποίου έχει στηρίξει το οικοδόμημα της νέας διακυβέρνησης με την οποία φιλοδοξεί να σώσει τον τόπο από τα δεινά που του επεσώρευσε η πενταετής κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Και πράγματι, κύριε Υπουργέ, εγώ -και πάλι θα το κάνω ευθαρσώς- θα πω ότι οι προσπαθειές σας και φιλότιμες είναι και ο ενθουσιασμός σας άξιος επαίνου. Αγωνίζεστε πραγματικά για ένα νομοσχέδιο επί του οποίου βέβαια ως προμετωπίδα έχετε θέσει μια πάρα πολύ σοβαρή και μεγαλόπνοη φράση που αφορά την εγκαθίδρυση και την εμπέδωση της αξιοκρατίας και της διαφάνειας στις προσλήψεις στο δημόσιο χώρο.

Την ίδια στιγμή όμως δεν μπορεί να είστε πειστικός για τους εξής απλούς λόγους. Πρώτον, κανείς δεν μπορεί να πείθει όταν επιχειρηματολογώντας αναφέρεται σε αναλήθειες. Εσείς πράγματι τώρα, αμέσως προηγουμένως, προκειμένου να πείτε και να ισχυρισθείτε ότι η Νέα Δημοκρατία δήθεν ήταν αυτή που χειραγώγησε χιλιάδες ανθρώπους σε αυτή τη δεινή θέση που σήμερα είναι -και εννοώ τους «σταζιέρ» και τους συμβασιούχους- παρέλειψε να κάνει αυτό που η δική σας η Κυβέρνηση θα έκανε αν βρισκόταν σε εκείνη την εποχή, δηλαδή να προκηρύξει τις θέσεις. Και μιλάμε ειδικότερα για το θέμα των ΚΕΠ.

Είναι αναληθές αυτό που λέτε, γιατί δυο προκηρύξεις έγιναν κατά τη διάρκεια της κυβερνητικής θητείας της Νέας Δημοκρατίας και είχε ξεκινήσει και μια τρίτη την οποία εσείς δεν την αφήσατε να ολοκληρωθεί. Γιατί, λοιπόν, ψευδολογείτε κατ' αυτόν τον τρόπο, προσπαθώντας να δημιουργήσετε ψευδείς εντυπώσεις; Και, δεύτερον, ποιους επιχειρείτε να πείσετε σήμερα εδώ στην Αίθουσα του Ελληνικού Κοινοβουλίου, στην οποία συμμετέχει βέβαια δι' ημών των αντιπροσώπων του, ολόκληρος ο ελληνικός λαός που δικαιούται να έχει ευαισθησία για τον τρόπο που χειρίζεται αυτές τις ρυθμίσεις, που δικαιούται και υποχρεούται να μεριμνά για τον τρόπο που η κάθε κυβέρνηση ρυθμίζει θέματα που πράγματι ανάγονται σε συμφέροντα ειδικά και κοινωνικά;

Πώς, κύριε Υπουργέ, εσείς θέλετε να μας πείσετε όταν σήμερα κόλλας με μία ρύθμιση η οποία είναι πρωτοφανής, ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπός σας στον ΟΛΠ, συνηλλάγη κατά τρόπον που δεν θεωρώ να έχει συμβεί σε άλλη πολιτισμένη χώρα ποτέ στο παρελθόν, με εκείνους οι οποίοι αμέσως μετά την αναρρίχησή σας στην εξουσία, εκβίαζαν και εσάς και όλη την κοινωνία, πλασάροντας τους εαυτούς τους σαν εργαζόμενους στο λιμάνι του Πειραιά;

Και σήμερα, λοιπόν, διαπιστώνουμε ότι παρά την ευαισθησία την πολύ μεγάλη που διαθέτετε για τις εκατοντάδες χιλιάδες συμβασιούχων, διαθέτετε ταυτόχρονα, την ίδια στιγμή που εδώ προσπαθείτε και επιχειρείτε να μας πείσετε για τα πλούσια κοινωνικά αυτά αισθήματα, την ίδια στιγμή κατασπαταλάτε ο' αυτή τη δύσκολη οικονομική συγκυρία, πόρους 82.000.000 ευρώ, προκειμένου να εξαγοράσετε μια κοινωνική ειρήνη, την οποία εσείς οι ίδιοι και τη διαχειριστήκατε και την εκτρέψατε σε εκβιασμούς ανείπωτους και απερίγραπτους, μάλιστα, μεταξύ της συμφωνίας που έγινε σήμερα, είναι -ακούσατε, ακούσατε- και αυτή η πρωτοφανής περίπτωση, η πληρωμή για κάθε χρόνο 8.000.000 ευρώ, προκειμένου να ανακουφιστούν τριακόσιοι περίπου λιμενεργάτες που ετησίως στοιχίζουν στον ΟΛΠ από 80.000 έως 100.000 ευρώ. Γι' αυτούς 8.000.000 ευρώ επιπλέον ετησίως δαπανάτε, προκειμένου να τους ανακουφίσετε από το άγχος της εργασιακής τους ανασφάλειας. Και το κάνετε αυτό το ανοσιούργημα το οποίο βέβαια έχει και ποινικές πτυχές για τις οποίες δεν θα σιωπήσουμε. Είναι κλασική περίπτωση απιστίας σε βάρος του δημοσίου και ΝΠΔΔ. Και το κάνετε, επαναλαμβάνω, αυτό, τη στιγμή που εκατό χιλιάδες συμβασιούχοι έχουν εξαπτία των χειρισμών σας σε αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, περιέλθει σε απόγνωση. Δεν κάνετε τίποτε άλλο από το να παράγετε ανομία ο' αυτόν τον τόπο, με τις επιλεκτικές ρυθμίσεις που κάνετε απέναντι στους υμετέρους και απέναντι στους απέναντι. Εσείς διχάζετε το λαό, εσείς δημιουργείτε το σπέρμα της αμφιβολίας για τις καλές σας προθέσεις και γι' αυτό ακριβώς, εντίμως φερόμε-

νοι απέναντί σας, δεν πειθόμεθα και επιμένουμε να λέμε ότι αυτά πίσω από τα οποία προσπαθείτε να κρύψετε τις πραγματικές σας προθέσεις, αποτελούν προπετάσματα και προφάσεις εν αμαρτία.

Αυτά θέλουμε να σας πούμε και τίποτε άλλο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Έχει ζητήσει το λόγο ο Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε Τζαβάρα, δεν έχω απαίτηση σε καμιά περίπτωση να ενστερνιστείτε αυτά που σας είπαμε προηγουμένως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Το ύφος, να μου επιτρέψετε ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ακούστε, σας παρακαλώ πολύ γιατί είναι δεύτερη φορά, το δις εξαμαρτείν. Υπάρχει ένα όριο.

Λοιπόν, σας είπα προηγουμένως ότι αυτό που λέτε ότι κατά τη γνώμη μας κάνει κακό στον τόπο, σε μας κάνει καλό. Αγνοείτε το.

Προσέξτε τώρα. Την επόμενη φορά που θα πάρετε το λόγο και την επόμενη φορά ιδίως που θα αποφασίσετε να πείτε ότι εγώ ψεύδομαι μέσα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, σας παρακαλώ πολύ να είστε πολύ πιο προσεκτικός, πολύ πιο σοβαρός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Απειλή είναι;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Δεν υπήρξε ποτέ, κύριε Τζαβάρα, προκήρυξη για τα ΚΕΠ την οποία εγώ να σταμάτησα. Αυτές που παγώσαμε στο Εθνικό Τυπογραφείο είχαν σχέση με δήμους, με δεκαεννέα θέσεις στο ΑΣΕΠ, που θυμάμαι τώρα, καθώς επίσης και κάποιους νοσηλευτές, για να πραγματοποιηθούν όλες αυτές με βάση αυτές τις διατάξεις του νομοσχεδίου. Άρα, σας παρακαλώ πολύ, φροντίστε να μην πέφτετε θύμα είτε παραπληροφόρησης είτε λανθασμένης πληροφόρησης. Εν πάση περιπτώσει, μην κρύβεστε πίσω από το δέντρο, δείτε το δάσος.

Υπάρχει, λοιπόν, θέμα για τα ΚΕΠ, υπάρχει θέμα για τις περιφέρειες που δεν υπήρξε ποτέ επίσης προκήρυξη και για τους δήμους ξαναλέω -που κακώς υπερασπίζεστε- που με δικούς τους πόρους ανά πάσα στιγμή το αποφασίσουν οφείλουν να προκηρύσσουν κενές οργανικές θέσεις στην καθαριότητα και οι οποίοι αποφάσιζαν να έχουν συμβασιούχους έργου και στο Δήμο της Αθήνας για παράδειγμα και στους ΧΥΤΑ. Αυτή είναι η πραγματικότητα, κύριε Τζαβάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Επιφυλάσσομαι να φέρω τα στοιχεία αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Πέτρος Ευθυμίου.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο για μια διευκρίνιση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Έχω δώσει το λόγο τώρα, κύριε Παυλόπουλε. Μετά, θα σας παρακαλούσα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Καλώς, θα τα πούμε αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανονικά για ένα νομοσχέδιο αυτού του χαρακτήρα, εντελώς διαφορετική θα έπρεπε να είναι η κατάληξη της συζήτησης επί της αρχής.

Οι Κρητικοί έχουν μια πολύ όμορφη παροιμία που λέει: «Ενιά λογίων παλικαριές, η μια να δραπετεύεις». Αλλά εννοούν μια δραπετεύση που έχει ομορφιά, έχει δύναμη για το παλικάρι θα έλεγα ότι η δραπετεύση της Νέας Δημοκρατίας από τον εαυτό της δεν συνιστά πράξη πολιτικής τιμής απέναντι στο ακροατήριο που επέλεξε σήμερα να μιλήσει, που είναι οι τριακόσιοι σαράντα χιλιάδες συμβασιούχοι που η ίδια δημιούργησε.

Εδώ στην Αίθουσα για τη Νέα Δημοκρατία δεν υπάρχει Ελλάδα, δεν υπάρχει το ελληνικό κράτος, δεν υπάρχει το παρόν, δεν υπάρχει το μέλλον της κοινής μας πορείας στην κοινωνία. Υπάρχουν τριακόσιες σαράντα χιλιάδες αγόρια και κορίτσια της Ελλάδας που δεν είναι ούτε πράσινα ούτε γαλάζια ούτε κόκκινα,

που πέρασαν από τις αδιαφανείς διαδικασίες, που η ίδια η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δημιούργησε. Η Νέα Δημοκρατία τους έβαλε σε αυτή τη μοίρα και όλη η ρητορική ενός κόμματος που ως χθες κυβερνούσε, είναι πώς θα δραπετεύσει από την ευθύνη απέναντι σε αυτούς τους τριακόσιους σαράντα χιλιάδες. Αυτή είναι η ρητορική της Νέας Δημοκρατίας.

Μια δεύτερη πλευρά, ακόμα χειρότερη, είναι ότι η Νέα Δημοκρατία όχι απλώς αγνοεί την κοινωνία, όχι απλώς αγνοεί τη χώρα, όχι απλώς αγνοεί τι καλούμαστε να ψηφίσουμε, αλλά απέναντι σε αυτούς τους τριακόσιους σαράντα χιλιάδες ολοκληρώνει σήμερα με τη λογική του θύτη αυτό που ξεκίνησε με την αδιαφανή λογική του ευεργέτη. Διότι αυτά που σήμερα ακούστηκαν δεν περιποιούν τιμή σε αυτούς που τα διέπραξαν.

Επαναλαμβάνω για λόγους στοιχειώδους αλήθειας ότι στη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τα στοιχεία είναι αμελίκτα. Από 7-3-2004 έως 16-4-2007, την πρώτη δηλαδή περίοδο, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ενέκρινε την πρόσληψη ενενήντα δύο χιλιάδων οκτακοσίων σαράντα ενός συμβασιούχων με συμβάσεις έργων, εξήντα δύο χιλιάδων τετρακοσίων δεκαεπτά συμβασιούχων ορισμένου χρόνου και εκατόν οκτώ χιλιάδων εβδομήντα πέντε εποχικά απασχολούμενων, δηλαδή συνολικά διακοσίων εξήντα τριών χιλιάδων τριακοσίων τριάντα τριών συμβασιούχων. Όλες αυτές οι προσλήψεις ή, εν πάση περιπτώσει, στη συντριπτική τους πλειοψηφία έγιναν εκτός ΑΣΕΠ. Και για τη συγκεκριμένη αναφορά του 2008, που κάνει το ίδιο το ΑΣΕΠ έγινε το 90,27% εκτός ΑΣΕΠ. Τη δεύτερη περίοδο, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μεταξύ μόνο των μηνών Μαρτίου και Μαΐου του 2009 εξήγγειλε συνολικά εβδομήντα έξι χιλιάδες δεκαεννιά θέσεις απασχόλησης ώστε να φτάσουμε σε ένα σύνολο τριακοσίων σαράντα χιλιάδων ανθρώπων.

Είναι ένα σύνολο ανθρώπων στους οποίους σαφώς καλλιεργήθηκε η προσδοκία του μονίμου διορισμού. Ο κ. Ζώης, ο ίδιος ως Υφυπουργός απάντησε ορθά, διότι η ίδια η Νέα Δημοκρατία με το προεδρικό διάταγμα Παυλόπουλου ρητά έλεγε ότι οι «σταζέρ» δεν μπορούν να μετατραπούν σε αορίστου χρόνου. Δηλαδή ο κ. Ζώης επανέλαβε αυτό που είναι η προμετωπίδα του ονειδούς, όταν σήμερα εγκαινιάζεται το ΠΑΣΟΚ για το μέγεθος του προβλήματος που η ίδια η Νέα Δημοκρατία δημιούργησε.

Ορθότατα απαντήσατε, τότε, κύριε Ζώη, διότι το κάνατε με βάση την τάξη του νόμου που ήσασταν υποχρεωμένος να προσπίσετε, τον οποίο ο κ. Παυλόπουλος δημιούργησε. Άρα, το να απαντήσετε στη Βουλή των Ελλήνων ότι εσείς ως Υφυπουργός είπατε ότι ο δικός σας νόμος, το δικό σας προεδρικό διάταγμα απαγόρευε τη μετατροπή των συμβάσεων, ήταν ορθό, αλλά η πολιτική διεξάγεται σε δύο επίπεδα.

Να φέρουμε εδώ το προεκλογικό βίντεο της κ. Πετραλιά, Υπουργού Απασχόλησης, όπου δεσμεύεται για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων. Δεν ήταν στέλεχος σας, δεν ήταν Υπουργός σας, που λέτε «ουδείς ποτέ είπε»;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Το προεκλογικό βίντεο της κ. Πετραλιά;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Βεβαίως, να το φέρουμε εδώ στη Βουλή και, δεύτερον...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Το προεκλογικό βίντεο;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Δεύτερον, εγώ θεωρώ, κύριε Ζώη, ότι ανεξάρτητα από όλα, αυτά τα τριακόσιες σαράντα χιλιάδες παιδιά, από τα οποία οι περισσότεροι μας παρακολουθούν, μπορούν να κάνουν μια απλή σύγκριση στη διαφανή προεκλογική τοποθέτηση του ΠΑΣΟΚ.

Σε όλους τους τόνους, με όλους τους τρόπους από όλα τα στελέχη, από τον Πρόεδρό μας και τότε Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης Γιώργο Παπανδρέου -νυν Πρωθυπουργό- ως το τελευταίο στέλεχος λέγαμε ότι θα κάνουμε, εφόσον εκλεγούμε, αυτό ακριβώς που τώρα κάνουμε. Δεν υπάρχει απόκλιση μιας γραμμής στον δημόσιο ή τον ιδιωτικό λόγο της παράταξής μας.

Ζητώ από αυτά τα παιδιά που αυτή τη γλώσσα άκουσαν από τον Παπανδρέου και από κάθε στέλεχος του ΠΑΣΟΚ προεκλογικά, απλώς να θυμηθούν τι άκουσαν όσοι από αυτούς πέρασαν -είτε κατά τον διορισμό είτε μετά είτε σε όλη τη φάση- από τα γραφεία της Νέας Δημοκρατίας.

Νομίζω ότι το ύψιστο δικαστήριο όλων μας είναι ο πολίτης, ει-

δικά αυτός που ήρθε σε συνάφεια με τον πολιτικό. Και εγώ ήμουν δίπλα στο Γιώργο Παπανδρέου σε πάρα πολλές περιπτώσεις που μίλησε προσωπικά με τα παιδιά των «STAGE» και είπε αυτό ακριβώς που τώρα ψηφίζουμε. Θα ήθελα να ξέρω πώς η σύγκριση της πραγματικότητας των σχέσεων θα λειτουργήσει για όσους σήμερα κάνουν τους κήνσορες, ενώ είναι κατηγορούμενοι για τις πράξεις τους και τις παραλείψεις τους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Ζώη, έχετε παρέμβει εκτός Κανονισμού πολλές φορές.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Μια φορά, κύριε Πρόεδρε, και μου επιτρέψατε. Να εξηγήσω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Να εξηγήσετε τι; Είναι κάτι που σας αφορά προσωπικά;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Μπορώ να εξηγήσω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ναι, αλλά εκ του Κανονισμού δεν μπορούμε να τριταγορεύουμε...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Μπορώ να εξηγήσω επί προσωπικού, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Επί προσωπικού για ένα λεπτό. Να μας εξηγήσετε ποιος είναι ο προσωπικός λόγος.

Παρακαλώ, αυστηρά ένα λεπτό, κύριε Ζώη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ο προσωπικός λόγος συνίσταται, κύριε Πρόεδρε, στο ότι κατά την απάντηση-παρέμβαση του κυρίου Υπουργού προς τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, ο Υπουργός αναφέρθηκε μ' ένα σκληρό τρόπο στα όσα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος είχε πει σε σχέση με τα ΚΕΠ και υπαινισσόταν ότι αυτό οφειλόταν σε κακή πληροφόρηση, παραπληροφόρηση, υπονοώντας προφανώς ότι εγώ, που κάθμαι δίπλα στον κ. Τζαβάρα, ως Υφυπουργός της προηγούμενης κυβέρνησης τον παραπληροφόρησα ή κακώς τον πληροφόρησα.

Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε σ' ένα λεπτό και με την ανοχή σας να εξηγήσω στον κύριο Υπουργό σε τι συνίσταται η κακή δική του πληροφόρηση και ας τοποθετηθεί μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε συνάδελφε, με έξι υπαινιγμούς δεν παράγεται ένας...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ναι, αλλά όταν κατηγορείται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε τη σκέψη σας αμέσως.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κύριε Υπουργέ, θεωρώ ότι απλώς είστε κακώς πληροφορημένος. Παρακαλώ πολύ να ρωτήσετε τους υπηρεσιακούς σας παράγοντες, τους οποίους απόλυτα εμπιστεύομαι, για το εάν βρήκαμε από το 2004 συμβασιούχους στα ΚΕΠ, για το αν προκηρύξαμε τις θέσεις τους, για το αν με δύο προκηρύξεις αποκαταστάθηκαν περί τους δυόμισι χιλιάδες συμβασιούχοι που τότε βρήκαμε και σήμερα είναι μόνιμο προσωπικό των ΚΕΠ, και για το εάν τρίτη προκήρυξη είχε ετοιμαστεί από τις Υπηρεσίες του Υπουργείου για τις υπολειπόμενες πεντακόσιες εξήντα τρεις θέσεις και όδευε για το Γενικό Λογιστήριο.

Αυτά θέλω, κύριε Υπουργέ, να διευκρινίσετε και είμαι στη διάθεσή σας να τα συζητήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε, κύριε Ζώη.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε Ζώη, εάν αυτά τα είχε πει προηγουμένως ο κ. Τζαβάρας,...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τα είπα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης):... πρώτον, δεν θα μπορούσε να με κατηγορήσει ότι ψεύδομαι στο Ελληνικό Κοινοβούλιο...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Εξηγείστε μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Σας παρακαλώ πολύ!

Δεύτερον, δεν θα είχα αναγκαστεί να πω όσα είπα, σε σχέση μ' αυτή τη βαρύτατη μομφή του κ. Τζαβάρα. Διότι ο κ. Τζαβάρας,

κύριε Ζώη, προηγουμένως είπτε σε πρώτο χρόνο ότι εμείς, προσωπικά δηλαδή εγώ, ως Υπουργός, «πάγωσα» προκήρυξη των ΚΕΠ ενώ ήξερα ότι είναι σε εξέλιξη. Και αυτό το πράγμα δεν έχει συμβεί ποτέ! Εσείς τώρα λοιπόν λέτε κάτι άλλο απ' αυτό που είπτε ο κ. Τζαβάρας και το οποίο επιβεβαιώνει αυτό που λέμε εμείς, ότι στα ΚΕΠ υπάρχουν αυτή τη στιγμή τετρακόσιοι πενήντα, πεντακόσιοι εξήντα τρεις, όσοι ακριβώς συμβασιούχοι είναι, και δεν έχει κινηθεί διαδικασία πρόσληψης τακτικού προσωπικού στα ΚΕΠ.

Έλεγα από χθες ότι υπάρχουν τριακόσιοι πενήντα περίπου συμβασιούχοι στις περιφέρειες. Ξαναλέω ότι δεν έχει κινηθεί καμμία διαδικασία για την προκήρυξη αυτού του τακτικού προσωπικού στις περιφέρειες, το ίδιο και στους δήμους, με υπαιτιότητα των δημάρχων. Αυτή είναι η κατάσταση, αυτή είναι η πραγματικότητα, αυτή είναι η αλήθεια. Άρα πουθενά δεν υπήρχε ψέμα από πλευράς μας, πουθενά δεν υπήρχε παραπληροφόρηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ ζητώ το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μα, με συγχωρείτε, κύριε συνάδελφε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιμένω. Είναι προσωπικό και πάρα πολύ σοβαρό το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε συνάδελφε, έχετε αυστηρά ένα λεπτό για να μας πείτε ποιο είναι το προσωπικό θέμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Το προσωπικό θέμα είναι ότι εδώ ο Υπουργός ομολογεί, όσον αφορά την επίκληση αυτών των οποίων ο κ. Ζώης τώρα χρησιμοποίησε, δηλαδή το ότι υπήρξε από πλευράς Νέας Δημοκρατίας και μάλιστα τότε που ο κ. Ζώης χειριζόταν το σχετικό χαρτοφυλάκιο προσπάθεια, δύο φορές επιτυχημένη, να τακτοποιηθούν σε δύο κατηγορίες και σε δύο φάσεις αυτοί οι οποίοι εργάζονταν στα ΚΕΠ, ότι επακολούθησε τρίτη, η οποία ακριβώς ενώ βρισκόταν στο Εθνικό Τυπογραφείο δεν ολοκληρώθηκε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Να πάρете θέση. Βρισκόταν στο Εθνικό Τυπογραφείο; Έλεος πια!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Είπαμε ότι όδευε για το Γενικό Λογιστήριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ! Κύριε Υπουργέ, θέλετε το λόγο;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ωραία. Έχετε λοιπόν το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Να πω ένα «έλεος!», κύριε Τζαβάρα. Σας παρακαλώ πολύ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Αστέριος Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, εμείς ποτέ δεν θα πούμε κάποιον κοινοβουλευτικό άνδρα που μιλάει ψεύτη επί της αρχής. Έχω ακούσει όμως τον κ. Ευθυμίου, ο οποίος ανάλωσε ένα μεγάλο μέρος της ομιλίας του πάνω στο επιχείρημα ότι με συμβάσεις διαφόρων μορφών απασχολήθηκε επί Νέας Δημοκρατίας, κύριε Ευθυμίου, αν θυμάμαι καλά, ένα δυσθεώρητο νούμερο τριακοσίων σαράντα χιλιάδων ατόμων.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Τόσες είναι οι συμβάσεις που έγιναν.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ωραία. Δεκτό.

Σας απηύθυνα όμως μία «πρόκληση», κύριε Υπουργέ. Για να πιστοποιηθεί το επιχείρημα του κ. Ευθυμίου και για να μη βγάλετε στην πράξη το συνάδελφό σας ψεύτη, στην επόμενη κοινοβουλευτική επιτροπή που θα γίνει στη Βουλή εμείς σας έχουμε υποβάλει ένα αίτημα -δεν ξέρω αν αυτό γίνεται δεκτό κι από τις άλλες παρατάξεις- να μας φέρετε έναν κατάλογο ανά φορέα και με αριθμό δίπλα, που να πιστοποιεί πράγματι τα λεγθέντα υπό του κ. Ευθυμίου, για να δούμε το σύνολο των τριακοσίων σαράντα χιλιάδων και να βγούμε κι εμείς δημόσια να στηλιτεύσουμε το γεγονός αυτό. Θα το πράξετε; Σας περιμένω να απαντήσετε.

Τώρα γιατί δεν παίρνετε το λόγο; Εγώ δεν σας λέω ψεύτη, δεν σας λέω αφερέγγυο, τίποτα. Λέγονται διάφορα στο Κοινοβούλιο. Θα φέρετε κατάλογο με τα ονόματα, τον αριθμό και κατά φορέα να δούμε;

Γιατί δεν απαντάτε, ενώ προηγουμένως πεταγόσασταν συνεχώς από τη θέση σας αμέσως να απαντήσετε στη Νέα Δημοκρατία; Απαντήστε στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό τώρα. Δεν απαντάτε, κύριε Ραγκούση. Περιμένω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε, παρακαλώ πολύ. Είναι εντελώς πρωτότυπος ο τρόπος αγόρευσης....

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Περιμένω να πει ένα ναι ή ένα όχι. Είναι πολύ απλό το ερώτημα. Περιμένω να πει, ναι ή όχι, θα φέρω τον κατάλογο....

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Να απαντήσω....

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εγώ δεν έχω πρόβλημα, ο Πρόεδρος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα παρακαλούσα να αναμένουμε να ακούσουμε τον κ. Ροντούλη και να απαντήσετε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Περιμένω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Ροντούλη, ο κύριος Υπουργός δεν έχει κληθεί σε επιτροπή για να ερωτάται και να απαντά. Παρακαλώ τοποθετηθείτε...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Είπα στην επόμενη επιτροπή. Μία πρόταση κάνω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε εντός του εξαλέπτου. Θα σηκωθεί όταν κρίνει ο κύριος Υπουργός...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Βεβαιότατα, απαντήστε όποτε θέλετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Όταν και αν κρίνει ο κύριος Υπουργός, θα απαντήσει.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ελπίζω να κρίνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ ολοκληρώστε εσείς τη δευτερολογία σας.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι έχει καταγραφεί στην Αίθουσα και έχει αναγνωριστεί απ' όλες τις πτέρυγες η υπεύθυνη στάση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου. Πιστοποίησε η στάση μας αυτή ότι εμείς δεν βλέπουμε πρόσωπα, δεν βλέπουμε παρατάξεις, δεν βλέπουμε Ραγκούση, δηλαδή, δεν βλέπουμε ΠΑΣΟΚ. Εμείς αυτό που βλέπουμε είναι νομοσχέδια τα οποία προσπαθούν να κάνουν κάποια πράγματα γι' αυτήν την έρμη την πατρίδα και τα δεχόμαστε ή τα απορρίπτουμε κατά την κρίση και την άποψή μας.

Σε κάθε περίπτωση όμως, δεν βασανιζόμαστε ούτε από ιδεοληψίες ούτε από κομματικές παρωπίδες ούτε από κομματικούς πατριωτισμούς και νομίζω ότι αυτό είναι εφαρμογή στην πράξη του πολιτικού πολιτισμού.

Και θέλω να σας κάνω μια ερώτηση, κύριε Πρόεδρε, εσείς που είστε κοινοβουλευτικός με μακρά θητεία. Είδατε ή βλέπετε συχνά κόμματα τα οποία να δείχνουν τέτοια πολιτική γενναιότητα -εγώ δεν θα πω γενναιότητα, είναι υποχρέωσή μας να το κάνουμε αυτό- το να υπερψηφίζουμε νομοσχέδια που τα θεωρούμε σωστά; Νομίζω ότι δεν γίνεται αυτό από πολιτικές δυνάμεις που εκπροσωπούνται αυτή τη στιγμή μέσα στο Κοινοβούλιο. Από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό όμως, έγινε κατά τη διακυβέρνηση της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία, θα γίνει, κύριε Ραγκούση, και τώρα επί ΠΑΣΟΚ. Και σας δίνουμε με τη στάση μας ένα πρώτο δείγμα ότι όταν εμείς λέμε ότι θα εφαρμόσουμε στην πράξη τον πολιτικό πολιτισμό, το εννοούμε χωρίς υπεκφυγές για το καλό της πατρίδας.

Θέλω να δώσω όμως και στον κ. Τσούκαλη μια απάντηση.

Κύριε Τσούκαλη, κοιτάξετε θεωρούμε ότι καλά κάνατε και υιοθετήσατε την άποψή μας -είναι και δική σας άποψη να μην πω υιοθετήσατε, τέλος πάντων...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Από την επιτροπή...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Είναι και δική σας άποψη ότι θα πρέπει να δοθεί μια παράταση χρόνου άπαξ. Με μια διαφορά: Ο ΣΥΡΙΖΑ το θεωρεί αυτό προϋπόθεση για να υπερψηφίσει το νομοσχέδιο λέγοντας ότι εμείς ως κόμμα της Αριστεράς έχουμε

μια ευαισθησία γι' αυτούς τους ανθρώπους.

Πρώτον, δεν χαρίζουμε σε κανέναν, είτε είναι της Αριστεράς είτε είναι της Δεξιάς είτε οτιδήποτε θέλετε, την κοινωνική ευαισθησία. Κοινωνική ευαισθησία έχουν όλοι.

Για να σας απαντήσω όμως, θα πω τούτο: Εμείς δεν το θέτουμε ως προϋπόθεση, γιατί αυτό που μας ενδιαφέρει είναι το μέλλον της χώρας, είναι η εξυγίανση του δημόσιου τομέα και είναι πρωτίστως οι αξιοκρατικές διαδικασίες στο δημόσιο τομέα, αν θέλουμε να γίνουμε καλύτεροι.

Επιτρέψτε μου, για να φύγω από τα τετριμμένα, να κάνω μια αιρετική πρόταση, κύριε Υπουργέ, διότι εμείς θεωρούμε ότι η αξιοκρατία δεν είναι μόνο για αυτόν που πάει να διοριστεί στο δημόσιο. Η αξιοκρατία είναι μια αρχή της δημοκρατίας που πρέπει να διαχέεται σε όλη τη κοινωνία.

Προτείνουμε, λοιπόν, το εξής. Θα πρέπει διά νόμου να πάψουν να υφίστανται βουλευτικά γραφεία. Γιατί να υπάρχουν βουλευτικά γραφεία; Είδατε τι έγινε με την περίπτωση του κ. Ρόβλια. Κάτι το σύνηθες, το οποίο μπορεί να γίνει στον οποιονδήποτε. Να τελειώνουμε με τα βουλευτικά γραφεία διά νόμου, να δούμε την εφαρμογή της αξιοκρατίας σε όλη την κοινωνία τώρα. Αλλά αυτό ξέρετε τι σημαίνει, κύριε Υπουργέ; Σημαίνει μια μεγάλη τομή που εγγίζει και τη Βουλή. Θα πρέπει η Βουλή να αποκεντρωθεί.

Θα πρέπει να δημιουργηθούν κοινοβουλευτικοί κόμβοι, λέμε εμείς, ανά περιφέρεια. Θα πρέπει ο πολίτης να έχει τη Βουλή δίπλα του. Θα πρέπει να κλείσουν, δηλαδή γραφεία, Βουλευτών και να ανοίξουν γραφεία της Βουλής. Ο πολίτης πρέπει να αισθανθεί τη Βουλή δίπλα του και ο πολίτης πρέπει να λάβει το μήνυμα της αποκέντρωσης από την κεφαλή του κράτους.

Άρα, λοιπόν, αν θέλετε να κάνετε μία πραγματική τομή στο ελληνικό κράτος, να σηματοδοτήσετε κάτι στην ελληνική κοινωνία, εμείς σας καταθέτουμε και αυτές τις προτάσεις.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο να τριτολογήσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συμπωματικά, κύριε Ροντούλη και μπορώ να σας στείλω τις επόμενες ημέρες, αφού ζητήσω όλα τα στοιχεία, στο κόμμα σας...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι, στην επιτροπή, κύριε Υπουργέ.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Και στην επιτροπή και στο Κοινοβούλιο, όπου θέλετε. Εσείς ρωτάτε πάντως και μάλιστα, προηγουμένως ρωτήσατε και με μεγάλη ένταση για να απαντήσω τώρα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Άρα θα καταθέσετε τον κατάλογο αυτόν τώρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ναι, βεβαίως, αυτά που έχω τώρα θα τα καταθέσω, γιατί είναι επίσημα στοιχεία του Υπουργείου, μόνο που αφορούν τα δύο τελευταία έτη. Δεν έχω το σύνολο των ετών στα οποία αναφέρθηκε ο κ. Ευθυμίου. Σύμφωνα με αυτά, από 1-1-2008...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ναι, αλλά από το 2004;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Δεν τα έχω μαζί μου, κύριε Ροντούλη. Ακούστε για το 2008 και το 2009.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ο κ. Ευθυμίου είπε κάποια ελαφρυντικά δεδομένα.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Ροντούλη, υπονοείτε κάτι;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Να σας πω, κύριε Ροντούλη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Έχει κέφι!

Κύριε Ροντούλη, θέλετε απάντηση, λοιπόν;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Αυτό είναι αριθμός...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Πώς το ξέρετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ. Παρακαλώ, κύριοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, αν θέλετε, να ολοκληρώσει ο κύριος Υπουργός. Αν υπάρχει θέμα...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να πείτε στον κ. Ευθυμίου να μη σηκώνεται, γιατί θα σηκωθούμε και εμείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Ευθυμίου, παρακαλώ.

Να ολοκληρώσει, παρακαλώ, ο κύριος Υπουργός, ο οποίος είναι...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Αφού δεν με αφήνετε... Μήπως δεν θέλετε να απαντήσω; Σας παρακαλώ, μην μιλάτε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Να ακούσουμε τον Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, όλοι να σιωπήσουμε για να τηρηθεί ο Κανονισμός.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Ραγκούση, εγώ θέλω να σας ακούσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Ροντούλη, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Μάλλον δε θέλατε και μάλλον δεν περιμένατε...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ο κ. Ευθυμίου δε θέλει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε.

Σας παρακαλώ, μη διακόπτετε τον κύριο Υπουργό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Και μάλλον δεν περιμένατε ότι έστω και για τα δύο τελευταία έτη θα ήμουν τώρα σε θέση, γιατί το ερώτημά σας τέθηκε με πολύ επιτακτικό τρόπο και μάλιστα, εγώ γι' αυτό νόμισα ότι διακόψατε για να απαντήσω εκείνη τη στιγμή.

Αφήστε με, σας παρακαλώ, να σας πω. Από 1-1-2008 έως 31-12-2008 στο ελληνικό δημόσιο συνολικά συμβάσεις ορισμένου χρόνου και συμβάσεις έργου: 96.819. Από 1-1-2009 έως 9-12-2009, μέχρι προχθές, δηλαδή, που είναι καταγεγραμμένα: 87.153. Σε αυτά εδώ τα στοιχεία που σας αναφέρω για τα δύο τελευταία έτη δεν υπολογίζονται, γιατί εδώ δεν περιέχονται, τα όποια άτομα, πολίτες είχαν σχέση με το δημόσιο μέσω «STAGE», που προφανώς είναι ένας μεγάλος αριθμός, αρκετές δεκάδες χιλιάδες αυτή τη χρονιά. Αν δεν κάνω λάθος έχει δυσκολία, αλλά αυτό το λέω με επιφύλαξη, το αρμόδιο Υπουργείο να προσδιορίσει τον ακριβή αριθμό των δεκάδων χιλιάδων «σταζιέρ» που είναι στο δημόσιο σε διάφορες τέτοιου τύπου υπηρεσίες. Μόνο και μόνο για τα δύο τελευταία χρόνια αυτά είναι τα νούμερα που σας είπα και τα οποία θα τα καταθέσω και στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Ιωάννης Ραγκούσης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, ο κ. Ευθυμίου και μετά ο κ. Ροντούλης δι' ολίγων θα έχουν το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή ετέθη θέμα αξιοπιστίας και μάλιστα, προσωπικής από τον κ. Ροντούλη...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν ετέθη, κύριε Πρόεδρε. Δεν ετέθη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ, κύριε Ροντούλη. Σας έδωσα από ένα λεπτό. Να ακούσουμε τον κύριο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μα, δεν ετέθη θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μη διακόπτετε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν έθεσα θέμα αξιοπιστίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μη διακόπτετε, παρακαλώ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Υπάρχει παρεξήγηση. Δεν έθεσα θέμα αξιοπιστίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Έχω δώσει το λόγο, κύριε Ροντούλη, στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ. Παρακαλώ, κύριε Ευθυμίου, έχετε το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Αναφέρω, λοιπόν, ότι τα στοιχεία που κατέθεσα στη Βουλή προέρχονται από τη συστηματική εργασία ομάδας επιστημονικών συνεργατών της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας και όχι της Κυβέρνησης που έκαναν ερανοισμό των προκηρυσσόμενων θέσεων, τα οποία κατάφεραν να διαπιστώσουν. Όπως η Βουλή διαπιστώνει αυτή τη στιγμή, δυστυχώς, είναι πολύ πιο πίσω τα στοιχεία που συνέλεξε η επιστημονική ομάδα που είναι η αρωγός του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου από την αλήθεια που προκύπτει από τα επίσημα στοιχεία. Είναι πολύ πιο πίσω αυτά τα στοιχεία από την πραγματικότητα που προβάλλει από τα επίσημα στοιχεία του Υπουργείου. Και αυτό που προφανώς όλοι κατανοούμε είναι ένα πολύ βαρύτερο θέμα από αυτό που γνωρίζαμε ως τώρα για το τι συνέβη ακριβώς μεταξύ 2004 και 2009 στον ευρύτερο δημόσιο τομέα με ευθύνη της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε Ευθυμίου.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Ροντούλης έχει το λόγο μόνο για ένα λεπτό.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ένα λεπτό είναι αρκετό, κύριε Πρόεδρε.

Ουδέποτε έθεσα θέμα αξιοπιστίας. Να το λύσουμε και αυτό.

Άκουσα πάρα πολύ καλά αυτά που είπε ο κ. Ευθυμίου. Τα συμπεράσματα και οι αθροίσεις είναι της επιστημονικής ομάδας που συνεπικουρεί την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ.

Εγώ, όμως, κύριε Υπουργέ, απευθύνθηκα σε εσάς και είπα: Πρέπει ως Υπουργείο, με κάθε επισημότητα, από το 2004 μέχρι και το Σεπτέμβριο του 2009 να μας δώσετε τα στοιχεία, για να ξέρουμε και εμείς -επισήμως και όχι μέσω των εργασιών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ- ποια είναι η πραγματικότητα.

Θέλω να ρωτήσω για τα στοιχεία που μας αναφέρατε πριν από λίγο για τα δύο έτη το εξής: Αυτοί οι διορισμοί έγιναν στις κεντρικές υπηρεσίες ή αφορά και περιφέρειες, δήμους κ.λπ.;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Συνολικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ. Έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Μια κουβέντα

μόνο, κύριε Πρόεδρε. Η συζήτηση είναι ενδιαφέρουσα.

Πρώτη παρατήρηση. Κύριε Ροντούλη, έχετε κάνει ερώτηση κοινοβουλευτικού ελέγχου στο Υπουργείο και δεν έχετε πάρει αυτά τα στοιχεία; Αποκλείεται. Τώρα θέτετε το θέμα. Θα πάρετε τα στοιχεία τις επόμενες ημέρες.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εντάξει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Όχι, πρέπει να διευκρινιστεί, γιατί έτσι όπως το λέτε θα μπορούσε κάποιος να νομίσει, ακούγοντάς σας, ότι έχετε υποβάλει ερώτηση και δεν έχετε πάρει τα στοιχεία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι, δεν έχει υπάρξει ερώτηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ωραία. Το διευκρινίζω.

Δεύτερον, θέλω να σας πω ότι αυτά είναι στοιχεία και μας ενδιαφέρουν ως Υπουργείο για τον απλούστατο λόγο ότι επιβαρύνουν κατά κανόνα τον κρατικό προϋπολογισμό. Είτε δηλαδή είναι σε δήμους είτε σε κεντρικές υπηρεσίες Υπουργείων είτε σε περιφερειακές υπηρεσίες του κράτους, επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό. Άρα όλες αυτές έχουν την ίδια αξία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αρα, θα έχουμε στοιχεία κατά δήμο και κατά περιφέρεια. Ωραϊότατα! Συμφωνώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί-καθηγητές του 4ου Γυμνασίου Κέρκυρας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης «Αναμόρφωση συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Αναμόρφωση συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Δέχεται στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.38' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 17 Δεκεμβρίου 2009 και ώρα 9.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικείμενων ερωτήσεων β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Αναμόρφωση συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

